

FEJÉR

KOMÁROM-ESZTERGOM

VESZPRÉM

REGIO REGIA

A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI RÉGIÓ ÜZLETI MAGAZINJA

Prof. Dr. Hajtó János, DSc **A MÜTF új rektora**

Pannon
Egyetem - IBM
együttműködés

Príma-díj
2010

Nyertes projektek
a régióban

Sikeres a komposztálási mintaprogram Berhidán

Október végén zárult az a komposztálási mintaprogram, melyre Berhida városa a Környezetvédelmi Minisztérium felhívására nyújtott be pályázatot Környezettudatos életmód megismertetése Berhida lakosságával címmel. A Veszprém megyei kisváros polgármestere, Pergő Margit örömmel számolt be lapunknak az eredményekről.

– Mindenekelőtt örülünk, hogy részesei lehettünk egy ilyen sikeres mintaprogramnak, mert el tudtuk érni vele, hogy a város egy jelentős részét megmozgassuk. Voltak, akik már eddig is próbálkoztak a komposztálással, nekik ezzel a pályázattal adhattunk egy kis plusz, és voltak olyanok is, akik ennek hatására kezdtek érdeklődni a zöldhulladék hasznosítása iránt.

– Már az előzetes felmérések is azt mutatták, hogy nagy az érdeklődés a városban, később pedig a három projektindító előadáson is nagy számban jelentek meg az itt élők.

– A nyár végén, a Berhidai Napok programsorozat keretében is lehetőséget biztosítottunk a komposztálás megismerésére. A Berhidai Kertbarát Kör kiállításán egy külön sarkot alakítottunk ki, ahol közelebbről is megismerkedhettek a komposztládákkal és az ezzel kapcsolatos tudnivalókkal az érdeklődők.

– Arra is kíváncsiak voltunk, hogy az indulás óta a programban részt vevőknek mennyire sikerült elsajátítaniuk a tanultakat. Ezt egy teszt segítségével tudtuk mérhetővé tenni, s nagy örömünkre szép eredmények születtek.

– A program a komposztálás népszerűsítésére is lehetőséget biztosított. Nagy gondot fordítottunk arra is, hogy az óvodáink, iskoláink is megismerjék ennek a lényegét, gyakorlati bemutatókon, előadásokon vehettek részt a kicsik, illetve kis tájékoztató füzeteket is kiosztottunk közöttük. Ugyanígy a felnőttek számára is szerveztünk előadásokat, filmvetítéseket, melyek szintén nagyon népszerűek voltak.

– A szomszédos Sóly községgel összefogva pályázatunk, így a térségben több mint 500 komposztáló láda került elhelyezésre. A program keretében 10,5 millió Ft állt a rendelkezésünkre, melyet komposztládákra, és a komposztálás népszerűsítésére fordíthat-

tunk. A kezdeményezés igazán sikeresnek értékelhető, olyan annyira, hogy tavasszal mindenképpen szeretnénk folytatni is.

A pozitív hatást az is jól mutatja, hogy más településekről is voltak nálunk érdeklődők. A tihanyiak jöttek tapasztalatcserére, és készült is ennek kapcsán egy kis rövid film, amelyet levetítettek Tihanyban. Emellett a Berhidai Napok alkalmával a környékbeli kertbarátköröket is meghívtuk, így ők is első kézből ismerkedhettek meg a program előnyeivel.

– A mintaprogrammal tehát maximálisan elégedettek vagyunk, az előzetes felméréshez képest újabb és újabb érdeklődők jöttek folyamatosan, ma már ott tartunk, hogy nem csak családok, hanem társasházak is igényt tartanak a komposztládákra, hogy így tartsák rendben a környezetüket.

Cseh Teréz

A projekt az Európai Unió támogatásával,
az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával
valósul meg.

Cikksorozatom harmadik részében, az adófeltöltés ideje előtt, különféle lehetőségekről tájékoztatom a vállalatokat.

Év végi adócsökkentés vállalkozások számára

Közeleg az év vége, aktuálissá válik az adófeltöltés ideje. Léteznek Magyarországon nyugat-európai szintű pénzügyi konstrukciók (mint például a megtakarítások lehetőségei), sőt, rugalmasabb megoldásokkal is tudunk szolgálni.

Ezek olyan pénzügyi megoldások, melyekből elsősorban a vállalkozások tudnak a legtöbbet profitálni. Javaslatom egyik legfontosabb előnye, hogy **100 % költségként elszámolható és nincs utána adófizetési kötelezettség!**

Mért fontos ez egy vállalkozás számára?

Nem csak év végén tud ezzel a termékkel adót csökkenteni, hanem év közben is be tudja állítani a vállalkozás mérlegét!

Ha a javasolt megoldást valaki alkalmazza, nem kell felesleges pénzeket kifizetnie a jelenlegi hatalmas adókulcsokra! Ezek milliós tételek. A megoldásnak úgy kéne szerepet vállalnia egy cégben, mint egy céges bankszámlaszám, csak ennek az a szerepe, hogy a vállalat kihasználja az adóoptimalizálás és a cégstratégia fontos elemeit.

Ez a tőkeképzés egyik legmodernebb változata: például céges vagyontól privát nyugdíj felépítése. Emellett a cégnek egy egyszerűen követhető stratégiát tudok tervezni: amennyiben jön egy következő válságidőszak, akkor is stabil legyen a cég.

Természetesen ezeket a számlákat az APEH nem inkasszálhatja és teljes mértékben peren kívüli séget élveznek.

A vállalkozások általában két lehetőség közül szoktak választani: 1. osztalékkivételt 2. Nem törtenik kivét, ha eredménytartalékban bent marad a pénz. Ez a példa a 250.000.000 Ft nyereség alatti cégekre vonatkozik!

Nézzünk egy példát: egy 20 millió forint nyereséggel rendelkező cég hogy tud a társasági adóból spórolni.

A következő adóterhek lépnek fel:

– Az első félévre 19% társasági adó, ami a nyereség 50%-ára vonatkozik, azaz a 10.000.000 Ft-ra.

$10.000.000 \text{ Ft} \times 0.19 = 1.900.000 \text{ Ft}$

– A második félévre 10% társasági adót kell megfizetni, ami a nyereség másik 50%-ára vonatkozik, tehát szintén 10.000.000 Ft-ra.

$10.000.000 \text{ Ft} \times 0.10 = 1.000.000 \text{ Ft}$

A társasági adó összesen: 2.900.000 Ft

Adózott eredmény: 17.100.000 Ft

Az összesen befizetett adó : 2.900.000 Ft

Az adó mértéke: 14.5 %

A cégnek 17.100.000 Ft marad eredménytartalékban.

Hogy tudunk lefaragni ebből?

Ha az említett pénzügyi megoldásba pénzt helyezünk el, azt 100%-ban költségként el tudjuk számolni. Ennek két számlarésze van: a folyamatos és az eseti számla. A folyamatosra minden évben a cégnek el kell helyeznie azt összeget, amit tárgyaláson meghatározunk. Az eseti számla rugalmas, bármikor betehető és kivehető a pénz. Fontos a cégnél, hogy egy stratégia része legyen ez a számla, mert akkor nagyon hasznos dolgokra használható.

Ha van egy ilyen számlánk...

Ha a tulajdonosok nem szeretnék a pénzt kivenni, 10.000.000 Ft kerüljön erre a számára, és ha lehet,

ez még gyarapodjon is.

Így a következő adóterhek lépnek fel:

10.000.000 Ft-ot elhelyezünk a cég költségként elszámolható megtakarítási számlájára, ami társasági adóalapot csökkentő tényező! Így automatikusan csökkentjük a befizetett adót!

A 20.000.000 Ft nyereség után 10.000.000 Ft költség és 10.000.000 Ft után fizeti meg a cég az adót!

– Az első félévre 19% a társasági adó, ami a nyereség 50%-a vonatkozik azaz a 10.000.000 Ft-ra.

$5.000.000 \text{ Ft} \times 0.19 = 950.000 \text{ Ft}$

– A második félévre 10% a társasági adó, ami a nyereség másik 50%-ára vonatkozik, 10.000.000 Ft-ra

$5.000.000 \text{ Ft} \times 0.10 = 500.000 \text{ Ft}$

A társasági adó összesen: 1.450.000 Ft

Adózott eredmény: 8.550.000 Ft

Az összesen befizetett adó : 1.450.000 Ft

Az adó mértéke: 7.25 %

A cégnek 8.550.000 Ft marad eredménytartalékban + 10.000.000 Ft céges megtakarítási számlán, aminek 80-90%-a likvid és hozzáférhető, de minden cég esetében személyre szabottan van kialakítva.

Összesen: 20.000.000 Ft-ból 18.550.000 Ft megmarad!

Amit most átadtam Önöknek, egy példája az általam javasolt költséghatékony javaslatoknak. Felmérve és figyelembe véve az Önök igényeit, további tájékoztatásért és időpont-egyeztetésért kérem, forduljanak hozzám bizalommal!

Üdvözlettel és Tisztelettel:

Kovács Karoly
General Sales Force Manager

Regio Regia

A Közép-dunántúli Régió üzleti magazinja

X. évfolyam 10-11. szám

2010. október-november

<http://magazin.regioregia.hu>**Kiadja:**

KEM-Bridge Net

2800 Tatabánya, Táncsics u. 51.

info@regioregia.hu

Telefon/Fax: 34/310-971

Felelős kiadó: Cseh Teréz ügyvezető**Marketing:** Vitkóczy Éva kiadóvezető**Főszerkesztő:** Veér Károly**Munkatársak:**B. Csejtei Anikó, Cseh Teréz, Cserteg István,
dr. Horváth Géza, Göde Andrea, Mórocz Károly,
M. Tóth Sándor, Süle Károly, Vitkóczy Éva**Fotó:**Hagymássy Bence, Kiss T. József, Raáb Zoltán,
Veér Zoltán, Regio Regia archív**Címlapfotó:** Veér Károly**Retro címlapfotó:** www.orszagalbum.hu**Tördelőszerkesztő:** Veér Zoltán**Szerkesztőségi asszisztens:**

Anga Attiláné, Anga Sándorné

Nyomda:

Veszprémi Nyomda Zrt.

8200 Veszprém, Órház u. 38.

A lapban megjelent hirdetések és PR-cikkek
tartalmáért a szerkesztőség nem vállal felelősséget!

HU-ISSN: 1785-7074

E havi interjúinkból ajánljuk:**Bemutatjuk a MÜTF új rektorát – 12. oldal**

Ha a laikus kívülről egy fizikus dolgozószobájába csöppen, abban biztos lehet, hogy előbb-utóbb meglepetések érik. A MÜTF új rektora, dr. Hajtós János professzor irodája is kisebb-nagyobb csodákat rejt. Az egyik sarokban légbuborékokkal feldúsított, szuperkönnyű és erős alumíniumtáblák állnak. Az asztalon ujjnyi műanyagkábel, amelyek felülete összegyűjti a fényt, és a végén kibocsátja.

Várakozáson felül növekedett a Gasztrometál Zrt. – 14. oldal

A nagykonyhai és vendéglátóipari gépek, berendezések piacán biztos, hogy jelentős előrelépést tudhatott a magáénak a tatabányai Gasztrometál Zrt. A bátor tetteknek köszönhetően sikerült egy olyan eredményt produkálniuk, amire eddig még a csúcs éveikben sem voltak képesek! Ezek a számok már csak azért is meglepőek, mert Dusfi Ferenc 2009 májusában még negatív eredménnyel vette át a cég irányítását.

35 éves a tatabányai Stop Cukrászda – 15. oldal

Még egészen kis gyerek voltam, de emlékszem rá, mikor édesanyámék bányai éveikről meséltek. Gyakran esett szó a Rabóczky családról, a Stop Cukrászdáról, ami nem is csoda, hiszen gyakori vendégek voltak a közeli kis maszek üzletben. A kisiparos akkoriban ritkaságnak számított.

Ahol nagy a szükség, közel a segítség! – 41. oldal

Ki gondolta volna, hogy a Kolontár-Devecser környéki vörösiszap-katasztrófa kapcsán a régi mondást most szó szerint kell értenünk! A lúgos kémhatású vörösiszapra a megoldás tényleg a szomszédban, a közeli Dudaron található. A balatonfűzfői Organit Kft. az ottani bányából nyeri az ún. dudaritot, mely a csodálatos huminsav alapanyaga. Mind ezekről dr. Csicsor János vegyészmérnököt, az Organit Kft. ügyvezető igazgatóját kérdeztük.

T A R T A L O M

Sikeres a komposztálási mintaprogram Berhidán.....	2 oldal
Év végi adócsökkentés vállalkozások számára.....	3. oldal
A vállalkozók réme	6 oldal
Út a befektetőkig road-show	7. oldal
A befektető keresést tanítjuk.....	8. oldal
Megéri a fáradságot	9. oldal
Egyeztetés és szolidaritás – KISZÖV	10. oldal
Megvalósult uniós beruházás Tokodon	11. oldal
Prof. Dr. Hajtós János DSc interjú	12. oldal
Sikerhalmozó Gasztrometál Zrt.....	14. oldal
35 éves a tatabányai Stop Cukrászda	15. oldal

Átadták a felújított Magyar Királyt Fehérváron.....	16. oldal
Festo Akkreditált Oktatási Központ	16. oldal
Ragasztógyárat épít a Henkel Tatabányán	17. oldal
GKF Company - Egy év alatt felépített birodalom	18. oldal
Az év informatikai oktatója dr. Bertók Botond.....	20. oldal
Hírek Székesfehérvárról.....	21. oldal
Science Park nyílt a MÜTF-ön.....	22. oldal
A Pannon Egyetem együttműködik az IBM-mel ...	23. oldal
Kiosztották 2010-ben a KEM-i Príma-díjakat.....	24. oldal
20 éves a Dunagáz Zrt.....	25. oldal
Dunaújvárosi, kamarai hírek	26. oldal

PartnerControll.hu

Jelzőlámpa az üzleti élet forgatagában

A Partnercontroll.hu minősítés modulja az egyetlen olyan szolgáltatás ma Magyarországon, melynek során a felhasználók korlátlan számban hozzá-férnek az adatbázisban szereplő gazdálkodó szervezetek minősítéséhez, mely egyszerű, objektív és világos, könnyen érthető.

A minősítés a gazdálkodó szervezetek pénzügyi és jogi helyzetén alapszik, ez a két helyzet által meghatározottan lesz a gazdálkodó szervezet besorolása szerint: kockázatos, óvatosan kezelendő, vagy rendben levő.

Ezen két szempont elemzésével, figyelembevételével kap a gazdálkodó szervezet Piros, Sárga, Zöld lámpát, szlogenünknek megfelelően: „Jelzőlámpa az üzleti élet forgatagában”.

PartnerControll.hu minősítés értelmezése:

1. PÉNZÜGYI HELYZETE SZERINT:

A -TÓL E-IG 5 FOKÚ SKÁLÁN ÉRTÉKELJÜK A PARTNEREKET

A: nagyon erős

B: erős

C: közepesen erős

D: gyenge

E: nagyon gyenge

-: Pénzügyi adat hiányos, nem minősíthető

2. JOGI HELYZET

*** - nincs bejegyzett negatív esemény

** - van a működést nem befolyásoló negatív esemény (pl.: APEH bírság)

* - van a működést befolyásoló negatív esemény (pl.: felszámolás)

3. AZ ÖSSZESÍTETT MINŐSÍTÉST ÉS KOCKÁZATOSSÁGOT AZ ÜZLETI JELZŐLÁMPA MUTATJA:

⊗ - a partner kockázatos ⚠ - a partner óvatosan kezelendő 🟢 - a partner rendben

Kérje ingyenes teszt hozzáférésünket: www.partnercontroll.hu

Ady Endre:

Karácsony – Ma tán a béke...

Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén' a földnek válni,
Hogy megváltóját befogadja.
Ma úgy kén', hogy egymást öleljék
Szívükre mind az emberek –
De nincs itt hála, nincs itt béke:
Beteg a világ, nagy beteg...

Kihült a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé;
Heródes minden földi nagyság,
S minden igazság a kereszte...
Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozta világra jöttét –
Beteg a világ, nagy beteg...

Ember ember ellen csatázik,
Mi egyesítsen, nincsen eszme,
Rommá dőlt a Messiás háza,
Tanítása, erkölce veszve...
Oh, de hogy állattá süllyedjen,
Kinek lelke volt, nem lehet!...
Hatalmas Ég, új Messiást küldj:
Beteg a világ, nagy beteg!...

1899

T A R T A L O M

FMKIK: fórum a vállalati felelősségvállalásról.....	27. oldal
Sikeres pályázatot zártak Csolnokon	28. oldal
Közép-Pannon sikertörténetek.....	29. oldal
Biztonságban a sárisápi ivóvízbázis.....	30. oldal
Jól debütált a Delta-Cat Kft. Sárisápon	31. oldal
Ülésezett a Magyar Autóklub.....	32. oldal
5,2 milliárd Ft uniós támogatás régióinkban.....	33. oldal
profession.hu.....	34. oldal
Bemutatjuk a Forrás Takarékszövetkezetet	35. oldal
Beruházás-sorozat az Ablakszerker Kft-nél.....	36. oldal
VDA – nem csak a Videoton dolgozókért.....	37. oldal

Tanácskozás a régió országgyűlési képviselőivel	38. oldal
Beszámoló az MCE nyolcadik konferenciájáról	39. oldal
Átadták a SEAWING Kft. új telephelyét.....	40. oldal
Dudarittal termővé tehető a szennyezett talaj	41. oldal
Fehérvári hírek.....	42. oldal
Elkötelezettség a felelősségvállalás mellett.....	43. oldal
Jövőműhelyek a két Komáromban	44. oldal
Önkormányzatokkal egyeztet az ÉDV Zrt.	45. oldal
Veszprémi hírek	46. oldal
Hús év alapítvány	47. oldal
Lila Óvoda Tatabányán	48. oldal

A VÁLLALKOZÓK RÉME:

NEM MEGY AZ ÜZLET VAGY, BETEGSÉG MIATT KIESETT A MUNKÁBÓL!

A SENSOLITE polarizáltfény-terápia segíti a koncentrációképeséget, és megelőzi a betegségek kialakulását, illetve segíti a gyors felépülést!

A polarizált fény sokszorosára növeli a vörösvértestek oxigénmegkötő képességét, így a vérkeringéssel valamennyi szervhez lényegesen több oxigén jut el. Az oxigéndús vér serkenti az agyműködést, az izomműködést, és férfiaknál növeli a potenciált.

Az emberi szervezetben percről percre keletkező több millió hibás sejt felismerésében és leküzdésében főszerepet játszó T-lymphociták a polarizáltfény-kezelés hatására aktivizálódnak, és ezzel súlyos betegségek megelőzését tehetik lehetővé.

A Sensolite új magyar orvosi világszabadalom, Fenyő Márta biofizikus, a Bioptron lámpa kifejlesztőjének új találmánya, az Európai Unióban hivatalosan bejegyzett orvostechnikai eszköz, amely november 18-án a düsseldorfi orvostechnikai világkiállításról indul világhódító útjára.

Akik már használják a Sensolitot, mert tapasztalják hatékonyságát:

Carbonex férfi kézilabdacsapat, Tatabánya, Győri Eto női kézilabdacsapat, Győri Balett táncosai – mert számukra nagyon fontos, hogy koncentrációképességük ne lankadjon, izmaik a lehető leghatékonyabban működjenek, sérülésekből, betegségekből az átlagosnál lényegesen gyorsabban gyógyuljanak.

ÖNNEK VAN MÁR BÉRLETE AZ EGÉSZSÉGRE?

Ajándékozzon SENSOLITE bérletet karácsonyra, most korlátozott számban, 50%-os kedvezménnyel!

Bérletet vásárolva egész évben gondoskodhat családjá, munkatársai egészségéről!

A szolgáltatás egészségügyi ellátásnak minősül, amely dolgozói juttatásként nyújtva egészségpénztárral elszámolható, a munkaadó számára adómentes.

Gyógycentrumaink, ahol üdülési csekket is elfogadunk:

Győr
96/ 528 450

Mosonmagyaróvár
96/ 566 116

Tatabánya
34/ 309 500

Székesfehérvár
22/ 785 641

www.sensolite.hu

Vágyálmokból – valóság

„Út a befektetőkhöz” roadshow

Hogyan tud egy vállalat megerősödni a piacon? Hogyan tudja a befektetőknek vonzóvá tenni vállalkozását? Az ITD Hungary „Út a befektetőkhöz” rendezvénysorozata ezekre a kérdésekre szolgáltat válaszokkal, amikor komplex módon mutatta be az ITD Hungary a magyarországi kis- és középvállalati szektor számára kínált befektetésösztönzési programjait, szolgáltatásait.

Ezek egyike az ősszel indult KKV Befektetési Akadémia. A befektetéstípusok teljes vertikumát bemutató, három modulban zajló térítésmentes szemináriumokon a résztvevő cégek megismerhették a különböző jellegű befektetők elvárásait, közvetlen segítséget kaptak a befektetői igényeknek megfelelő, tartalmilag, nyelvilag és a külalakot tekintve egyaránt professzionális projektek kidolgozásához.

A komplex programsorozat a hazai kis- és középvállalati szektor tőkevonzó képességét s ezzel a vállalkozások megerősödését, piaci pozícióik javítását, innovatív fejlesztéseit kívánta elősegíteni. Lehetőséget kaptak továbbá azon ismeretek elsajátításához is, amelyek a projektek marketingjéhez, promóciójához szükségesek. A képzés során a résztvevők a szakértő előadók segítségével a saját projekteiket alakíthatták piacképessé és hozhatták abba a formába, amelyet a tőkebefektetők értékelni tudnak. A KKV Befektetési Akadémia célcsoportja valamennyi olyan hazai kis- és középvállalkozás ill. projektgazda, amely fejlesztési projektjéhez pénzügyi, szakmai vagy kockázati tőkét szándékozik bevonni, és nyitott az új ismeretek befogadására.

A képzés 2010 szeptemberében kezdődött. A rendezvénysorozatra jelentkezettek: az egyetemi innovációval foglalkozó irodák, cégek, az innovatív projekteket közvetítő, menedzselő cégek, a spin-off szövetség és tagvállalatai, akkreditált klaszterek és tagvállalataik, egyéb, K+F-fel foglalkozó vállalkozások, fejlesztési projektgazdák, kockázati és magántőkealapok és tanácsadók, valamint a tőkeigénnyel rendelkező KKV-k.

A Magyar Befektetési Projektek (HIP – Hungarian Investment Projects) adatbázis versenyképes projekteket tartalmaz, amelyeket az ügynökség célzottan, ágazat-specifikusan, a projektgazdával szorosan együttműködve ajánl ki potenciális szakmai, pénzügyi vagy kockázati tőke befektetőknek.

A Kockázati és Magántőke Fórum közvetlen előzménye ez év elejére nyúlik vissza, amikor az ITD Hungary a Magyar Kockázati és Magántőke Egyesülettel – a KKV-k tőkebevonási lehetőségeit és a vállalkozási szellemet elősegítő – üzleti hálózatot indított elsősorban inno-

vatív, új megoldásokat kereső KKV-k részére. A Tőke Fórum tagsága ingyenes, jelenleg kb. 300 regisztrált tagja van, és folyamatosan lehet a tagságra jelentkezni az ITD Hungary honlapján keresztül. **A „Technology Mapping”** elnevezésű szolgáltatás keretében az ITD Hungary adatbázist vezet az ország legszínvonalasabb kutatóhelyeiről. Ezeket az ITD Hungary ügyfélkörébe kerülő befektetők megkereséseire ajánlják ki.

A Befektetőbarát Településekért Programot a befektetők letelepítésében érdekelt és elkötelezett önkormányzatok részére dolgozták ki. A programban részt vevő önkormányzatok megismerik a befektetők által alkalmazott helyszín kiválasztási elveket és döntéshozatali módszereket, továbbá azokat az eszközöket, amelyekkel az ITD Hungary a befektetési folyamatokat serkenti, és menedzseli. Lehetőségük van arra is, hogy ajánlott befektetési lehetőségeiket az ITD Hungary e célra létrehozott adatbázisának

segítségével népszerűsítsék. Ügynökségünk segítséget nyújt az egyes települések adottságainak leginkább megfelelő befektetésösztönzési stratégia elkészítéséhez és az ennek keretében azonosított fejlesztési projektek kidolgozásában.

Az „Út a befektetőkhöz” roadshow hallgatósága a befektetéseket közvetlenül segítő programok mellett két olyan programsorozat részleteivel is megismerkedhettek, amelyek a sikeres befektetések eredményeként létrejövő termékek és szolgáltatások piacra segítéséhez nyújtanak segítséget.

Ilyen az ITD Hungary által működtetett **Beszállítói Program** is, amelynek célja, hogy azon a – főleg – második és harmadik körbe tartozó hazai beszállítók termékfejlesztéséhez, technológiaváltásához, beruházásaihoz adjon megfelelő finanszírozási, hálózatépítési és szolgáltatási háttérrel, amelyek a Magyarországon működő feldolgozóipari nagyvállalatok és beszállítói integrátorok reális igényeire épülő fejlesztéseket kívánnak végrehajtani.

Az ITD Hungary Zrt. a magyarországi Enterprise Europe Network hálózat koordinátoraként hozzáférést nyújt az európai szinten működő térítésmentes üzleti partnerkereső és technológiai partnerkereső adatbázisokhoz. A technológiai partnerkereső szolgáltatás hatékonyan támogatja a fejlett technológiák hasznosítását a nemzetközi piacon, akár joint venture alakítására, akár pénzügyi forrás bevonására van igény az innovatív KKV-k, kutatóintézetek vagy egyetemek részéről.

A roadshow végigjárta az ország hét régióját, a képzéseket idén Budapest, Szeged, Pécs, Miskolc, Győr, Veszprém, és Debrecen városokban tartották. Minden helyszínen kb. 1 órás előadássorozatot követően személyes konzultációkra is lehetőség nyílt az ITD Hungary szolgáltatásaival és programjaival kapcsolatosan. Az ITD további rendezvényeiről a www.itd.hu honlapról tájékozódhatnak.

Vitkóczy

Dobos Erzsébettel, az ITD-H vállalkozásfejlesztési igazgatójával beszélgettünk

A befektetőkeresést tanítjuk

Az ITD Hungary ősszel indított „Út a befektetőig” roadshow-ja alkalmából Dobos Erzsébetet kérdeztük arról, mit kaphatnak a régió kis- és középvállalkozásai a rendezvénysorozattól, és milyen tantárgyakból kell javítaniuk a magyar társaságoknak ahhoz, hogy a nemzetközi piac is jelesre értékelje őket.

- Mit nyújtott az Út a befektetőig roadshow a KKV-szektornak?

- A rendezvény egyforma program szerint zajlott mind a hét helyszínen – Budapesten, Szegeden, Pécsen, Miskolcon, Győrben, Veszprémben és Debrecenben is. Különbség csak a résztvevők igényei, kérdései miatt lehetett, hiszen minden városban vannak vállalkozások, önkormányzatok, akik befektetőket keresnek, akik a saját projektjeiket valósítják meg. Szakképzett kollégáink minden esetben a helyi közönség igényeire szabottan mutatták be a programokat.

- Milyen eredményeket értek el a rendezvénysorozattal?

- Nehéz azonnal és konkrét eredményeket sorolni, hiszen az „Út a befektetőig” roadshow egy felkészítő rendezvénysorozat. A résztvevők információkra, ismeretekre tehettek szert, amelyeket felhasználva úgy dolgozhatnak ki saját projektjeiket, hogy azok megfeleljenek a nemzetközi piac elvárásainak. Amíg egy cég megtalálja befektetőjét, vagy exportőrré válhat, évek is eltelhetnek az előkészítéssel, a kereséssel. Az ITD Hungary rendezvénye az egész folyamat első szintjének felel meg, amikor a vállalkozásoknál, önkormányzatoknál felmerül a gon-

dolat, hogy befektetőre lenne szükség. Innen még hosszú út vezet a célig, a sok ötletnek egy része jut el eddig a szintig, és csak néhányból lesz konkrét projekt, amelyhez aztán az ITD Hungary segíthet megtalálni a külföldi partnert.

A jelentkezők számát tekintve sikeres rendezvénysorozatot zárhattunk. A fővárosi helyszínen a terem befogadóképessége miatt limitálnunk kellett a résztvevők számát, de a nagy érdeklődés miatt úgy döntöttünk, hogy második roadshow-t is tartunk, így reméljük, mindenki meghallgathatta az előadásokat.

- A magyar vállalkozásoknál melyek a leggyakrabban fejlesztendő területek?

- Körülbelül kétezer olyan ügyfelünk van, akik stabilan működnek, bevételeik java exportból származik. Ezek a cégek közel ötven fővel dolgoznak, beruházásaikat, fejlesztéseiket nem gátolja tőkehiány. Azonban még az ilyen, viszonylag nagy szervezetek is a belső menedzsment hiányosságait jelölték meg leggyakrabban a fejlesztendő területként. A rendezvénysorozatra ezzel szemben átlagosan tíz főt foglalkoztató mikrovállalkozásokat vártunk, akiket abban szeretnénk segíteni, hogyan válhatnak profi exportőrré. A mikrovállalkozások szintjén a

szervezetfejlesztés mellett a cég- vagy a termékpromóció, a marketing, a weboldalfel fejlesztés, a nyelvtudás megszerzése jelentkeztet számottevően. A második ilyen terület a - főként - külföldi piac helyzete, szereplői, szabályzói ismeretének hiánya, amelyben nem csak Magyarországról tudjuk segíteni a külpiacra lépő ügyfelünket, az ITD Hungary irodái az összes környező országban megtalálhatóak, s jelentős ügyfélforgalmat bonyolítanak. Érdekes, hogy a pénzhiány mindössze a harmadik legfontosabb problémaként jelentkezett, megoldásként ismertettük a támogatási lehetőségeket is.

- Az ITD Hungary mellett a megyei kereskedelmi és iparkamarák is foglalkoznak befektetés ösztönzéssel. Milyen a kapcsolat?

- Az ITD Hungary a magyarországi Enterprise Europe Network hálózat koordinátora, ahogy a kereskedelmi és iparkamara is. A hálózat remek közös mezsgyét biztosít az együttműködésre, a kollégáink is hatékonyan dolgoznak együtt. Mindkét szervezet célja a gazdaság fellendítése, hogy az ország és a magyar vállalkozások vonzó környezetet jelentsen a külföldi befektetők számára. Az ITD Hungary és a megyei kamarák összefogása lehetővé teszi azt is, hogy egy-egy program sokkal nagyobb közönséghez juthasson el, hosszú távon így jobb eredményeket jelent mindkét szervezet számára.

Vitkóczy

Több mint félmilliárd euró és háromezer munkahely

Megéri a fáradságot – Befektetőbarát Településekért Program

Két év alatt több mint félmilliárd euró értékű beruházás és háromezer új munkahely jelzi az ITD Hungary Befektetőbarát Településekért Programjának sikerét. Az idén másodszor megrendezett program eredményeként tizenegy település kulcsfontosságú projekteket dolgozott ki, amelyek nemzetközi marketingjét az ITD Hungary végzi.

Az ITD Hungary rendezvényének célja, hogy az önkormányzatok szakemberei segítséget kapjanak településük versenyképes befektetési helyszínné való fejlesztésében. Az idei program több elemből állt. Egyrészt elméleti ismereteket, másrészt gyakorlati tapasztalatokat adó képzéseken vettek részt az önkormányzatok képviselői. Szakértők segítették a résztvevőket abban, hogy felismerjék a települések egyedi adottságait és lehetőségeit, majd mellettük álltak az adottságokra és reális lehetőségekre alapozott, professzionális befektetési stratégia kidolgozása során is. Az ügynökség a képzésen, a marketingfejlesztésen és a befektetési stratégiák kidolgozásán túl, az idén a települések fejlesztési kulcsprojektjei (operatív akciótervei) elkészíttetésében is segítséget nyújtott.

Ezt követően tárgyalás- és prezentációtechnika-képzés következett, hogy a jó szakmai tartalmat eredményesen képviselhessék az önkormányzatok, s a képzésen szerzett ismereteket más területen is településük javára fordíthassák.

Az ITD Hungary Magyar Befektetési és Kereskedelemfejlesztési Ügynökség szervezésében idén másodjára megrendezett, Befektetőbarát Településekért Programján 27 település érdemelte ki a

Befektetőbarát minősítést. Az először 2009-ben és másodjára most, 2010-ben lezajlott programban résztvevő települések az elmúlt két év alatt összesen eddig 554 millió euro értékű, több mint három ezer munkahelyet teremtő beruházás megindítását jelentették be.

A program november 18-ai záróeseményén, dr. Becsey Zsolt külgazdaságért felelős államtitkár jelenlétében, a képzést sikerrel záró településeket az ITD Hungary oklevéllel díjazta. A résztvevők több kategóriában vehettek át díjakat, de a legnagyobb elismerés azoknak járt, akik a befektetési stratégia, ill. a marketing felület kialakítása mellett kulcsprojekteket is kidolgoztak. Ezek idén Dévaványa, Dombóvár, Kővágószőlős, Mohács, Nagykanizsa, Rózsaszentmárton, Szank voltak.

Ünnepélyes keretek között, a települések projektjei felkerültek az ITD Hun-

gary honlapjának egy folyamatosan bővülő adatbázisába /logo.itdhungary.com/. Az ügynökség munkatársai egyrészt a települések konkrét projektjeinek marketingjét végzi világszerte a különböző befektetési rendezvényeken. Másrészt kiajánlják a településeket, mint befektetési helyszíneket is a gyártó és szolgáltató tevékenységet végző stratégiai befektetőknek. Az ITD Hungary angol nyelvű honlapján, mint marketing felületen keresztül a települések hatékonyan kommunikálhatják a versenyelőnyeiket és gazdaságfejlesztési irányvonalait.

Az ITD Hungary tapasztalatai szerint a hazai és nemzetközi befektetők a hasonló fizikai adottságokkal rendelkező települések között az emberi tényezők és az önkormányzati hozzáállás alapján választanak. A program sikerére való tekintettel az ügynökség a jövőben is minden évben szeretné újabb és újabb vállalkozó szellemű település számára megadni ezt a fejlődési lehetőséget.

Vitkóczy

dr. Petőcz Erzsébet, Benkovics Alajos,
dr. Vadász György, Jankovszky Sándor

Régi-új vezetőség a Komárom-Esztergom Megyei Iparszövetség élén

Egyeztetés és szolidaritás jellemzi a KISZÖV munkáját

December 9-én a tatai Gottwald étteremben, ünnepélyes körülmények között tartotta tisztújító közgyűlését a megyei iparszövetség. A tagság újválasztotta az elnökség és a felügyelőbizottság tagjait, és kijelölték az országos szervezetek küldötteit is. A tagszervezetek jónak ítélték az elmúlt évek eredményeit, és továbbra is az összefogásban, az együttműködésben látják a folytatás lehetőségét.

Benkovics Alajos, a megyei szövetség elnöke szóban is kiegészítette az írásos beszámolót. Úgy fogalmazott, hogy egyeztetés és szolidaritás jellemezte a most lezárt ciklust, melynek első éveiben még voltak nehézségek, költségvetési lyukak, de ezek az országos szervezettel – az OKISZ-szal – való együttműködésnek köszönhetően mára megszűntek. Az OKISZ felismerte, hogy a helyi szövetségek támogatása szükséges, hiszen csak ők rendelkeznek tagsággal. A megyei szervezet évente hárommillió forint támogatást kap. Sőt miután az OKISZ sikeresen értékesítette székházát, a tagszervezetek ebből is részesülhettek, így ennek kapcsán 40 millió forinttal gyarapodott a megyei szervezet. Ez lehetővé tette a tagszervezetek támogatását is. Az OKISZ egyéves keretet is megállapított a megyei szövetségek részére, ebből tudnak majd kulturális rendezvényeket finanszírozni. Az elnök úgy látja, hogy a megyei szervezetek támogatása tovább fog folytatódni, és az országos és a helyi szervezetek közötti egység is erősödni fog, remélhetőleg valamennyi tagszervezet hasznára.

Dr. Petőcz Erzsébet, a megyei KISZÖV ügyvezető igazgatója tevékenységük három fő elemét emelte ki. Elsőként az érdekképviselői fontosságára mutatott rá. A szervezet helyi, regionális és országos szinten is jól irányított, felkészült. Tovább kell erősíteni a szövetség elismertségét, s ennek érdekében a lehető legtöbb fórumon ki kell állniuk. Az igazgatónő feladatul tűzte ki a tagszervezetek versenyképességének erősítését is, s rámutatott, hogy a kis- és középvállalkozások helyzete még ma is nagyon rossz, magas az adók és a járulékok mértéke. Eppen ezért eredményeik szerint továbbra is támogatni tudják majd anyagilag is a tagszervezeteket. Az

ügyvezető asszony elmondta, hogy a következő öt esztendőben is szükség lesz a testület és az ügyvivő szervezet összehangolt munkájára, és a legfontosabb feladat a tagszervezetek képviselete, segítése.

Ezt követően Jankovszky Sándor a felügyelőbizottság elnöke is értékelte az ügyvivő szervezet munkáját, és javasolta az elmúlt négy esztendőről szóló beszámoló elfogadását.

Dr. Vadász György, az országos szövetség ügyvezető társelnöke szerint a legégetőbb kérdés a foglalkoztatás. A munkaképes lakosság 44%-a nem végez munkát. 1,8 millió munkavállaló tart el 10 millió állampolgárt. Üdvözlendő tehát a kormányzat foglalkoztatásnövelésére irányuló törekvése. Valóban kell egymillió új munkahely, és ebben a szövetségnek is szerepet kell vállalnia!

Dr. Vadász György rámutatott, hogy a költségvetés a rendszerváltás óta deficitese. 900 milliárd uniós támogatás és vele szemben 1200 milliárd adósságszolgálat. Húsz év elhibázott gazdaságpolitikájának ez az eredménye! Eppen ezért szükség van a gazdaság növekedésére, mint ahogy a külföldre is, ám már most azon kell gondolkodni, később mivel lehet azt majd kiváltani.

Az országos vezető a nyugdíjpénztári rendszer átalakítását is sürgetőnek tartja. Álláspontjuk tizenkét esztendővel ezelőtt is az volt, hogy a költségvetésből a nyugdíj nem finanszírozható. Ezt tehát szintén megoldásra vár. Ma a költségvetés 62%-át szociális kiadásokra fordítjuk, holott a kívánatos mérték maximum 50% lenne.

Ugyanilyen fontos kérdés az adórendszer korszerűsítése, mert az elmúlt húsz év alatt elamortizálódott. A kiskapuk bezárása a jogszabályok toldozásához-foldozásához vezetett, és

ma egy vállalkozó szakértő nélkül nem képes eligazodni a jogszabályok útvesztőjében.

A beszédek követően sor került a tisztújításra. A tagság megerősítette tisztségében a korábbi vezetést. A küldöttgyűlés végül ünnepélyes akkussal zárult. A Magyar Iparszövetség december közepén átadott emlékgyűrűjéhez gratuláltak dr. Petőcz Erzsébetnek, illetve az OKISZ oklevelekhez Assenbrenner Vince, kőművesnek (Bán Kft.), és Chahecz Imre műszaki vezetőnek (VEDORISZ Kft.). A megyei szövetség is adott át díjakat, elismerésében részült Molnár Józsefné és Rakó Lajosné (a Házipari Szövetkezet szabásai), Varga Lászlóné, pénzügyi előadó (Házipari Szövetkezet), Pálfi Tamás autószerelő (Galla-Teher Kft.), Bodó Csaba eladó (Tehercentrum Kft.), Környei Zoltán gépmester (Alfadat-Press Kft.). Ugyancsak kitüntetést vehetett át Frei László, a 25 éves VEDORISZ Kft. ügyvezető igazgatója.

Cseh Teréz

A megválasztott tisztségviselők:

KISZÖV elnöke: Benkovics Alajos

Ügyvezető igazgatója: dr. Petőcz Erzsébet

Az elnökség tagjai lettek:

Kovács Zoltán (KEMOBIL Zrt.)
Németh László (Bán Kft.)
Orbán Zoltán (Komáromi Vasipari Zrt.)
Szlovák Mihály (MECHATRONIKA Kft.)
Tóth István (Mirelta Holding Kft.)
W. Csoma Éva (Alfadat-Press Kft.)

A felügyelő bizottság tagjai lettek:

Jankovszky Sándor (A+J Kft.)
Frei László (VEDORIS Kft.)
Jaczkó István (Galla-Teher Kft.)

Országos küldöttek:

Benkovics Alajos elnök
Jankovszky Sándor, a FB elnöke
Kovács Zoltán

Megvalósult uniós beruházás Tokodon

Másfél évtized a fuvarozásban

A FARKAS-transz Szállítási KFT. 1996-ban alakult, teljes egészében magyar tulajdonú vállalkozás, mely veszélyes- és kommunális hulladékszallítással, valamint nemzetközi közúti fuvarozással foglalkozik. Elsődleges célunknak ügyfeleink gyors, kulturált, környezetkímélő és rugalmas kiszolgáltatását tekintjük.

Vezetőségünk elkötelezte magát a magas színvonalú, ügyfeleink igényeit maximális mértékben figyelembe vevő, a környezetünk védelmét támogató technológiákon nyugvó szolgáltatások mellett, ezért kiemelt fontosságot tulajdonítunk mindazon tevékenységnek, amelyek céljaink elérését a minőség- és a környezetirányítási rendszerünk együttes fejlesztésével segítik. Fő célkitűzésünk a veszélyes hulladékok szakterületén, hogy a hazai és nemzetközi piacokon is egyaránt a legmagasabb szintű elvárásoknak eleget tegyünk. Évente több tízezer tonna hulladék szállítást végezzük a környezetet kevésbé terhelő, ADR vizsgálával rendelkező, korszerű tehergépkocsikkal. Mindezt tesszük céltudatosan....

Saját tulajdonban lévő 140000 m² nagyságú telephellyel rendelkezünk, ami a 10-es főút közelében, Budapesttől mintegy 50 km-re, Ausztria irányában található, így számos kedvező lehetőséget biztosít a számunkra.

A megbízói igényeknek megfelelően korszerű informatikai és műholdkövető rendszerrel, valamint ISO 9002, valamint az ISO 14001 tanúsítvánnyal rendelkezünk.

Elkészült!

Műhely, kamionmosó, raktár

A FARKAS-transz Kft. 2009. júniusban sikeres pályázatot nyújtott be a Közép-Dunántúli Operatív Program keretében meghirdetett „Telephelyfejlesztés pályázati felhívásra”.

A „FARKAS-transz telephelyének bővítése kiszolgálóegységekkel” (KDOP-1.1.1/C-2009-0042) projektben veszélyes hulladékokat és más anyagokat fuvarozó cég Tokod, Kossuth Lajos u. 132. alatt található telephelyén egy gépkocsijavító műhelyt és két kisebb raktárépületeket építtetett.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg, a támogatás mértéke 50%, összege 78 millió Ft. A támogató szervezet a Közép-dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökség Közhasznú Nonprofit Kft.

A 24x24 m nagyságú javítóműhely 2 szintes, a földszinten 3 db szerelőműhely és egy kamionmosó kapott helyet, míg az emeleti részen szociális helyiségek kerültek elhelyezésre. A projektben beszerezzük a műhely-mosó üzemeltetéséhez legszükségesebb berendezések is. Ezzel az új, négybeállós javítóműhely

kialakításával idegen teherautók szervizelését is el lehet majd végezni, továbbá a cég saját tehergépjárműveinek helyben történő szervizelésének és vizsgáztatásának kiemelt haszna az, hogy a járműpark sokkal rugalmasabban lesz kezelhető, nem lesz szükség a távoli szervizekben történő javítások ütemezésére és külön összehangolni a megrendelések gépkocsiigényével.

Külön épületként került megépítésre a projektben egy 10x54 m és egy 10x10 m nagyságú raktár. A két kisebb raktárépületre azért van szükség, mert a cég tevékenységi körének bővülésével, egyre több kezelt anyag és használatban lévő eszköz megfelelő tárolására van szükség.

A kivitelezés 2009. szeptember – 2010. december időszakban valósul meg, s 2011. elejére várható a használatbavételi engedély megszerzése. A projekt közel nettó 160 millió forintos beruházási költsége várhatóan 5 év alatt megtérül, s hozzájárul a cég versenyképességének megőrzéséhez.

Farkas Lajos, ügyvezető

Bővebb információ:

Farkas Bernadett, szállításvezető,
2531 Tokod Kossuth Lajos u. 132.,
E-mail: bernadett.farkas@farkastransz.hu,
Tel: 06 33/469-380, Fax: 06 33/469-654

A projekt az Európai Unió támogatásával,
az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával
valósul meg.

Bemutatjuk a tatabányai főiskola új rektorát: Prof. Dr. Hajtó János, DSc

A MÜTF a zöld gazdaság motorja kíván lenni

Ha a laikus kívülálló egy fizikus dolgozószobájába csöppen, abban biztos lehet, hogy előbb-utóbb meglepetések érik. A MÜTF új rektora, dr. Hajtó János professzor irodája is kisebb-nagyobb csodákat rejt. Az egyik sarokban légbuborékokkal feldúsított, superkönnyű és erős alumíniumtáblák állnak. Az asztalon ujjnyi műanyagkábel, amelynek felülete összegyűjti a fényt, és a végén kibocsátja. Odébb lézerrel hegesztett sebességváltó alkatrész, amely hajszálpontosan illeszkedik. A fizikatudomány gyakorlati felhasználhatóságának bizonyítékaitól körülveve beszélgettünk a főiskola új rektorával.

Hajtó János 1948-ban született Egerben. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen 1972-ben szerzett vegyész diplomát. 1972-től a Magyar Tudományos Akadémia Központi Fizikai Kutató Intézetének (Budapest) doktori ösztöndíjasa. 1975-ben a Kossuth Lajos Tudományegyetemen szerzett egyetemi doktori címet. 1975 és 1982 között a Központi Fizikai Kutató Intézet tudományos munkatársa. Kutatási területei: új típusú félvezető anyagok elektromos és optikai tulajdonságainak vizsgálata, lézer-félvezető anyagok kölcsönhatása, nem lineáris optikai jelenségek. Kutatásai elismeré-

séül kétszer kapta meg a Magyar Tudományos Akadémia Jánossy Díját.

– Bár vegyésznek tanultam, érdeklődésem már pályám elején a fizika felé fordított. A doktori disszertációm a lézer-félvezető anyagok kölcsönhatása témájában írtam. A KFKI-ban töltött évek alatt többször is lehettem külföldi meghívásoknak, jártam többek közt Grenoble-ban, Edinburghban és Bostonban a Harvard Egyetemen. A legemlékezetesebb talán a belgiumi utam volt, amikor meghívtak 1976-ban Casteu-

Mons-ba, a NATO európai főhadiszállására egy tudományos konferenciára. Elsők közt lehettem, aki az akkori „béketáborból” betehette a lábát ebbe az intézménybe. 1980-ban fél éves meghívást kaptam az Edinburgh-i Egyetemre, ahol tudományos kutatást folytathattam. 1982-ben aztán az intézmény három éves szerződést ajánlott. A KFKI vezetésétől megkaptam az engedélyt, így feleségemmel és két kislányommal együtt Angliába költöztünk. Az élet azonban úgy hozta, hogy a három évből huszonöt lett.

1982-től 1993-ig az Edinburgh-i Egyetem (UK) elektromérnöki tanszékén dolgozott, mint tudományos kutató és előadó tanár ahol az oktatás mellett amorf félvezető anyagok elektromos és optikai tulajdonságainak vizsgálatával foglalkozott. A British Telecom Ltd., brit telekommunikációs vállalattal létrejött együttműködésben végzett mérnöki, fejlesztői munkája eredményeként kidolgozta és szabadalmaztatta az amorf szilícium-fém ötvözet alapú nagy sebességű analóg, „non-volatile” (nem-törlődő) elektronikus memóriaeszközök

prototípusait. 1993-ban az *Electronics Times* Tobie Díját kapta az év kutatója (UK) kategóriában a szobahőmérsékletű elektron kvantum effektusok felfedezéséért amorf félvezetőkben. Ugyanabban az évben az Edinburgh-i Egyetem akadémiai nagydoktori fokozatát (DSc) kapta meg tudományos munkássága elismeréséért és kinevezték az Edinburgh-i Napier Egyetem tanszékvezető helyettes professzorának a Fizikai Kémia Tanszékén. 2006-ig az egyetem mérnöki tanszékén (School of Engineering) a fizikai elektronika professzoraként dolgozott.

– Ezekben az években az oktatás mellett alkalmazott kutatásokat folytathattam a lézertechnológia, az integrált áramkörök, az új típusú félvezetők, majd 2000-től a megújítható energiák területén. Összesen 22 szabadalmat mondhatok a magaménak. Kutatási eredményeim hasznosítására két vállalat (Freelight Systems Ltd. és Microdisplay Ltd.) alapításában is részt vettem, mint fel-találó, résztulajdonos és technikai igazgató. Ezek a vállalatok az energiatakarékos, nagy felbontású kijelzők és nagyon kisméretű speciális színes képernyők fejlesztésére és gyártására szakosodtak. Így született meg a világ első színes, elektronikusan vezérelt képernyője mely a „Freelight” (ingyen fény) koncepción alapul. Ennek a koncepciónak megfelelően a képernyő működtetéséhez szükséges fényt és elektromos energiát a környezetből lehet biztosítani, hálózati vagy más energiaforrás (elem vagy akkumulátor) alkalmazása nélkül. Ezért a találmányomért kaptam meg 2003-ban a Scottish Enterprise (Skót Beruházási Kormány Hivatal) „Smart Award” díját.

Az angliai negyedszázad után Hajtó professzor hazaköltözött Magyarországra – magánéleti okok miatt éppen Tatabányára. 2006. április 1-jétől a megyeszékhelyről járt Budapestre dolgozni, ahol a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Közalapítvány főigazgatója lett. Ebben a pozícióban a fő feladata az alkalmazott kutatási eredmények hasznosítása az innováció és technológia transzfer megvalósításával a magyar vállalatok és a magyar gazdaság versenyképességének javítására. Főigazgatóként létrehozta a közalapítvány két új intézetét (Bay-Nano, Nanotechnológia és Bay-Gen Humán és Növény Genomika). A közalapítványnak jelenleg hat intézete van és Magyarország legnagyobb alkalmazott kutatási intézménye, mely non-profit, önfenntartó modell alapján működik. Az elmúlt négy év alatt, a közalapítvány kutatási fejlesztési tevékenysége évente kb. 20%-al növekedett. Jelenleg több mint 130 magyar és nemzetközi vállalattal és egyetemi és akadémiai kutatási intézménnyel, több mint 3 milliárd

forint értékben végeznek kutatási és fejlesztési feladatokat.

– Újdonsült tatabányaiaként 2009-től a MÜTF-ön tanítottam, majd 2010-től a főiskola tudományos és nemzetközi rektor-helyettese lettem. A MÜTF fenntartóinak megkeresésére aztán augusztus elsejétől elvállaltam a rektorságot. A Bay Zoltán Alapítványnál betöltött funkcióim összeférhetetlen a jelenlegivel, ezért ott megszűntem a tevékenységemet, ugyanakkor a két intézmény természetesen számos dologban együttműködik. Hogy miért vállaltam ezt az újabb feladatot? Nagyon tetszik Tatabánya, jó földrajzi elhelyezkedésének köszönhetően dinamikus fejlődő település. Köszönhető ez persze a városvezetőknek is, akik az ipari park létrehozásával megteremtették a fejlődés gazdasági hátterét, alapját.

A Modern Üzleti Tudományok Főiskolája egy fiatal, dinamikus fejlődő környezettudatosan működő öko-felsőoktatási intézmény, mely a magyar felsőoktatás markáns szereplőjévé lépett elő. A főiskola jövőképe az, hogy 2015-re a fenntartható fejlődést, mint alapértéket magáénak valló, a gazdasági, műszaki és közigazgatási képzési területeken, gyakorlat-orientált öko egyetemmé váljon.

– Misszióknak tekintjük, hogy zöld főiskolából öko egyetemmé váljunk 2015-re. A MÜTF-öt ezért olyan irányban fejlesztjük, hogy megvalósíthassuk a Modern Alkalmazott Tudományok Egyetemét (MATE). Ennek a célnak az érdekében - a piaci igényekhez alkalmazkodva – egyre nagyobb szerepet szánunk a gazdasági oktatás mellett a műszaki és energetikai oktatásnak, a kutatás-fejlesztésnek, valamint az innovációs és technológia-transzfer tevékenységnek a megvalósítására.

A főiskola a tatabányai önkormányzattal, a tatabányai IPTECH-INNO Ipari és Technológiai Innovációs Központtal, valamint a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Közalapítvánnyal való együttműködésben új technológiák ipari alkalmazásának bevezetését készíti elő, többek között a megújuló energia technológiák és lézertechnológiák területein. Terveink megvalósítása egyrészt jelentős infrastrukturális fejlesztést igényel, másrészt az oktatás bővítése is folyamatban van. A gazdasági területeken újabb és újabb, a fenntarthatóság problematikáját szem előtt tartó tantárgyakat és képzéseket (pl. ökomarketing) indítunk, hogy az ökoszemlélet és a környezettudatosság beépüljön a hallgatók gondolkodásába.

Bevezetjük a műszaki - pl. megújuló ener-

getikai mérnök, klímastratégia menedzser, lézertechnológiai mérnök - oktatást. Ebben a folyamatban a főiskola történetében először elindítottuk a műszaki menedzser (BSc) alapszak képzést 2010 szeptemberétől.

Az alternatív energiatermelés és -gazdálkodás területén induló képzéseinkben, az energetikai mérnökasszisztens felsőfokú szakképzésben részt vevő hallgatók több hónapos szakmai gyakorlat keretében vehetnek részt a főiskola tatabányai épületének tetején elhelyezett új típusú alternatív energiatermelő berendezések (szolár parabola, vertikális tengelyű szélkerék, fotovoltaiikus napelemek) hő- és villamosenergia termelési adatainak mérésében, feldolgozásában és értékelésében. Így hasznos ismeretekre tehetnek szert arra vonatkozóan, hogy hogyan használhatjuk fel környezetbarát módon a természet kiapadhatatlan energiaforrásait a működésünkhöz szükséges energiatermelésre.

Környezetvédelmi és alternatív energiatermelési szakemberekre egyre nagyobb igény van a munkaerőpiacon és a közigazgatásban, és jelenleg ezen szakemberek képzése egyáltalán nem megoldott sem hazai, sem uniós viszonylatban. A főiskola stratégiai terveiben a gazdasági és műszaki képzésen kívül a közigazgatási képzés bevezetése is szerepel.

Günther Pauli professzor (a Római Club tagja) szavait idézve: „Ne arra törekedjünk, hogy a Föld erőforrásait maximálisan kimerítsük, hanem arra, hogy minél jobban kihasználjuk azokat a lehetőségeket, amelyeket a természet kínál nekünk.” Ennek jegyében az egész világon elindult a zöld program, a fejlett ipari országok óriási összegeket költenek a zöld gazdaságra. A recesszióból való kilábalás egyik formáját látják ebben, és ehhez a folyamathoz kell nekünk is csatlakozni.

Magyarországon nagyon sok okos ember van, de ezt az óriási kapacitást nem használjuk ki kellő hatásokkal. Reményeink szerint a zöld gazdaság az a terület, amely végre az összefogás alapja lehet, amely mögé felsorakoztathatók az energiák. A MÜTF ennek a folyamatnak a motorja, szellemi háttere kíván lenni, ezért vállaltam el a rektori felkérést. Célunk új, magyar technológiák létrehozása, az innováció gyakorlati alkalmazása. Magyar know-how-ra alapított magyar cégek kellenek Tatabányára, amelyek újabb munkahe-lyeket hoznak létre. A világnak ma minőségi dolgokra van szüksége, hát akkor ez miért ne lehetne magyar technológia? A minőségnek recesszióban is piaca van, ki kell tehát használnunk szellemi tőkénket, hogy Magyarország is versenyben maradjon, és kilábal-hasson az évek óta húzódó válságból.

Veér Károly

Várakozáson felüli növekedést produkált a Gasztrometál Zrt.

Sikert sikerre halmozott a gyártócég

A nagykonyhai és vendéglátóipari gépek, berendezések piacán biztos, hogy jelentős előrelépést tudhatott a magáénak a tatabányai Gasztrometál Zrt. A több mint ötvenéves múltra visszatekintő cég nem ijedt meg a válságtól, termékfejlesztésekbe, technológiai korszerűsítésekbe fogott, új termékcsaláddal állt elő, s mindezeket a hazai és a külföldi piac egyaránt jól fogadta. A bátor tetteknek köszönhetően sikerült egy olyan eredményt produkálniuk, amire eddig még a csúcs éveikben sem voltak képesek! Ezek a számok már csak azért is meglepőek, mert Dusfi Ferenc 2009 májusában még negatív eredménnyel vette át a cég irányítását.

– *Minek köszönhető ez a váratlan siker?*

– Sokféle összetevője van, ezek együttes hatása hozta meg ezt a szép eredményt. Miután átvettem a vállalat irányítását, komoly takarékosági intézkedéseket hoztunk, s így mindössze hat hónap elegendő volt, hogy az év végére pozitív eredményt tudjunk produkálni, 106 millió többlettel zártuk a 2009-es évet. Ezt követően is igyekeztünk alkalmazkodni a válsághoz, s emellett termékfejlesztésbe, gyártásfejlesztésbe kezdtünk, új gépeket szereztünk be. Már régóta terveztük, hogy a 900-as, nagykonyhai gépsorunkat teljessé téve elindítjuk az úgynevezett a'la cart éttermeket kiszolgáló 700-as gépsorunkat is. Most végre piacra került, és a fogadtatás várakozásom felüli volt. Bővült a bel- és külföldi piacunk is, nagyon sok új partnerre tettünk szert, és növekedett az árbevételünk is. Mindehhez az is hozzájárult, hogy a marketingünket is jelentősen sikerült javítanunk. Új, színvonalas termékkatalógust készítettünk, új prospektusokat gyártottunk, rengeteg éllelmezéssel kapcsolatos rendezvényen megjelentünk, s ezeken a fórumokon kiállítások keretében is megmutattuk a termékeinket.

– *Milyen beruházásokat sikerült megvalósítani az elmúlt időszakban?*

– A vállalat küllemében is látványosan fejlődött, maga az irodaház jelentős részében megújult. Új szervert és egyéb számítástechnikai eszközöket szereztünk be, felújítottuk a szerverszobát, korszerűsítettük az irodákat. Gyártásfejlesztést hajtottunk végre, vásároltunk egy CNC-vezérlésű japán élhajlítógépet, egy hegesztő gépet és két ponthegeesztőgépet. Mindezt önerőből tettük.

– *Ugyanakkor sikeres pályázatokat is magukénak tudhatnak. Miben segítette ez önöket?*

– Technológiai fejlesztésre, gépbeszerzésre 77 millió forint értékű aláírt támogatási szerződésünk van, ebből eddig már 53 millió forintnyi beruházás meg is valósult, és a jövő évben további technológiai berendezésekkel fogunk bővílni. Döntés előtt áll egy másik, 200 millió forintos telephely-fejlesztési pályázatunk is, épp úgy, mint egy 160 millió forintos gépbeszerzési pályázatunk, amelynek segítségével egy lézergépet szeretnénk beszerezni.

– Fontos hangsúlyoznunk, hogy mindezekhez külső forrást nem kellett igénybe vennünk, a vállalatnak nincs hitele, nincsenek tartozásai sem, sőt jelentős megtakarításra tudott szert tenni az elmúlt

időszakban. Manapság ez elég ritka jelenség a piacon. Vállalatunk tehát nem csak nagy múltú, de a helyzete is igazán stabilnak mondható.

– *Önök az indulás óta kiállítói az ország legnagyobb élelmiszeripari kiállításának, a HOVENTÁ-nak. Milyen volt az idei megmérettetés?*

– A HOVENTA is azt bizonyította, hogy várakozáson felüli sikereket értünk el a szakmai piacon. Az összes kiállító közül a harmadik legnagyobb standdal rendelkezünk. Idén 140 m²-en, háromszor akkora kiállítótérrel mutathattuk meg magunkat, mint a korábbi időszakokban. Míg a konkurenciáink eltűntek vagy összehúzódtak, mi kiteljesedtünk. Az új gyártósrunk olyan elismerést vívott ki a számunkra, melyhez még a versenytársaink is csak gratulálni tudtak. Bel- és külföldi gyártókat is sikerült kiszorítanunk a piacról. Potenciális ügyfeleink úgy tűnik megértették az üzenetünket hogy érdemes magyar termékeket vásárolniuk, magyar gyártóktól.

– *A számok nyelvén hogy néz ki ez a siker?*

– Az árbevételünk az 1-9 hónapra vetítve 14,4%-kal növekedett, s megközelítette az 1,4 milliárd forintot. A nyereségünket is sikerült 10%-kal megnövelnünk az előző év hasonló időszakához viszonyítva. A számok is azt igazolják tehát vissza, hogy jó úton, jókor indultunk el. Mégis a legbüszkébb talán arra vagyok, hogy a válság idején is meg tudtuk tartani a dolgozói létszámunkat, sőt a béreket 11%-kal növelni tudtuk a 2009-es évhez képest.

Cseh Teréz

35 éves a tatabányai Stop Cukrászda

Még egészen kis gyerek voltam, de emlékszem rá, mikor édesanyámék bánhidai éveikről meséltek. Gyakran esett szó a Rabóczky családról, a Stop Cukrászdáról, ami nem is csoda, hiszen gyakori vendégek voltak a közeli kis maszek üzletben. A kisiparos akkoriban ritkaságnak számított. A sütemények java része szocialista cukrászüzemekben készült. Azóta felnőtt egy újabb generáció, ma már én járok a Stop Cukrászdába, és Rabóczky Jánosné, Erzsike helyett a lánya, Sajdliné Rabóczky Beáta fogad, régi ismerősként, mosolyogva. Harmincöt év telt el az indulás óta, de a Stop Cukit ma is minden tatabányai és környékbeli jól ismeri, és szereti.

– **Miért épp Bánhidán nyitottátok meg ezt az üzletet annak idején?**

– Bánhidán lakott a nagymama, és a családi ház egyik szobáját alakítottuk át üzletté. Nagyon kicsi volt ez a helyiség, ezért a műhely 150 méterrel odébb, egy másik épületben működött. Naponta ingáztunk a tálcákkal - télen hóban, jégen - a két épület között. Édesanyám évekig cukrászüzemben dolgozott, jól ismerte hát a sütemények receptjeit, édesapám pedig esztergályosként tevékenykedett. Kézenfekvő volt, hogy ő készítse el az első gépeinket. Kisiparosként abban az időben egyetlen cukrászda sem működött a városban, de még az egész megyében sem. A testvérem és én ezekben az években még általános iskolába jártunk, de szombat-vasárnap délutánonként mindig mentünk segíteni az üzletbe, vagy hátul dolgoztunk a műhelyben. Belenőttünk a cukrász szakmába.

– **A Stop Cukrászda ma már másik városrészben, az emeleten színvonalas kávézóval-sörözővel várja az ügyenceket. Mikor történt a váltás?**

– 1983. május 1-jén nyitottunk Sárberekben. Szüleim úgy döntöttek, érdemes fejleszteni, hiszen azt látták, hogy a gyerekeik is ebben gondolkodnak - mindketten vendéglátóipari iskolát végeztünk -, így belevágtak az építkezésbe. Itt végre együtt és megfelelő méretű lehetett az üzlet és a műhely, az előbbi 60, az utóbbi pedig ma már 200 m². Induláskor csak családtagok végezték a munkát, illetve egyetlen munkatárs segítette azt, Gárdonyi Mihályné, Muci néni, aki még ma is tagja a csapatunknak.

– **Technikai eszközeinket folyamatosan fejlesztettük az elmúlt évek alatt. Huszonhárom évvel ezelőtt vettük meg az első olasz gépünket - német rokonoknál voltunk látogatóban -, egy**

kis olasz tejszíngépet. Aztán a rendszerváltást követően megnyíltak a piacok. Mi is beszereztük az akkori olasz csúcstechnológiát - ami egyébként még ma is kitűnően működik! Azóta folyamatosan vásároltunk újabb és újabb tárolókat, bemutató vitrineket és más gépeket.

– **Ti hogyan fogalmaznátok meg magatokat, mit gondoltok a jó cukrászatról?**

– Mindig a minőségben és nem a mennyiségben gondolkodunk. Azoknak készítjük a süteményeinket, akik értékelni tudják a kézműves cukrászat egyedi finomságait. Persze elég széles választékot kínálunk ahhoz, hogy gyakorlatilag minden édesszájú rálelhessen itt kedvenceire. 70 féle süteményt, 100 féle díszített talál az ide betérő. Törzsvendégeink kedvéért harminc éve ugyanúgy készítjük az örök slágereket: a zserbót, a képviselőfánkot, a puncsszeletet, de süteményeink nagy részét igyekszünk folyamatosan megújítani. Nálunk biztos, hogy mindig lehet számítani újdonságokra!

– **A szakma is elismeri a tevékenységünket**

szinte minden évben megméretjük magunkat az országos versenyeken, és rendszerint arany-, ezüst- vagy bronzéremmel térünk haza. 2001-ben és 2002-ben Guinness-rekordot is állítottunk, 1500, majd 3000 adag somlói galuskát készítettünk. 1998-ban megkaptuk a Gasztronómiai Szövetség Védnöktábláját, 2003-ban pedig a Dobos C. József díjat, mindkettő komoly szakmai elismerés. Néhány hete a megyei Prima-díj átadó gálán kiosztották az Év Vállalkozója megyei elismeréseket, és az a megtiszteltetés ért, hogy az Év Cukrásza díjat vehettem át.

– **Mindig vannak tanulóink is, fontosnak tartjuk a fiatalok szakmai képzését. Szinte gyerekek még, amikor idekerülnek, aztán az évekig tartó közös munka után jó látni őket, ahogy érett, felkészült felnőttként hagyják el műhelyünket.**

– **A karácsonyi-újévi ünnepekre mit ne süssünk otthon, miért érdemes inkább elindulni a Stop Cukrászdába?**

– Mindig előrukkolunk különlegességekkel, a karácsonyi sláger a gesztenyes, csokis, aszaltszilvás pozsonyi kifli, de bátran merem ajánlani a kókuszos, marcipános, gesztenyes vagy aszaltszilvás bejlit is. Érdemes ellátogatni a honlapunkra is, ahol nagyon nagy választékból akár online is rendelhetők bejlik, díszített, aprósütemények (www.stopcukraszda.hu)

Cseh Teréz

Sajdliné Rabóczky Beáta és kollégája Vámosi Krisztina egy gyereknapi rendezvényen

Átadták a felújított Hotel Magyar Királyt Székesfehérváron

Ismét nyitva a Magyar Király

2010. december 14-én nagyszabású gálaműsorral nyitott meg újra a Hotel Magyar Király. A kétmilliárdos felújítás eredményeként a négycsillagos szálloda a pincétől a padlásig megújult.

Az 1800-as évek elején, feltehetően Pollack Mihály tervei alapján épült, klasszicista stílusú épület együttes felújításához 486 millió forint támogatást nyert az Új Magyarország Fejlesztési Terv pályázatán a tulajdonos Balance 99 Zrt. A munkálatok során a tetőtér beépítésével a korábbihoz képest megduplázták a szobák számát, 450 embert befogadó konferencia- és báltermet, valamint wellness részleget alakítottak ki, 85-90 vendég kiszolgálására alkalmas, látványkonyhás éttermet nyitottak, s 44 autó parkolására alkalmas mélygarázst építettek. A négycsillagos minősítést kapott hotel eredeti állapotában helyreállított homlokzata mögött a legkorszerűbb technikai eszközök, felszerelések szolgálják a vendégek kényelmét.

A nyitóünnepség is királyokhoz méltó volt – a meghívottakat és a jövőbeli partnereket Szentpéteri Csilla zongoraművészete búvólte el a felújítás eredményeként átadott modern és teljesen átalakult hotel mellett. A vendégek a szálloda kétszáz éves történetéből és a felújítás részleteiből is ízelítőt kaphattak.

A tulajdonosok a konferenciaturizmus fontos helyszínéül szánják a Hotel Magyar Királyt, amely jövőre már 72%-os kihasználtságot érhet el.

Festo Akkreditált Oktatási Központ nyílt a Pannon Egyetemen

„Komplex hallgatói, intézményi és munkaerő-piaci szolgáltatásfejlesztés a Pannon Egyetemen” címmel új projekt indult 2010 nyarán a Pannon Egyetemen. A pályázat keretén belül új FESTO Akkreditált Oktatási Központ kialakítására került sor az egyetem Mérnöki Karán, amelyet ünnepélyesen avatott fel dr. Rédey Ákos az egyetem rektora és Németh Attila a FESTO Kft. didactic vezetője.

A projekt megnyitóján dr. Rédey Ákos a Pannon Egyetem rektora elmondta, hogy az 591 millió forint összegű támogatással megvalósuló projekt során az intézmény a szolgáltatásainak népszerűsítésére és korszerűsítésére, a munkaerőpiaci alkalmazkodásának elősegítésére, nemzetközi versenyképességének a fokozására fordít kiemelt figyelmet. Ezt a célt szolgálja a Festo Didactic Kft. és az egyetem által közösen létrehozott Festo Akkreditált Oktatási Központ is. A rektor hangsúlyozta annak jelentőségét, hogy a felsőoktatási intézményeknek szorosan együttműködve, egymást kiegészítve kell folytatniuk oktatási és kutatási tevékenységeiket a gazdaság és az ipar meghatározó szereplőivel. „A Pannon Egyetem célja, hogy az új oktatási központ képzése során olyan mérnöki tudást sajátítsanak el a hallgatók, amely később az egész

nemzet és a nemzetgazdaság javát szolgálja.” Az egyetemen – tette hozzá a rektor – magas szintű mérnökképzés folyik, amely nemcsak az egyetem oktatóinak, de a régió gazdasági szereplőinek is köszönhető, hiszen számos olyan neves vállalat járul hozzá az egyetem színvonalas oktatásához és kutatási tevékenységéhez, amely a régió innovációs fejlődésének is kulcsszereplője. „A FESTO akkreditált oktatási központ egy olyan referencia központ az egyetemen, amely a jövőben a világ összes részéről várja a szakembereket tudás- és tapasztalatcserére, továbbképzésre. A nemzetközivé válás, a külföldi kapcsolatok kiszélesítése pedig elvezethet a kiváló kutatóegyetem cím elnyeréséhez” – zárta gondolatait a rektor. Németh Attila didactic vezető a FESTO képzési rendszereit mutatta be elsőként. Kifejtet-

te, hogy mint nemzetközi vállalat, a FESTO felnőttképzés keretében nyújt továbbképzést az ipari partnerek számára. „A Pannon Egyetem mérnökképzése korszerű oktatási eszközöket igényel. A FESTO – mintegy katalizátorként – az oktatási jogát nyújtja át a Pannon Egyetemnek az akkreditált, világszerte azonos minőségű és tartalmú oktatási rendszerével” – tette hozzá Németh Attila.

A felszólalásokat dr. Szalai István az egyetem Mérnöki Karának dékánja zárta, aki büszkén számolt be arról, hogy immáron egy éve nagy hallgatói érdeklődéssel folyik a mechatronikai mesterképzés az egyetemen, a végzős hallgatók számára pedig számos lehetőség nyílik a szakterületen való elhelyezkedésre.

A Festo Didactic GmbH által az országban elsőként a Pannon Egyetemen hitelesített és minősített AFB laboratórium és oktatási központ az automatizálási technológia különböző területein és különböző szintjein nyújt a jövőben teljes képzést az egyetem hallgatói számára és biztosít továbbképzést az ipari partnerek szakemberei részére. Az AFB laboratórium a TÁMOP 4.1.1/A-10/1/KONV-2010-0006 projekt által biztosított forrás felhasználásával, a Festo Kft. támogatásával került kialakításra.

Új lakó érkezik a Tatabánya-Környe Ipari Parkba

A Henkel Tatabányát választotta

Nem véletlen ez a választás. A Henkel elsősorban azért döntött a Tatabánya-Környe Ipari Park mellett, mert Magyarország, s azon belül Tatabánya Európa középpontjában helyezkedik el és jelentős az elektronikai ipar koncentrációja. Tatabánya adottságai kitűnőek a befektetők számára. Az M1-es autópálya mellett, a fővárostól, az M0-ástól mindössze 60 kilométerre fekszik. Újabb és újabb munkahelyek teremtnének, s mindez elsősorban az összefogásnak, a kitűnő együttműködésnek, együttgondolkodásnak köszönhető.

A Környe-Tatabánya Ipari Park legújabb lakója tehát a Henkel. December elején ünnepélyes keretek között rakták le az új ragasztógyár és logisztikai központ alapkövét. Dieter Knoll, a Henkel Magyarország Kft. ügyvezető igazgatója az ünnepi beszédében így érvelt a beruházás, a magyarországi, illetve a tatabányai telephelyválasztás mellett:

- A közel tizenötmillió eurós beruházás nyolcvan új munkahelyet teremt, és a Henkel ragasztás technológiák üzletágának közép-kelet-európai bázisa lesz. A gyártókapacitás fejlesztését a ragasztás-technológia területén jelentkező növekedési potenciál indokolta. A beruházás lehetséges helyszínéként megvizsgáltuk Lengyelország, Szlovákia, a Cseh Köztársaság és Románia adottságait is, végül Magyarország és a Tatabánya-Környe Ipari Park mellett döntöttünk. Magyarország mellett szólt a központi elhelyezkedés, valamint az, hogy a Henkel ragasztás technológiai ágazata fő partnerei az elektronikai ipari vállalatok és a csomagolástechnikai cégek, amelyek az országban nagy számban vannak jelen. Az Ipari Park által kínált feltételek is megfeleltek mind a telek méretét, mind a munkaerő-piaci kínálatot tekintve. Így közelebb lehetünk partnereinkhez, vevőinkhez, amely segíti a nyersanyagellátást.

- A tatabányai gyár a kelet-közép európai fejlődés központja lesz, hiszen három gyárból telepítjük át a termelést az új üzembe. Egy lengyel gyár egy része és egy angliai üzem termelése kerül Magyarországra, valamint a Henkel Magyarország Kft. jelenlegi, váci ragasztógyárának termelése is az új üzembe költözik. Vállalatunk így koncentráltan és hatékonyabban képes majd előállítani az ipari és lakossági felhasználásra gyártott termékeket, amelyeket a logisztikai központon keresztül belföldi, illetve közép- és kelet-európai piacokra szállítunk majd - zárta a gondolatot az ügyvezető igazgató.

A nagyléptékű beruházás meghatározó eseménye a tatabányai térség gazdasági fejlődésének, és egyben a hazai és nemzetközi versenyképesség jele is. A város számára fontos stratégiai kérdés, hogy az ipari szektor minél szélesebb körben legyen jelen az ipari parkban. A Henkel-lel az autó- és elektronikai ipar mellett megjelent a vegyipar is Tatabányán, amely a térség szakképzésére is hatással lesz – mondta Schmidt Csaba, Tatabánya polgármestere.

A gyár és a hozzá tartozó logisztikai központ előreláthatóan 2012-ig kezdi el működését. A ragasztógyár és a logisztikai központ kivitelezését fővállalkozóként a Market Építő Zrt. végzi. Mikusi Róbert arról biztosította a résztvevőket, hogy a

kivitelező eddigi gyakorlatának megfelelően elsősorban a helyi cégek, szakemberek kapacitását kívánja igénybe venni az építkezés során.

Az ünnepségen Környe polgármestere, Beke László arra hívta fel a figyelmet, hogy a válság hatása nem érezhető a Tatabánya-Környe Ipari Parkban. Újabb és újabb befektetők jöttek az elmúlt időszakban, és a már régebb óta itt működők egy része is fejlesztésekben, bővítésekben gondolkodik, ez pedig új munkalehetőséget jelent a város és környéke számára. De mindez nem valamiféle csodának köszönhető - egészítette ki a gondolatot Schmidt Csaba, hanem a példaértékű összefogásnak. Tatabánya és Környe önkormányzati vezetői, az ipari park fenntartói, a város gazdaságfejlesztő szervezete és a helyi munkaügyi központ példaértékű együttműködésének megvan az eredménye: a befektetők szívesen választják telephelyül Komárom-Esztergom megye székhelyét, Tatabányát.

Cseh/V.É

Beke László, Schmidt Csaba, Dieter Knoll és Mikusi Róbert.

GKF Company – Egy év alatt felépített birodalom

A magyar gazdaság jelenlegi állapotában, a világválság következményeit nyögve, manapság ritkán találkozunk hazai sikertörténettel a gazdasági életben. A cikkünkben bemutatott GKF Company üdítő színfolt ezen a területen, hiszen a semmiből indulva magyar fiatalok nem csak mertek nagyot álmodni, de ezért az álmért nap mint nap keményen meg is dolgoznak. És a munkának még az eredménye is megvan...

A Gazdasági Kutató és Fejlesztő Szövetség 2009. április 12-én alakult a Károli Gáspár Egyetemen végzett fiatalok körül tömörülő baráti társaságból. A Szövetség alapszabályának értelmében, a hazai gazdasági szféra alternatív és innovatív fejlesztésére jött létre. Céljai közt szerepelt, hogy a gazdasági életben felmerülő problémákat az eddigiektől alapvetően más módokon megközelítve új szemléletet honosítson meg a hazai gazdaságban. Ezt a célt elsősorban a gazdasági élethez általában csak érintőlegesen kapcsolódó felsőoktatási intézmények gazdasági vérkeringésbe történő bekapcsolásával gondolták megvalósíthatónak. Az innovatív változás azonban, amit ez a kezdeményezés magával hozott – úgymond az állóvizet felkavarva – túlnötte egy non-profit társadalmi szervezet kereteit. Szükségessé vált a misszióban felvállalt feladatok elvégzéséhez egy, a for-profit szektorban is boldogulni képes célcsoport létrehozása, így jött létre a GKF Company. A célcsoport szinte a nulláról indulva, ismeretlenként robbant be a pénzügyi-pályázati és képzési piacra. Sikerük első-

sorban lelkesedésüknek, pozitív hozzáállásuknak, egyre bővülő szakmai tudásuknak és annak az új személetű megközelítésnek köszönhető, amely a problémákat alternatív nézőpontokból vizsgálja meg, és innovatív megoldásokat vezet be a gazdasági rendszerekbe.

Valami újat találtak fel ezek a fiatalok? Mi lehet a sikerük titka? Hogyan lehetséges ma az, hogy az ismeretlenből egy maréknyi fiatal egy olyan új kis birodalmat hoz létre, amely azonnal sikertörténetként könyvelhető el? Talán mégis lehet hinni a magyar virtusban, a tehetségben, abban, hogy összefogással és jó csapattal igenis megvalósítható egy elképzelés? Cikkünkben a GKF alapítói és tulajdonosai válaszolnak kérdéseinkre, és reméljük, hogy a végére mi is kapunk valamiféle választ ezekre.

– Mivel foglalkozik a GKF Company?

– A GKF Company célcsoporti működésének köszönhetően a hazai gazdaság szereplői számára nyújt tanácsadói és projektkezelési szolgáltatást. Olyan termékcsomagban gondolkodva, amely egy

– akár összetett – fejlesztési igényt is projekttenként kivitelezve valósít meg. A csomagban szerepel a teljes kivitelezési költség forrásának lehetőség szerinti minél magasabb külső finanszírozása, a projekt kivitelezése, a projekt pénzügyi és menedzseri feladatainak ellátása, az esetleges beszerzések lebonyolítása.

– Jelenleg 6 működő és 3 további fejlesztés alatt álló üzletágunk létezik. A finanszírozási divízió a pályázati és pénzügyi üzletágán keresztül, a projektgenerálási a képzési és projektmenedzsmenti üzletágán keresztül, a kivitelezői pedig a szoftverfejlesztési, a kutatásfejlesztési és a szervezetfejlesztési üzletágán keresztül fejti ki tevékenységét.

– A sok pályázati cég közül miben különbözik a GKF?

– A GKF csomag szerinti termékkonstrukcióival képes teljes fejlesztési projektek végigvitelére, lehetőségeinkhez mérten így ügyfeleink „projektterhelését” csökkentjük, amivel időt és energiát takarítunk meg a fejlesztési projekt sikerességének hatékonyságnövelő hatásán felül.

– Milyen eredményeket tud felmutatni a GKF az első év után?

– Az első év statisztikai eredménye, hogy a GKF Company célcsoportjaiban több mint 220 ügyféllel közel 340 projektet kezel. Az ügyfélkör folyamatos növekedése mellett a régiekkel való kapcsolat is megmarad, és ők is egyre több új feladattal bízzák meg a célcsoportot.

– A célcsoporton belül a GKF Consulting Kft. a tavalyi év során, fél éves működéssel, a pályázati piac legnagyobb figyelmét lekötő TÁMOP 2.3.3-as kiírás által finanszírozott projekteknek a teljes piaci részesedéshez viszonyított 10%-át volt képes legenerálni ügyfelei számára. A pályázati „slágertermékek” piacán elért 10%-os részesedésnek köszönhetően a felnőttképzési piacon bekerültünk az 5

A GKF Company egyik alapítója és tulajdonosa Oszlányi Törtel, a Károli Gáspár Református Egyetemen Bölcsészettudományi Karán szerzett tanári diplomát történelem szakon, emellett közgazdaságot és kommunikációt hallgatott. Pénzügyi területen először az OTP Banknál, majd később a BNP Paribas pénzügyi csoportnál töltött be kommunikációs és képzési vezetői pozíciót. A GKF célcsoportnál a pénzügyi és az üzleti expanziós területet vezeti.

legnagyobb képzési projekteket lebonyolító vállalat közé.

– Ezek a sikerek alapozták meg egy olyan cégcsoportot, amely mára 100 embernek ad munkát és megélhetést. Mindezt a gazdasági világválság kellős közepén értük el, amikor a piac döntő részén regresszív tendenciák domináltak.

– És itt sem állunk meg, terveink szerint 2012-re a cégcsoport forgalma elfogja érni az 1 MRd-os árbevételt. De mindezek felül talán a legnagyobb eredmény, hogy néhány magyar fiatal bizonyítani tudta, hogy hátszél, komoly kapcsolatrendszer és kezdőtőke nélkül is képes olyan eredmények elérésére, amelyek előtt méltán hajthat fejet bárki a piacon.

– Hogyan alakult ki a GKF Company mint cégcsoport?

– A cégcsoport első tagja a Gazdasági Kutató és Fejlesztő Szövetség volt, amely idén áprilisban ünnepelte működésének első éves évfordulóját. Már ezzel párhuzamosan megkezdődtek az egyeztetések befektetőkkel, akik egyes részterületek kialakításának és működésének költségeit vállalták. Cégcsoporttá 2010-ben váltunk, amikor két új üzletágunk beindításával vállalatunk szolgáltatási portfóliója teljes körűvé vált.

– Milyen céllal alakult a GKF?

– Egyöntetű és elsőrendű célunk volt egy olyan erős cégcsoport létrehozása a hazai gazdaságban, amely multi szolgáltatási palettával rendelkezik, ügyfélközpontú a kiszolgálása, és manufaktúris projektgenerátori végrehajtással dolgozik. Amely képes a minőségi és célzott fejlesztési szolgáltatással a hazai gazdaságot alulról fejleszteni, mindemellett képes a tudományos és szakpolitikai területekkel valamint a piaci szereplőkkel is érdemi párbeszédet kezdeményezni.

– Sok fiatal dolgozik itt, milyen a minden napok hangulata?

– Próbálunk olyan légkört teremteni, amely egyrészt tükrözi az itt dolgozó, valóban fiatal korosztály lelkes és ellentmondást nem ismerő munkamorálját, illetve a közösség tagjainak személyes beállítottságát. Meggyőződésünk, hogy a munkavégzés telhet jó hangulatban, valódi csapatszellemben, ahol az egyén értékét a közösség adja, amelyben napról napra egyre többet teljesít. Természetesen a csapat erősségét a munkahelyen kívüli közös programokkal is erősítjük.

– A közös bulikon kívül rendszeresen szervezünk hétvégi csapatépítő tréningeket vidéken, amelyek a szakmai fejlődési lehetőségek mellett kellemes együttlétre

is lehetőséget adnak, és ahol szoros baráti kapcsolatok is ki szoktak alakulni.

– Milyen elképzelés szerint építi ki országos hálózatát a GKF?

– A vidéki irodák nyitása, valamint az országos lefedettség elérése kulcsfontosságú számunkra. Jelenleg országos szinten keresünk tanácsadókat, akik képviselhetnek miniket, és az „arcaink” lehetnek Budapest után vidéken is. A projekt keretében zajlik belső portálunk fejlesztése, amely többek között szakmai anyagok megosztását teszi majd lehetővé, valamint projektkövető rendszert és fórumokat is fog működtetni. Jelenleg a legfontosabb azonban egy belső e-learning rendszer elindítása, amelynek segítségével a vidéki kollégák hatékony és gyors képzése teljes mértékben megoldhatóvá válna. Jelenleg vezető tanácsadóink felkészítő képzései zajlanak, ők lesznek azok, akik koordinálják majd a rendszerbe újonnan érkezőket. Fontos, hogy hosszú távú tervek mentén építsük fel tanácsadói és értékesítő rendszerünket. Egy ilyen fiatal szervezetnek, mint a miénk, minimálisan 3-5 évvel előre kell látnia, hogy mit vár el egy ilyen jellegű projekttől.

– Mit jelent az, hogy a GKF az ökoszemléletet is támogatja? A környezetbarát technológiák területét is érinti a tevékenységük?

– A cégcsoporton belül a Development Kft. megújuló energiahordozókkal, környezetközpontú technológiákkal, illetve a fenntarthatósággal kapcsolatos stratégiai tanácsadással foglalkozik.

– Célunk, hogy Magyarország felzárkózon az európai színvonalhoz a zöldenergiák hasznosítása területén, valamint a fosszilis energiafűggőség csökkentésével irányt mutasson az európai energiafelhasználók számára. Hiszünk abban, hogy a gazdasági élet szereplői számára is alapvető fontosságú a környezet megóvása, az okozott károk helyreállítása, aminek ma sajnálatos aktualitása közismert. Mi egy olyan gazdaságot tudunk elképzelni hosszú távon működőképesnek, amely felhagy korábbi pazarló hozzáállásával az energiafelhasználás területén is, illetve igyekszik az energiát a környezet lehető legminimálisabb szennyezése mellett elérhetővé tenni. Még gyerekcipőben járunk, de keressük azokat az alternatív megoldásokat, amelyeket a gazdasági

Luft Tamás a GKF Company másik alapítója és tulajdonosa pszichológusi területéről érkezett a pénzügyi világba. A cégcsoportnál ő hozta létre a képzési üzletágat, jelenleg pedig annak operatív működtetését látja el.

életben is lehet költséghatékonyan alkalmazni, illetve akár uniós forrásokból is finanszírozni.

– Ha jól tudom, kutatási projektek kezelését is vállalja a GKF. Hogyan képzeljük ezt el?

– A cégcsoport közhasznú szervezete a Gazdasági Kutató és Fejlesztő Szövetség a kutatás-fejlesztési üzletág feladatait is ellátja. Tulajdonképpen egy kapcsolati lehetőséget kívántunk létrehozni a kutató tevékenységet folytató intézmények (egyetemek, főiskolák, szakkollégiumok, egyéb kutatási műhelyek) valamint a kutatási programok eredményeit felhasználó piac között. A minket megkereső vállalatok számára az adott kutató intézmény bevonásával az innovációs járulék felhasználásával, illetve pályázati forrásból bonyolítunk le kutatási projekteket. Ezek egy vállalat életének szinte teljes spektrumát felölelik, így szinte minden magyar vállalkozó igényeit ki tudjuk elégíteni,

– Hiszünk abban, hogy az egyetemeken felhalmozódó elméleti tudás elsősorban a mindennapi életben, akár gazdasági akár egyéb területen hasznosulhat csak igazán az ország javára. Az elméleti tudás és a gazdasági összefogásával olyan értékek teremthetők, amelyek előmozdítják a magyar gazdaság teljesítőképességének javulását, ami így már nem egy elvont kategória, hanem a mi életünk. Itt, és most.

– Reméljük, hogy példátok ragadós lesz, és sok hasonló hazai sikertörténetet mutathatunk be a közeljövőben. Köszönjük a beszélgetést!

– Köszönjük!

Az év informatikai oktatója

A Magyarországi Vezető Informatikusok Szövetsége (VISZ) december 15-én tartotta évzáró rendezvényét, ahol ünnepélyes keretek között átadták az Év informatikai oktatója 2010. pályázat nyertesének járó díjat, melyet dr. Bertók Botond egyetemi docens, a Rendszer- és Számítástudományi Tanszék oktatója vehetett át.

Dr. Bertók Botond a Pannon Egyetemen (akkori Veszprémi Egyetemen) végzett, oktatóként 2003 óta dolgozik a Pannon Egyetem Műszaki Informatikai Karán, azonban már 1999 óta PhD hallgatóként is közreműködött az oktatásban. Nyolc tantárgy tematikájának kidolgozója és tárgyfelelőse. Hivatásának tekintve az informatikus szakokon az egymásra épülő algoritmikus gondolkodásra nevelő és programozási tárgyak tartalmának évenkénti korszerűsítését és szinkronizálását. A programozási tárgyak mellett a legújabb mérnöki optimalizálási ismereteket oktatja elméletben és gyakorlatban. A kar első angol nyelvű képzésének, a MOL-lal közösen működtetett Olajipari ellátási lánc optimalizáló szakmérnökképzésnek alapító szakvezetője.

Szakmai ismereteit beépíti oktatási tevékenységébe is, tantárgyait ennek megfelelően alakítja. Naprakész ismeretanyagot ad át a hallgatóknak, ezzel is biztosítva a minőséget. A

tananyagok kidolgozásakor ugyanolyan szigorúsággal törekszik a tudomány élvonalába tartozó eredmények felhasználására, mint kutatásai során. Hallgatói eredményesen szerepelnek TDK-konferenciákon és gyakran társszerzői nemzetközi publikációkban, aktívan dolgoznak együtt kutatás-fejlesztési projekteken.

A díjról:

A VISZ Az év informatikai oktatója ösztöndíjjal nem elsősorban az informatika oktatásában közreműködők szakmai-tudományos tevékenységét, illetve oktatáspolitikai szervező munkáját szeretné értékelni, hanem a közvetlen oktatási munkában oroszlánrész válláló informatikai oktatók erkölcsi-anyagi elismerésének emeléséhez szeretne hozzájárulni.

A pályázat kiírását, a beérkezett anyagok értékelését és a díjak odaítélésére vonatkozó előterjesztést a VISZ egy szakértőkből és

szakújságírókból álló bizottság segítségével készítette el. A döntést – ennek figyelembe vételével – a VISZ elnöksége hozta meg.

Tudósítónktól

Optimalizálás felsőfokon – Veszprémben

December 13 és 15 között az optimalizálás elismert szakemberei találkoztak Veszprémben, a negyedik a Veszprémi Optimalizálási Konferencián (VOCAL). A Pannon Egyetem Műszaki Informatikai Karának szervezésében 65 előadáson vehettek részt a nemzetközi híru kutatók a világ 20 országából.

A konferencia rendezésével a szervezők célja egyrészt Magyarországra hozni az optimalizálás élvonalába tartozó külföldi előadókat, másrészt lehetőséget biztosítani a magyar kutatóknak – köztük a kar munkatársainak és hallgatóinak –, hogy a nemzetközi szakmai közösség előtt méressék meg kutatási

eredményeiket. A konferencián részt vesznek a kar tehetséggondozó programjának hallgatói is, akik közül többen az optimalizálás területén folytatnak kutatásokat már egyetemi éveik alatt, együttműködve a nemzetközi híru professzorokkal. A konferencia témája az optimalizálás elméleti matemati-

kai és gyakorlati feladatainak megoldása. Az optimalizálás a mindennapi élet szinte minden területén használható matematikai módszer. Optimalizálással javíthatjuk használati tárgyaink, lakásunk hatékonyságát ugyanúgy, mint egy közlekedési rendszer vagy egy teljes vállalat működését. A hatékonyság kevesebb költséget, nyersanyag- és energiafelhasználást, kisebb kockázatot és környezeti terhelést is jelenthet. A módszer ezáltal kulcsszerepet játszik a fejlődésben és a fenntarthatóságban is. A konferenciasorozat iránti érdeklődés is azt jelzi, hogy a Műszaki Informatikai Kar Veszprémben az optimalizálás egyik nemzetközi tudományos központja.

A Konferencia bankettjén a Magyar Operációkutatási Társaság Egerváry Jenő emléklappal tüntette ki dr. Friedler Ferenc egyetemi tanárt, a Pannon Egyetem Műszaki Informatikai Karának dékánját az operációkutatás és alkalmazott matematika területén sok éven át folytatott nemzetközi szinten elismert eredményes kutató, oktató és iskolateremtő munkájáért. A díjat dr. Csendes Tibor, a Magyar Operációkutatási Társaság elnöke adta át december 14-én.

Szociális konferencia a városházán

Novemberben tanácskoztak a szociális ügyekben érintett székesfehérvári szakemberek. Az önkormányzat fontosnak tartja a területen dolgozók véleményét. A szegénység 78 millió embert, köztük 119 millió gyermeket érint az Európai Unióban, és sajnos városunk is érintett.

Kincses Zsolt Dávid, Szociális Ellátási és Gyermekvédelmi Irodavezető elmondta, azért volt fontos a konferencia összehívása, mert az új szociális ellátásokhoz többletfelelősségek kapcsolódnak, ugyanakkor ilyenkor van lehetőség arra, hogy a terület munkatársai véleményeket, javaslatokat mondjanak szociális témákkal kapcsolatban.

A konferencia központi témája a szegénység, melynek mértéke egyre riasztóbb. A figyelemfelkeltés, a társadalmi összetartozás felelősségének hangsúlyozása érdekében van szükség olyan mozgósító programokra, melyek csökkenthetik a társadalmi kirekesztettséget.

Egyik aktuális probléma a családtámogatási rendszer változása. Székesfehérváron 15 tanuló esetében kénytelen az önkormányzat a 10 óra igazolatlan hiányzás miatt a családi pótlék megvonását megelőző intézkedés megtételére. A családokhoz az 50 óra igazolatlan mulasztás után család gondnokot ren-

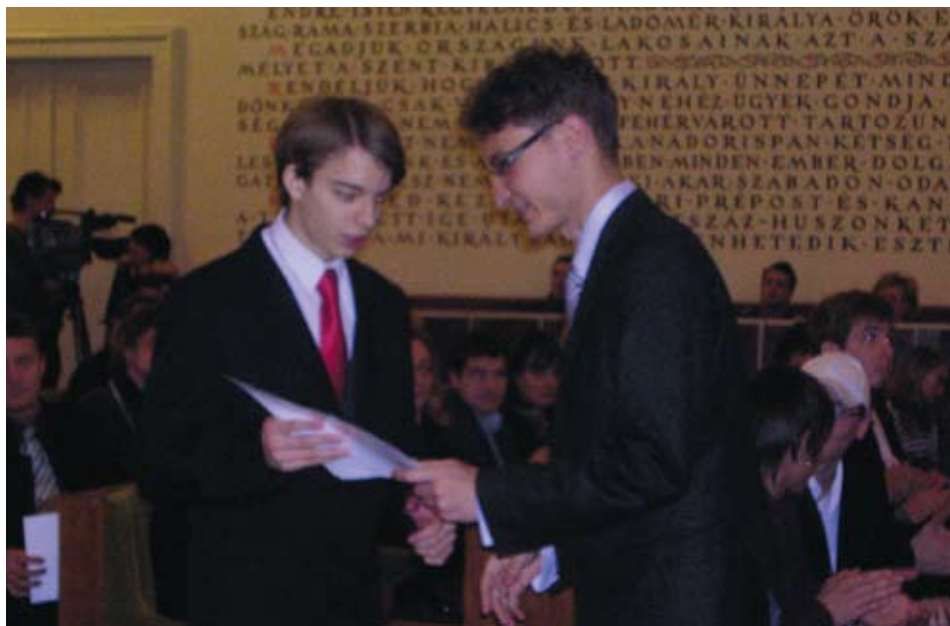
delnek ki, aki a gyermek védelembe vétele érdekében a veszélyeztetettség elhárításában nyújt segítséget. Az iskoláztatási támogatás

felfüggesztésével egyidejűleg eseti gondnokot jelölnek ki, aki szervezi a család gazdálkodását: befizethetnek elmaradt közüzemi díjat, gondoskodhatnak ételmezésről, ruházkodásról. Amennyiben 3 hónapi megfigyelés alatt a tanulóknak nem lesz igazolatlan mulasztása, a család újra megkapja az ellátást, probléma esetén viszont újabb megvonás következhet.

Bursa Hungarica Felsőoktatási Ösztöndíjpályázat

Arisztotelész szavait idézve kezdte köszöntőjét Kincses Zsolt Dávid, a Szociális ellátási és Gyermekvédelmi Iroda vezetője, majd felkérte az ösztöndíjak átadására dr. Cser-Palkovics András polgármestert. A december eleji rendezvényen a Zentai Úti Általános Iskola kórusa és Kozáry Ferenc Színitanodájának növendékei szerepeltek.

A felsőoktatási szociális ösztöndíjrendszer célja az esélyteremtés érdekében a hátrányos helyzetű, szociálisan rászoruló székesfehérvári fiatalok számára a felsőoktatásban való részvétel elérhetővé tétele.

335 pályázat érkezett, abból 249 érvényes – ezek mindegyike támogatást nyert. A magas számadat annak a változtatásnak is köszönhető, hogy az ösztöndíj elbírálása kizárólag szociális rászorultság alapján, a pályázó tanulmányi eredményétől függetlenül történt.

Az „A” típusú ösztöndíjat két szemeszteren át kapják a felsőoktatásban már résztvevő hallgatók, a „B” típusú ösztöndíjat pedig hat szemeszteren át kapják az idei tanévben utolsó éves, érettségi előtt álló középiskolások, illetve a felsőoktatási intézménybe még felvételt nem nyert érettségizettek.

Az ösztöndíjasok között sok testvérpár vehette át oklevelét, illetve az egyetemi, főiskolai zh-időszak miatt a pályázók helyett a szülők, fiatalabb testvérek jöttek ki kezét fogni a polgármesterrel. Örömdetesen sok nagycsaládos kapott Bursa Hungarica ösztöndíjat a város 5 millió forintos keretéből.

Dr. Göde Andrea

Bencsik János energiaügyi és otthonteremtési államtitkár megnyitó beszéde

Hát ez hogy működik? – gondolkodott el dr. Péntek Péter megyei főjegyző

A Science Park bejáratánál középiskolás fiatalok vágták át a nemzetiszínű szalagot

Dr. Hajtó János, a MÜTF rektora mutatta be a kiállítást a látogatóknak

Ahol Öveges József is megnyálná mind a tíz ujját

Science Park nyílt a tatabányai főiskolán

A fizika törvényeit játékosan bemutató időszak kiállítás nyílt a tatabányai Modern Üzleti Tudományok Főiskoláján. A tárlat középiskoláknak és általános iskoláknak biztosít lehetőséget rendszeres szakköri foglalkozások, érettségi felkészítők, kihelyezett fizikaórák megtartására.

Az intézmény az ismeretterjesztő park megnyitásához kapcsolódva Fenntartható Fogyasztás Klubot indított, és a Magyar Tudomány Ünnepe alkalmából Komárom-Esztergom megye tehetséges középiskolás diákjainak ismét megszervezte A tudomány utánpótlása című szimpóziumot, amelynek kiemelt témája a fenntartható fejlődés volt.

– „Játszva is lehet tanulni” és „Többet ésszel, mint erővel” – idézett fel két közismert bölcsességet Bencsik János energiaügyi és otthonteremtési államtitkár a park megnyitása alkalmából mondott beszédében. Elmondta, a fizikai törvények jobb megismerése hozzásegít bennünket ahhoz, hogy ne éljük fel erőszakkal a bolygó természeti

erőforrásait, hanem azokat a kellő szelídséggel fordítsuk saját javunkra, hogy az utánunk következő generációk életét is biztosítsa. A Science Park egy olyan interaktív kiállítás, amelynek segítségével akár az oly száraznak tűnő reáltantárgyakat könnyen megszerethetjük a kreatív pedagógusok a diáksággal. Egy park, ahol minden vendég játszva ismerheti meg a fizika törvényeit olyan eszközöket kipróbálva, mint a mágneses mező erővonalait bemutató játékok, fázis inga, szappanfal, rezgő orgona, hanoi torony, győri kerék és még sok-sok érdekes, kreatív játék. A Science Park lehetőséget biztosít középiskolák és általános iskolák számára rendszeres szakköri foglalkozások, érettségi felkészítők, kihelyezett fizikaórák megtartására is.

– A Science Park interaktív tárlat célja, hogy népszerűsítse a főiskola műszaki és természettudományi képzéseit, s hogy a diákok tartalmasan töltsék a szabadidőt, itt élmény a tanulás – mondta dr. Tóth Gábor, a MÜTF főtitkára.

A „Csodák Palotája” mintájára készült kiállítás látványos kísérleti eszközök és valóban csodálatra méltó optikai, illetve mechanikai kísérleti berendezések várják az érdeklődő általános iskolás és középiskolás diákokat, diákcsoportokat, tanárokat és szülőket egyaránt.

A február 15-éig látogatható Science Park vasárnap a családoké, a foglalkozásokat az év aktuális időszakaihoz, ünnepeihez, szokásaihoz kapcsolják. A kiállítás helyszíne a tatabányai Modern Üzleti Tudományok Főiskolája „B” épületének 3. emele (Béla Király krt. 58.).

Veszprém és a Pannon Egyetem Műszaki Informatikai Kara is együttműködik az IBM-mel

Informatikai kutatóközpont létesül

Veszprém két új informatikai projektben is az IBM partnere lett. Az egyik keretében a neves informatikai cég – a várossal közösen létrehozott munkacsoportban, ellenszolgáltatás nélkül – felmérést készít Veszprém jelenlegi működéséről és javaslatot tesz lehetséges intelligens, a hatékonyságot növelő megoldások alkalmazására. A másik megállapodás alapján informatikai kutatóközpont jön létre a Pannon Egyetem Műszaki Informatikai Karán, ingyenes szoftverekkel, tananyagokkal és hallgatói ösztöndíj-programmal. A veszprémi Városházán rendezett ünnepségen Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes és David Stokes, az IBM Közép-Európai Igazgatója is részt vett.

Az IBM néhány éve indította el Smarter Cities, vagyis „Élhetőbb/Intelligens Városok” elnevezésű programját, amely keretében városok számára kínál feladataik stratégiai szintű tervezését és megvalósítását támogató szolgáltatásokat, az adott város működésének javítása érdekében az IBM kutatási eredményeit felhasználva. A meghirdetett program keretében világszerte egyre több sikeres projekt valósul meg.

A Smarter Cities program révén Stockholmban például olyan intelligens útdíjrendszert vezettek be a városközpontban, amely 20%-os forgalomcsökkenést, 14%-os károsanyag-kibocsátás csökkenést és 40 ezer új közösségi közlekedés felhasználót eredményezett. Az új-mexikói Albuquerque pedig olyan munkairányítási és jelentési rendszert alakított ki, mely lehetővé tette a feladatok sokkal gyorsabb meghatározását és kiosztását, például a nagyméretű szemetes konténerek kihelyezését és begyűjtését, a graffitik eltávolítását, valamint a jelentések automatizált elkészítését és megosztását. Ez a beruházás 2000%-os megtérüléssel járt.

A városházán rendezett ünnepségen Porga Gyula polgármester reményét fejezte ki, hogy hamarosan Veszprémben is indulhatnak hasonló fejlesztések. Az IBM-mel aláírt megállapodás szerint az informatikai vállalat a felmérés során az adott várost számos indikátor alapján értékeli az IBM módszertanában meghatározott városi alrendszerek mentén. A munka mintegy 2 hónapot vesz igénybe, s olyan javaslatok megfogalmazásával zárul, amelyek elősegíthetik a városfejlesztési stratégiája megvalósulását intelligens megoldások alkalmazásával.

Hazánkban Veszprém az elsők között vesz részt az IBM Smarter Cities kezdeményezésében, így a stratégiai tervezésért a cég nem kér ellenszolgáltatást.

A rendezvényen felszólalt Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes, közigazgatási és igazságügyi miniszter is, aki arról beszélt, hogy a kormány számára elsődleges fontosságú a munkahelyek létrejöttének támogatása, mert ez kulcskérdés a gazdaság teljesítőképességének növelése, hosszú távon pedig az ország és az egyes emberek egyéni sikere szempontjából. Hangsúlyozta: ugyanilyen fontos számára az, hogy az ilyen, innovatív kezdeményezések egy része Veszprémben valósuljon meg, amely egyeteme révén, valamint a régió hasonló fejlesztései miatt is kiválóan alkalmas tudásközpont, emellett pedig – tette hozzá – személyes szívügye is. A megállapodást az IBM részéről Pongrácz Ferenc megbízott vezérigazgató és David Stokes közép-európai igazgató ellenjegyezte. Az informatikai vállalat regionális vezetője szerint „az együttműködés kiváló lehetőség a város számára, hogy követendő példaként az innováció él-vonalába kerüljön. Minderre további garanciát jelent a Pannon Egyetem Műszaki Informatikai Karán folyó kiemelkedő színvonalú oktatói és kutatói tevékenység.”

Pannon Egyetem, Műszaki Informatikai Kar, IBM Szoftver Technikai Kutató Központ

Alig negyedórával a városházi ünnepség után a felek az egyetem épületében táblát avattak és sajtónyilvánosság előtt bejelentették, hogy együttműködési szándéknyilatkozatot írtak alá informatikai kutatóközpont létrehozásáról.

A megállapodásban az egyetem vállalta, hogy biztosítja a központ működéséhez szükséges irodákat, oktatási termeket, laborokat, illetve a műszaki informatikai kar oktatóin és kutatóin keresztül a központ nemzetközi színvonalú szakmai működését. A szoftvertechnikai központot az IBM rendezi be eszközeivel, amelyekhez a megállapodásban rögzített módon hozzáférést, használati lehetőséget biztosít. Az egyetem oktatói, kutatói az IBM Academic Initiative feltételei szerint oktatási felhasználásra ingyenes szoftvereket, tananyagokat, továbbképzési lehetőségeket is kapnak, a hallgatók pedig ösztöndíjprogramokra, szakmai gyakorlati helyekre pályázhatnak.

Az IBM régóta ápol kölcsönösen előnyös együttműködések a világ jeles kutatóegyetemeivel. Egy massachusetts-i egyetem kutatócsoportja például egy az IBM által fenntartott World Community Grid segítségével jut hozzá ahhoz a rendkívül nagy számítógépes feldolgozási kapacitáshoz, mely úttörő energetikai kutatásaihoz szükséges. Az Észak Karolinai Egyetem pedig az IBM segítségével távoli hozzáférést biztosít számítástechnikai laboratóriumához az állam oktatási intézményei számára, s ez közel 75%-kal csökkentette az intézmények szoftver licensz költségeit.

A Pannon Egyetem Műszaki Informatikai Karán induló IBM Szoftver Technikai Kutató Központ is olyan projektekhez, fejlesztésekhez szeretne háttérrel biztosítani, amelyek hasznosulása a Pannon Egyetem, Veszprém és az IBM közös sikerét jelentheti. Ahogy Friedler Ferenc, a Műszaki Informatikai Kar dékánja fogalmazott: „A központ IBM-támogatásával történt megalapítása a kar tudományos tevékenységének elismerését is jelenti, ami egyúttal nagymértékben hozzájárul fő célunk megvalósításához, hogy megalapozzuk hallgatóink hosszú távú sikeres szakmai pályáját.”

Kiemelkedő személyiségeket és vállalkozókat köszöntötte Komárom-Esztergom megyében

Átadták a megyei Príma-díjakat

A VOSZ megyei szervezete 2010-ben tizenkét vállalkozó munkáját ismerte el, és átadták a megyei Príma-díjakat is. A Vállalkozók Országos Szövetségének megyei szervezete a kimagasló munkát végző vállalkozókat, valamint a megye sport, szellemi és kulturális életének kiemelkedő személyiségeit köszöntötte Tatabányán a Modern Üzleti Tudományok Főiskoláján szervezett gálán.

Az Év Vállalkozói:

Kovács Jánosné, a Komáromi Nyomda és Lapkiadó Kft. ügyvezető igazgatója.

Fábián Józsefné könyvvizsgáló.

A díjátadók közt Fábián Józsefné és Kovács Jánosné

Az Év számítástechnikai kiskereskedője: Adorján Róbert, a BB Computer Kft. ügyvezető igazgatója.

Az Év lakástextil-kiskereskedője: Kálmán Kata, az Euro Sylver Kft. ügyvezető igazgatója.

Az Év vendéglőse: Laczó István egyéni vállalkozó, a Stúdium Éttermet működteti a főiskola épületében.

Az Év tisztítás-szolgáltatója: Nagy László, az Aladdin Nagy Kft. ügyvezető igazgatója.

Az Év cukrásza: 5. Sajdliné Rabóczky Beáta, a Rabóczky Kft. ügyvezető igazgatója, 35 éve nyitották meg első üzletüket Bánhidán, Stop Cukrászda néven.

Az Év asztalosa: Schneider József egyéni vállalkozó, továbbá a TASAM Kft. ügyvezető igazgatója.

Az Év borásza: Szöllősi Mihály, a neszmei Szöllősi Pincészet tulajdonosa.

Az Év nagykereskedője: Tribusz Gábor, a Kisbéri Bádóg-Center Kft. ügyvezető igazgatója.

Az Év gyógyszerésze: Dr. Vágó Andrea, a Vágó Bt. képviselője, 1996-ban alapította családi vállalkozásként az Arany Kígyó Patikát, Tatabánya-Kertvárosban.

Az Év fotótechnika-szolgáltatója: Varga László, a Ginkó Kft. ügyvezető igazgatója

Pordán Zsigmond a VOSZ KEM- szervezetének elnöke a tíz kitüntetett vállalkozóval

KEM Príma-díjasai:

A Príma-díj jelképe a Kincsemről mintázott szobor. Ez a ló soha életében nem vesztett, ezért választották ezt a szimbólumot a magyar vállalkozók és munkáltatók kitartását, töretlenségét jelképezve és a díjazottak életpályáját tekintve. A megyei Príma-díj nyertesei Pogány Gábor Benő szobrászművész alkotását, a Kincsem ló szobor plakettjét és egymillió forint pénztutalmat vihetnek haza.

Elsőként a Magyar Honvédség 25. Klapka György Lövészdandár Katonazenekara nevében Balázs Attila karmester vette át a Príma-díjat. Őt Gubicza Antal testnevelő tanár követte, aki a Príma-díj mellett a megyei közgyűlés különdíját is megkapta. Boros Ilona, a Népház Show-formációs Táncegyüttes művészeti vezetője vehette át a harmadikként az elismerést.

A közönség díját 2010-ben a LIMES történelmi folyóirat érdemelte ki, amelyet Virág Jenő, a szemle főszerkesztője vehetett át az azzal járó félmillió forinttal együtt.

Príma-díjasok 2010: Virág Jenő (LIMES), Gubicza Antal, Boros Ilona, Balázs Attila karnagy (Magyar Honvédség 25. Klapka György Lövészdandár Katonazenekara)

20 éves a dorogi gázipari oktatási és minősítő központ

A gázipar krémje a DUNAGÁZ-zal együtt ünnepelt

2010. október 22-én a DUNAGÁZ Zrt. tanácssterme zsúfolásig megtelt. Nem is csoda, hiszen húsz évvel ezelőtt aki a gáziparban számított, az alapító tagja volt a DUNAGÁZ gázipari oktatási központnak. Ez a kicsi, de lelkes és szakmailag felkészült csapat sokat tett a magyar gáziparért az elmúlt két évtizedben, ezt a következtetést vonhattuk le az ünnepségen elhangzottak alapján.

Az ünnepi ceremóniát Gáspár Zsanett, a DUNAGÁZ Zrt. oktatási igazgatója vezényelte le. Elsőként Baross Károly urat, a Felnőttképzési Bizottság elnökét kérte fel a rendezvény megnyitására. Baross úr rövid köszöntőjében kihangsúlyozta, hogy az alapítás óta a cég munkáját nagyon sokan segítették. A kollektíva kifejezetten szép munkát végzett ez alatt a két évtized alatt, s ennek köszönhető, hogy a mai napon ilyen szép számmal ünnepelhetnek együtt.

Ezt követően Gáspár Jánosné, a DUNAGÁZ Zrt. vezérigazgatója adott rövid áttekintést az elmúlt húsz esztendő történeteiről, fejlesztéseiről, elért eredményeiről. Megtudhattuk, hogy a DUNAGÁZ alapítása négy személy nevéhez fűződik: dr. Dolina Tivadar(†), Juhász László(†), Csonka Ernő és Szabó György. Az akkor megfogalmazott alapgondolatok, célok ma is érvényesek.

Az 1990 októberében létrehozott vállalkozás három fővel, bérelt irodákban indult, ma tizenöt főállású dolgozóval, saját oktatási központtal és egy tizenöt szobás szállodával várják a szakmai képzésre érkezőket. 1990 és 2010 között összesen 3 287 tanfolyamot szerveztek és 69 352 fő energetikai - ezen belül főleg gázipari - képzéséről gondoskodtak. Partnerük, megrendelőjük szinte az összes nagy gázipari szolgáltató és kereskedő. Előadóként, vizsgáztatóként pedig gyakran megfordulnak a képzéseken a magyar gázipar szakmai szervezeteinek vezetői, és a szakmát felügyelő hatóságok szakemberei is. A DUNAGÁZ Zrt. számos szakmai szerve-

zetnek tagja, és a CERTOP Kft. által tanúsított MSZ EN 9001:2001 minőségirányítási rendszer tanúsítvánnyal, valamint a Felnőttképzési Intézmény Akkreditációs tanúsítványával rendelkezik.

Az OKJ-s bizonyítványt nyújtó szakmai tanfolyamok mellett az ötvenként kötelező képzések megszervezésére is nagy hangsúlyt fektetnek. Akkreditált és jól felszerelt tanműhelyükben a fém- és műanyaghegesztés fortélyait oktatják.

Egyre népszerűbb az évente megrendezésre kerülő kétnapos szakmai rendezvényük, a DUNAGÁZ Szakmai Napok Konferencia is, melyet 2010-ben tizennyalcadik alkalommal, immár 225 fő részvételével sikerült megszervezniük.

Számos megnyert Uniós pályázat is segítette a felnőttképző cég. fejlődését az elmúlt évek során. Ennek eredményeként műanyag hegesztőgéppel gyarapodtak, teljes egészében felszerelték a fémhegesztő oktatókabinetüket, és számos számítástechnikai eszközt is vásároltak. Ugyancsak pályázati forrásból sikerült bevezetniük egy vállalatirányítási rendszert, és a dolgozók képzését, valamint a munkahelyük megtartását segítette a TÁMOP program egyik pályázata. A fejlesztések összköltsége megközelítette a 40 millió forintot, melyből körülbelül 20 millió forint volt a pályázati támogatás összege.

2009-ben a vállalkozás egy anyagvizsgáló labort is létrehozott, ahol fémek, fémszer-

kezeti elemek, hegesztett szerkezetek és műanyagok vizsgálata történik majd. A labor már működőképes, jelenleg próbavizsgálókat végeznek.

A DUNAGÁZ első számú vezetője beszámolója végén a további célokat is meghatározta: Szeretnének továbbra is a gázszolgáltató, és kereskedő vállalatok, illetve azok beszállítóinak oktatóközpontja maradni, s ha lehet, az elkövetkezendő 20 évben még korszerűbb körülményeket biztosítani mindehhez.

Ezt követően dr. Laklia Tibor, a Gazdasági Minisztérium tanácsadója adott színes történeti áttekintést a gázipar fejlődéséről. 1844 óta - ekkor alapította az ország első gázgyárát Nagycenken Széchenyi István - óriásit fejlődött ez a szakma. A kényelmi lehetőségből a gáz mára az energiahordozók piacának közel 40%-át birtokolja. A szakma robbanásszerűen változott a 80-as éveket követően, s éppen ezért volt sikerre ítélve már az alapításkor a DUNAGÁZ Zrt.

Az esemény záróakkordjaként dr. Laczó Sándor, a Magyar Gázipari Egyesülés elnöke mondott ünnepi köszöntőt. A DUNAGÁZ sikerének titkát három pontban foglalta össze: 1. Az alapító atyák gondolatának helyesége, hiszen a folyamatosan megújuló szakma kulcskérdése az oktatás. 2. A DUNAGÁZ kollektívájának elkötelezettsége, mert húsz év alatt sok ponton feladhatták volna a küzdelmet, de ők kitartottak. 3. A DUNAGÁZ képzéseinek a gázipar legkitűnőbb szakemberei vállalják, hogy tudásukat a jövőnek is átadják.

Mai rohanó világunkban a DUNAGÁZ képzései üdítő kis szigetek, melyek lehetőséget biztosítanak arra is, hogy barátként, emberként beszélgethessünk egymással. Az is biztos - zárta köszöntőjét Laczó úr -, hogy aki a huszadik születésnapját ünnepelheti, az méltán remélheti, hogy még sok-sok sikeres év áll előtte.

Cseh Teréz

M8-as helyett 8-as gyorsforgalmi út kell

Már 2008-ban elkezdődött az a folyamat, amely a 8-as főút fejlesztését szorgalmazta. Akkor Veszprém és Vas megye Kereskedelmi és Iparkamarája, valamint a „8-as főút” Térségi Fejlesztési Tanács foglalta írásba közös álláspontját, most pedig Veszprém, Fejér, Bács-Kiskun megye Kereskedelmi és Iparkamarái, valamint a Dunaújvárosi Kereskedelmi és Iparkamara írt alá együttműködési megállapodást hasonló céllal.

Cserna Gábor, Dunaújváros polgármestere köszöntő beszédében üdvözölte az összefogást a 8-as út érdekében. A mostani megállapodás összeköti Vas, Veszprém és Fejér megyét az új dunaújvárosi völgyhíddal, valamint Bács-Kiskun megyével, s az ott működő Mercedes gyárral. Ez a koncepció egy teljesen új perspektívát adhat a térségnek, és a városvezető reményét fejezte ki, hogy ez a megállapodás a térség valamennyi városának hasznára lesz majd.

A Veszprém Megyei Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, Markovszky György arra hívta fel a figyelmet, hogy a 8-as út ügyében alapvető szemléletváltás történt. Már nem az M8-as autópálya megépítését szorgalmazzák, helyette gyorsforgalmi útra van szüksége a térségnek, és 25 év helyett 5 éves távlatban kívánnak gondolkodni. Ma nyugati irányba az export-import számára gyakorlatilag csak az M1-es út áll rendelkezésre, és ennek zsúfoltsága már ma is alig elviselhető. Szerencsére a kormány prioritásként tűzte ki a gyorsforgalmi út építését. A 8-as útnak belátható időn belül meg kell épülnie, méghozzá az uniós normáknak megfelelően, a már meglévő

nyomvonalat követve, kiszélesítve azt kétszer kétsávossá, középen kettéválasztva, és 11 tonnás tengelyterhelésre méretezve. A 8-as utat bátran nevezhetnénk Budapest tüdejének is, mert be kell látni, hogy a meglévő infrastruktúra (M5, M0, M1) már nem fogja elbírní a kecskeméti Mercedes-gyár megnyitásával járó jelentősen megnövekvő kamionforgalmat. Ráadásul Kecskemét-Dunaújváros összekötésével az új gyár egy dunai kikötőhöz is hozzájárul - érvelt a Veszprém megyei kamara vezetője.

Radetzky Jenő, a Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara elnöke is megerősítette, hogy Székesfehérvár számára is nagyon fontos ez a koncepció, hiszen ez mindkét város logisztikai központját erősíteni fogja, és Fejér megyének is biztosít egy dunai kikötőt. Králik Gyula a Dunaújvárosi Kereskedelmi és Iparkamara elnöke az új útvonal gazdaságélénkítő hatását emelte ki. Az új koncepció a legfőbb piacakkal - főleg Németországgal - köti majd össze a lehető leghatékonyabb módon a térségben működő vállalkozásokat. A megkötött megállapodás szerint a felek folyamatos együttműködéssel, a cselekvési terv összehangolásával, rendezvények szervezésével igyekeznek elősegíteni, hogy mielőbb megtörténhessen a 8-as főút fejlesztése.

Cserna Gábor (Dunaújváros polgármestere), Králik Gyula (DKIK), Radetzky Jenő (FMKIK), Markovszky György (VMKIK), Gaál József (BKMKIK), dr. Markovics György (DKIK)

Dunaújváros legnagyobb foglalkoztatói összefogtak

Közép-Duna Térségi Gazdaságfejlesztési Platform néven új szerveződés jött létre: december 10-én, pénteken 10 órakor a Városháza közgyűlési termében a város legnagyobb foglalkoztatói írták alá az erről szóló megállapodást.

Az együttműködő felek – a Dunaújvárosi Kereskedelmi és Iparkamara, Dunaújváros Megyei Jogú Város Önkormányzata, a Dunaújvárosi Főiskola, az ISD Dunaferri Zrt., a Hankook Tire Magyarország Kft., a Hamburger Hungária Kft., a Ferrobeton Zrt. – a térség gazdaságfejlesztési koncepciójának kialakítása, valamint az érintett szervezetek fejlesztési stratégiáinak összehan-

golása céljából a Dunaújvárosi Kereskedelmi és Iparkamara gesztorságával „Közép-Duna Térségi Gazdaságfejlesztési Platform” néven jogi személyiség nélküli szervezetet hoztak létre a most aláírt megállapodással.

A platform küldetése, hogy a felek olyan közös térségi gazdaságfejlesztési stratégiát alakítsanak ki és foglalmazzanak meg, amely gazdasá-

gi, társadalmi és kulturális szempontból közös érdekeiket, és a Közép-Duna térségében élő és gazdálkodó emberek érdekeit is magában foglalja. A felek együttesen vállalják, hogy eszközeikhez és lehetőségeikhez mérten a munkában a legmagasabb színvonalú innovatív tevékenységgel vesznek részt.

A kitűzött célok érdekében a szerződő felek – saját fejlesztési koncepcióik figyelembevételével – részt vesznek a térségi társadalmi-gazdasági igényfelmérések (ajánlások) elkészítésében és kidolgozásában, a fejlesztési koncepciók és stratégiák összehangolásában és kidolgozásában, különösen a gazdaságfejlesztés, a területfejlesztés, a humán erőforrás- és oktatásfejlesztés (versenyképes oktatás, szakképzés), innovációs tevékenység területeit, és a közvélemény időszaki és folyamatos tájékoztatása érdekében tapasztalataikat a médián keresztül rendszeresen közvetítik a térségben élők számára.

A platform nyitott, így az alapító tagok várják célkitűzéseikhez olyan, a térség gazdasági és infrastrukturális fejlődésében érintett más szervezetek, gazdálkodók csatlakozását, amelyek hozzá kívánnak járulni céljaik megvalósításához.

Juhász Péter (Ferrobeton Zrt.), dr. Bognár László (Dunaújvárosi Főiskola), Bencs Attila (Hamburger Hungária Kft.), Králik Gyula (DKIK), Cserna Gábor (Dunaújváros polgármestere), Valerij Naumenko (ISD Dunaferri Zrt.), Lee Sang IL (Hankook Tire Magyarország Kft.)

dr. Szeles Péter

A vállalat mellett az egyén felelőssége is fontos

CSR vagy józan ész?

2010. október végén a Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara tartott fórumot a jól a vállalati felelősségvállalás hétköznapi gyakorlatáról. A Gazdaság Házában tartott programon nemcsak vállalatvezetők vettek részt, hanem a gazdasági szférával együttműködő szervezetek is képviseltették magukat.

A sikerek és a versenyképesség mellett a felelősségvállalás is fontos szerepet játszik mind a vállalkozások, mind az egyének, mind pedig az állam életében. A felelősségvállalás az üzletcsinálás oxigénje – hangzott el dr. Szeles Péter, a Magyar PR Szövetség előadásának indító mondatai között.

Nem az a kérdés, működünk-e felelősen, a kérdés az, mikor ismeri fel egy vállalat, hogy hosszú távon csak felelős működéssel lehet sikeres. Nincs általános receptje a társadalmi felelősségvállalásnak. A társadalmi felelősségvállalás fogalomhasználatként az angol rövidítés használata terjedt el, így CSR-ként említik a szakemberek. Iparágként, méretenként, földrajzi elhelyezkedésenként, más-más igények merülnek fel, amelyekre az adott vállalatnak kell megtalálnia a legjobb választ. Ez pedig minden esetben kigondolt, koncepciózus kell, hogy legyen. A célok elsősorban hosszú- és középtávúak, de az eredmények, ha jól tervezett a cég, már rövid időn belül látszanak.

Mit jelent a vállalkozó felelőssége, és miért jó üzlet ez? – e témát dolgozta fel a rendezvény fővendége: dr. Szeles Péter, a Magyar Public Relations Szövetség alapítója, elnöke, nívódíjas tanár, a BGF docense, számos szakkönyv és jegyzet szerzője.

A CSR csak a multiké? – ezt fordította le vállalati nyelvre Kurjancsek Judit intézményi kommunikátor. A rendezvényen a vállalkozások egymástól is tanulhattak, mit is jelent a társadalmi felelősségvállalás a cégeknél, erről beszélnek Garzon Zrt. és a Fűri Kft. vezetői is.

Forrás: FMKIK.hu

Macher Endrénét a rendezvény háziasszonyát kérdeztük

A kamara rendezvénye a vállalatok társadalmi felelősségvállalásáról sok cégvezető kíváncsiságát felkeltette. A rendezvény háziasszonya Macher Endréné, a fehérvári Macher Kft. ügyvezető igazgatója és a Fejér Megyei Minőség Klub elnöke volt, aki ebben a minőségében a vállalkozókat is képviselte. Az előadás eredményeiről kérdeztük.

– *Milyen kérdéseket tárgyaltak az előadások során?*

– Szeles Péter előadását három esettanulmány bemutatása követte – egy élelmiszeripari- és egy bútorgyártó vállalkozás, valamint egy ipari elektronikai cég életében vizsgálták, mennyire tudatos a cég felelősségteljes viselkedése a társadalom, a környezet iránt. Azt a tanulságot vonhattuk le, hogy mindhárom vállalkozás életében erőteljesen jelen van a CSR, bizonyos területeken egészen tudatos viselkedésformaként. A munkatársak iránt érzett felelősségről azonban kiderült, hogy mindhárom cég sajátja, bár nem tudták, hogy ez is a CSR része. Azzal viszont mindenki tisztában volt, hogy a társadalmi felelősségvállalás nem kizárólag a jótékonykodást jelenti.

– *Hogyan értékelte a szakember, Szeles Péter a fehérvári cégek CSR tevékenységét?*

– Meglepő volt számára, hogy a fehérvári, Fejér megyei vállalkozások ennyire aktívak jó gyakorlatok közzétételében és egymás segítségével, illetve ilyen magas szintű a belülről fakadó felelősségérzetük a környezetük iránt. Nem is értette, miért nem kap nagyobb nyilvánosságot mindez, holott nekünk, vállalkozóknak ez a lokálpatriotizmusunkból fakad és nem a tudatos PR tevékenységünkéből. Nálunk ez természetes viselkedésforma, és a nyilvánosság szervezésére sokszor nincs is külön PR vagy kommunikációs osztályunk, mint a multinacionális cégeknek. Számunkra mindössze fontos, hogy visszaállíthassuk a vállalkozói kör iránti bizalmat, amelyet felelős gazdálkodással, tisztességes, szabálykövető magatartással lehet elérni.

Vitkóczy Éva

Sikerrel zárult a KEOP-pályázat segítségével megvalósult beruházás Csolnokon

Energiát takarítanak meg

A Csolnoki Szerelvénygyártó Kft. 1993-ban alakult, és aktív tűzvédelmi rendszereket gyárt. A közelmúltban nagyszabású energiaracionalizálást célzó beruházásra került sor a gyárban a KEOP-2009-5.3.0/A (Épületenergetikai fejlesztések és közvilágítás korszerűsítése) elnevezésű pályázatnak köszönhetően. A megvalósult projektet Kreitner János ügyvezető igazgató értékelt.

- Mi indokolta a pályázat beadását?

- Telephelyünkön hét különálló épületben folyik a munka. Az épületek nagyrészt 80-100 évesek, kivéve az üzemcsarnok, amelyet 1998-ban építettünk. Az irodarészt egyedi gázkészülékek, a csarnokot fekete sugárgázok, míg a melegedőt kombi turbós fali gázkazán fűtötték. A magas gázárak melletti energiapazarló működés már cégünk piacvezető pozícióját is veszélyeztette. Terveink között az szerepelt, hogy a jelenlegi energiafelhasználás – mely nem közvetlenül a technológiához, hanem a létesítmények üzemeltetéséhez szükséges – 50%-kal csökkenhessen. Emellett a káros anyag kibocsátás csökkentését, a munkafolyamatok optimalizálását és a munkakörülmények magas szintű javítását tűztük ki célul. Mindezen elképzeléseinkhez jól illeszkedett a KEOP-os kiírás, így természetes volt, hogy pályáztunk.

- A pályázati kiírás nagy hangsúlyt fektetett a fenntarthatóságra és az esélyegyenlőség megvalósulására. Ezeken a területeken milyen vállalásokat tettek?

- A fenntarthatóság érdekében vállalt energiacsökkentést elsősorban a használatban álló ingatlan működési elveinek racionalizálásával kívántuk elérni. Megcéloztuk, hogy már a következő évben több mint 1 tonnával csökkentjük a veszélyes gyártási hulladékot. Az újrahasznosított papír használatának arányát fokozatosan, a projekt-fenntartás végéig 100%-ra kívántuk módosítani, így maximálisan a környezettudatos szemlélet érvényesülhet. A jelen pályázatban elérni kívánt 50%-os gázfelhasználás-csökkentés 2010-ben már kimutatható lesz. A káros anyag, azaz a CO²

kibocsátás közel 49 tonnával való csökkentését is vállaltuk. Esélyegyenlőségi vállalásaink között az esélyegyenlőségi terv elkészítése szerepelt. A cég jelenleg is az alapvető esélyegyenlőségi elvek megtartásával működik, az azonos munkaköröket ellátók azonos bérezése alapvető elv, továbbá a női munkavállalók gyesről, gyedről való visszatérését is támogatjuk. Esélyegyenlőségi képzést is terveztünk, egyben szabályozni kívántuk az új belépők oktatását is ebből a célból. Az alapvető elveken túl a továbbképzések lehetőségét mind munkaidő koordinálással, mind anyagilag támogattuk, támogatjuk. Bizonyos munkakörökben a rugalmas munkaidőrendszer bevezetését, továbbá 1 fő rész-munkaidőben dolgozó alkalmazását vállaltuk.

- Milyen konkrét munkákat végeztek el az elmúlt időszakban?

- Az öntödei öltözőben, fürdőben a fűtést és meleg víz-ellátást végző kazán és bojler helyett egy korszerű, lényegesen kisebb fogyasztású kondenzációs kazánt építettünk be, amely egyúttal rásegít a meleg vizet szolgáltató 500 literes indirekt tárolóra. Ezt a tárolót alapesetben az öntödei füstgázhasznosító hőcserélő látja el használati meleg vízzel. A technológiai folyamatokat már akadályozó rendkívül gazdaságtalanul kifűthető szerelde földszinti részén a tevékenységet megszüntettük, a munkavégzés átkerült az üzemcsarnokba. A földszinti rész hideg raktárként üzemel tovább. Ugyancsak megszűnt a munka a TMK üzemszárnyban, ez is raktárként funkcionál a jövőben. A festőműhely légbefűvő kazánja még a 70-es években készült, és rendkívül pazarlóan működött. Az eddigi beren-

dezést kisebb teljesítményű hőlégfűvőra cseréltük, amely kiszolgálja a festőkabin elszívó ernyőjét. Az üzemcsarnok hőenergia felhasználását a szabvány-nak megfelelően kiegészítő homlokzati hőszigetelő rendszerrel, és nyílászárók cseréjével csökkentettük. Az itt lévő irodákban a gazdaságtalan cirkokazán helyett korszerű, kondenzációs technikájú, időjárást követő szabályozású kazánt állítottunk üzembe, amely ellátja az irodai részt is fűtéssel és hideg-meleg vízzel. Ezzel egyidejűleg a konvektoros fűtés is megszűnt. Az irodaépületben az atmoszferikus égővel rendelkező kazánt és a külön üzemelő gázfűtésű melegvíz-termelő tárolót felváltotta egy kondenzációs kazán, szintén időjárást követő szabályozással, és központi termosztáttal.

- Mit jelentett ez a beruházás a cégnek?

- A fejlesztés eredményeként a projekt elsődleges célját, a gázfogyasztás optimalizálását, csökkentését már rövid távon, egy éven belül el tudjuk érni, és ezt legalább az életciklus (20 év) alatt fenn kívánjuk tartani. A beruházással megvalósítottuk az üzemi épületek gazdaságtalan fűtési és melegvíz-ellátási rendszereinek fejlesztését, az üzemcsarnok teljes szigetelésével pedig kisebb lett a hőátbocsátás. Cégünk filozófiája a fenntartható fejlődés, ezért örülünk, hogy a környezeti ártalmak csökkentése is megvalósult amellet, hogy lehetőbb munkahe-lyet teremtettünk a munkavállalók számára. A fejlesztések hozadéka egyrészt, hogy a gázszámlánk 2,8 millióval lesz kevesebb évente, másrészt pedig a karbantartási költségek 100 ezer forintos éves átlagos összeg alá csökkenhetnek. A munkavállalók szempontjából a kényelmesebb, logikusabb munkavégzési folyamat nagyobb termelékenységet, jobb átláthatóságot biztosít, melynek végcélja az ügyfelek elégedettsége a pontos szállításokon, és kiváló minőség biztosításán keresztül.

Regio Regia PR

**A projekt az Európai Unió támogatásával,
az Európai Regionális Fejlesztési Alap
társfinanszírozásával valósul meg.**

A Clusters-Cord projekt nyitórendezvényén 7 országból érkezett, több mint 120 résztvevő használta ki a tapasztalatcsere és a kapcsolatteremtés lehetőségeit 2010. november 30-án, Székesfehérváron

Közép-Pannon sikertörténetek a projektalapú nemzetközi együttműködések piacán

A Közép-Pannon Regionális Fejlesztési Zrt. (Közép-Pannon Zrt.) egy országos hálózattal rendelkező cégcsoportnak, a Regionális Fejlesztési Holdingnak a Közép-Dunántúli Régióban működő tagja. A Zrt. kulcsszerepet tölt be a régió gazdaságfejlesztésében, elsősorban a régió fejlesztési politikáját megalapozó programozási-tervezési tevékenységeken, a regionális projektsatorna (project pipeline) működtetésén, továbbá a helyi kis- és közepes vállalkozások számára nyújtott menedzsment- és pénzügyi tanácsadáson, közvetlen finanszírozási te-

Kovács Tamás, a Közép-Pannon Zrt. munkatársa a szemináriumok célját és rendszerét osztja meg a jelenlévőkkel 2010. november 10-én, Nyitrán

vékenységeken keresztül. Elmondható, hogy a Közép-Pannon Zrt. tevékenysége az elmúlt évtized folyamán egyértelmű stratégiai elkötelezettséget mutat az európai alapelvek mentén megvalósuló regionális fejlesztés irányába. A szervezet a 2009-ben végzett, sikeres előkészítő munka eredményeként jelenleg 4 nemzetközi együttműködésben vesz részt, melyek összesített költségvetése meghaladja a 2 és fél milliárd forintot. A társaság szakmai reputációját és bizalmi tőkéjét jelzi, hogy egy nemzetközi projektben – a kommunikációs feladatok mellett – ellátja a konzorcium vezetését, a másik 3 esetben pedig egy-egy szakmai munkacsomag vezetésére vállalkozott.

A elmúlt hónapok aktualitásai közül kiemelkedik az AutoNet projekt 1. Tapasztalatcsere Szeminárium (1st Exchange of Experiences Seminar) és a Clusters-Cord projekt nemzetközi nyitórendezvénye (Clusters-Cord Project Joint Launch Event). Mindkét projekt a Central Europe Programban, az Európai Unió és a Magyar Köztársaság társfinanszírozásával valósul meg, s mindkét nemzetközi jelentőségű rendezvény a Közép-Pannon által került előkészítésre és lebonyolításra.

Az idén márciusban kezdődött, Clusters-Cord (2CE202P1) – „Clusters & Cooperation for Regional Development in Central Europe” – projekt Európa 8 országból szerveződött partnersége közösen keres megoldásokat a regionális szintű klaszterek menedzselése, további fejlődése és együttműködése érdekében. A Közép-Pannon Zrt. iránti megtisztelő partneri bizalom és elismerés kifejezéséül a vállalat lehetőséget kapott a projekt nemzetközi nyitókonferenciájának 2010. november 30-december 2. közötti, Székesfehérváron való megrendezésére. A több mint 120 résztvevő – klasztermenedzsment szervezetek, jelenlegi és leendő klasztertagok, a fejlesztéspolitika szereplői, szakmai intézmények – hazai és országhatárokon túlmutató tapasztalatokkal, nemzetközi gazdasági együttműködések sikerével és elkerülendő kudarcaival, a fejlesztéspolitika jelenével és várható jövőjével ismerkedhetett meg a kétnapos találkozón.

(<http://www.continentalinvest.hu/ClustersCordJLE>).

Az AUTONET (2CE201P1) – „Transnational Network of Leading Automotive Regions in CE” – projekt egy országhatárokon átnyúló, együttműködési projekt az autóipar területén. A Zrt. által koordinált, idén ősszel indult Tapasztalatcsere Szemináriumok (Exchange of Experiences Seminar) sorozatának első rendezvényére – a 4. Slovak MatchMaking Fair részeként –, 2010. november 10-én, Nyitrán, közel 60 érdeklődő részvételével került sor. Az Európa 7 országból érkezett előadói kör az autóipari beszállítói láncok és nemzetközi együttműködések terén mutatott be jól bevált gyakorlatokat, melyek a projekt révén alkalmassá tehetők a Közép-Európai Térségben való elterjesztésre (<http://www.autonet-central.eu>).

E két kiragadott esemény lehetősége és sikere is bizonyítja, hogy az elmúlt évek tapasztalatai figyelembe vételének és a mindennapi munkával szemben támasztott minőségi elvárásoknak köszönhetően a Közép-Pannon Zrt. büszke lehet elért eredményeire, s napjaink ismert és elismert fejlesztési társaságává fejlődött a projektalapú együttműködések nemzetközi piacán.

Pályázati forrásból építették ki a vízbázis védelmét

Biztonságban a Sárísápi ivóvízbázis

A Dorog-Esztergom térség egyik legfontosabb karsztvízbázisának vízminőségi vizsgálataiból kiderült, hogy az Únyi-patak vize időszakosan szennyezi az ivóvízbázist. A szennyező forrást a patak mederburkolásával szüntették meg, a munkálatok befejezéséről 2010. december 8-án számolt be az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság.

A Sárísápi ivóvízbázis a Gerecse-hegység keleti peremén, Sárísáp községtől délnyugatra található, amely nem csak a közvetlen térség, hanem a Dorog-Esztergom Regionális Vízellátó Rendszer egyik legfontosabb vízbázisa, tizenkét település, mintegy harmincnyezer ember vízellátásában vesz részt. Az Únyi-patak a vízbázis külső egészségügyi védőterületén folyik keresztül. Az előírt vízminőségi vizsgálatok szerint az elmúlt évtized közepétől egyes időszakokban a karsztakna vízében időnként nitrát, ammónium valamint szulfátkoncentráció-növekedés és bakteriális szennyezés jelentkezett, ami arra utal, hogy időszakosan más típusú víz keveredik a karsztvízhez. Ez a szennyezés elsősorban az Únyi-patakból származik, a fedőrétegen keresztül a karsztba történő időszakosan beszivárgó vizekből.

Az illetékes hatóság kötelezettségként írta elő a Únyi-patak kezelője, az Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (ÉDUKÖVIZIG) számára a patak medrének burkolását. A beruházást a kezelő az ÚMFT Környezet és Energia Operatív Programja keretéből ötvenegy millió forintos támogatással végezte el.

A projekt keretében az Únyi-patak mederrendezése valósult meg közel fél kilométeres szakaszon. A kivitelezést a Delta-Cat Építő és Szolgáltató Kft. nyerte el közbeszerzés útján. A megfelelő vízelvezetés érdekében megtörtént a szükséges fa- és cserjeirtás, mederben lévő akadályok eltávolítása. 215 méter hosszan elkészült a patakmeder burkolása betonba rakott mederlapokból, majd

a munka területrendezéssel, füvesítéssel zárult. Az elvégzett munkának köszönhetően a vízbeszivárgás megszűnik, ezáltal a külső szennyeződések nem jutnak a karsztvízbe. Az Únyi-patak vízszállító képességének helyreállításával rendezett tájkép, élhető környezet alakult ki.

Az ünnepélyes zárórendezvényen Szilbekné Molnár Katalin, az ÉDUKÖVIZIG osztályvezető munkatársa beszámolt a projekt kere-

tében végzett munkáról és a vízbázis védelmének fontosságáról. A térségben működő vízszolgáltató vállalat, az Észak-dunántúli Vízmű Zrt. képviselőjében Tóth Mária bravúrként jellemezte a vízbázisvédelem során végzett együttműködést, hiszen a munkálatok alatt fél éven át a térség ivóvízellátását a megszokott színvonalon és folyamatosan biztosítaniuk kellett, amely során fontos szakmai tapasztalatokat szerezhettek. Kollár Károly, Sárísáp polgármestere a tiszta ivóvíz pótolhatatlanságára hívta fel a figyelmet, amelynek megőrzése, takarékos használata közös érdek.

A sárísápi üzem teljes kapacitással a vízminőségi vizsgálatok összes eredményének megérkezése után indulhat újra, a vízbázis immár biztonságban van.

Útépítés, tájrehabilitáció, építés-bontás mellett vízbázisvédelemben is otthon vannak

Jól debütált a Delta-Cat Kft. Sárísápon

A sárísápi ivóvízbázis védelmének kivitelezését a halimbai Delta-Cat Kft. nyerte el, amely több évtizedes tapasztalattal rendelkezik föld- és rekultivációs munkálatok végzésében. A vízügyi területen szerzett referencia azonban új távlatokat nyit a cég életében.

A Delta-Cat Kft. 1996-ban alakult, a tulajdonos Tóth Lajos azonban 1986 óta vesz részt országsszerte az út- és csatornaépítési, ipari épületek alapozási földmunkájában, speciális eszközöket igénylő bontásában, és vállal bányarekultivációs és tájrehabilitációs megbízásokat. Magyarországon több autópálya építésében is részt vettek. Az általuk épített Öcs és Pula közötti útszakasz, ahol a nemzetközi gyakorlatban már használatos hideg bedarálással útalap-újrashnosítást végeztek a speciális gépláncukkal, jobb minősítést értek el az átvétel során mint az autópályák. Az útépítéshez és speciális bontási munkálatokhoz komplett gépparkkal rendelkező cég nagy volumenű tereprendezési feladatokat is vállal – több gyár vagy bevásárlóközpont előkészítő földmunkáját végezték már el.

Az ipari létesítmények építéséhez, bontásához és az útépítéshez a Delta-Cat Kft. teljes gépláncokkal rendelkezik, amelyek közt sok speciális eszköz is van. A nagy teherbírású, négytengelyes teherautók, dömperek rossz körülmények között is hatékonyak, de képzett szakemberek is rendelkezésre állnak a feladatok elvégzéséhez. Az útépítés területén egyre nagyobb igény van az újrashnosításra, amelyhez a Delta-Cat Kft. teljes gépláncsal rendelkezik – Magyarországon mindössze néhány ilyen található. A hatékony munkavégzést segítik a cég önjáró földnyesői, amelyek egymaguk képesek négy munkagép kiváltására – a rakodó, szállító, telítő és tömörítő feladatok elvégzésére is. Az ipari, vasbeton-létesítmények és a magas házak bontása során nagy hasznát veszik a száztonnás betonharapó gépnek, amely 26 méter magasságban 400 tonnányi erővel képes szakszerűen és biztonságosan dolgozni.

A munkagépeket a Delta-Cat Kft. a telephelyén, saját műhelyben szervizeli, amely ellátja partner cégek gépparkjának javítási munkálatait is. Az Ajka-padragkúti telephelyen a gépkezelők számára elméleti és gyakorlati oktatást nyújtó vízgabázis is üzemel.

Tóth Lajost a sárísápi ivóvízbázis védelme során végzett munkáról kérdeztük:

– A viszonytátságos időjárás nagy kihívást elé állított minket, félő volt, hogy nem sikerül határidőre elvégezni a feladatokat. A kivitelezés során az Únyi-patak mederburkolását és területrendezési munkálatait kellett elvégeznünk. A munkaterületen márciusban kezdtünk el dolgozni, ám szeptemberig a folyamatos esőzések miatt szinte egyáltalán nem haladtunk. A kiírás szerint a mederburkolás során az Únyi-patak vizét csővezetéken kellett volna elvezetnünk. Az esőzések miatt azonban megnőtt a vízhozam, így ez lehetetlenné vált. A munkaterülettel szomszédos földek gazdái azonban segítőkészek voltak, s így az ő területükön alakítottuk ki a patak ideiglenes medrét saját költségünkön, majd természetesen visszaállítottuk az eredeti állapotot. Az eliszaposodott meder betonozása újabb nehézségeket hozott, de megfelelő előkészítéssel és speciális beton használatával időtálló munkát tudtunk végezni.

– Az átadás után a vízügyi szakemberek megkezdtek a vízbázis minőségének vizsgálatát, amely jó eredményeket hozott. Mindez nekünk azt jelenti, hogy jól záró felületeket építettünk, s ennek köszönhetően megszüntettük a vízbázis szennyezését az Únyi patak felől. A

minőségi munkavégzés nem csak azért volt fontos számunkra, mert a jó referencia eredményeként újabb vízügyi megbízásokat remélünk, hanem azért is, mert a Delta-Cat Kft. jó hírnevét csak becsületes munkával és tisztességes kollégákkal tudjuk megtartani. A jó gépek, a képzett gépkezelők és magasan képzett vezetők a cég sikerének zálogai. Elmondhatom, hogy a Delta-Cat Kft. családias cég, sok munkatársunk tizenöt-húsz éve dolgozik velünk. Az összeszokott csapat pedig még az új feladatok, vagy mostoha időjárás támasztotta akadályokkal is megbirkózik.

Vitkóczy

Sikeres három év

A Magyar Autóklub évváró ülése

A Magyar Autóklub Közép-dunántúli Regionális Szervezete 2010. december 10-én küldöttgyűlés keretében számolt be a 2007-2010-es időszak eredményeiről. Lapunkat dr. Farkas Károly, a regionális szervezet elnöke tájékoztatta a növekvő taglétszámról és a javuló szolgáltatási színvonalról.

„Három évvel ezelőtt alapvető célként fogalmaztuk meg a taglétszám növelését, a régióban élő klubtagoknak nyújtott szolgáltatások színvonalának emelését, az autóklub tevékenységének megismertetését a közlekedésben részt vevőkkel, valamint a területen lévő forgalmi anomáliák, az autósokat zavaró kedvezőtlen hatások megszüntetését, csökkentését.

– A taglétszám növelésére és az Autóklub jobb megismerésére szoros együttműködést alakítottunk ki az autókerekedésekkel és a gazdasági társaságokkal is keressük a kapcsolatot. A klub ismertségét az autós társadalomban országos és regionális rendezvényekkel segítettük elő – a „Biztonságosan közlekedni egy életúton” roadshow regionális állomásai voltak Veszprém, Székesfehérvár, Tata, bánya és Pápa is, de a regionális szervezet közbenjárásával 2008-ban és 2010-ben újra megszervezték az esztergomi nemzetközi veterán autós találkozót és versenyt.

– A „Ki a mester két keréken” gyermekkerékpáros versenyek elsőként a Közép-dunántúli Régióban kerültek megrendezésre. Szeretném kiemelni, hogy

az országban a Magyar Autóklub helyezkedésüként hangsúlyt a gyermekek szervezett kerékpáros oktatására.

– A szolgáltatásaink színvonalának növelése érdekében új műszaki állomásokat adhattunk át Székesfehérváron és Dunaújvárosban, a tatabányai részben felújításra került, és a jövőben kezdődhet a veszprémi állomás újjáépítése. Az új, modern műszaki állomások megépítése lehetővé teszi egy új autós szolgáltató centrum kialakítását és működtetését klubtagjaink számára.

– Az elmúlt három év során a Közép-dunántúli Régióban a taglétszám 2007-ről 2008-ra mintegy 25%-kal emelkedett, 2010-re azonban kisebb, 11%-os csökkenés volt tapasztalható. Ez a tendencia az országos adatokat figyelembe véve még kedvezőnek mondható.

– A közeljövőben regionális szervezetünk minden fórumon és eszközzel a tagszervezési tevékenységet szeretné erősíteni, amely célunk az országos elnökség által is támogatott. Ennek érdekében jött létre a Magyar Autóklub marketing bizottsága.

– Az autóklub jelenlétét elsősorban oktatási és műszaki területen szeretnénk erősíteni a saját bázisok tevékenységére építve, illetve a minőségi munkát végző javítókkal és képzőszervekkel kialakítandó együttműködések keretein belül. Fontosnak tartjuk, hogy a Magyar Autóklub a rendelkezésre álló kommunikációs csatornákon és fórumokon párbeszédet folytasson a régi és új tagokkal, hiszen így végezhetünk hasznos munkát az autós társadalomban.”

VÉ

Hulladékkör, avagy körül hulladékaink színes világában
Jó lesz ez még valamire!

Sokszor halljuk és mondjuk ezt, de az Iparfejlesztési Közalapítvány régióban megszervezett Hulladékkör projektje (www.hulladekkor.hu) ezt be is bizonyította. Hiszen ez a program arra hívta fel a figyelmet,

hogy a gyakorlatban is legyünk igényesebbek környezetünket, élethető jövőnk, egészségünkkel érintő kérdésekben. Járjunk nyitott szemmel és tegyünk annak érdekében, hogy környezetünket, s benne önmagunkat megóvjuk.

Nem véletlen, hogy a Hulladékkör projekt eszközei, módszerei, rendezvényei elsősorban mindennapi hulladékaink helyes és jó kezeléséről nyújtottak hasznos információkat a régió nagyvárosaiban, médiában. A programokon sokan rácsodálkoztak például a hulladé-

koból készített használati tárgyra, építőanyagokra, gumilapokra – hiszen „gondolta a fene”, hogy ez a már kidobott hulladékainkból készült, környezetipari vállalkozásoknál – meghozza itthon.

A Hulladékkör projekt egyik mondanivalója éppen az volt, hogy a hulladék érték! Ahhoz, hogy ezt mindenki belássa, ismernie kell azok összetételét, kezelését, hiszen tudjuk és egészen biztos, hogy jó lesz ez még valamire! Mert ez így is van!

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
ÚMFT infóvonal: 06 40 638 638
www.nfu.hu • nfu@nfu.gov.hu

5,2 milliárd Ft összegű uniós támogatás érkezett régiónkba

Hetvenkét új nyertes pályázat

A Közép-Dunántúli Operatív Program 5 pályázati konstrukciójában kiírt pályázatok eredményeit hirdette ki sajtótájékoztató keretében dr. Cser-Palkovics András, a KDRFT elnöke és dr. Temesvári Balázs, a KDRFÜ ügyvezető igazgatója. A pályázatokon induló gazdasági társaságok, kis- és középvállalkozások, önkormányzatok összességében 5,2 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást nyertek el.

A Telephelyfejlesztés pályázat az egyik legnépszerűbb pályázati ablaka volt a Közép-Dunántúli Operatív Programnak. A kiírásra 105 darab pályázat érkezett be a régióból, mintegy 5,3 milliárd forintos támogatási igénnyel. A rendelkezésre álló forrásból 62 sikeres pályázatot lehetett támogatni - jelentette be a sajtótájékoztatón a KDRFÜ ügyvezető igazgatója. Dr. Temesvári Balázs hozzátette: A pályázati konstrukcióban korábban az NFÜ által rendelkezésre bocsátott 2,1 milliárdos költségkeretet átcsoportosításokkal meg tudtuk emelni, így a pályázat keretösszege 3,4 milliárd forintra módosult. Az ügyvezető igazgató elmondta azt is, hogy a Telephelyfejlesztés pályázat kis- és közép-

vállalkozások számára biztosít olyan vonzó befektetési és telephelyi környezet kialakítását, amely biztosítja számukra, hogy versenyképesen tudjanak a gazdasági környezetben funkcionálni, emellett a támogatással megvalósuló beruházások munkahelyteremtés is járnak.

Nagyon fontos lépés volt, hogy a Telephelyfejlesztés pályázatra sikerült több mint 1 milliárdos összeget átcsoportosítani, hiszen amennyiben az eredeti keretösszeg állt volna rendelkezésre, nagyon sok értékes pályázatot el kellett volna utasítani forráshiány miatt. Így azonban a magasabb keretösszeggel kiírt pályázaton 62 nyertes projekt 2046 munkahely megtartását és 731 új munkahely

létrehozását teszi lehetővé régióinkban - fogalmazott a KDRFT elnöke. Dr. Cser-Palkovics András szerint ezek az eredmények is azt mutatják, hogy a 2011-2013-as tervezési időszakban ilyen, vagy Telephelyfejlesztés-hez hasonló pályázatokat érdemes kiírni, meghirdetni, hiszen jelentős számú és értékes, jó minőségű, komoly önerőt biztosítani képes pályázó érkezhetne a jövőben is. A támogatottak jelentős része olyan gazdasági társaság, elsősorban magyar tulajdonú kis- és középvállalkozás, amelyeket mindenképpen meg kell erősíteni - hangsúlyozta a KDRFT elnöke.

A KDOP Telephelyfejlesztés pályázatán Fejér megyében 28 nyertes pályázó 1,6 milliárd forint összegű támogatást nyert el, a fejlesztések összköltsége meghaladja a 3,7 milliárd forintot. A nyertes pályázatoknak köszönhetően Fejér megyében 945 munkahely megtartása és 311 új munkahely létrehozása valósulhat meg.

Dr. Cser-Palkovics András arról is tájékoztatást adott, hogy a KDOP Települési vízrendezés fejlesztése pályázatán a régióban 7 nyertes pályázat született, az elnyert támogatás összege ezek esetében meghaladja a 677 millió forintot.

Fejér megyében Úrhida és Pusztavám egy-egy, valamint Bakonycsérnye 2 pályázata részesült vissza nem térítendő uniós támogatásban, több mint 377 millió forint értékben. A KDRFT elnöke szerint a négy Fejér megyei település mindegyike a tavaszi árvíz és hatalmas esőzések időszakában a legnagyobb károkat szenvedték el országos szinten is, a sikeres pályázatoknak köszönhetően most a csapadékvíz-elvezetések fejlesztésére, vízmosásmegkötések, hordalékfogós tározó és levezető árkaik kialakítására is lesz lehetőségük a településeknek.

További nyertes KDOP pályázatok

1.1.1/A- 2009- Ipari parkok és iparterületek fejlesztése

Nyertes pályázó: Tata Projekt Ingatlankezelő és Szolgáltató Kft.

Pályázat címe: Barna mezős terület gazdasági célú hasznosítása Tatbányán

Elnyert támogatás összege: 194 511 240 Ft * A projekt összköltsége: 392 952 000 Ft

3.1.1/D Megyei Jogú Városok integrált városfejlesztési stratégiája megvalósításának támogatása

Nyertes pályázó: Tatabánya Megyei Jogú Város

Pályázat címe: Fő tér és a városközpont rehabilitációja

Elnyert támogatás összege: 970 591 846 Ft * A projekt összköltsége: 1 493 096 815 Ft

4.2.3-3-2009 Községi közlekedés fejlesztése

Nyertes pályázó: Vértesszőlős Zrt.

Pályázat címe: Tatabánya, Tata valamint a tatabányai és tatabányai kistérség közúti közösségi közlekedésének fejlesztése

Elnyert támogatás összege: 272 697 410 Ft * A projekt összköltsége: 320 820 482 Ft

(KDRFÜ)

A magyarok leggyakrabban az interneten keresnek állást

A munkahelyi mobilitás a válság ellenére sem változott az elmúlt két évben hazánkban – derül ki a piacvezető állásportál, a Profession.hu kutatásából. A kutatás rávilágít arra is, hogy jelentősen csökkent az ismerős útján való elhelyezkedés gyakorisága, mára ezt már megközelítik az internetes álláshirdetések, gyorsaságban és kényelemben pedig meg is előzik azt.

Két év után megismételte az online állás-keresői piacot feltérképező 1200 fős végzett, reprezentatív kutatását a piacvezető állásportál, a Profession.hu: egy online adatfelvétel során arra volt kíváncsi, hogy a 18-49 év közötti, legalább hetente egyszer internetező felhasználók hogyan és hol keresnek elsősorban munkát.

Az internet mint állás-keresői forrás tovább népszerűsödik, jellemzően a sajtó kárára: mára már 70% keresett online állást, de legalábbis tervezte azt. Budapesten az internetes penetráció, falun pedig az egyéb csatornák hiánya ösztönzi az online állás-keresést.

– A kutatásunk is megerősítette azokat a trendeket, amelyeket nap mint nap látunk – mondta Martis István, a profession.hu értékesítési vezetője. – Mint az élet más területein, itt is az internet vált az elsődleges eszközzé. Különösen vidéken érdekesebb a tendenciák ezen a téren: a kutatásunk szerint itt a mobilitás is magasabb, az emberek hajlandóak egy-egy állásért többet utazni. Ez pedig előtérbe helyezi az olyan komplex, internetes megoldásokat, mint a profession.hu, hiszen az internet a különféle közösségi hálózatoknak köszönhetően mintegy integrálódott az életünkbe, az emberek pedig megszerezték a kellő rutinokat, és nagyobb biztonsággal használják az online felületeket.

A profession.hu ráadásul már hat megyében – Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom, Fejér, Vas, Zala, Veszprém

– várja helyi értékesítő csapattal a hirdetőket.

– Jövőre tovább terjeszkedünk – tette hozzá Martis. – A célunk az, hogy az egész országban jelen legyünk, nem csupán virtuálisan, hanem ténylegesen is. Abban hiszünk, hogy egy átfogó, jól szegmentálható és targetálható adatbázis mellé helyi értékesítési támogatás szükséges, hiszen így lehet igazán jól kiszolgálni az állást hirdetőket. Ezen túl is igyekszünk összekötni az állás-keresőket a munkaadókkal: idén nagy sikerrel zajlott a profession.hu rendezésében Magyarország első virtuális állásbörzéje, amely különleges grafikai élményt nyújtott mindenkinek.

A profession.hu felmérése szerint az állásbörzén résztvevők túlnyomó többsége kifejezetten dicsérte a lehetőséget, hogy – a hazánkban először használt grafikai felületnek köszönhetően

– megmaradt a standok között „sétálás” élménye, anélkül, hogy ténylegesen utazniuk kellett volna.

– Minden az internetes állás-keresésre mutat – mondta Martis – ezért fejlesztjük a szolgáltatásainkat folyamatosan, hogy ki tudjuk szolgálni a megnövekedett érdeklődés okozta igényeket.

PR

Kerestem, és megtaláltam! – FORRÁS Takarékszövetkezet Veszprém

Előző lakhelyemen volt egy kedves, kis üzlet, imádtam oda-járni. A mindig friss portékával váró, kedves eladó szép szó-val ajánlotta a termékeit, miközben érdeklődött, mi történt velünk, jókat beszélgettünk. Vidáman indult az a nap, ha nála vásároltam, biztos lehettem a minőségben, azt kaptam, amit szerettem volna. Bármerre járok, egyre jobban hiányzik ez a varázs, az őszinte érdek nélküli figyelmesség, az egyszerű, érthető tájékoztatás. Hiányzik a törődés, az odafigyelés.

– Döntöttem! Változtatok és új szolgáltatókat keresek, oda megyek, ahol az is fontos milyen érzésekkel sétálok ki az ajtón. A sors úgy hozta, hogy egy lakásvásárlás, hitelvisszatörlesztés miatt több pénzintézetnél megfordultam ügyeim intézése során. Munkanélkülként, majd kezdő vállalkozóként sorra záródtak be előttem a kapuk, és éreztem, hogyan válok egyre értéktelenebb emberré. Szembesültem azzal, hogy az addig kiemelt ügyfélből hogyan alakulok át „problémás” esetté. Úgy gondoltam megpróbálom életemet, vállalkozásomat egy igazán rám szabott pénzintézetre bízni.

– Elkezdtem hát az információgyűjtést. Barátok, ismerősök vajon hol „bankolnak”? Kisvállalkozóként arany palota, vagy hozzám mért környezet, ahol mindig megbecsült ügyfélnek érezhetem magam? A feltett kérdéseimre érthető válaszok, gyorsaság és rugalmasság? Emberei hozzáállás és segítőkész ügyintézés?

– Több kudarc után találtam rá a Forrás Takarékszövetkezetre, amelynek központi irodaháza jól elérhető helyen, a város egyik legregebbi, szépen felújított épületében bújik meg. Ezzel is sugározva egy számomra szimpatikus, tradíciók iránti elkötelezettséget, nemes egyszerűséget.

– Megismerkedésünk több órás eszmecserére sikeredett, ezer kérdéssel indítottam és ők türelmesen válaszoltak. A korrekt tájékoztatás egy mosolygós beszélgetéssé alakult, amitől én egyre jobban éreztem magam. Beszéltek arról, hogy már több mint 50 éves múlttal és tapasztalattal rendelkeznek a lakossági ügyfelek kiszolgálásában, és megnyugodtam, amikor megtudtam: a vállalkozásom is jó helyen lesz náluk. Számomra fontos információ volt az is, hogy a Forrás magyar tulajdonban van, és minden alkalmazottjuk tulajdonos is egyben. A „Mi lesz ha tönkremennek?” – felvetésemre, elmagyarázták, hogy a Takarékszö-

vetkezetekkel együtt tömörülve folyamatosan képeznek egy biztonsági tartalékalapot, amely szavatolja, hogy engem semmilyen körülmények között sem érhet kár. Megnyugtató volt hallani, hogy felelős magatartásuknak köszönhetően a takarékszövetkezeteket elkerülték a csődök és összeomlások, ügyfeleiknek soha sem maradtak adósaik.

– A számomra eddig komoly igénybevételnek tűnő technikai dolgokról kiderült érthetőek és egyszerűen alkalmazhatóak. Szembesültem azzal, hogy az általam még csak pár éve megismert elektronikusan végezhető pénzügyi tranzakciós folyamatokat, a Forrás Takarékszövetkezet ügyfelei már 12 éve, otthon ülve, kényelmesen lebonyolíthatják. Ha mégis szükséges a személyes ügyintézés, az ország összes megyeszékhelyén lévő Quaestor utazási irodában általuk képzett szakember áll a rendelkezésemre, és segít.

– Bárhol az országban, sőt az egész világon, telefon segítségével 2 perc alatt hozzáférhetek a lekötött számlámról felszabadított összeghez, bármely automatánál. Az ilyenkor elengedhetetlen, felelősséggel történő beazonosítást, igen komoly fejlesztésekkel oldották meg, és az is kiderült, hogy a fejlesztések mögött egy jó ügyfélközpontú vezetés, nagyszerű igazgatótanács áll, akik mindig a szakmaiságot tartják szem előtt. Én, az ügyfél pedig kimondottan örülök, hogy nem egyhangú reklámokra fordítják az energiáikat, hanem inkább újabb és újabb lehetőségekkel bővítik szolgáltatásaikat.

– Átgondolva a már lassan két éve tartó együttműködésünket egyre erősödik bennem, hogy a mai személytelenné váló, rohanó és figyelmességektől mentes világban mennyire jó érzés egy emberközpontú, nyitott, családi pénzügyi kapcsolat. Hogy ebben a kapcsolatban milyen fontos a bizalom, ami törekeny, amit óvni kell, és a Forrás Takarékszövetkezet erre is kiemelten ügyel. Hogy mekkora biztonságot nyújt a pénzügyi piacon szerzett óriási tapasztalatuk, a több évtizedes múlt, így érzem és tudom a pénzügyi megbízható partner kezébe adtam. Kérdezhetek, és egyenes, nyílt kommunikációval mindenre választ kapok „csillagozásoktól” mentesen. Segítenek nekem eligazodni a pénz világában, és azt nyújtják mindig, amire szükségem van. De legalább ennyire fontos, hogy jó érzéssel megyek be hozzájuk, érzem, velem szemben ugyanolyan ember ül, mint én magam. Én törődést, ők hálás köszönetet kapnak.

– Meggyőződéseim, hogy ez a változás pozitív hatással volt az életemre. Rájöttem csak rajtunk múlik, hogyan döntünk.

B. Csejtej Anikó

Beruházássorozat a székesfehérvári Ablakszerker Kft.-nél

Felkészülten várják a fellendülést

Szakértők úgy tartják, a sikeres vállalkozás kulcsa a szándék. Ha van szándék a célok véghezviteléhez, akkor megállíthatatlan a fejlődés. Minden más ugyanis tanulható. A székesfehérvári Sóstó Ipari Parkban működő Ablakszerker Kft.-nél – úgy tűnik – szándékban nincs hiány, és tanulni sem röstellnek. Beruháznak, pályáznak, majd ismét beruháznak, és mindeközben – ahogy azt kell –, folyamatosan növekednek. Céljaikról, eredményeikről Papp Gábor ügyvezető igazgatótól tudhattunk meg részleteket.

– Mikor kezdték az ablakgyártást és miért éppen ezt a területet választották?

– 2000 elején valójában egy családi építkezés hozta az ötletet, hogy a bátyámmal közösen nyissunk egy nyílászáróüzemet. Akkoriban még nagyon kevés ablakos volt, és azok rendszerint drágán dolgoztak. Egy barátunk, épp egy ilyen ablakosnál volt alkalmazásban. Csatlakozott hozzánk, ő hozta a szaktudást, mi pedig megvásároltuk a szükséges gépeket. Aztán három hónap után üzlettársunk kiszállt a cégből, mondván, ő nem erre gondolt. Ketten maradtunk. Csak magunkra számíthattunk, meg kellett tanulnunk a szakmát, iskola híján könyvekből, partnerektől, és leginkább a munka során szerzett tapasztalatokból. Persze ennek ma megvannak az előnyei, hiszen bármelyikünk, ha kell, ma is oda tud állni akármelyik gép elé, és kollégáinknak is van kihez fordulniuk szakmai kérdéseikkel.

– A kezdetektől a Sóstó Ipari Parkban volt az üzemük?

– Dehogy! Először egy 45 m²-es pinchelyiségben kezdtünk, majd 2001-ben az akkori Aranykorona Rt-nél béreltünk egy 70-80 m²-es üzemet, amit 2003-ban egy nagyobbra, 330 m²-esre cseréltünk. A gépeket egyesével vettük. Fejlesztettünk egy szoftvert is, amely a termelést segítette. Ekkor már 7-8 fővel dolgoztunk. 2005-ben vásároltuk meg, és kezdtük fejleszteni a mostani telephelyünket. Az 1050 m²-es üzemcsarnokot saját forrásból valósítottuk meg. A forgalmunk és a dolgozói létszámunk is folyamatosan növekedett, 2006 óta 24-25 fő az átlagunk. 2008-tól pedig újabb fejlesztésekbe fogtunk.

– Két év alatt mit sikerült megvalósítani ezekből a fejlesztésekből?

– Egy 1658 m²-es csarnok és irodaépület volt az elképzelésünk. Az irodaépület kivitelezéséhez és a hozzátartozó eszközök beszerzéséhez a KDOP-1.1.1/C jelű pályázat keretében közel 75 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyertünk. A beruházás összköltsége megközelítette a 150 millió forintot. A telephely-

fejlesztéssel párhuzamosan fut egy eszközbeszerzési projektünk, mely a mikro, kis- és középvállalkozások technológiai fejlesztését támogatja. A GOP-2.1.1-09/A pályázaton nyert vissza nem térítendő támogatás 24,5 millió forint, a projekt összköltsége pedig közel 77 millió forint. Mindemellett olyan eszközöket is beszereztünk, amelyekre nem volt pályázati lehetőség.

– Egy harmadik pályázatunknak köszönhetően a gyártástámogatási rendszerünket is megújítottuk. Egy teljesen új vállalatirányítási rendszert vezettünk be. A KLAES nevű német program kifejezetten a nyílászárógyártásra készült, és lehetővé teszi számunkra a papír nélküli, vonalkódos gyártást. Ez egy nagyon precíz, környezetkímélő és rendkívül gyors rendszer, melyhez vizionteladóink is csatlakozni tudnak, és a világ bármely pontjáról, bármikor nyomon tudják követni a megrendeléseiket. Az összes gépünket ez vezérli, s ezáltal hatékony és biztonságos a gyártásunk. Mivel a nyílászáró piac árai rendkívül alacsonyak, előrejutni csakis a hatékonyság növelésével lehet.

– Hová kívánnak eljutni? Milyen terveik vannak?

– Az eszközbeszerzésünket folytatni szeretnénk, reményeink szerint pályázati segítséggel. Ez egy 60 milliós beruházás lesz, amit 2011-re tervezünk. Az alumínium termékek területén is szeretnénk fejleszteni, a régi telephelyünket rendbe tennénk, és ott is eszközbeszerzésre, szoftverfejlesztésre lesz szükségünk. Azt szeretnénk látni, hogy ha a piaci növekedés elindul, mi ott álljunk felkészülten, és ne akkor kelljen már azon gondolkodni, hogy merre is haladjunk. Ez reményeink szerint lépéselőnyt fog jelenteni a számunkra másokkal szemben. Mondhatjuk úgy is, hogy ezt az évet beáldoztuk ennek érdekében. Nagyon komoly, modern ez a technológia, amit alkalmazunk. Hatékonyan tudunk vele dolgozni, és pontos, precíz termékeket előállítani, s ennek eredményeként – terveink szerint – a külföldi piacok felé is nyithatunk. Ma a nyílászáró piacon valahol a harmincadik helyen állunk. A célunk bejutni az első tíz közé.

Cseh Teréz

Ablakszerker Kft.

8000 Székesfehérvár, Sóstói Ipari Park, Amerikai fasor 11.

Tel.: 22/507-522, Fax. 22/507-523 e-mail: mail@ablakszerker.hu

Beszélgetés dr. Horváth Miklósnéval, a VDA kuratóriumának elnökével

VDA – nem csak a Videoton dolgozókért

Nagy katasztrófának kell történnie ahhoz, hogy az emberek egyként nyújtsanak segítő kezet a bajba jutottaknak, és hogy híre is menjen egy ország összefogásának. Az iszap-katasztrófa áldozataiért szinte minden ember, minden szervezet tett a maga módján. A Videoton Dolgozókért Alapítvány négy fehérvári cég összegyűjtött készpénzadományát vitte Devecserbe és Kolontárra karácsony előtt.

– *Ki kezdeményezte az összefogást?*

– Az alapítványon keresztül négy székesfehérvári cég, a Brooks Instrument Kft., az Emerson Process Management Kft, a PCE Paragon Solutions (Foxconn) Kft. és a Videoton Holding Zrt. vezetői és dolgozói juttatták el adományaikat nyolcvanegy devecseri és tizennégy kolontári családnak. Az összefogás eredményeként családonként százezer forintot adhattunk át nekik.

– *Hogyan döntötték el, kinek nyújtsanak segítséget?*

– A helyi családsegítő központ választotta ki a családokat. A családsegítők sokat dolgoznak, és jól ismerik a családokat, minden ember helyzetét, személyes tragédiáját. Az adományt is az ő segítségükkel adhattuk át, hiszen megszervezték a találkozót, és a családok azonosításában is nélkülözhetetlenek voltak. A családsegítő központ munkatársainak köszönhetően minden család kézbe kapta a nekik szánt pénzt. Az átadás megható és megrázó élmény volt. A családok elmondták, hogy nagyon sok segítség érkezett Devecserre és Kolontárra; készpénz adományok magánszemélyektől, szervezetektől 5-10-30 családnak, a Máltai Szeretetszolgálat 6 hónapra fizeti a kiköltözettek albérletét, százezer forintért kaptak tüzelő utalványt, egy cégtől az iskola összes tanulója vadonatúj kabátot kapott, naponta kapnak hidegcsomagot és aki igényli, meleg étkezést, a katasztrófavédelmen keresztül rendszeres segítséget kapnak, a Baptista Szeretetszolgálat is támogatja a károsultakat, gyermekeket üdültetnek stb.

– A fehérvárról érkező, nagy összegű támogatás reményeink szerint az ünnepek előtt a legjobbkor érkezett, és az otthonukat, életük munkáját elvesztett embereknek lehetővé

teszi, hogy családi körben, a gyermekekkel együtt, szeretetben ünnepeljék a karácsonyt.

– *Mi az alapvető célja a Videoton Dolgozókért Alapítványnak?*

– Az alapítványt 1998-ban hozta létre a Videoton Holding Rt. Az Alapítvány elsődlegesen a vállalatcsoport dolgozóinak és nyugdíjasainak, másodsorban bármely természetes vagy jogi személyiségnek kíván támogatást nyújtani oktatási, jóléti, sport, kulturális, szociális és családsegítő tevékenységben. Az évenként rendelkezésünkre álló pénzből többek között a nagycsaládos, nehéz helyzetben élő munkatársainkat segítjük. 2009-ben 60 millió forintot fordítottunk a gazdasági válság miatt nehéz helyzetbe került dolgozóink támogatására, de az alapítvány támogatja a dolgozók gyermekeinek tanulmányait is. Nyugdíjasaink találkozóit, sportrendezvényeket, felnőtt üdültetést, kulturális programokat szervezünk – színházbérletekhez, kiállítás-belépőkhöz juttatjuk hozzá kollégáinkat. A 2007-ben először megrendezett, és azóta évente egyre bővülő létszámmal működő, kétszer kéthetes ingyenes nyári napközink nagy siker lett, már most érdeklődnek a jövő nyári lehetőségekről. Amellett, hogy igyekeztünk megoldani a családjaink nyári gyermekfelügyeleti gondjait, fontos volt, hogy a kicsik is jól szórakozzanak – kézműves foglalkozásokat tartunk, kirándulni vesszük őket, ami minden gyermeknek nagy élményt jelent.

A „szokásos” alapítványi tevékenységeken túl, évente több tízmillió forintot fordítunk dolgozóink és nyugdíjasaink rendszeres, magas színvonalú szakorvosi ellátásán kívül a Videotonban működő Alba Szűrőközpontban betegségmegelőző, egészségmegőrző programokra. Munkatársaink éves egészségügyi

ségügyi prevenciók szűrővizsgálatát az alapítvány támogatja.

– *Az alapítvány életében a devecseri, kolontári családoknak gyűjtött adomány volt az első akció, amelybe más cégeket is bevontak?*

– Alapítványunk „kifelé is nyitott”: rendszeresen támogatunk hozzánk forduló egészségügyi intézményeket, jótékonsági szervezeteket, magánszemélyeket – például kértek és kaptak már segítséget nagybeteg emberek vagy gyermekek, akik drága gyógykezelését vállalta az alapítvány, és egészségügyi feladataik ellátásához támogatást más alapítványok, szervezetek. A Videoton vezetői lokalpatriotizmusának köszönhetően a saját munkatársi kör kitágul, és eszközeinkkel a Videoton Dolgozókért Alapítvány, mint a Városi Dolgozókért Alapítvány, a székesfehérvári dolgozókat is segítheti. Az egyik legnépszerűbb program, más cégek dolgozóinak egészségügyi szűrése, hiszen az alapítványt támogató cégek dolgozói számára is elérhetővé válnak azok a lehetőségek, amelyeket a videotonosok részére biztosítunk.

Az országgyűlési képviselők egy csoportja

Tanácskozás Székesfehérváron a régió országgyűlési képviselőinek részvételével

Interaktív régiófejlesztés

Az Új Magyarország Fejlesztési Tervhez illeszkedő Önálló Regionális Fejlesztési Operatív Program megtervezése és a végrehajtása érdekében szükség volt a régió releváns szereplőinek szakmai alapokon nyugvó véleményére, javaslataira. Az elmúlt időszak jelentős változásokat hozott régióink társadalmi, gazdasági életében egyaránt, melyet a jövő fejlesztési tervezésének követnie kell. Ennek érdekében a Közép-Dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács elnöke, dr. Cser-Palkovics András első ízben hívta közös fórumra Fejér, Komárom-Esztergom valamint Veszprém megye országgyűlési képviselőit.

A Közép-Dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács és Ügynökség újfajta kezdeményezésének célja, annak a fejlesztéspolitikának a segítése, támogatása, ami ennek a régióknak valóban a legfontosabb feladatait kész és képes is megoldani fejlesztések területén. Ehhez folyamatos konzultációkra van szükség annak érdekében, hogy mindenki úgy érezze, hogy a fejlesztéspolitika az ő régióján belül a településeket és az ott élők érdekeit szolgálja – fogalmazott a KDRFT elnöke. Dr. Cser-Palkovics András hangsúlyozta: fő feladatunk, hogy a fejlesztési tanács és az ügynökség tevékenysége révén a rendelkezésre álló forrásokat szolgáltató jelleggel valóban oda tudjuk juttatni, és ott tudjuk közösen felhasználni, ahol az a leghatékonyabban történhet meg a régióban. Ennek eredményeként az elmúlt hetekben már konkrét intézkedéseket is tettünk, pl. gazdaságélénkítést, és ennek fejlesztése érdekében, forrásátcsoportosításra kértünk hozzájárulást a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségtől e célt szolgáló pályázatok indításához vagy épp keretösszegének növeléséhez – fogalmazott a KDRFT elnöke. Dr. Cser-Palkovics András elmondta: ezt a munkát akkor tudjuk hatékonyan végezni, ha folyamatos konzultáció

keretében megkapjuk azt az információt, ami helyben, térségek szintjén van meg, akár szakmai és képviselői közegben. Éppen ezért a mostanihoz hasonló régiós képviselői konzultációkat rendszeres időközönként szorgalmazzunk és tartunk, hogy eljussunk a tanácshoz és az ügynökséghez minden hasznos információ, amivel dolgozni tudunk a régió fejlesztése érdekében. Hozzátette: az elmúlt hetekben a civil egyeztető fórum valamint a gazdasági élet szereplőivel is folytatott már konzultációt helyi és régiós szinten a régió vezetése.

A székesfehérvári Hiemer-házban megtartott régiós országgyűlési képviselői tanácskozáson közel 30 honatya vette részt, köztük többek között Fejér megyéből Varga Gábor, L. Simon László, Komárom-Esztergom megyéből Kontur Pál és Michl József, valamint Veszprém megyéből dr. Bóka István és Ékes József.

Interaktív régiófejlesztésben gondolkodunk, vagyis szeretnénk elérni, hogy a régióban meghatározó szervezetek, szereplők együttműködésével történjen a régió fejlesztési irányainak meghatározása illetve azon források elosztásában való közreműködés, amit a régió számára vagy kormányzati vagy euró-

pai uniós támogatások szempontjából meghatározottak – fogalmazott a tanácskozáson a KDRFT ügyvezető igazgatója. Dr. Temesvári Balázs ismertette az országgyűlési képviselőkkel a Közép-dunántúli Operatív Program regionális akciótervének munkaközi tervezetét, amely szerint 2011 és 2013 között 38 milliárd forint európai uniós támogatás áll majd rendelkezésre pályázatok formájában a régió számára. A tervezet szerint gazdaságfejlesztésre 6 milliárd Ft, turizmusfejlesztésre 7,4 milliárd Ft, integrált városfejlesztésre 1,1 milliárd Ft, környezeti- és közlekedési infrastruktúra-fejlesztésre 21 milliárd Ft valamint humán infrastruktúra fejlesztésre 2,57 milliárd Ft összegű támogatás juthat pályázati úton a régió 3 megyéjének településeire. Az akcióterv tervezetében, ezen belül is a pályázatok keretösszegében még várhatóak módosítások, átcsoportosítások; a regionális akcióterv végleges változatát a kormány várhatóan az év végéig fogadja majd el.

A konzultáció keretében a Fejér, Komárom-Esztergom valamint Veszprém megyei országgyűlési képviselők egységes igényként fogalmazták meg a pályázati rendszer egyszerűsítését, valamint azt, hogy a pályázati lehetőségek, a kiírásra kerülő pályázatok az önkormányzatok, gazdasági szervezetek és a potenciális pályázói kör valós igényeit tükrözzék. Hangsúlyozták annak lehetőségét, hogy az iszapkatasztrófa által sújtott területeken Devescer városrehabilitációs valamint Kolontár vízrendezésre irányuló terveit – az érintettekkel valamint a szaktárcákkal egyeztetve – részben uniós források segítségével lehessen megvalósítani.

VK

2010. október 21. Tatabánya

Beszámoló az MCE nyolcadik konferenciájáról

Nagy sikerrel zajlott a Magyar Controlling Egyesület A controlling gyakorlata címmel immár nyolcadik alkalommal rendezett konferenciája 2010. október 21-én, Tatabányán. A konferenciának ezúttal a Modern Üzleti Tudományok Főiskolája adott helyet, ahol közel 80 résztvevő jelent meg az ország különböző részéből.

A konferencia résztvevői között egyre több a controller, gazdasági vezető, tanácsadó, így a szakmai ismeretszerzésen egyre több emberi és szakmai kapcsolat szövődik. A konferencia előadásai idén a controlling és a válság, a nagyvállalati controlling gyakorlat és a KKV-k controlling lehetőségei témák köré csoportosultak.

A főiskola rektorának, Dr. Hajtó Jánosnak és az MCE elnökének, Nemesdy Ervinnek a megnyitója után dr. Bodnár Viktória tartott előadást Controlling a válságban: erre is van eszközünk? címmel. A vizsgált vállalatok nagy része jelentős visszaesésen van túl, és bár a megtörténteknél kisebb mértékű, de további csökkenést várnak. Az egyéb kiadások csökkentése vállalatmérettől függetlenül népszerű intézkedés, a beruházások csökkentését inkább a kisebb vállalatok tervezik, vagy kezdték már el. Nagyon fontos, hogy a vállalatok tulajdonosai, vezetői változzanak! Vegyék komolyan azokat a hagyományos és talán triviális controlling módszereket, amelyeket eddig is alkalmaztunk, csak nem figyeltek rá a döntéshozók eléggé. „Eljött a mi időnk!” – biztatta a controllereket az előadó.

Nagy sikert aratott dr. Kandikó József professzor előadása a marketing controllingról. A marketing a minél többre való törekvésen alapszik. Az viszont látszik, hogy a pénzügyi és gazdasági válság nyomán egy történelmi

korszak határára érkezünk, ahol az erőforrásokban, a gazdálkodásban a fenntarthatóság célját és nem a növekedés célját lehet majd kitűzni. Szemléletváltás szükséges, mely a fogyasztás racionalítására és esetleg a csökkentésre irányul. Ahogy a Tao Jüan Ming mondja: „Józanág és mérték vezet, sose vétkeznék ellene, mi az „elég”-en túl vezet, nekem ingyért sem kellene” A marketingcontrolling e szemléletváltás körülményei között új eszközöket, módszereket igényel. Aki a témáról átfogó ismeretanyagot szeretne kapni, annak jó hír, hogy hamarosan könyvet jelentet meg az előadó.

Katona Rita, a Coloplast controlling managere a lean managementről és a módszerben rejlő költségcsökkentési és hatékonyságnövelési lehetőségekről beszélt, míg Gyurján Ildikó a Suzuki Zrt. pénzügyi vezetője a vállalatnál használt klasszikus controlling rendszert mutatta be. Előadásából kiderült, hogy a rendszer hibáit eddig a jó eredmények elfedték, ám a válság hatására ezek felszínre kerültek, s kezelhetővé váltak.

A BorgWarner Turbo Systems Kft. turbófeltöltőket gyártó 12 országban működő nagyvállalat. Controlling vezetője, Pál István hatékonynak ítélte controlling rendszerüket, amelyet azzal bizonyított, hogy termékeik életgörbe ciklusának folyamataiban minden-

ütt ott van a controlling, amely informatikai támogatottsága is magas szintű.

A nagyvállalati controlling gyakorlat után Andreas Kovacs a MCS Management & Controlling-Service Vezetési Tanácsadó Kft. ügyvezetője mutatta be egy németországi közép vállalat, egy egészségügyi szolgáltató központ controlling rendszerének kialakítási folyamatát. Irigylésre méltó az a gyakorlat, ahogy Németországban a projektekre időt (2év), pénzt (1 Millió EUR) biztosítottak. A munka során olyan rendszert hoztak létre, amelyben megegyezett célokon alapuló vezetés és irányítás vált lehetővé és egyben alapjává vált a németországi egészségügyi rendszer controlling kialakításának.

Purnhauser Dénes, az Avex Kft. tulajdonosa és ügyvezetője rendkívül szemléletesen mutatta be, milyen viszonytárságok, buktatók közepette hoztak létre egy családi vállalkozásból igazi jól működő, folyamatosan fejlődő vállalatot. Fő problémának fogalmazta meg, hogy „Nem valósítjuk meg azt, amit elterveztünk”. A megoldás olyan módszer kialakítása, amely keretet biztosít annak, hogy a kezdeményezések, és projektek, amelyek a cég fejlődéséhez kellenek, megvalósuljanak. Erre vonatkozóan bevezettek egy megvalósítási modellt, minden dolgozó számára időmátrix táblázatokkal történő folyamatvizsgálatot. Módszereiket igazolja, hogy 2010-ben is 30%-os bevételi növekedést értek el.

forrás: www.mce.hu Dénes Tamásné beszámolója alapján

Új telephelyen a biztonságtechnikai rendszerek meghatározó magyar gyártója

Tesztlaborokkal bővült a Seawing Kft.

Tavasszal tették le a székesfehérvári Seawing Kft. új telephelyének alapkövét a tulajdonosok. Mostanra már a biztonságtechnikai rendszereket gyártó, fejlesztő és értékesítő cég minden tevékenységét egy helyen végezheti, így a partnerek kiszolgálása is hatékonyabbá vált.

A SEAWING Kft. 1989-ben alakult, és jelenleg is 100%-ban magyar tulajdonoskörrel rendelkező cég. Fő profilja a biztonságtechnikai rendszerek gyártása, és értékesítése. Mára a társaság a magyar piacon az egyik meghatározó rendszerszállító, aki az innováció fontosságát szem előtt tartva alapvetően saját fejlesztésű rendszereket és eszközöket kínál – mutatta be a vállalkozást az ügyvezető igazgató Pálffy Zoltán.

- Régóta terveztük már egy új telephely kialakítását, amelynek oka az volt, hogy a cég – saját székhelyét kinőve – hosszú évek óta arra kényszerült, hogy raktározását, a termékek gyártását-előkészítését és szerelését, valamint a logisztikai feladatait bérleményekben oldja meg. Ez a szétdaraboltság növelte a költségeket, csökkentette a cég hatékonyságát, és jelentős erőket vont el a működéstől. Az új telephely kialakításával ezek a problémák megszűnnek. A mintegy 2300 m² alapterületű telephely otthont ad a termelés-gyártás összes fázisának, irodákat biztosít a cég munkatársainak. Az új termékek részére külön bemutatóterem épült, de végre kiemelt helyet kap a kutatás-fejlesztés, és az oktatás is, amelyek segítségével az innovatív képesség növelhető, amely alapfilozófiája is

a cégnek – mondta el az ügyvezető igazgató. A székesfehérvári SEAWING Kft. közel száz millió forint összegű vissza nem térítendő támogatást nyert el a Közép-dunántúli Operatív Program Telephelyfejlesztés pályázati konstrukciója keretében a SEAWING Kft. telephelyfejlesztése a régió foglalkoztatási helyzetének javítása mellett című projekt megvalósítására.

Az Európai Regionális Fejlesztési Alap - amely részben finanszírozta ezt a beruházást is – célként tűzte ki azon vállalkozások támogatását, amelyeknek küldetése, jövőképe van, és amelyek értékeket, munkahelyeket őriznek, illetve teremtenek. Ezen feltételeknek a SEAWING Kft. projektje tökéletesen megfelelt, ezért is részesült pozitív támogatási döntésben – mondta el köszöntőjében a Közép-Dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökség ügyvezető igazgatója. Dr. Temesvári Balázs kiemelte, ez a színvonalas fejlesztés nagyon jó lehetőség arra, hogy megmutathassuk Európának, hogy a magyar tulajdonú gazdasági társaságok között is vannak olyan versenyképes, fejlődő vállalkozások, amelyek nem csak a hazai, hanem a külföldi piacokat is képesek kiszolgálni.

SEAWING Fejlesztő és Szolgáltató Kft.

A SEAWING Kft. 20 éve foglalkozik magas színvonalon biztonságtechnikai rendszerek fejlesztésével, gyártásával, forgalmazásával. A cég úttörő szerepet játszott az RF ID technológián alapuló beléptető rendszerek hazai terjesztésében. Jelenleg közel 1 000 000 beléptető kártyát és több mint 20 000 RF-olvasót használnak SEAWING rendszerekben Magyarországon.

A SEAWING magasan kvalifikált fejlesztőgárdája saját fejlesztésű rendszereiben a legkorszerűbb technológiákat alkalmazva áll a felhasználók rendelkezésére. Megoldásokat kínál beléptető rendszerek, IP alapú integrált biztonságtechnikai rendszerek, valamint az épület felügyeleti rendszerek területén.

A cég speciális alkalmazásokat - fürdő, wellness, fitness, szálloda és egyéb rendezvény beléptetőket, valamint munkaidő nyilvántartó programokat - is fejleszt és telepít. A kínált rendszerek lehetővé teszik a rugalmas, a vevő igényeit teljes mértékben kielégítő alkalmazások kialakítását. A SEAWING rendszerei és termékei már jelen vannak a környező közép-európai országokban is, Szlovákiában, Horvátországban, Romániában.

Elérhetőség:

8000 Székesfehérvár, Palánkai utca 5.

Tel.: (+36) (22) 510-170* Fax: (+36) (22) 510-171

www.seawing.hu * info@seawing.hu

Dudarittal újra termővé tehető a vörösiszappal szennyezett talaj

Ahol nagy a szükség, közel a segítség!

Ki gondolta volna, hogy a Kolontár–Devecser környéki vörösiszap-katasztrófa kapcsán a régi mondást most szó szerint kell értenünk! A lúgos kémhatású vörösiszapra a megoldás tényleg a szomszédban, a közeli Dudaron található. A balatonfűzfői Organit Kft. az ottani bányából nyeri az ún. dudaritot, mely a csodálatos huminsav alapanyaga. Ez a földi élet sava-borsa, és mellesleg képes a vörösiszappal szennyezett termőföld rehabilitálására is. Mindezekről dr. Csicsor János vegyészmérnököt, az Organit Kft. ügyvezető igazgatóját kérdeztük.

– Mit érdemes tudni a dudaritról?

– Egy természetes alapanyagú, huminsav tartalmú talajjavító szer, melyet cégünk fejlesztett ki. Termékeink nyersanyagaként világvizonylatban is egyedülálló minőségű, Magyarországon, Dudaron bányászott természetes humusz ásványokat használunk. Saját huminsavkinyerési technológiánkra alapozva különböző termékeket állítunk elő a növénytermesztés, az állati és a humán gyógyászat részére.

– Miből gondolta, hogy a dudarit a vörösiszap ellen is jó lehet?

– Több éves tapasztalattal rendelkezünk a talajjavítás terén, főként Egyiptomban, Olasz-

terveztek, de erre semmi szükség. Az iszap maximum 10-15 centiméterig jutott be a talajba. Az iszapréteget a felületről természetesen el kell távolítani. Erre a felületre kell rászórni a dudaritot, épp úgy, mintha műtrágyát terítenénk, majd az egészet be kell szántani. És ezzel meg is van oldva a probléma. A dudarit feladata a lúg semlegesítése, a nehézfémek miatt nincs miért aggódni, azok nem haladják meg az Ajka környékén mért értékeket. Emellett még egy fontos feladat van, a mikrobiológiai egyensúly helyreállítása. Ez baktériumtrágyával történhet. Erre azért van szükség, mert a lúg a talaj felső részében a mikrobiológiai életet kiölte. Mindezt tavasszal kell elvégezni, a talajt be

területeken ipari növényeket fognak csak termesztetni, így a talaj tényleg garantáltan helyrehozható lesz.

– Történt már konkrét előrelépés, megegyezés a hatóságokkal? Elfogadták már ezt a megoldást?

– Igen, egyértelműen. A mezőgazdasági szakszolgálat szerződést kötött a cégünkkel, és folyamatosan hasznosítják a dudaritot a szántóföldeken, a külterületeken és ahol csak lehet. Készült egy úgynevezett tájrehabilitációs anyag is, amelynek a célja, hogy összefoglalja a különféle javaslatokat az egyes területek – erdő, legelő, kastélypark, fák, bokrok – helyreállítására vonatkozóan. Ebbe is belekerült a dudarit, mint lehetséges megoldás.

– Legutóbbi beszélgetésünk idején foglalták el új telephelyüket Balatonfűzfőn, az ipari parkban. Mi minden történt azóta?

– Az Organit Kft.-be beszállt egy magyar vállalkozás, az Alpha-Vet Kft., és cégünk fő tulajdonosává vált. Ez óriási lendületet adott

országba szállítunk ilyen típusú termékeket nagy mennyiségben, és kitűnő eredményekről számolhatunk be. Tudtuk mire képes ez a természetes anyag. Ezért döntöttem úgy, hogy elmegyek a katasztrófavédelmi bizottság ülésére, és ismeretem ezt a lehetőséget velük. Később aztán a dudarit hatékonyságát a vörösiszap ellen konkrét helyszíni kísérletekkel is igazolhattuk. Egy családi ház kertjében egy kisebb területen eltávolítottuk az iszapot, kezeltük a felületet dudarittal, majd ötféle magot vetettünk a talajba. Valamennyi mag kicsírázott. A dudarit fél óra alatt képes volt a lúgos talajt semlegesíteni.

– Ezek szerint nincs szükség a talajcserére?

– A hatóságok 30-40 centiméteres talajcserét

kell szántani, mert ha az iszap maradványai a felszínen maradnak, az tavasszal megszárad, és a finom lúgos port, ami az egészségre ártalmas, a környéken elteríti a szél.

– Költségoldalról nézve is hatékony ez a megoldás?

– A leghatékonyabb! A dudaritból hektáronként öt tonnát kell teríteni a szennyezett talaj semlegesítésére. Az ára pedig alacsonyabb, mint az ismert műtrágyáké. A dudarit – lévén, hogy szerves anyag – mellékhatások nélkül, tökéletes eredményt produkál. Akár már tavasszal újra vetni lehetne a kezelt talajba, s megkockáztatom, talán még jobb is lesz a talaj minősége, mint volt. De a lakosság megnyugtatására pár évig ezeken a

s további fejlesztésekhez. Ez a cég birtokolja továbbá az egykori Philaxia-Pharmát is. Így a saját termékeinken túl ma már más állatgyógyászati termékeket, takarmányokat, vitaminokat is gyártunk immár az új telephelyünkön, ahol egy közel 200 milliós fejlesztésbe fogtunk. Nőtt a dolgozói létszámunk is, ma 11 főt foglalkoztatunk, befejeztük a csarnoképítést, gépeket vásároltunk, és a közeljövőben bővíteni szeretnénk. A külföldi piacaink is jól alakultak, komoly piaci pozíciókat sikerült elérnünk Olaszországban, Spanyolországban és Egyiptomban. Emellett nyitni szeretnénk a környező országokba is – Romániába, Ukrajnába, de Kínába és az arab világba is tervezzük a továbblépést.

Cseh Teréz

Limanova – 1914

Hajdani és mai huszárok

A fehérvári huszároknak hívott alakulat a Székesfehérváron 1891 és 1892 között a kor egyik legkorszerűbb lovassági laktanyájába beköltöztetett 10. császári és királyi huszárezred tisztikara és három százada volt.

A huszárezred az I. világháború számos nagy csatájában vett részt. Ezek közül a legvéresebb a limanovai (1914. XII. 4-13.) volt, ahol a magyar lovasság harcolt az orosz csapatokkal. Nemcsak megállították az orosz „gőzhenger”-t, de vissza is szorították őket. Igaz, rengeteg áldozat árán. A 800 ezer fős sereg 274 ezerre fogyott.

Az életben maradt tisztársak 1937-ben adtak össze pénzt egy bajtársi emlékműre, amelyet Pátzay Pál készített el. A szobrot 1939-ben avatták fel.

December 11-én a Fehérvári Huszárok Napján a limanovai csata 96. évfordulójára emlékezett a Fehérvári Huszárok Egyesülete a Városház téren.

A huszárok mellett Székesfehérvár és Fejér megye, a honvédség és több társadalmi szervezet is koszorút helyezett el a Tízes huszárok emlékmű talapzatánál.

A legeredményesebb őszi szezon

A Honvéd Szondi SE az asztalitenisz-csapata az NBI őszi fordulójában 3. helyezést ért el. Eddig az a legeredményesebb őszi szereplésünk – összegezte Volsik János edző.

A Komlói Bányász SE ellen folyt az utolsó mérkőzés december 12-én. 5:0-os hazai vezetésnél már mindenki megnyugodott, elkönnyeltük, „sima győzelem lesz”. Ám egyre sorjáztak a vendég győzelmek, s kiegyenlítettek a komlóiak. Legjobbjuk, Zombori Gábor 4 győzelmet szerzett csapatának. 7:7-nél már mindenki tükön ült, az izgalom tetőfokára hágott. 8:7-es vezetés után minden az utolsó meccsen múlt – sikerül-e a győzelem, vagy 8:8-as döntetlennel éppen lecsúszunk a dobogóról...Nos, 9:7 lett!

Nyolc (!) 5 szettes játszma zajlott, így 15h-kor született meg a végeredmény. Ezzel a nehezen kiharcolt győzelemmel 3. helyre került a csapat a tízes mezőnyben.

A csapat tagjai: Domokos Győző, Slett József, Szabó Attila, dr. Volsik Tibor.

Épített közösségek

100%-os uniós támogatottságú pályázatot nyert az FMMK Művészetek Háza. Az Építő közösségek Fejér megyében program 37 millió forintos keretet biztosít a 2009-ben kezdődött és 2011-ig tartó projektnek.

December 3-án az intézményben megtartott sajtótájékoztatón Vargha Tamás, a Fejér Megyei Közgyűlés elnöke, a megyei önkormányzat nevében, valamint pedagógusként is örömmel üdvözölte az élethosszig tartó tanuláshoz segítő programot.

Juhász Zsófia igazgatótól megtudhatuk, hogy ilyen infrastrukturális és szakemberi háttérrel, mint az övék, kevés intézmény rendelkezik. Megtérülő befektetés volt, hogy a munkatársak megtanulták a pályázatírás minden csínját-bínját, hiszen önállóan képesek arra a több száz oldalas dokumentációs anyag összeállítására, amiért más szervezetek rengeteget kénytelenek fizetni.

Gonda Emma, a pályázat projekt menedzsere a „félidő” eredményességét abban látja, hogy több – a fiatalok számára fontos – területet is fejlesztettek a klubok, szakkörök, táborok, tanfolyamok működtetésével. Ezek: az ifjúsági képzés (személyiségfejlesztés, kommunikáció képesség, pályaeorientáció), a digitális és nyelvi kompetencia, a civil lét előre mozdítása, illetve a nemzeti identitásérzés erősítése.

Az oldalt összeállította: Dr. Göde Andrea

Önkormányzati biztos irányít

Vargha Tamás, a Fejér Megyei Közgyűlés elnöke a novemberi rendkívüli közgyűlés döntéseit ismertette elmondta, a Fejér Megyei Szent György Kórház és a Fejér Megyei Múzeumok Igazgatósága intézmények élére az önkormányzat biztost rendel ki. Az ok: 30 napon túli tartozás. A kórház esetében ez az összeg 1,2 milliárd forintot meghaladó, míg a múzeumnál megközelítőleg 50 millió forint. Hat hónapon keresztül a kirendelt munkatárs tanácsot ad az intézmények vezetőinek, illetve tudta és aláírása nélkül nem születet stratégiai döntés.

A kórház esetében azért is fontos a kontroll, mert az egy hónapja működő új vezetés szerint a több mint nyolcmilliárdos pályázati fejlesztés tervei nem felelnek meg minden tekintetben az elvárásoknak. A szükséges változtatások a határidők módosítását is jelenthetik.

A múzeumokkal kapcsolatban azt hangsúlyozta az elnök, hogy az ott folyó szakmai munkával maximálisan elégedettek.

Nitrogénművek Zrt. –

Elkötelezettség a társadalmi felelősségvállalás mellett

2010. október 4-én bekövetkezett Magyarország legnagyobb ipari-ökológiai katasztrófája, amely során a Veszprém megyei Kolontárt és a környező településeket vörösiszap árasztotta el. A pétfürdői Nitrogénművek Zrt. a társadalmi felelősségvállalás keretében a vörösiszap-katasztrófát közvetlenül követő éjszakán segítséget nyújtott a bajbajutott térségnek.

A Nitrogénművek Zrt. a műtrágyagyártás során minőségjavítási adalékként használt dolomit-nitrát oldatot juttatott a katasztrófa helyszínére, valamint a Torna patakhoz és a Marcal folyóhoz. Az oldatot arra használták, hogy a patak és a folyó lúgos szennyeződését semlegesítsék, és a szennyeződés okozta pH értéket csökkentsék. A kijuttatás a társaság számára logisztikai feladatot is jelentett, mivel nem rendelkezik tartálykocikkal. A szállító járműveket egyik kereskedelmi partnere biztosította. Mintegy négy tartálykocsi, azaz száz tonna dolomit-nitrát oldat került a katasztrófa helyszínére még a katasztrófa éjszakáján, illetve az azt követő napon. A dolomit-nitrát oldatot a Nitrogénművek Zrt. gyártja dolomit salétromsavas feltárásával, tulajdonképpen kalcium-nitrát és magnézium-nitrát vizes oldata szabad salétromsav-tartalommal. Kedvező hatása abban nyilvánul meg, hogy a szabad savtartalom lúgsemlegesítő hatású, valamint a kalcium- és magnéziumtartalom kicsapja a vizekből a karbonátot, átalakítva ezzel a lúgos nátrium-karbonátot kevésbé lúgos vagy semleges kémhatású vegyületekké.

A fentiekén túl a Nitrogénművek Zrt. felajánlott Nitrosol folyékony műtrágyát is a vörösiszappal érintett területek helyreállításához a Kormányzati Koordinációs Bizottságnak, amely összefogja a vörösiszapömlés következménye-

ivel, a károk enyhítésével kapcsolatos tudományos tevékenységet.

A pétfürdői Nitrogénművek Zrt. nyolc évtizede a magyar műtrágyaipar és vegyipar meghatározó tagja. Fennállása óta a környezetvédelmet a termelési tevékenység és a vállalati kultúra alapértékének tekinti, ezért ezen a téren is integrált megközelítést alkalmaz. A környezetvédelem szempontjai áthatják a vállalati működés egészét az optimális nyersanyag- és energiafelhasználáson, valamint a termelés során keletkező káros anyagok minimalizálásán keresztül egészen a termékfelhasználással kapcsolatos szaktanácsadás biztosításáig. A társaság a legnagyobb körültekintéssel arra törekszik, hogy a termelőüzemeket optimális kapacitáskihasználtság mellett az elérhető legkedvezőbb anyag- és energiafelhasználási mutatókkal üzemeltesse, és a termelési folyamat során keletkező talaj-, víz- és levegőszennyezést – a hatósági határértékek betartásán túlmenően – folyamatosan csökkentse, a keletkező hulladékot pedig minimalizálja.

A Nitrogénművek Zrt. egységes környezethasználati engedély birtokában folytatja tevékenységét, és rendelkezik üvegházhatású gázkibocsátási engedéllyel, egységes vízjogi üzemeltetési engedéllyel, valamint környezetkárosodás megelőzésének üzemi kárelhárítási tervével is.

A Társaságnál ISO 14001:2004 szabvány szerint tanúsított Környezetközpontú Irányítási Rendszer működik.

A Nitrogénművek Zrt. tevékenységének egy része fokozottan tűz- és robbanásveszélyes, ezért kiemelt figyelmet fordít a tűzvédelemre. A társaság folyamatosan együttműködik az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósággal és Veszprém megyei szervezetével. A Nitrogénművek Zrt., mint kiemelt üzem köré 2009-ben meteorológiai és vegyi monitoring, valamint lakossági riasztó rendszert telepítettek, amely a levegő meteorológiai adatainak mérésére és továbbítására, a levegőben megjelenő vegyi anyagok (ammónia, nitrogén-oxidok) észlelésére, azok koncentrációjának megállapítására szolgál a veszélyes ipari üzem környezetében.

A Nitrogénművek Zrt. történetét a folyamatos fejlesztések jellemzik. 2007-ben a társaság nagy horderejű változásokat hozó tervei valósultak meg, mely keretében világszínvonalú, környezetbarát salétromsav- és granuláló üzem is épült. Ennek következtében jelentősen javult a társaság környezeti teljesítménye is. 2008-ban a Nitrogénművek Zrt.-t Környezetvédelmi Innovációs Díjjal jutalmazták, mivel jelentős műszaki és technológiai innovációt vitt véghez az új salétromsavüzemi nagyberuházás során. Ugyanebben az évben, majd 2010-ben is elnyerte a Business Superbrands díjat, mellyel egy olyan vállalati körhöz csatlakozott a Nitrogénművek Zrt., ahová csak hosszú évek kitartó munkájával, minőségi termékekkel és elkötelezett munkavállalókkal lehet bejutni.

PR

Bastrnák Tibor polgármester nyitotta meg a rendezvénysorozatot

Határokon átnyúló együttműködési programsorozat

Jövőműhelyek a két Komáromban

Észak-Komárom és Dél-Komárom önkormányzata a Magyarország–Szlovákia Határon átnyúló együttműködési program (HUSK 2008/01/1.7.1) keretében, Két oldalt partot érni... címmel sikeres, közös pályázatot nyújtott be információfeltáró szakmai „Jövőműhely-sorozat” megvalósítására.

Az Európai Unió által támogatott pályázat keretében, a két város vezetése, a rendezvénysorozat keretében - a társadalmi, gazdasági partnerek között kialakult szakmai és személyes kapcsolatokra építve - kívánja elősegíteni a településeken működő hasonló profilú szervezetek, intézmények, vállalkozások, az ott élő, dolgozó szakemberek együttműködését.

Az első rendezvényre Észak-Komáromban, a patinás Tiszti Pavilonban került sor. Bastrnák Tibor polgármester kiemelte a műhelyek fontosságát, hiszen ezek alapot adhatnak a közös jövő tervezéséhez, felméri a valós igényeket. Szöllősy Ferenc, Dél-Komárom jegyzője szerint a közös történelmünk adta lehetőségeket és a városrészek értékeit ki kell használnunk, és ehhez kiváló kiindulópont a kezdődő konzultációsorozat is. Az ünnepség után három témában ötleteltek a jelenlévők.

Az oktatási intézmények közötti együttműködés, közös projektek (óvodától a felnőttoktatásig, a szakképzésig, stb.) mellett az emberi erőforrások közös használata és fejlesztése, közös projektek (munkaerőpiac, munkanélküliség, képzések, stb.), és az ifjúsági ügyekben való együttműködés, közös projektek (intézmények, civil szervezetek a

gyerekekért, az ifjúságért, stb.) volt a téma. Már az első alkalommal számos értékes javaslat született. Ezek a sorozat végeztével egy kiadványban olvashatók lesznek, és remélhetőleg a hatékonyabb együttműködés alapjává válnak.

A jövőműhelyek további témái voltak:

1. - Közös idegenforgalom - fejlesztések, közös projektek (Szállások, programok, vendéglátás, stb.)
- Közös városmarketing-fejlesztési stratégiák, közös projektek (idegenforgalom, Város imázs, épített környezet, fenntarthatóság, stb.)
- Közös fesztiválok, rendezvények, közös projektek (Komáromi Napok, Komáromi Borkorzó, Erőd, Pékfesztivál, stb.)
2. - Közös környezet- és természetvédelmi együttműködés ösztönzése, közös projektek (hivatalok, szervezetek, civilek, stb.)
- Közös fenntartható településfejlesztési stratégiák, kerékpárutak, tömegközlekedés, közös projektek (együttműködő, élhető, fenntartható fejlődésű, közlekedhető stb. városok, a folyó két partján, stb.)
3. - Esélyegyenlőségi stratégiákban való együttműködés, közös projektek (kisebbségek, fogyatékkal élők, nők, stb.)
- Egészségügy, szociálpolitika közötti együtt-

működés, közös projektek (önkormányzati és magán; idősek és családok, stb.)

4. - Közös partnerségi, hálózati együttműködések, közös projektek (térségek, települések, szervezetek, intézmények, stb.)

- Érdekképviselők közötti együttműködés, közös projektek (szakszervezetek, kamarák, szövetségek, szervezetek, stb.)

5. - Művészeti területek közötti együttműködés, közös projektek (színház, képzőművészet, zene, tánc és intézményei, stb.)

- Kulturális intézmények, amatőr csoportok közötti együttműködés, közös projektek (művelődési házak, erődök, múzeumok, könyvtárak, civilek, stb.)

6. - Közös gazdaságfejlesztési stratégiák, közös projektek (meglévő és tervezett gazdasági együttműködések, az ötlettől a megvalósításig, stb.)

- Határon átnyúló üzleti együttműködések, közös projektek (Egyéni és társas vállalkozások, stb.)

7. - Civilszervezetek közötti együttműködés, közös projektek (klubok, szakkörök, alapítványok, szakmai szervezetek, stb.)

- Sportegyesületek, szervezetek, csapatok közötti együttműködés, közös projektek (élsporttól a tömegsportig, stb.)

8. - Információs, tájékoztatói, internetes együttműködések, közös projektek (on – line médiák, informatikai szolgáltatók, stb.)

- Helyi médiák közötti együttműködés, közös projektek (helyi televíziók, rádiók, nyomtatott és elektronikus sajtó, hirdetések, stb.)

vk

Az új vezérigazgató is fontosnak tartja a párbeszédet

Önkormányzatokkal egyeztet az ÉDV Zrt.

Az Észak-dunántúli Vízmű Zrt. év végi találkozóra hívta önkormányzati partnereit, amely fórumon az eredmények ismertetése mellett a tervek megvitatására is lehetőség nyílt.

A tanácskozást Kreitner Krisztina PR vezető nyitotta meg, aki bemutatta az ÉDV Zrt. tevékenységét, eredményeit és azon szolgáltatásait, amelyek a nagyközönség – magánszemélyek és vállalkozások – számára is igénybe vehetők, mint például a víz- és környezetvédel-

mi laboratórium. A bevezető mondatok után dr. Jelen Tamás, a részvénytársaság vezérigazgatója vette át a szót, aki 2010. augusztus 18-a óta vezeti a térség egyik legnagyobb közszolgáltató vállalatát.

A vezérigazgató kiemelte, hogy fontos cél a nemzeti vagyon megőrzése, ennek

érdekében végzik munkájukat az ÉDV Zrt-nél is.

Az évről évre csökkenő vízfogyasztás a bevétel csökkenését is jelenti, amelyet a szervezet működésének ésszerűsítésével sikeresen kompenzáltak, a belső átalakítások azonban nem befolyásolták a szolgáltatás színvonalának megtartását, emelését. A kiváló minőségű ivóvíz-szolgáltatás mellett azonban éppen olyan fontos feladat a szennyvíz szakszerű kezelése is. Dr. Jelen Tamás ismertetette az esztergomi szennyvíztisztító telep felújításának helyzetét is, amely jövő év tavasszal kezdheti meg üzemszerű működését. A térség legnagyobb környezetvédelmi vállalata a vízmű, kiemelt felelőssége van a szennyvízkezelésben. A vezérigazgató a következő évek fejlődési irányának tartja a szennyvíziszap energetikai felhasználását is.

A találkozóra meghívott polgármesterek településük képviselőitében feltehették kérdéseiket, amelyekkel azonban nem csak most, hanem az év során bármikor fordulhattak a szolgáltató felé. Az önkormányzati partnerek hasznosnak tartják a találkozókat, ahol átfogóan hallhatnak az ÉDV Zrt. stratégiájáról, terveiről, s egyeztetgetik azokat a településfejlesztési elképzelésekkel.

Vitkóczy Éva

Az Észak-dunántúli Vízmű Zrt. 2010. augusztus 17-én megtartott rendkívüli közgyűlésén a Társaság vezérigazgatójának nevezték ki dr. Jelen Tamást, aki Bunda Istvánt váltotta ezen a poszton.

Az új vezérigazgató – aki végzettségét tekintve igazgatásszervező, jogász és közgazdász – a Budapesti Vállalkozásfejlesztési Kutató Intézet ügyvezetője, a Budapesti Gazdasági Főiskola Külkereskedelmi Főiskolai Karának oktatója, a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Oktatási Igazgatóságának igazgatója, valamint igazgatótanácsi tag a Közlekedési Biztosító Egyesületnél.

A közgyűlésen döntöttek a vezetői testületekről is. Az igazgatóságot megszüntették, feladatait részben a közgyűlés, a felügyelő bizottság, valamint a vezérigazgató hatáskörébe csoportosították át.

Természetesen a változtatások nem érintik az ÉDV Zrt. vezetésének mindenkor legfontosabb feladatát, amely a minőségi víziközmű-szolgáltatás folyamatos és biztonságos ellátása a fogyasztók részére.

XXI. századi körülmények sajátos nevelési igényű fiataloknak

Átadták a veszprémi Kozmutza iskolát

A Veszprém Megyei Önkormányzat fenntartásában lévő veszprémi Kozmutza Flóra Óvoda, Általános Iskola, Készségfejlesztő Speciális Szakiskola és Kollégium 249 289 387,- Ft összegű vissza nem térítendő európai uniós támogatást nyert el a Közép-Dunántúli Operatív Program Közoktatási infrastrukturális fejlesztés pályázatán. A 464 745 315,- Ft összköltségvetésű beruházást ünnepélyes keretek között adta át a megyei önkormányzat elnöke, a KDRFÜ ügyvezető igazgatója valamint az intézmény vezetője.

Akik ilyen intézményben dolgoznak, megérdemelnek minden tiszteletet, hiszen olyan hivatást választottak maguknak, hogy olyan gyermekek nevelésével, tanításával, fejlesztésével foglalkoznak, akik halmozottan hátrányos helyzetből indulnak - fogalmazott köszöntőjében a fenntartó részéről Lasztovicza Jenő. A Veszprém Megyei Önkormányzat elnöke elmondta, az iskola a fejlesztésnek köszönhetően komoly bővítésen esett át; fontos ez a beruházás, hiszen nem mindegy hogy mind a gyerekek, mind a pedagógusok, nevelők milyen körülmények között töltik a mindennapjaikat.

A fejlesztés megvalósításához a Veszprém Megyei Önkormányzat 215 millió forintos önrésszel járult hozzá a Közép-Dunántúli Operatív Program pályázatán elnyert 250

millió forint összegű vissza nem térítendő uniós támogatáshoz - hangzott el.

A KDRFÜ ügyvezető igazgatója köszöntőjében az iskola munkatársainak áldozatos munkáját és kitartó lelkesedését méltatta, majd kiemelte, nem csak egy infrastrukturális beruházás került támogatásra a nyertes projekt által, hanem a mögötte húzódó szellemiség és a szakmai munka is, hiszen ez utóbbi jelenti a jövőben a hiánypótló fejlesztések zálogát.

A Kozmutza Flóra Óvoda, Általános Iskola, Készségfejlesztő Speciális Szakiskola és Kollégium speciális integrációs forrásközponttá fejlesztése című projekt részleteit Dörnyeiné Barabás Éva, az intézmény igazgatója ismertette, aki elmondta: a fejlesztés során új épületrész és aula készült és egyben megújult a régi iskola épülete; felújították a villamos há-

lózatot, elvégezték az épület teljes körű akadálymentesítését, teraszok, rendezvényi tér, pihenő és foglalkoztató terek létesültek. A fejlesztésnek köszönhetően az intézményben, 18 csoportban 157 sajátos nevelési igényű fiatal tanulhat korszerű, 21. századi körülmények és a jó minőségű oktatást biztosító feltételek mellett - mondta el az igazgató.

A köszöntőket követően az átadási ünnepséget a diákok zenés-táncos műsora zárta, majd a nemzeti színű szalag átvágásával a megyei önkormányzat elnöke, a KDRFÜ ügyvezető igazgatója és a Kozmutza iskola igazgatója hivatalosan is átadták az elkészült beruházást.

(KDRFÜ)

Valóságos életvonal épülhet Veszprém megyében

A gazdaság motorja a 8-as út

Aki a világgazdasági versenyben nem fejlődik, lemarad. Ebben Magyarországon, különös tekintettel Veszprém megyére meghatározó szerepet tölt be a 8-as út fejlesztése – hangsúlyozta dr. Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes, az úttal kapcsolatos találkozón a megyeháza Szent István termében.

A Veszprém Megyei Kereskedelmi és Iparkamara, valamint a megyei önkormányzat rendezvényén dr. Markovszky György kamarai elnök rámutatott: megyei gazdaságfejlesztési stratégia összeállításán dolgozik a kamara, melyhez partnerként kéri fel a megyét, valamint a városok önkormányzatait. Az anyagban meghatározóak lesznek a 8-as út fejlesztésével, a vasúttal, illetőleg az ipari parkokkal kapcsolatos tervek.

Dr. Völner Pál, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (NFM) államtitkára a 8-as főút fejlesztési elképzeléseiről beszélt Székesfehérvár, Veszprém és Ajka között. A 2020-at érintő tervekről kiemelte a sugárirányú és kapcsolódó, valamint a haránt irányú TEN-T vonalak kiépítését a határokig, az M0 körgyűrű építését, illetve a nem TEN-T vonalak minél hosszabb területen való létrehozását. Az államtitkár beszélt még a 2007-2013 kö-

zötti időszak fejlesztését érintő törvényi háttérrel, valamint az országos területrendezési tervről és közlekedés fejlesztési programról, utóbbinál különösképpen a Veszprém és Felső-Ménfőcsanak közötti szakaszról. Kiderült, hogy a várpalotai elkerülő szakasz 2013-2014 között jön létre.

Dr. Navracsics Tibor hangoztatta: Veszprém, illetve a megye, noha kiváló adottságokkal rendelkezik, kimaradt az infrastrukturális fejlesztésekből, a térség gazdasági pezsgéséből. Így például a XX. század elején hozták létre a Győr-Veszprém-Alsóörs közti vasútvonalat, és a 8-as út is csak a '30-as években épült meg. A 8-as út tervezett fejlesztéseivel valóságos életvonal épülhet a megyében. Ugyanakkor fontos, hogy minél gyorsabban és biztonságosabban eljuthassunk a nyugati határhoz, majd onnan Európa legdinamikusabban fejlődő régióiba. A fejlesztésből

előnyt élveznek a Bakony és a Balaton térségének kis-, és középvállalkozásai is, akik a gazdasági fejlődés motorjai – utalt a jövőben várható előnyökre a miniszterelnök-helyettes. Hozzátette: a kapcsolat Nyugat-, és Dél-Európával a fejlődés kulcsa. A 8-as útért pedig folyamatosan, pártállásra való tekintet nélkül lobbizni kell.

Lennert János, az NFM főosztályvezetője, Urbán Tamás, a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. közutak igazgatóságának vezetője, valamint Fodor Imre, a zrt. képviselőjében a 8-as út tervezett fejlesztésének részleteiről beszélt.

A hozzászólók között Brányi Mária, Veszprém alpolgármestere a fejlesztés jelentőségére helyezte a hangsúlyt, különös tekintettel Veszprémre. Ékes József országgyűlési képviselő az 1998-ban megkezdett munkát, és dr. Horváth Balázs elhunyt képviselő 8-as úttal kapcsolatos ténykedését, Tornai Tamás devecseri üzletember a 8-as út katasztrófa sújtotta területet érintő szakaszának fejlesztését emelte ki.

(Tudósítónktól)

Új információs szolgáltatás a kamaránál!

Örömmel tájékoztatjuk Önt, hogy a Komárom-Esztergom Megyei Kereskedelmi és Iparkamara szolgáltatásainak listája 2010 novembertől új, információs szolgáltatással bővül, amely elsősorban a vállalkozások vezetőinek és a civil szektor szereplőinek, valamint a közszférában dolgozó döntéshozóknak nyújthat kiemelten hasznos segítséget.

Kádas Miklós független vállalkozásfejlesztési tanácsadó szerkesztésében – (www.kdsm.hu) – folyamatosan frissülő, a cégek és szervezetek versenyképességének növelésével kapcsolatos cikkek, információk állnak térítésmentesen a honlapunk olvasói rendelkezésére.

A témakörben megjelenő összes cikket, információt és az elérhető szolgáltatások körét nyomon követheti honlapunk felső menüsorának új menüpontjában:

www.kemkik.hu – Vállalkozásfejlesztés-Marketing

Kérjük, szánjon rá néhány percet, biztosítjuk arról, hogy hasznos információkat talál!

A szolgáltatás keretében lehetőség van egyszeri, térítésmentes személyes konzultációra is, ahol az adott vállalkozásra fókuszálva fény deríthető az esetlegesen problémás menedzsment területekre, az alkalmazható marketing-módszerekre, valamint a versenyképesség növelésének lehetőségeire.

Várjuk kérdéseit, reakcióit és véleményeit az alábbi elérhetőségeken:

Kádas Miklós,
független vállalkozásfejlesztési tanácsadó
iroda@kds.hu, +36 20 961 3902

Sebestyén Mészáros Eszter,
portál-adminisztráció
info@kemkik.hu

Húszt esztendeje segítik a lelkeket

A Komárom-Esztergom Megyei Tehetséggondozó és Léleksegítő Alapítvány 1990-ben alakult, 1998-tól közhasznú szervezatként működik. A civil szervezet novemberben ünnepelte huszadik születésnapját.

A szülinapi ünnepséget Adamecz László fütty-produkciója nyitotta meg. Ezt követően Pócsa József, az alapítvány jelenlegi elnöke köszöntötte a résztvevőket. Dr. Gerzanics Magdolna és Salamon Hugó korábbi elnökök az elmúlt évekre emlékeztek.

Megtudtuk, hogy az alapítvány feladatait a prevenció és a rehabilitáció területén látja el. Célkitűzése egy olyan segítő munka végzése, amely - a vele szorosan együttműködő - szociális, egészségügyi, nevelési, oktatási intézmények munkájának kiegészítőjeként, hiánypótló tevékenységként jelenik meg a térség rászorultjai számára. Széleskörű tevékenységeihez tartozik a megyében élő sérült, beteg, idős emberek segítése, rehabilitációja a veszélyeztetett rétegek felkarolása, a még egészséges réteg bevonása a megelőzésbe.

Az alapítvány munkája születése óta folyamatos, minőségi és mennyiségi szempontból növekvő tendenciát mutat. A közösségeinek taglétszáma fokozatosan nő. Jelenlegi klubtagságunk száma meghaladja az 500 főt, állandó nyitott rendezvényeinket évente több ezren látogatják. A szervezet - megalakulásunktól kezdve - 10 intenzíven működő csoport munkájának koordinálását, programjainak szervezését végzi, működéséhez szükséges feltételeket biztosítja, másrészt városi, megyei, országos programokat szervez az egészségvédelem, a szabadidő, a kultúra tükrében.

Pócsa József, dr. Gerzanics Magdolna, Vecsernyés Csaba és Salamon Hugó az adomány átadásakor

Az igazi meglepetés a rendezvény végén következett. Az áprilisban Tatabányán gyárat nyitott Becton and Dickinson Kft. egymillió forintos adományát hozta el az ünnepségre Vecsernyés Csaba gyárigazgató.

veér

A Lila Óvoda óvónőinek előadása a tatabányai adventi rendezvényen

Huszonhat év a kertvárosi gyermekekért

Intézmény a város szélén: Lila Óvoda

Tatabányán Kertvárost - különösen a lakótelepi részt - a máshol élők amolyan szegény-negyednek, bűntanyának, rossz környéknek könyvelik el. Ugyanakkor az itt lakók szemében ez az otthon, a megszokott lakókörnyezet, ahol élni kell és lehet. Itt is vannak intézmények, boltok, műhelyek, parkok, játszóterek, és persze jó és rossz emberek. 1984 óta Kertvárosban működik a lakótelepi családok gyermekeit nevelő, jellegzetes színéről elnevezett Lila Óvoda.

Generációk szolgálatában

Az óvoda, működésének huszonhat éve alatt szerteágazó szálakkal kötődött az itt lakók mindennapi életéhez, hiszen hatszoportos, 150 férőhelyes intézményként családok százaival került szoros kapcsolatba. Közben felnőtt egy generáció: a gyermekekből felnőttek, szülők, a szülőkből nagyszülők lettek. Ma már azok a fiatalok is idehozzák gyermekeiket, akik 25-26 évvel ezelőtt maguk is itt óvodásodtak. Azóta persze sok minden megváltozott. A környezet esztétikusabb, rendezettebb lett, a környék közúttal, közvilágítással, játszótérrel gazdagodott. Változott az itt élők szemlélete is, és ebben a szemléletformálásban jelentős szerepe van az óvodának és a szomszédban lévő iskolának. A két intézményt kezdettől fogva közös értékrenden alapuló szoros együttműködés jellemzi. Tevékenységüket a gyermekek iránti szeretet, elkötelezettség határozza meg.

Együttműködés

a gyermekek érdekében

Köztudott, hogy a lakótelepen élő családok jelentős száma nehéz körülmények között él, anyagi és szociális gondjaik mindennaposak. Ebből adódik az óvoda kiemelt feladatainak egyike, a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek esélykülönbségének csökkentése, az egyenlő esélyek megteremtése. A feladatot a többi kertvárosi intézménnyel (bölcsődével, óvodával, iskolákkal) együttműködve látják el, számos közös programot szerveznek. A TÁMOP 3.2.2 esélyegyenlőségi pá-

lyázat segítségével a Lila Óvoda több rendezvény sikeres lebonyolítója, melyeknek egyik célja, hogy minél több kisgyermek minél hamarabb kerüljön óvodai ellátásba. Minden kolléga számára elfogadott az inkluzív pedagógiai szemlélet, azaz a kisgyermekek befogadásának segítése, a gyermekek elfogadása, a családok segítése az átmenet nehézségeinek megkönnyítésére. Fontosnak tartják a kisgyermekek korai szemléletformálását, elsősorban a környezettudatos magatartás valamint az egészséges életvitel alapjainak megismertetését.

Közösségi nevelés

2009-ben Tatabányán a Lila Óvoda vezette be elsőként a TÁMOP 3.1.4. Kompetencia Alapú Óvodai Programcsomagot, melynek elemei az integrálás és az inkluzív nevelés, módszere pedig a differenciáláson alapul. Eszerint minden gyermek a saját fejlődési útját járja, ehhez kell megtalálni a számára előnyös fejlesztési lehetőségeket, kiemelten kezelve a szociális kompetenciák fejlesztését valamint a közösségi nevelést. A közösségi nevelés fontossága abban rejlik, hogy a gyermek felfedezheti a közösséghez tartozás élményét, annak összetartó erejét, megismeri és megtanulja az elfogadás, a tolerancia képességét, megtalálva ebben saját fejlődési útját, helyét és szerepét. A kompetencia alapú nevelés célja, hogy a gyerekek tapasztalások, cselekvések során maguk fedezzék fel környezetük összefüggéseit, ismerjék meg törvényszerűségeit, alkossák meg ítéleteiket.

Pályázatok, közös akciók, örömök

Eredményes pályázataiknak köszönhetően több alkalommal vettek részt vízhez szoktatási programban. A légúti megbetegedések, asztmás, kruppos gyermekek gyógyulását elősegítő sósobát alakítottak ki, ami a családtagoknak is rendelkezésére áll. Minden évben erdei óvodában táborozhatnak a kicsik és nagyok egyaránt, ahol a természet szépségeinek, csodáinak megfigyelésére nyílik kiváló alkalom. Megismerkedhetnek a szűkebb, illetve tágabb lakóhelyük környezetével, megtanulhatják tisztelni és becsülni a föld értékeit. Ebben segíti őket a környezeti nevelő pedagógus és kollégáinak tudatos munkája.

2009-ben mondhatni szint váltottak, hiszen elnyerték a Zöld óvoda címet, valamint tagjai az Egészségesebb Óvodák Nemzeti Hálózatának. Nem csak a gyermekeknek és társintézményeknek szerveznek programokat. Szívesen mozgatják meg a családokat is közös kirándulások, előadások, délutáni szöszmötölő foglalkozások formájában, amelyeket elsősorban az ünnepekre, jeles napjainkra való készülődést megelőző alkalmakkal tartanak. Az egyik legkedveltebb közös délután a Márton-napi lámpások készítése, és az ezt követő lámpás-énekes felvonulás. Hasonlóan nagy sikert arat a gyermekek, és felnőttek karácsonyi műsora a szülők körében. Idén, immár második alkalommal volt lehetőségük zenés karácsonyi összeállításukat bemutatni az adventi Ablaknyitogató városi rendezvényen.

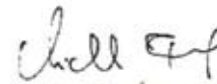
A Lila Óvodában azonban nem csak ezek a pillanatok, délutánok jelentik az örömet, vidámságot. Amikor az utcán gyerekek, felnőttek köszönnek az óvónőkre mosolyogva, és szeretettel érdeklődnek hogylétük felől, vagy a beiratkozás során óvatosan kérdezik: tetszik még rám emlékezni, én is ide jártam, akkor ez az óvoda minden bizonnyal szép emlékként él az itt élők tudatában.

Tárnay Olivér

*Kellemes karácsonyt
és
boldog új évet kívánuk!*

*Áldott karácsonyi ünnepeket
és békés, boldog új esztendőt kíván
Tata Város Önkormányzatának
Képviselő-testülete nevében*

MICHL JÓZSEF
polgármester

ASC Adószakértő Kft. könyvelés, könyvvizsgálat,
adótanácsadás, igazságügyi szakértői tevékenység
2890 Tata, Országgyűlés tér 3. Tel.: 34/589-639,
Fax: 34/589-640 www.asctata.hu * asctata@t-online.hu

*Szeretetteljes, meghitt ünnepeket,
és sikeres új évet kívánunk
minden kedves meglévő
és leendő ügyfelünknek!*

*Kellemes karácsonyi
ünnepeket,
és eredményekben
gazdag, boldog
új évet kívánunk!*

Dunaújvárosi Főiskola

www.komthermal.hu
e-mail: komthermal@komthermal.hu
Telefon/fax: 06-34/345-578.

*Kellemes Karácsonyi
Ünnepeket,
és eredményekben gazdag
új esztendőt
kívánunk!*

**Kellemes Karácsonyi Ünnepeket
és eredményekben gazdag, békés**

2011-es esztendőt

Kívánunk minden

Kedves Ügyfelünknek!

DERIK
DERIK HUNGÁRIA

*Kellemes karácsonyt és boldog újévet kíván
az Oroszlányi Uszoda,*

amely egész évben sokféle magas színvonalú
szolgáltatással várja kedves vendégeit!

A medencetérben 10X25 méteres
úszómedence, 14 személyes élménymedence,
gyermekmedence 2 finnszauna és egy infrasauna
várja a sportolni, lazítani, kikapcsolódni, vágyókat.

USZODA

További szolgáltatások:

- szolárium
- fitneszterem
- sókamra
- masszázs
- manikűr, pedikűr
- fodrászat
- babaúszás
- aquafitness
- csoportos és egyéni úszásoktatás

**Az AVE Tatabánya Hulladékgazdálkodási
és Környezetvédelmi Zrt.**

**Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és
Boldog Új Évet Kíván
minden Kedves Partnerének!**

Oroszlány, Fő tér 4. Telefon: 06 34 560 244

www.orszlanyiuszoda.hu

Hun Napok Várpalotán – harmadik alkalommal

A Szelek Havának (április) 24-25-26. napján szervezte meg az Őrzők Rendje Várpalotán immár harmadik alkalommal a Hun Napokat. A Regio Regia csapata ismét tarolt a főzőversenyen, ahol a „Tatárvári erdei gombás marhaüstőny hagymafüves monyáddal” nevű ételkollekcióval vitathatatlanul elnyerte a fődíjat.

A szervezők ezúttal is rendkívül gazdag programmal várták a közönséget a Thuryvárbán és környékén. Voltak itt hun jurták, íjászkodás, hagyományos kézműves vásár, játszóház és népi játékok. Rendeztek íjászversenyt, a II. Magyar Hagyományörző Öttusa Bajnokságot, a II. Országos Táltos-Dobos és Regős Találkozót, volt bakonyi örömbetyárkodás és moldvai csángó táncház, valamint főzőverseny tradicionális magyar ételekből. Koncertezett a Csík Zenekar, kiállítás nyílt Szarvasnyomon címmel Kaszás Ákos nemzékészítő iparművész alkotásaiból, és rituális színházi előadást tartott az Ébren Álmodók csoport. A szombat estét tűzgyújtás, közös dobolás, éneklés és szertartás zárta „Ima a Magyar nép jelenéért, és jövőjéért” jelszóval.

Vasárnap rendezték meg a III. Hun Napok főzőversenyét. Nyolc csapat nevezett a reggel folyamán, mindenki sebtében elkezdte a tűzrakást és főzést. A versenynek nem volt különleges kiírása, egyszerűen régi magyar

étkeket kellett főzni. A Regio Regia csapata rekord létszámmal (tizenheten voltunk) nekilátott egyéni kreációjának, amelyet Cely-Bert Róbert Gyula csodálatos könyvének útmutatásai és saját fantáziánk által vezetettve készítettünk. Öndicséret helyett álljon itt a rendezők, a zsűri értékelése, amely fellelhető a www.orzokrendje.g-portal.hu weboldalon is:

„A zsűri tagjainak – Deák Tamás, az Őrzők Rendje Egyesület elnöke, Berczeli Zoltán, (Langalló Kemencés Lángos) a zsűri elnöke, Németh János, Őrzők Rendje Betyár Bandérium vezetője és Bozsoki Ferenc Őrzők Rendje Íjászok vezíre – nehéz feladata volt, az értékelés nem volt egyszerű. A magas színvonalú étek (nyolcat kóstolhatott a zsűri) mindegyike önmagában felejthetetlen gasztronómiai élményt nyújtott.

A dobogós helyeket a Kárpátia csapat bronzérmét érdemlő pincepörköltje nyitotta, ahol az étel mellett a tálalásra különös gonddal

figyeltek. Pálmának és Baláznak nem ez az első versenye, a tavalyi Hun Napokon a második helyezést kapták főztjükért! Az eredmény nem keserítette el őket, hiszen az idei csapatok nem holmi szalonnasütsésre érkeztek!

Az ezüstéremért sem volt kisebb a harc, amit az Andesztrade csapat horgászott el a Kárpátia elől. Pintér András és kis csapata némi késéssel kezdte a versenyt, de emiatt egyáltalán nem keseregtek. Egyszerűen főztek ijedtükben egy nagyon izletes étet, ami, ha a tálalásra is nagyobb energiát fordítanak, komoly ellenfele lett volna a aranyérmesek főztjének.

Az aranyérem kiosztása egyöntetű döntés volt. Az éték ízvilága és tálalása felülmúlt mindent. A Tatárvári erdei gombás marhaüstőny hagymafüves monyáddal így a IV. Hun Napokra magasra tette a mércét! A versenyzők emellett biztosították az éték mellé járó pontos receptleírást és komoly szellemi anyagot is. A tálalás és az ízek mind beleillettek abba a miliőbe, amit ez a csodálatos rendezvény megkívánt. A zsűritől, nem véletlen, a legjobb étékért járó fődíjat a Regio Regia csapata vehette át.

„Östen kegyelméből: Krónikás”

Az a bizonyos Vadász Napi főzőverseny Várpalotán (Veérné Kiss Orsolya, Veér Károly, Cseh Teréz, B. Csejtey Anikó)

II. Regio Regia Szépségfesztivál, 2008. Cseh Teréz a legszebb férfinak járó medált akasztja a díjazott nyakába

A volt és jelenlegi kollégák egyik csoportja a tízéves évforduló alkalmából rendezett kerti partin, 2010. június végén

válok, főzőversenyek, sportesemények, falunapok, stb.), szívesen együtt töltjük a szabadidőnket is. Cégünknek van saját kispályás focicsapata, amely nem kis büszkeségünkre jelenleg a tatabányai első osztályban szerepel. Törődünk kollégáink fejlődésével is, egy pályázatnak köszönhetően ma többféle képzés – angol nyelvtanfolyam, számítástechnikai képzés, illetve kommunikációs tréning – is zajlik a cégnél.

– Mit lehet tudni a közeljövő terveiről?

– Ma, tíz év után egy nagyszerű csapat élén állhatok – *mosolyog elégedetten az igazgatónő.* – Közös célunk, hogy tovább tudjunk növekedni, és újabb, a jelenlegi gárdába illő, elkötelezett kollégákkal gyarapodhassunk. Hamarosan új online szolgáltatásainkkal is piacra lépünk, és egy pályázatnak köszönhetően megújul teljes portálrendszerünk. Épp a napokban értesültünk, arról is, hogy eszközbeszerzési pályázatunk is eredményes lett, így hamarosan egy jól felszerelt videostúdióval is ügyfeleink rendelkezésére állhatunk. Profi webvideókat szeretnénk készíteni részben saját portáljainkhoz, részben erre igényt tartó partnereinknek.

– Az emlékezetes élmények közül melyik a „leg” – kérdeztük az ügyvezetőt, a főszerkesztőt, a kiadóvezetőt és a tervezőszerkesztőt.

Cseh Teréz ügyvezető:

– Csak egy ici-pici standunk volt tíz évvel ezelőtt, 2000-ben a tatabányai spotcsarnokban, a Vértess Expón. Az Alfadat-Press biztosította a helyet, a Modern Üzleti Tudományok Főiskolájától kaptunk kölcsön fogast és asztalt. Ami megvolt, az a számítógép és a lelkesedés. „Piros kukoricának” számítottunk az akkor még megyei tartalomszolgáltató portálunkkal, weblap-készítési ajánlatunkkal. De ehhez kapcsolódóan mégis a legkedvesebb emlékem az, hogy Ihos Józseffel, „Kató nénivel” barátságot kötöttünk. Az Expóra jött fellépni, aztán a standunkra is ellátogatott, és estére már együtt mulattunk az alsógallai sportnapon.

Veér Károly főszerkesztő:

– Részemről a hetedhét határra szülő Várpalotai Vadásznapiakra emlékszem a legszívesebben. A főzőversenyre néhány évvel ezelőtt mindenki profi felszereléssel érkezett, üstökkel, tárcsákkal, különféle húsokkal és fűszerekkel. Több gondosan felkészült csapatot láttunk egyenruhában. Mi hárman voltunk, egy bográccsal, vaddisznóhússal, no meg a hozzávalókkal. Például a „gazdag” szomszédtól kellett kölcsönkérnünk a merőkanalat. Adta, adta, de „jóindulatúan” megjegyezte: „A sajtót ne töröljétek le róla, úgy talán jobb íze lesz a tiéteknek...” Mertünk egy adagot a zsűrinek. Ja, el ne felejtsem a poént: megnyertük az első díjat!

Vitkóczy Éva kiadóvezető:

– Pályakezdként kerültem a kiadóhoz 2003-ban, majd részese lehettem a Regio Regia Magazin, a tartalomszolgáltató portál, valamint a Szállás- és Gasztronómiai Kalauz régiós ugrásának, ami különösen izgalmas és tanulságos időszak volt számomra. A nagy változások azonban nem érintették társaságunk alapvető értékrendjét és életszemléletét, így továbbra is abban a kiváltságos helyzetben lehetek, hogy a napi politikai csatározások helyett jó elképzelésekről, példa értékű kezdeményezésekről írhatok. Tapasztalatom szerint ezért az olvasóink is hálásak.

Veér Zoltán tördelőszerkesztő, webmester:

– Mind a mai napig nagy élményt jelent számomra, hogy hónapról hónapra igazán jelentős, valódi értéket képviselő magazint készítünk. Másféleképpen, de szintén fontos a gyakran óráról órára változó weblapunk is. A munka folyamatos kihívásokat tartogat mindnyájunknak, és megújulást követel, nincs megállás egy pillanatra sem. Sikertől igazán baráti légkörű munkahelyet kialakítanunk, ahol mindenki tudja, hogy mit miért tesz, és értékeli a stabilitást maga körül. Úgy gondolom, ennél talán nincs is fontosabb ma hazánkban!

Magazin, portál, gasztronómiai- és szálláskalauz

Tízéves a KEM-Bridge Net, magazinunk kiadója

A KEM-Bridge Net kerek egy évtizede, 2000 júniusában kezdte meg működését Tatabányán. A XXI. századdal egyidős cég ügyvezetőjével, Cseh Terézzel, és a magazin illetve a portálrendszer főszerkesztőjével, Veér Károllyal beszélgettünk, de az évforduló kapcsán a vállalkozás két „törzsgárda” dolgozóját, Vitkóczy Éva kiadóvezetőt és Veér Zoltán tördelő-szerkesztőt, webmestert is megszólaltattuk.

– Milyen célokkal indult a vállalkozás?

– Komárom-Esztergom megye internetes tartalomszolgáltatójává kívántunk válni, így az elsők között jelentünk meg portálunkkal a világhálón – emlékszik Cseh Teréz. – Oly annyira újdonságnak számított akkor még a portál, a weblap, a webáruház, hogy amikor ezzel az ajánlattal kopogtattunk a cégekhez, bizony gyanakodva, kétkedve néztek ránk. Ezért is hoztuk létre - ha nem kell az online, hát legyen offline! felkiáltással - a hagyományos kommunikációt megtestesítő magazinunkat. Így látott napvilágot KEM-Bridge Off-Line Üzleti Magazin néven megyei havilapunk 2001 decemberében. Két évvel később a tartalomszolgáltatói tapasztalatok világítottak rá, hogy az internetes szolgáltatásokra leginkább a vendéglátásban, turizmusban érintett vállalkozások nyitottak. Ezzel párhuzamosan azonban azt is érzékeltek, hogy a hazai turizmussal átfogó módon senki sem foglalkozik. Pedig a Királyi Régió telis-tele van látnivalókkal, jobbnál jobb, szebbnél szebb helyekkel. Hisszük, hogy itt minden egyórányra van egymástól! Ezért hívtuk életre szállás- és gasztrokalauzunkat, és ennek online megfelelőjét.

– Ezután indultak megyeszomszédolásra?

– Az uniós csatlakozástól, 2004. május elsejétől médiumaink Regio Regia, vagyis Királyi Régió néven érhetők el Komárom-Esztergom, Fejér és Veszprém megyében – veszi át a szót Veér Károly főszerkesztő. – A Regio Regia Üzleti Magazin a gazdasági, vállalkozói és az önkormányzati döntéshozókhoz jut el, illetve online formában bárki számára elérhető (www.regioregia.hu). Lapunk szerkesztésekor mindig a pozitív, a megmutatásra érdemes témákat, értékeket keressük, legyen szó gazdaságról, vállalkozásról, kultúráról vagy sportról. Emellett hírportálunk, online szállás- és gasztrokalauzunk, cégjegyzékünk hasznos információkat szolgáltat a régióban élőknek, tevékenykedőknek. Partnereinkkel való kapcsolatunkban mindig a közös gondolkodásra, egymás kölcsönös tiszteletére, és a hosszú távú, tartalmas együttműködésre törekedtünk, és törekszünk ma is.

– A fő tevékenységek mellett mire jut még idő és energia?

– Kezdetben rengeteg kiadványszerkesztési feladatot vállaltunk, sok cég tőlünk rendelte meg szórólapját, névjegyét, vagy akár reklámfüzetét, plakátját. Ma már ilyen jellegű feladatokat csak ritkán vállalunk. A vállalkozások, önkormányzatok idővel egyre bátrabban merték használni az internetet, így webstúdióink forgalma is megnőtt. Webszerkesztéssel, egyedi, a felhasználók által frissíthető weblapok készítésével foglalkozunk, illetve a portálok, webáruházak működtetésével, karbantartásával. Több száz cég, intézmény weblapját, webáruházát készítettük el az elmúlt évek alatt, s ezeket folyamatosan üzemeltetjük is. Tanácsokkal, illetve keresőoptimalizálási szolgáltatásunkkal is igyekszünk ügyfeleink hasznára lenni. Az internet, a webfejlesztés idővel összekötő kapocs is fejlődött az egyes üzletágaink között. Sok minden csináltunk az elmúlt 10 év alatt. „Belekontárokdtunk” például a rendezvényszervezésbe is, kétszer is társrendezői, névadói voltunk a Regio Regia hárommegyes szépségfesztiválnak. Kollégáimmal sokszor veszünk részt különféle rendezvényeken (borfesztí

2000-ben, a cég alakulásának évében a Vértess Expon, Katónénivel (Cseh Teréz, Gressai Bernadett, Ihos József)

Utolsó tanácskozás 2001-ben, a magazin elindítása előtt (Cseh Teréz, Veér Károly)

Ismét a Vértess Expon, 2003-ban (Darabos Tamás, Cseh Teréz, Vitkóczy Éva)

általán nem jár bűzzel, csak a gyümölcs finom illata, amit érezni lehet a készítés során

– Ahogy teltek az évek, elfogytak az okok, amelyek az ellenszenvet táplálhatták volna, hiszen az Agárdi Pálinkafőzde telephelye rendezett, parkosított, minden évben jutott a fejlesztésekre is. Megépült az Agárdi Pálinka Vendéglő is, ahol a pálinkáinkra jellemző minőséget kínáljuk a gasztronómia területén is – Majzinger János séf vezetésével, akiben a legjobb szakembert találtuk meg erre a feladatra.

– Emellett igyekszünk kivenni a részünket az agárdi, gárdonyi, a velencei-tavi turisztikai feladatokból, nem csak partnerek, támogatók vagyunk a rendezvények szervezésében, lebonyolításában, de kezdeményezzük is az együttműködést a környékbeliekkel. Higgye el, az osztrák oldalon jól megtanultam, hogy együtt sokkal könnyebb, csak ez a magyar fejekbe fér bele nehezebben.

– Így van ez szakmai berkekben is?

– Sajnos igen, sok tanulnivalónk van még az összefogásról. Itthon a szakma nem tud egy irányba menni, így nemzetközi szinten képtelenek vagyunk a nemzetünket olyan sikeresen képviselni, ahogyan lehetne.

– 2002-ben a magyar pálinkafőzők nem tartottak normálisnak bennünket, hogy százezeres beruházással prémium kategóriás párlatokat akarunk palackozni.

– A borászok a kilencvenes években már megtörték a jeget, ők képesek voltak kialakítani, illetve megtalálni azt a célközönséget, amelynek igénye és lehetősége van minőségi borokra Magyarországon. Egészen vékony az a fogyasztói réteg, aki ugyanezt keresi pálinkában is, de az igazi, gyümölcsből készült valódi pálinka nem is tömegtermék. A tavalyi évben 120 000 palackot töltöttünk meg, ez a szám elmehet 140 000 palackig, de tovább nem. Ennyi az, amennyiért még személyes felelősséget tudok vállalni. Az én munkám nem ott kezdődik,

dik, hogy beérkezik a gyümölcs a főzdebe, a gyümölcsösben választom ki a legjobb minőséget. A termeléstől a feldolgozásig figyelemmel kísérem az útját, s eszerint készül belőle pálinka, vagy Agárdi minőségű gyümölcslé, szörp, lekvár. Egyszóval minden, amire nagyszüleink is használták a gyümölcsöt.

– Lassanként elnyeri az összes címet, elismerést, egy idő után elfogy az alapanyag-kínálat, amellyel kísérletezni lehet. Meg lehet megmaradni a szakma művészeként, vagy elszűrülhet iparoszá az ember?

– Tizenöt éve főzök pálinkát, még nagyon új vagyok a szakmában. A variációk száma a gyümölcsfajokon belül a fajtáknak, az érettségi foknak köszönhetően végtelen, és csak izgalmasabb lesz az újabb és újabb szakmai fogások megismerésével, kipróbálásával. A pálinka gyümölcsből készül, s mint ilyennek, megvan az a természete, hogy minden év, minden termés az időjárástól és még sok tényezőtől függően más és más. Ezért számomra minden év kihívás – megtalálni azt, amelyből az év kiemelkedő pálinkáját lehet főzni, s azt addig tökéletesíteni, mint a gyémántot, azt addig csiszolgatni, amíg valóban az nem lesz. Az érdeklődés így folyamatosan fennmarad, a külvilággal vívott harc az, ami nyűggé válhat.

Agárdi Pálinka Vendéglő

Vendéglőnk 2010 augusztusától nemcsak előre bejelentkezett vendégeket fogad. Megnyitjuk kapuinkat a la carte étteremként is: a magyar gasztronómia finomságaival találkozhat nálunk, az egyszerűbb, hagyományos ízekről a kerti kemencéinkben is elkészíthető izgalmas ételeken át, a gourmet fogásokig. Jelen leszünk az interneten, a facebookon, blogunkon keresztül közvetlenebb kapcsolatot szeretnénk kezdeményezni, erről bővebben honlapunkon a www.agardi.hu oldalon olvashatnak. Találkozunk Agárdon, az Agárdi Pálinkafőzdeben! Szeretettel várjuk!

Vitkóczy Éva

Agárdi Cigánymeggy Fesztivál – a pálinkafőzési szezon kezdete

Pálinkás jó reggelt! Így köszöntünk július 3-án az Agárdi Pálinkafőzdeben egymásnak a pálinkafőzde kulturális és gasztronómiai ünnepének reggelén Agárdi Cigánymeggy Pálinkával koccintva. Megérrett a cigánymeggy, kezdődik a pálinkafőzési szezon, ezt ünnepeltük együtt a hagyományosnak számító fesztiválunkon.

Délelőtt a gasztronómiáé volt a főszerep: a szakácsverseny házigazdája Bodrogi Gyula volt. Magyarország vezető éttermének séfjei, ismert borászok, a Fejér megyei tűzoltók, a megyei rendőrség felsővezetői jöttek el hozzánk, hogy versenyezzenek egymással a házinyúl szabad-tűzön való elkészítésében. Miért pont a nyúl? A magyar lakosság számára kevésbé ismert a házinyúl húsa, pedig nem is gondolnánk, mennyire kíváncsú lenne a fogyasztása. Energiatartalma alacsony, jelentős a fehérjetartalma és kedvező az aminosav-összetétele, ezért kiválóan alkalmas a fejlődésben lévő gyermekek, illetve sportolók számára is. A bírálókat Magyarország ismert és elismert gasztronómiai szakemberei vállalták: Bíró Lajos (Bock Bisztró), Gianni Annioni (Pommo D'Oro Étterem), Csapody Balázs (Kistücsök Étterem, Balatonszemes), Kovácsik Tamás (Rézkakas Étterem), Harmath Csaba (Aréna Catering). A szakácsverseny után a zsűri mutatta be tudományát látványos főzőshow keretében.

Nemcsak főztünk aznap: népzenei koncertet és táncbátát tartott a gyerekeknek a Kerek Erdő Zeneműhely, majd a Sukorói Ifjúsági Táncgyűlés műsorát nézhettük nagy csodálattal és kitörő tapsal jutalmazva. Egy órákor a 100 tagú cigányzenekar 4 művésze lépett fel, hogy az ebédhez muzsikáljon nekünk. A kitűnő nemzetközi eredményeket elért fehervári karatésok az Alba Shotokan Dojo bemutatója után Egyed István solymász tartott bemutatót a solymászat hagyományairól, ember és állat kapcsolatáról.

Eljött közénk a főleg fehervári játékosokból álló magyar krikettválogatott is, majd az agárdi női és fiú rögbisek bemutatóztak. Váczi Péter edző és a magyar női rögbiválogatott csapatkapitánya láttatta meg a rögbisport szépségét, és hallhattunk eredményeikről, amikre igazán büszkék lehetünk.

Délután Karosi Julia jazztriója sikeres koncertet adott. Majd a kismaros Dunakanyar fúvósegyüttes aratott nagy sikert, népszerű dallamokat: slágereket, filmzenéket játszottak, az Operett Voices társulat pedig énekelt és táncolt nekünk operettslágereket szívünket melengetve. Andalúz flamencoegyüttes és táncosok szenvedélyes produkciója következett utánuk. A spanyolgitáros elhalkulását a Szőke-Badár kettős stand up comedyje váltotta. A hangulatot a Drumsters dobegyüttes fokozta, ezután sokak kedvence Dukai Regina lépett a színpadra, majd a ceglédi Gríz zenekar muzsikált – utcabál és tánc éjfélig!

Köszönjük mindenkinek, aki eljött! Találkozunk jövőre is az Agárdi Cigánymeggy Fesztiválon július első szombatján!

2009-ben a Destillata Nemzetközi Párlat- és Pálinkaversenyen az Agárdi elnyerte a Nemzetgyőztes és az Év Főzdéje cím arany fokozatát, Vértés Tibor főzőmestert pedig az Év Főzőmesterévé választották.

Interjú Vértés Tiborral, az Agárdi Pálinka főzőmesterével

Csináljuk meg Magyarországon!

Magyar ember és a pálinka bensőséges viszonya nem kérdéses, és ha a családban nem is, de a szomszédban biztos van PET palackban „jófajta háziból”. A saját használatra történő pálinkafőzés kimenetele sokféle lehet, ám néhányan a hivatásukká választják a magyar pálinkát. Az Agárdi Pálinka hetedik éve rendre hozza el az országos és a nemzetközi versenyek aranyérmeit, s az Agárdi márkanév mára egyértelműen a kiemelt minőséget jelenti az ízlelés és érzékelés világában. A minőségre a főzőmester személye a garancia. Vértés Tiborral arról – is – beszélgetünk, mikor lett számára a pálinka katalizátorból kulináris élménnyé.

– Melyik volt az a nagy találkozás a pálinka és ön között, amely végül meghatározta a viszonyukat?

– Akkor már több mint tíz éve éltem a Fertő-tó osztrák oldalán, a burgenlandi mezőgazdasági kamaránál dolgoztam szaktanácsadóként. Ausztriában gyakorlat, hogy a kamara a rendszeres továbbképzésen kívül személyes tanácsadással is segíti a tagjait. Épp egy ilyen gyümölcsstermesztési problémát kezeltünk, amikor a gazda meghívott, kóstoljam meg a gyümölcspárlatait. Azoknak a párlatoknak tényleg gyümölcsízűk, illatuk volt, számomra meglepő, kulináris élményt jelentettek. Így kezdődött a pálinkafőzői karrierem, hiszen

belemerültem a gyakorlati részébe is. Végül vásároltam egy saját pálinkafőzdét, de ez még mindig a kamarában vállalt munkám mellett, kvázi hobbiként működött.

– Ha jól tudom aztán következett még egy sorsfordító találkozás – a későbbi üzlettársával...

– Már egészen kitanultam a pálinkafőzés tudományát, amikor a középiskolás osztálytalálkozómra voltam hivatalos. A vacsora jó hangulatban telt, iszogattunk is közben, s azt találtam mondani régi jó barátomnak, Szabó Lacinak, hogy kóstolná csak meg az én pálinkámat, nem nyúlna többet ahhoz, ami a pohárban volt. Kis idő múlva Laci meglátogatott

gyarországhoz, szívesen éltem volna már újra itthon. A kellő szakmai tudás, az egyáltalán nem olcsó technológia ismerete a rendelkezésemre állt. Hát így indult a közös vállalkozás, az Agárdi Pálinkafőzde megalapítása.

– Székhelynek Agárdot választották. Miért éppen Agárd?

– Szakmai szempont volt, hogy mezőgazdasági, azon belül gyümölcsstermesztéssel foglalkozó terület legyen ahová települni szeretnénk, míg üzletileg Budapest és az autópálya közelsége volt meghatározó. Ezek alapján még mindig dönthettünk volna más település mellett, azonban itt még voltak szakmai kapcsolataim. 2001-ben indult el az Agárdi Pálinkafőzde, amelyben Szabó Laci feladata a cégvezetés, annak minden ügyével együtt. Nekem megadatott, hogy kizárólag a szakmai résszel foglalkozhassak, kísérletezhsek kedvemre.

– Családi kötődés tehát nincs. Hogy fogadták Agárdon a pálinkafőzdét?

– Valóban nincs egyikőnknek sem, Laci bokodi születésű, én móri vagyok, de már kiskoromban Tatabányára költöztünk. Tatán, a Jávorka Sándor Mezőgazdasági Szakközépiskolában lettünk osztálytársak Lacival, barátok.

– Kezdetben az agárdi közösség bizalmatlanul fogadta a vállalkozásunkat, amelynek pálinkafőzéssel járó feltételezett bűz volt a legfőbb oka, legalábbis akkor ez élt az köztudatban a pálinkafőzéssel kapcsolatban, nem ismerték a technológiánkat, hiszen a legmodernebb Christian Carl gépekkel a pálinkafőzés egy

„...igyekszünk kivenni a részünket az agárdi, gárdonyi, a velencei-tavi turisztikai feladatokból, nem csak partnerek vagyunk a rendezvények szervezésében, lebonyolításában, de kezdeményezzük is az együttműködést a környékeliekkel.”

addig a pálinka csak katalizátor volt, ami olykor-olykor a hangulat gyors javulását szolgált. Akkor azonban a kamarai munka mellett elkezdtem kitanulni a mesterséget – előbb az elmélettel ismerkedtem, majd egyre jobban

Ausztriában, s pálinkakóstolás közben kitértünk a magyar és az osztrák piac helyzetét – majd ő volt az, aki előállt az ötlettel: Csináljuk meg Magyarországon a saját pálinkafőzdénket! Én mindig is erősen kötődtem Ma-

Lovagok márpedig vannak

Időhíd 1608 és 2010 között

1608 márciusában jött létre Páduában az Accademia d'armi Delia, mely olyan értékeket hagyott örököül, mint bajtársiasság, önzetlenség, hazaszeretet, elesettek támogatása. Hol van már a középkori lovagvilág, avagy mégiscsak velünk él?

Prof. dr. Padányi József ezredes

A DELO Nemzetközi Humanitárius Katonai Lovagrend nemcsak újjászületett, de egyre nagyobb teret hódít. 2008-ben az ausztriai szervezet Eisenstadtban öt magyar katonatisztet hívott meg. Lovaggá ütésük azzal a felkéréssel is együtt járt, hogy a magyarországi rendet ők hívják életre. Az alapító lovagok: prof. dr. Padányi József ezredes, Berkes Sándor nyá. ezredes, dr. Négyesi Lajos alezredes, Nick Ferenc nyá. alezredes, Oláh László alezredes.

„Első az egyenlők között” – így jellemezte szerepét a most már nagymesteri címmel bíró Padányi József. Megtiszteltetésnek érzi, hogy társai őt választották vezetőjükké, ám a rang még több munkára kötelezi. A lojalitás, bajtársiasság ma ugyanolyan fontos értékek, mint hajdanán. A lovagokat nem elvont középkori figuraként kell elképzelni, hanem olyan személyeknek, akik a kultúra,

sport, humanitárius munka terén akár több évtizede is ténykednek. Az „Ötök” körét így aztán nem nehéz bővíteni. Nem szabályokat gyártanak, hanem a meglévő alapelveknek megfelelést vizsgálják. A mostani bírálatkor minden jelölt egyöntetű ajánlást kapott. Ha pedig valakit alkalmasnak tartanak, megszólítják az illetőt, ismertetik vele a magyarországi lovagrend működését, s ha ő az alapszabállyal egyetértve csatlakozni kíván – soraikba invitálják.

Ilyen előkészületek megtörténte után került sor június 26-án a pákozdi Doni-kápolna előtt nyolc fő lovaggá avatására az osztrák testvérszervezet jelenlétében. A ceremónián dr. Görög István ezredes, dr. Hankovszky Béla őrnagy, Kiss Gyula százados, Kozula Ferenc alezredes, Papp Ferenc alezredes, Papp János nyá. ezredes, dr. Petruska Ferenc százados és Szabó László ezredes tettek

Kozula Ferenc alezredes

esküt. Az Afganisztánban parancsnoki teendőket ellátó dr. Boldizsár Gábor ezredes távollétében fogadták a lovagrend teljes jogú tagjává.

Kozula Ferenc szerint azért esett rá a választás, mert olyannak ismerték meg az alapító tagok, aki azonosulni tud alapelveikkel. A különböző hagyományok reneszánszát élve, ez a szellemiség, amit a DELO képvisel, szint hoz az egyforma napokba – véli. Je-lenleg NATO-szabványok adaptálásának koordinálásával foglalkozik, a hajdani veszprémi légvédelmi parancsnokság a közép-dunántúli régióhoz köti, mint ahogy székesfehérvári otthona is. 2004-ben az iraki felszabadítás hadművelet keretében híradó-informatikai tervezés, szervezés feladatot látott el négy és fél hónapig, 2006-7-ben egy NATO-misszió keretében tért ide vissza. A bagdadi parancsnokságon az infrastruktúra megteremtésén dolgoztak. A babiloni bázis a romváros területén működött. Szerencsére ezt a világörökségi történelmet mindkét fél tiszteletben tartotta, de gránát, robbanás és a rakéta sípoló hangja azért gyakran hallatszott a közelükben... Érdekes lenne most ide turistaként visszatérni.

Amikor azt kérdelem, ha nem a katonai pályát választotta volna, mi lenne, megütközve néz rám az alezredes úr. 34 évi szolgálat után föl sem merül benne más hivatás lehetősége. Ez a hete zsúfolt, így az árvízkárosultak megsegítésére szervezett lovagrendi misszióhoz csak a jövő héten csatlakozik, hisz az ünnep felemelő és meghitt pillanatai után az egyéb segélyszervezetekkel, egyházakkal, civil szervezetekkel összefogva a „szokásos” hétköznapi munka következik: mások megsegítése.

Dr. Göde Andrea

Pődör Csaba

A bajnok típus

A ma embere talán azért sorolja típusokba, azért kategorizálja, rendszerezi a többi ma emberét, mert biztonságot ad a gyorsan változó világ megítélésében. Pődör Csaba kétségtelenül a bajnok típushoz tartozik, hiszen amellett, hogy a stabilan működő devecseri DGA Kft. ügyvezető igazgatója, az elmúlt év Magyar Kick-box Bajnoka is.

– Hogyan fér bele 24 órába a cégvezetés és a versenyszerű sport?

– Elég nehéz, de tulajdonképpen jól kiegészítik egymást. A munkával töltött nap után jön a kétórás edzés este fél nyolctól fél tízig, ami kiváló alkalom arra, hogy az egésznapos feszültséget kiadja magából az ember. Nagyjából az első húsz perc alatt lehet teljesen letenni a munkát, áthangolódni – ez az edzés intenzitásán is meglatázzik. Az aktív mozgás után az alváshoz azért kell még két óra levezetés, amely többnyire ismét az ügyvezetői teendőkkel telik, majd reggel hatkor csörög az óra. Két versenyszak között azért jut idő a lazításra, de a világbajnokságra való felkészülés ebben a sportágban is teljes napot és egész embert kíván.

– Mivel a kick-box nem olimpiai sportág, nem támasztanak a sportolókkal szemben akkora elvárásokat. Így azonban nemcsak lehet, de kell is mellette a munka, mert bár működnek Magyarországon kick-box klubok, sajnos ebből nemhogy megélni nem lehet, de finanszírozni kell a meccseket.

– Emellett család?

– A hétfvégéket igyekszem a családdal tölteni, szerencsére nagyon jól viselik az életmódot. A kisfiam most 11 éves, ő is aktívan sportol – a kick-boxszal kezdte, majd 3-4 év után az úszásra váltott, aztán a vízilabdára. A csapatával már ők is rendszeresen versenyekre járnak.

– Mióta kick-boxol?

– Középiskolás koromban kezdtem el, azóta persze voltak kihagyásaim az egyetemi és a pá-

lyakezdő évek alatt. Tíz éve azonban rendszeresen járok edzésre, s 2003 óta versenyszerűen kick-boxozom, több szakágban is kipróbáltam magam. 2006 óta a szombathelyi Classic Kick-box Clubnál vagyok, amelyet edzőmmel, Mayer Gáborral közösen alapítottunk.

– A kick-boxban két stíluson belül hat szakágban rendeznek versenyeket – ilyen stílus a tatamin illetve a ringben lejátszott küzdelem. Jelenleg két szabályrendszerben, light-contactban és full-contactban versenyzek. Előbbi tatamis stílus, elvileg félelős ütésekkel, tehát nem kiütésre, hanem találatra megy. 2007-ben lettem light-contact Magyar Bajnok, ekkor a belgrádi VB-n bronzérmet szereztem. Két éve kezdtem átkirándulni a full-contact világába, ahol tavaly megnyertem a Magyar Bajnoki címet, s a válogatottal kijutottam a lignanoi vb-re. Itt sajnos nem sikerült igazán jó eredményt elérnem, a magyar kick-boxnak még nincs nagy hagyománya ebben a szabályrendszerben. Viszont light-contactban az első háromban vagyunk, míg semi-contactban világklasszis magyar versenyzőink vannak.

– A sportban vagy az üzleti életben nagyobb a fair play?

– Mindkét területen világos szabályok vannak, amelyek betartása az emberek szubjektív döntése. A kick-boxban is bírók pontoznak, s ebben benne van a részrehajlás lehetősége is. Ettől az évtől azonban megváltozott a világversenyek pontozási rendszere, mostantól kijelzőn látható, hogy melyik bíró mikor és kinek adott pontot, a döntéseket regisztrálják, s így néhány év alatt tisztábbak lehetnek az eredmények is.

– A munkához való hozzáállásban sokat ad az embernek a sport – a kitartás, a rendre nevelés mellett fontos adaléka a küzdősportoknak, hogy komoly stratégiát, észmunkát kívánnak. Nem véletlen, hogy ezekben a sportágakban nem jutnak előre azok, akiknek csak erejük van. Az éberséget, a gyors irányváltásokat, a jó taktikát alkalmazni kell mind a kick-boxban, mind az üzleti életben.

– Ennyi tudatosságból nem hiányozhat a kitűzött cél sem...

– A kitűzött cél a vb-arany, de idővel szeretnék átruccanni a profik világába is és elhozni a profi Európa-Bajnoki övet. Ehhez azonban teljes erőbedobással kell készülnöm a nemzetközi versenyekre és a magyar bajnokságra, hiszen innen vezet az út a világbajnokságra.

– A munkában pedig nagyon fontos, hogy a DGA Kft. elismertségét és termékkörét tovább növeljük.

Vitkóczi Éva

Nordkapp és Gibraltár két keréken

Komáromból indultak, és keresztbe-kasul átkerekezték már Európát. Volt olyan is, ahova visszatértek. Két-háromezer kilométeres távokat tesznek meg. Hogy kik ők? Ne gondoljuk, hogy erre csak profi sportolók képesek. A Komárom–Európa Futó Egyesület tagjai civilben teljesen hétköznapi emberek, dolgoznak, élnek az életüket. A futás, biciklizés a hobbijuk. Viczena János civilben a Komárom–Ács Vízmű Kft. ügyvezető igazgatója, ő mesélt nekem arról, hogy 46 évesen is lehet váltani.

- Hogyan, mikor kezdődött?

- 1997-ben léptem be az egyesületbe, abbahagytam a dohányzást, és elkezdtem futni. Előtte is mozogtam azért, rendszeresen fociztam.

- Az egyesület akkor már egy éve működött. Az első nagy esemény volt, hogy Komárom francia partnervárosából elindult egy csapat, akik váltófutással 1400 km-es távot tettek meg Komáromig. Az akkori polgármester, dr. Krajczár Gyula ígéretet tett, amely szerint 2007-ben Komárom indít csapatot, amely az osztrák és német testvérvárosokat is meglátogatva Strasbourg-ban találkozik a franciákkal, és elfutnak Wavigni-be.

- 1997-ben szerveztük meg az első augusztus 20-ai Fenyves Futást, amely azóta hagyománnyá vált. Idén a 14. következik majd. Már ebben az évben két csapattal indultunk a Bécs–Budapest Szupermaratonon az országos versenyek mellett. Tehát elkezdjük élni a futóegyesületek szokásos életét, versenyekre járunk, ahol szép eredményeket értek el tagjaink.

- Mikor került képbe a kerékpározás?

- 1999-ben, az olimpia ötpróba kapcsán kezdtünk el kerékpározni. Összegyűltünk tízen, tizenötön, és elterveztünk egy hosszabb túrát. A témát az 1849-es forradalom 150 éves évfordulója adta, hiszen ekkor Görgey Komáromból indult Aradra a felmentő sereggel. Ezt az útvonalat egészítettük ki az akkor testvértelepüléssé fogadott Szárnysebessel, így a Béli Havasokon át augusztus 13-án érkezünk Aradra, a világosi fegyverletétel helyszínére. 1200 km-t tettünk meg,

tizennégyen voltunk, sok fiatal jött velünk, jól éreztünk magunkat. Azóta szervezünk kisebb-nagyobb túrákat.

2000-ben a mai Magyarország területét jártuk körbe a határ mentén. Két hét alatt 2200 km-t tekertünk, ami nagyon kimerítő volt, mert nem készültünk fel rá rendesen. De tanultunk belőle, s a következő év januárjától már tervszerűen edzettünk, s megcélloztuk a közel 3000 km-re fekvő finnországi Rovaniemít, a Mikulás városát. Nagy hatással volt ránk a táj, megfogadtuk, hogy oda még visszatérünk.

A következő év lazább volt, ekkor két társammal mentünk el Dubrovnikba, hogy szokjuk a déli klímát is. Júliusban mentünk, de szörnyű meleg volt, s erre még az aszfalt forrósága is rátett egy lapáttal.

Összebarátkoztunk egy budapesti kerékpáros egyesület tagjaival, akik már megjárták a Gibraltárt, s átadták az útvonaltervüket. 2003-ban így aztán délnek vettük az irányt, 3000 km az Appenineken át Genovába, majd a Földközi-tenger partján végig. Két kitérőt tettünk, a francia-spanyol határnál felmentünk a 2400 m magasán fekvő Andorrába, hogy a Tour de France egyik szakaszán kerékpározzunk, ahol a világklasszisok. Második kitérőnk Granada volt, ahol három társunk feltekert a Sierra Nevada 3850 méteres csúcsára.

Gibraltárról átkirándultunk egy napra az afrikai Tanger városába, majd lementünk Lisszabonig, Cabo de Roca-ig, amely Európa legnyugatibb pontja – így a legnyugatibbat és a legdélebbit is érintettük.

2004-ben Erdélyt jártuk körül, majd északnak vettük az irányt, s rá egy évre jutottunk

el a Nordkappra. A finn sarkkörig autóval mentünk el, onnan indultunk kerékpárral a Nordkappra, majd le a norvég sarkkörig – ez 1900 km volt, majd haza ismét négy keréken jöttünk. Az északi táj másodsorra még jobban elvarázsolt, mint elsőre!

2007-ben aztán 10 éves évfordulóját ünnepeltük a franciákhoz tartó váltófutásnak, s a korábban tett ígérethez híven megtettük a távon – igaz nem futva, hanem biciklivel, brüsszeli úticéllal – július 11-én, 11 órakor érkezünk meg, természetesen közben érintettük Komárom testvérvárosait, eljutottunk Wavigni-be is. Tavaly Velencébe indultunk, az I. világháborús emlékek előtt tisztelegve az Isonzo-völgyön át Doberdóba is elmentünk, megkoszorúztuk a Magyarok Kápolnáját, felkerestük a monarchia temetőjét.

- Az egyesület tagjai végig kitartottak?

- A fiatalabbak közül egy társunk tartott ki a mai napig, német nyelvtanárként dolgozik. A többség 50 év körüli, illetve idősebb. Az alapító tagok közül dr. Mikolasek Sándor a legidősebb, ő 57 évesen kezdett neki a nagy kerékpáros túráknak. Az egyesület legőrlébb tagja Szunyi Ferenc, aki 2009-ben világcuccsal nyerte meg a tízszeres IRON MAN világvárost, ahol tíz napon keresztül minden nap 3,8 km úszás, 180 km kerékpározás, és napi egy maraton, vagyis 40 km futás szerepelt a programban.

Mindannyiunk szereti a természetet, szeretünk kirándulni, jó a társaság. Egészen mást mutat a táj, ha kerékpárról nézi az ember, mintha vonattal vagy autóval utazik. Persze benne van az is, hogy az első nagy túra után egyre nagyobbatt mertünk tervezni, s most igen jó ránézni a térképre, ahol a megtett útvonalakat jelöltük be.

A Komárom–Európa Futó Egyesület felállított egy emlékoszlopot és egy fém velocipédet Komáromban, amely a tagjai által megtett távokat mutatja. Egyre szebb ez a dicsőségoszlop.

Vitkóczy

Bartók Kamaraszínház és Művészetek Háza, Dunajváros

A színház az életünk

A belváros egy csendes terén bújik meg a város színházi, művészeti kultúráját meghatározó Bartók Kamaraszínház épülete. Belépve azonnal érezhető az a közeget, ami magyarázat az itt lakók szeretetére, színházuk iránt. A hatalmas tér, az itt dolgozó művészek, alkalmazottak képeivel fogadva biztonságot sugall. Gyönyörű a felújított színházterem, szinte hallani a hálás közönség tapsát, a kamaraterem bensőséges hangulata elvarázsol. Knódel Mária igazgatónő bemutatását hallgatva megfogalmazódott bennem a vágy, szeretnék ebben a városban színházlátogató lenni.

– Mit tudhatunk a színház múltjáról?

– 1953 decemberében épült az akkor még Bartók Kultúrház, alapvető feladata az itt élő munkások művelődésének biztosítása volt. 1973-tól a művelődési központként funkcionáló épületben saját színház alakult, Dunajvárosi Bemutató Színpad néven. 1992 júliusában a közgyűlés kimondja a Bartók Kamaraszínház megalapítását, amely a magyar színházi életbe immár hivatalosan beépülve, folytatta az elkezdett színházi tevékenységet. 1988-tól önálló és koprodukciós bemutatók nagy sikerű sorozatát hoztuk létre.

– Ön mióta vezeti a színházat, milyen feladatokkal kellett megbirkóznia?

– 1983 évben vettem át a színház vezetését, 26 éve foglalkozom a ház művészeti és működési feltételeinek megteremtésével. Az első lépés a szervezeti átalakítás volt, struktúraváltással, saját szakemberállomány kinevelésével elértük, hogy az addig művelődési házi körülmények között működő intézményt színházzá minősítette a szakminisztérium. A következő fontos feladat volt az épületet alkalmassá tenni a tervezett művészeti irányok befogadására. Így került sor a főépület felújítására 2000-2001 között, amelyhez példáulértékű támogatást nyújtott az önkormány-

zat, amely számunkra átépítette egy saját tulajdonú épületét, itt jelmeztárat, műhelyeket és művészotthonokat alakítottunk ki.

– Mi jellemzi a jelenlegi működésüket?

– Színházunk mai szerkezete szerint van saját prózai tagozatunk, amellyel önálló, nagyon sikeres színházi esteket produkálunk, de befogadóként, vendéglőadásokkal is színesítjük a műsorkínálatot. A Bartók Táncszínház 10 éve önálló kortárs táncmozgatóként működik, amely a folklórt használja produkciói alapanyagául. Intézményünk egyéb művészeti tevékenységekkel is foglalkozik, elsősorban a zene és képzőművészet területén. Saját produkcióinkat bemutatjuk az ország egyéb színházaiban is. Földrajzi elhelyezkedésünk jó, Budapest közelségét élvezve, 20-25 helység tartozik a vonzáskörzetünkbe. Rengeteg energiát fektetünk be a közönségszervezői munkába, hiszen ma a látogatókat nem csak megtalálni, de megtartani sem egyszerű. Színvonalas kiállításaink mellett, 10 éve működik nálunk az ország egyik legjobb jazzklubja, amatőr kórusunk országos és nemzetközi hírnévnek örvend. 2003-ban kialakítottuk a színház mögötti területen a Művészeti Ligetet, amely a nyári időszakban komoly programokkal várja szabadidőre a zenét, művészetet kedvelő közön-

séget, megtoldva így a színházi évadunkat két hónappal. Az igazi, különleges hangversenyeket az evangélikus templom csodálatos környezetében élvezhetik a zenerajongók.

– Gyönyörű, de nehéz feladatot vállalt. Mi az, amire a legbüszkébb?

– Hálás vagyok a sorsnak, hogy azt csinálhatom amit szeretek, és olyan csapattal dolgozhatom együtt, ahol a szakmai tudás mellett az együttgondolkodás is jelen van. Ez a műfaj kiváló csapatszellemet igényel, és ez nálunk megvan. Szeretném kiemelni, mennyire büszke vagyok összes kollégámra. 16 tehetséges prózai színész mellett 12 táncos lelkes, igen kemény munkája hozza meg számunkra a sikereket. A háttérben dolgozó, de nagyon fontos munkát végző 30 fő közalkalmazott minden előadáson itt van, életük a színház, és a legfontosabb számukra a közönség.

– Számúztuk a nagyüzemi gondolkodásmódot, családias légkörben, a személyes kontaktust megtartva segítjük egymást, a sikereink a kollektív munka eredményei. Stabil gárdával dolgozhatom együtt évek óta, hűségüket, elhivatottságukat az itt töltött éveik száma jelzi.

– Élvezük Dunajváros színházszerető közönségének szeretetét, kialakult törzsközönségünk támogatóként is részt vesz a színház életében. Teltházas műsorok, öröm a közönség arcán, taps! Ez az amiért dolgozunk mindannyian.

– Szeretettel várunk mindenkit a 2009/2010 évadban, látogassák a programjainkat, amiről a www.bartokszinhaz@vnet.hu honlapon értesülhetnek.

B. Csejtej Anikó

egyesületnél maradt, és megindult az ördögi hajsza és küzdelem annak érdekében, hogy az egyesület megmenthető legyen. Olyan örvény szélén volt 2000-ben ez a zászlóshajó, amely kis híján beszippantotta. Teljesen kilátástalanná vált a helyzet.

– Ekkor készült el egy állami program, amely lehetőséget próbált biztosítani az eladósodott nagy magyar kluboknak a talpra állásra. Óriási összefogás eredményeként az egyesület is csatlakozni tudott ahhoz a tíz klubhoz, akiknek az adósságkezelésében az állam segítséget nyújtott.

– Ön éppen ettől az időszaktól vette át az egyesület vezetését.

– 2001-ben kerültem az egyesület élére a társadalmi és a gazdasági testület jeles szereplőinek felkérésére. Két éven keresztül kökemény szigorral teljesítettük azt az előírást, amely feltétele volt a megállapodásnak. Az akkori vezetőedzőkkel és elnökségi tagokkal „összezárva” óriási munkát végeztünk a feltételek teljesítése érdekében. A szigorú gazdálkodás ellenére a szakmai területek nem sérültek, s mindemellett egyre többen érezték úgy, hogy az itt folyó munka, küzdelem figyelemre és támogatásra érdemes.

– A kiváló eredményeket és a színvonalas munkát a város akkori vezetése és képviselő testülete is észrevette, és jelentős anyagi támogatással próbált javítani a működési feltételeken. Ennek lett az eredménye az, hogy valamennyi szakág a hazai és a nemzetközi versenyeken ismét indítani tudta az arra érdemes sportolóit, s emellett olyan kiválóságokat is meg tudott tartani, mint Urbanik Sándor, Füstí Edina és Margl Tamás,

akik így az olimpián tatabányai sportolóként vehettek részt.

– Úgy gondoljuk, hogy ez a színvonalas munka akkor kapott teljes elismerést, amikor Tatabánya város közgyűlése arról döntött, hogy a sportegyesület létesítményeit fel kell újítani, a hiányzókat pedig fel kell építeni. Számkra, a sportban dolgozó szakemberek és edzők számára igazán örömteli az a döntés, hogy az a felújítási és beruházási projekt került megvalósításra, amit mi javasoltunk, s hogy ennek köszönhetően a Tatabányai Sport Club – de más szakosztályok és szakágak is – ma ilyen kiváló körülmények között készülhetnek a megmérettetésekre.

– Milyen fejlesztések, illetve beruházások történtek?

– Két ütemben került sor a felújításra, melynek köszönhetően mára a kor követelményeinek megfelelő városi sportcsarnokkal rendelkezünk. Megújításra került a 6+2-es műanyag borítású atlétikai pálya, a lelátók új ülésorokat kaptak, és az alattuk lévő szociális létesítmények is teljes egészében korszerűsítve lettek. A nagy hagyományokkal rendelkező súlyemelőterem is teljes egészében megújult, és a legfiatalabbak számára létrejött egy előkészítő csarnok.

– Meghatározó sportággá nőtte ki magát a dzsúdó és a birkózás, ezért számukra egy új nehézatléikai csarnok épült, amelynek földszintjén – a megnövekedett létszám miatt – az atlétikai szakosztály is helyet kapott. A sporttelep területén kivitelezésre került továbbá egy új műfüves labdarúgópálya, valamint a görkorsolyások számára megépült az új aréna.

– De mindezekkel nem fejeződtek még be a

létesítmény korszerűsítési-beruházási munkálatai. A sportcsarnok mellett a közeljövőben átadásra kerül ugyanis az új vívóterem, illetve a közelmúltban már átadhattuk a mai igényeknek megfelelő uszodát, illetve strand és élményparkot.

– Ráadásul – nagy örömünkre – nem csak az élsport területén történtek fejlesztések, hanem a lakossági és tömegsport esetében is. A Jubileum Parkban műfüves borítást kaptak a kispályás labdarúgópályák, valamint kialakításra került egy új kamaszjátótér, mely jó lehetőség ennek a korosztálynak, hogy kipróbálhassa fizikai és sportbéli képességeit, és egyúttal lehetőséget ad arra is, hogy az itt kiválasztódó tehetségek az egyesület megfelelő szakágaihoz kerülhessenek.

– Ezek a létesítmények Tatabánya sportjának meghatározó részei lettek, s valamennyi itt, vagy a régióban működő sportegyesület számára kulturált sportolási lehetőséget biztosítanak. Ez a komplexum segítségünkre van abban is, hogy megvalósítsuk programunkat, melynek keretében a térségben, a kistérségeken dolgozó edzőink által kiválasztott tehetségek bekerülhessenek ezekbe az intézményekbe, itt tovább fejlődhessenek, s az arra érdemesek akár az egyesület tagjaivá válhassanak.

– Ennek a programnak a megvalósításához jól képzett szakemberekkel rendelkezünk, akik időt és fáradságot nem kímélve komoly erőfeszítéseket tesznek a százéves Tatabányai Sport Club jövője érdekében.

Cseh Teréz

100 éves születésnapját ünnepelte a Tatabányai Bányász Sport Club

Ritka pillanatokot élhettek át azok a szerencsések, akik meghívást kaptak a tatabányai Földi Imre Sportsarnokba 2010. február 13-ára. A gyönyörűen felújított sportlétesítményben mintegy hatszáz meghívott ünnepelte együtt a TSC – TBSC századik születésnapját. Egykori élsportolók, edzők, edzőtársak, magyar, Európa- és világbajnokok, olimpiakonok és az őket segítőket, nekik szurkolók borultak egymás nyakába, illetve rég nem látott barátok, edzőtársak üdvözölték egymást ezen a gyönyörű estén. A Tatabányai Bányász Sport Club fantasztikus száz esztendejéről, az alapításról, az itt végzett munkáról, az elért eredményekről Májné Forisek Erzsébet, egykori élsportoló, a klub jelenlegi ügyvezető-elnöke mesélt lapunknak.

– *Mióta beszélhetünk tatabányai sportklubról?*

– 1910. február 6-án alakult, Frei Ferenc bányamérnök és néhány társa kezdeményezésére. Az első időkben ez egy önszerveződő társaság volt, melyet a tagdíjakból tartottak fent. Az első szakág a labdarúgás volt, melyhez aztán rövid időn belül társult az atlétika. Az akkori MÁK Rt. annyiban segítette az egyesületet, hogy a létesítményeket biztosította. A klub folyamatosan fejlődött, egyre több szakosztály alakult.

– 1950-ben, amikor Kaszás István lett az elnök, óriási fejlődésnek indult a sportklub. Olyan szakosztályok jöttek létre, amelyek még a mai napig is tagjai az egyesületnek. Tovább erősítette a fejlődést az a tény, hogy 1953-ban Gál Istvánt nevezték ki a Tatabányai Szénbányák Vállalat igazgatójának. Ők ketten – a sportklub elnöke és a bánya igazgatója – olyan óriási munkába kezdtek a sport terén, amely azt eredményezte, hogy az egyesület sportolói ott lehettek a fontos hazai és világversenyeken. Gál Istvánnak köszönhetően a bányavállalat már nem csak a létesítményekkel támogatta a sportot, hanem jelentős mértékű anyagi támogatással és eszközök biztosításával is. Gál István

meghirdette, hogy minden feltételt biztosítani kell a városban élő emberek számára, hogy sportolhassanak.

– Kaszás István elnöksége alatt számos magyar bajnoki cím született atlétikában, kézilabdában, labdarúgásban. A szakosztályokban sportolók a vállalat vezetésétől számos kiváltságot kaptak, és olyan anyagi támogatást, amely lehetőséget biztosított, hogy nyugodt körülmények között készülhessenek a hazai és a világversenyekre. Ez az időszak alapozta meg, hogy 1960-tól – amikor már Kiss László majd Bödecs József irányította az egyesületet – valamennyi olimpián képviselhették az egyesületet sportolói. Hatvan-négy sportoló közül tizenhat(!) éremmel tért haza. Olyan nagyságokról beszélünk, mint Földi Imre olimpiai bajnok, aki számos címe mellett a közelmúltban a Nemzet Sportolója lett, vagy például említhetnénk még Gelei Józsefet, Csernai Tibort, Szepesi Gusztávot, akik szintén a TSC színeiben lettek olimpiai bajnokok. De itt kell szót ejtenünk Grosics Gyuláról is, aki szintén a mi színeinkben lett világbajnok, vagy folytathatnánk a sort Kiss Antal olimpiai ezüstérmes gyaloglóval, majd

kézilabdásainkkal – Kaló, Simó, Szabó, Marosi, Kontra –, akik hosszú éveken keresztül a sportág meghatározó egyéniségei voltak. Éveken keresztül egyesületünk sportolói vezették a góllövőlistát, világválogatottak lettek, és a magyar bajnokságok egész sorát nyerték.

– Nem mellesleg a női kézilabdában is rendelkezünk egy olimpiai bronzéremmel Kéziné Pethő Zsuzsanna személyében, és számtalan világ- és országos csúccsal rendelkező, magyar bajnok sportolónk volt és van. Az egyesület hosszú évtizedeken keresztül a vidék sportjának zászlóshajója volt. Egészen az 1990-es évekig a magyar sport meghatározó egyesülete volt, és az éves értékeléseknél mindig az első öt között szerepelt.

– *A bányászat hanyatlásával, a bányavállalat bezárásával a sportklub élete is megváltozott. Hogyan vészelte át az egyesület ezeket az időket komoly támogató nélkül?*

– Amikor a '90-es évek elején kivonult a sportfinanszírozás területéről a fő támogatónk, a Tatabányai Bányák Vállalat, bizony komoly gazdasági gondok jelentek az egyesületnél. A vállalat felszámolás alá került, így megszűnt az a biztos anyagi háttér, amely ennek az egyesületnek az elmúlt évtizedekben biztosította a színvonalas működését.

– A '90-es évek közepén az akkori vezetés belátta, hogy a hatalmasra duzzadt adósságállományt már nem lehet tovább növelni. A túlélés érdekében elindult egy nagyszabású szervezeti átalakítás, melynek eredményeként kiszervezték azokat a szakágakat – labdarúgás, férfi kézilabda, vízilabda, női röplabda –, melyekről úgy gondolták, hogy megfelelő támogató segítségével piacépések lehetnek. A többi szakág az anyag

Eperjes Károly így nyilatkozott a közös tervekről:

- Gazdaságilag az volt a feladatunk, hogy rendbe tegyük a színházat. Mínusz 70 millióval vettük át, másfél év alatt plusz 62 milliót tartottunk. Ez óriási eredmény volt, mindenki teljesen oda volt érte a megyétől a színészekig egyaránt. Kétszer adtunk jutalmat is, amire eddig nem volt példa nem tudom mióta már. Fölújítottuk és elindítottuk a Latinovits Színházat. Pista nagyon szépen rendbe tette a dolgokat a gazdasági igazgatóval, Margitkával közösen. Nekem meg az volt a feladatom, hogy művészetileg egy olyan struktúrát találtunk ki, ami visszahozza a közönséget. Mikor odamentünk, 11 bérlet volt, és az sem fogyott el teljesen, most 17-nél tartunk teltházzal, és nincs benne még az ifjúsági bérlet, tehát 23 bérletnél vagyunk ezekkel együtt. Kétszer elnyertük a vidéki színházi találkozók fesztivál díját. Ezek szép sikerek, de nem ez a lényeg. Azt tűztük ki célul, s azért vállaltuk mind a ketten ezt a feladatot, mert itt valamikor Latinovits Zoltán ténykedett, ebben a színházban, és akkor nagyon jó volt a közönség és a színház művészi, harmonikus kapcsolata. Ezt szerettük volna felépíteni, a legjobb úton haladtunk. Most az újonnan kinevezett igazgatóval, Oberfrank Palival igyekszünk továbbmenni ezen az úton, amit Bujtor Pistával leraktunk.

Ez a figura a műfajban magyar specialitás: e történetekben a háttérbe tolt, ám szakmailag nélkülözhetetlen Ötvös Csöpi küzd meg mindenre alkalmatlan, de folyton kitüntetett főnökével, Kardos doktorral (Kern András). Igazi közönségfilmek voltak ezek: itthon több mint egymillió nézőt vonzottak, és bemutatták őket Nyugat-Európa csaknem valamennyi televíziójában is. A krimisorozat második filmje a Csak semmi pánik volt. 1985-ben Az elvarázsolt dollár forgatására (a filmet rendezte

is), már céget alapított, és szponzoroktól szerezte meg a szükséges pénzt. A sorozat negyedik darabja, a Hamis a baba, majd a 2000-es évek elején készült Zsaruvér és csigavér volt.

Bud Spencert, az olasz Piedonét is Bujtor szinkronizálta, az alkati hasonlóság adta ehhez és a később általa készített magyar filmekhez az ötletet. Rómában, a Sándor Mátyás felvételei alkalmával személyesen is találkozott a „két Piedone”.

Fiatalkorában kosarazott, az ifiválogatottal

országos bajnokságot is nyert, emellett teniszezett is. Életre szóló szenvedélye a vitorlázás volt, hatszoros magyar bajnok lett. Az 1990-es évektől művészi munkája során

is inkább a stúdióvezetéssel foglalkozott, mert – mint mondta – jobban tetszik neki a csapatszervezés és a kormányosság – nem csak a vitorlázáson. Hajója az 1936-ban épített Rabonbán.

2009. július 31-én a Veszprém Megyei Kórházba kellett szállítani, a család által kiadott közlemények szerint a színeszdirektort hosszú ideig mesterségesen tartották kómában. 2009. szeptember 24-én mentővel szállították a veszprémi kórházból a budapesti Állami Egészségügyi Központba, hogy rehabilitációját itt folytathassák, egy nappal később azonban elhunyt. Bujtor István halálát az Állami Népegészségügyi Központ igazgatójának 2009. szeptember 29-ei közlése szerint tüdőembólia, keringési és légzési problémák okozták. 2009. október 1-jén temették el Balatonszemesen.

Testamentum helyett

Bujtor István a rendezést is több alkalommal próbálta ki, a Kakukkfészek című Keszey darabot pl. másodjára is színre vitte. A darabbéli változásokról így beszélt:

– Bonyolultabbá vált a világ számomra és is többértévé vált ennek az egész darabnak

az üzenete, ha lehet ilyen nagyképű szavakat használnom. Ma mindenki potenciális ellenfél ebben a nagy kaparásban. Az emberek egymást eszik meg, mert ha ezt nem

teszik, éhen halnak. Az erősebb farkas győz elve érvényes, amit én már nehezen fogok megemészteni, hiszen nem fiatallembéreként élem ezt meg. A mai húszéveseket bámulom, micsoda önbizalommal, milyen magabiztosan mennek neki a világnak, ismerik az új technikát, az új átverést. Ez egy egészen más generáció, ezt soha nem fogom és nem is akarom utolérni. Én már csak ilyen nosztalgizáló ember maradok. Így aztán a mindenki mindenkinek ellensége, ember embernek farkasa jobban belekerült a mostani rendezésbe. Érezhető például annak a bolondnak a figurájában, aki itt van belül a csapaton, de mindent jelent. Az utolsó pillanatban is, az optimista végkicsengést is megfordítja egy kicsit. Az indián elmegy a rácson keresztül, de ő utánanézés és felírja, hogy ne legyen teljes a boldogság.

Veér Károly

Elment az indián főnök

Bujtor István (Budapest, 1942. május 5. – Budapest, 2009. szeptember 25.) magyar színművész, filmrendező és forgatókönyvíró. Édesanyja a neves budapesti vendéglős, Gundel Károly egyik lánya volt, akinek első házasságából született féltestvére, Latinovits Zoltán. Édesapja Frenreisz István orvos volt, testvére Frenreisz Károly, az ismert rockzenész. Keleti Márton filmrendező tanácsára első filmszerepe idején a Bujtor nevet vette fel.

Kezdetek, színházi karrier

Édesanyja, Gundel Katalin 2009-ben ünnepelte 100. születésnapját. Édesapja dr. Frenreisz István belgyógyász, kardiológus. Első felesége Perényi Eszter hegedűművész, fia, Bujtor Balázs hegedűművész (1975. június 13-án született), lánya, Bujtor Anna jogász, drámapedagógus (1979. febr.

20-án született). Második felesége Bujtor Judit.

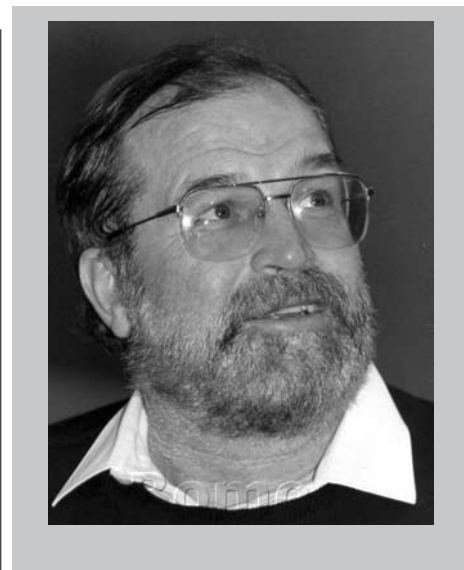
Három évig a budapesti Piarista Gimnáziumba járt, majd a József Attila Gimnáziumban érettségizett kitűnő eredménnyel, mégsem vették fel az orvosi egyetemre. Egy évig segédmunkás, pincér volt, majd a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem külkereskedelmi szakára iratkozott be, ahol többek között Medgyessy Péter későbbi miniszterelnök is évfolyamtársa volt. 1966-ban szerzett diplomát, de nem dolgozott ebben a szakmában. Már másodéves egyetemistaként szerepet kapott Máriaassy Félix Karambol című filmjében.

Diplomaszerzése után a Győri Kisfaludy Színházhoz került, majd 1968-ban a fővárosi József Attila Színház kötött vele szerződést. 1971-től a Pécsi Nemzeti Színház, majd 1976-tól a budapesti Vígszínház tagja lett. 1978-ban került a Mafilmhez. 1989-től kilenc éven át a székesfehérvári Vö-

Éless Béla színész-rendező így emlékszik a volt kollégára, barátira:

- Ismeretségünk az egyetemről kelteződik, mindketten sportoltunk, és vonzódtunk az előadóművészi pályához. Aztán a sors külön utakra vitt bennünket, mígnem úgy alakult, hogy az általam akkor vezetett Komárom-Esztergom megyei Játékszín több előadást is közösen állított színpadra a fehérvári Vörösmarty Színházzal, ahol Bujtor Pista is tevékenykedett. Olyan nagysikerű darabokat játszottunk többek között közösen mint a Kakukkfészek vagy a Pillantás a hídról. Bujtor profizmusa lenyűgöző volt, addig gyúrta az egyes jeleneteket rendezőként, amíg az teljesen az ő elképzelését követte. De nemcsak szigorú művész volt, hanem olykor jókedvű bohém is. Sosem felejttem el öblös kacagását, amely betöltötte a tatabányai színháztermet, amikor a műszaki kollégák és népművelők előadták a színészeknek a Kakukkfészek paródiáját, Áll a kakukk... címmel. A két főszereplő – Bujtor és Eperjes – könynyesre nevték magukat a szellemes rögtönzésen.

rösmarty Színház tagja volt, majd 1993-tól a Mahir Film Kft. vezetője.

2007 végén öt évre megválasztották a Veszprémi Petőfi Színház igazgatójává, mellette Eperjes Károly lett a művészeti vezető.

Négy évtizedes pályafutása alatt volt Petrucchio (Shakespeare: A makrancos hölgy), Stanley Kowalski (Tennessee Williams: A vágy villamosa), Bromden, az indián (Kesey: Száll a kakukk fészkére), Lennie (Steinbeck: Egerek és emberek), e darabok egy részét később meg is rendezte.

Művész- és közönségfilmek

Filmekben is gyakran szerepelt: A kőszívű ember fiai (1965), Fiúk a térről (1967), Egri csillagok (1968), Az oroszlán ugrani készül (1969), Fekete gyémántok (1976). Ő kapta Sándor Mátyás szerepét a Verne-regényből készült tévésorozatban, majd egy másik Verne-figura, Striga, a rablóvezér szerepét játszotta A dunai hajósban. 1996-ban megrendezte Rejtő Jenő művei alapján A három testőr Afrikában című vígjátékot. 1979-ben Balázs Béla-díjat kapott, majd még abban az évben a filmkritikusok díját is. 1980-ban álmodta meg és játszotta el Ötvös Csöpi rendőrnagy alakját A Pogány Madonna című filmben.

A Tatabányai Bányák Vállalat – tíz év után – végül úgy döntött, hogy átadja az öreg XV-ös akna komplett létesítményét a múzeumnak. Épületegyütteseket akkoriban még nem igazán adtak át, mert azokból iparági múzeumokat szoktak létesíteni. A kilencvenes évek derekára azonban változott a helyzet. A bányászat csillaga leáldozóban volt, így eltartók nélkül az iparági múzeumok közül sokan bezártak.

– Mi a múzeumi fenntartás miatt stabilabbak voltunk. Megkaptuk tehát a lepusztult területet, s egy fillér nélkül nélkülözhattunk a különleges szabadtéri skanzen létrehozásának. Összefogtunk. A pénz persze soha nem volt elegendő, eleinte a bányásztársadalomra támaszkodhattunk. Egy év alatt tisztává varázsoltuk a területet, történelmi emlékparkot alakítottunk ki, és 1988-ban megnyitottunk.

1996-ban került átadásra az első hatajtós lakás. A cél az volt, hogy a bányának és környezetének úgy kell kinéznie, mint egykoron. Mindent eredetiben kell helyreállítani, s köré csak olyas valami kerülhet, ami erősíti a megértést. Elkészült a földalatti bánya rekonstrukciója, a felszínen pedig szabadtéri géppark fogadta az érdeklődőket. Létrejött hát egy egyedi bányászati múzeum, és jöttek a további ötletek: Három bontott házat – a tervrajzok szerencsére rendelkezésre álltak – diákok segítségével, illetve többek társadalmi munkájának köszönhetően építettek újjá a múzeum területén. Az egyes lakások berendezése a XX. század elejétől egészen az 50-es évekig reprezentálják az egykori bányász otthonokat.

– Vezető szakfelügyelőként is dolgozom, elég jól rálátok tehát a szakmára. Magyarországon a skanzenek kizárólag a paraszti élet bemutatásával foglalkoznak, pedig meggyőződésem, hogy a régi kolóniaházakat, munkásházakat éppen olyan fontos megőrizni és megmutatni, hogy az egykori bányászok milyen körülmények között éltek. Ezért úgy döntöttünk, hogy a tatabányai tájegységi bányatelepek jellemző házait felépítjük itt a szabadtéri múzeumban.

Kolóniaházak, iskolák, tisztviselőnegyedek, kórházak, templomok – az egykori Kőszénbánya Vállalat ilyeneket épített, ezeket tehát a skanzennek tartalmaznia kell. Sok minden elkészült már. A hatajtós házakból egész utca állt már össze, ezekben kisipari műhelyeket rendeztek be. Van itt cipész,

szabó, borbély, fodrász, kozmetikus, fotós- és pékműhely. A tisztviselőház a szerencsének köszönhetően érintetlenül fennmaradt az eredeti helyén, így az is láthatóvá vált, hogy a rangban a bányászok fölött lévő tisztviselők hogyan éltek itt annak idején.

– Az összefogás nem csak társadalmi volt. 1992-től Tatabánya városa is felismerte, hogy a szabadtéri múzeum egy igazi kincs, amelyet érdemes támogatni. Régészeti ásatásokat folytathattunk, s a város rendszeresen támogatta a skanzen továbbépítését. Emellett pályázati pénzekből is sok minden elkészülhetett. Büszke vagyok arra, hogy a város a múzeumot magáénak érzi. Persze más támogatóink is voltak, mindig akadtak olyan vállalkozók, akik azonosulni tudtak a céljainkkal.

Az aktivisták köre is folyamatosan bővült. A Gelért téri épületet eladták, s ennek bevételéből, illetve megyei és városi támogatással az iskolamúzeum is a skanzenbe került, az egykoron a MÁK által fenntartott ótelepi iskolát építették újjá.

– Különleges múzeum a miénk, s az a programsofőr is az, amely hozzá kapcsolódik. Az ötletet egy hollandiai hadtörténeli múzeum adta, ahol a kiállítóterben bábuval tették színebbé a látnivalót, s időnként ezek szerepét élő emberek vették át. Ez a mi fantáziánkat is megmozgatta.

A segítők később múzeumbarátokká váltak, ma már százhusz regisztrált taggal büszkélkedhet az intézmény. Komoly elvárásoknak kell megfelelniük: ismerniük kell a bányászdalokat, a bányászhimnuszt, és át kell esniük a bányásszá avatáson is. 'Jó Szerencsét'-tel köszönnek egymásnak, s ők azok, akik vállalják, hogy beöltöznek, és beállnak a műhelyekbe élőben is bemutatni az egykori mestersegeket.

– Igazi csapatmunka folyik itt, két hektárnyi területen 14 épületet, 24 állandó kiállítást kell kiszolgáltatnunk, s megtenni mindent azért, hogy minidig minden szép legyen. Teremőröstől, takarítóstól, karbantartóstól összesen tizenkilencen vagyunk. A szakalkalmazotti kör nagyon jól felkészült, minden kollégám több területen is helyt tud állni. A karbantartói csoportunk, és a teremőri létszám azonban nagyon szűkös. Területi múzeumként működünk, elég sok szakágat ellátunk, s ez a technikai létszám ehhez bizony elég kevés. A város közmunkásokkal megpróbál nekünk ugyan segíteni, de ennek a színvonala meglehetősen változó.

1997-ben, amikor Tatabánya várossá nyilvánításának 50. évfordulóját ünnepelte, átépítették a Közművelődés Háza múzeumi részét. Önálló bejáratot és előcsarnokot kapott a múzeum,

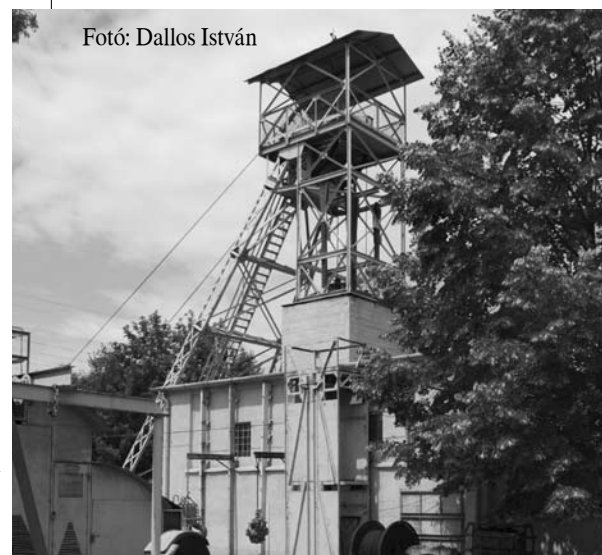
és olyan három részes kiállítóteret sikerült kialakítani, amelyben egy – Tatabánya történetét az első régészeti leletektől 1947-ig, a várossá nyilvánításig feldolgozó – állandó és két időszak kiállítás is helyet kaphatott. Ezért a munkáért 1998-ban az Év Múzeuma kitüntető címet is megkapta az intézmény.

– A jövőre nézve is határozott elképzeléseink vannak. A most induló Agóra program keretében egy felújított, kibővült térben lesz majd lehetőségünk egy új, interaktív állandó kiállítás létrehozására. Emellett megvan a skanzen továbbfejlesztésére vonatkozó rövid-, közép- és hosszútávú tervünk is. A magyarországi bányászati lakóhelyek típusházait szeretnénk itt bemutatni, hasonlóan a Szentendrei skanzenhez. Az biztos, hogy Dorog lesz a következő. Az így kialakított épületekben pedig olcsó turisztaszállásokat szeretnénk létrehozni, ami remélhetőleg némi bevételt is jelent majd a múzeum számára. Mindezt szeretnénk egy olyan komplexummá alakítani, amelyben étterem, gyerekfoglalkoztató, kávézó, ajándékbolt is helyet kaphat, s amelynek köszönhetően egész évben nyitva tudnánk tartani. Az az elképzelésünk, hogy az iskolai – esetleg többnapos – kirándulások célpontjává váljunk. Boldog vagyok és elégedett, mert azon kevesek közé tartozom, akinek a munkája egyúttal a hobbija is. Hihetetlenül nagy ajándéknak tartom az élettől, hogy volt lehetőségem úgy fejleszteni a múzeumot, ahogyan azt én szerettem volna, soha senki sem górdított elem akadályokat.

Fűrészné Molnár Anikó a múzeumépítés minden napjai, a konferenciaszervezés, a cikkek írása mellett a szakmai munkára is mindig nagy hangsúlyt helyezett. Munkásságát környezete sokféle módon elismerte már. Megkapta a Tatabánya Kultúrájáért Díjat, a Móra Ferenc-díjat, a Megyei Prima-díjat. Nagy öröm számára, hogy az idei évben a történész-múzeológus szakma is visszaigazolta őt a Wellmann-díj odaítélésével.

Cseh Teréz

Fotó: Dallos István

Újkori múzeumok megálmodója

Fürészné Molnár Anikó tősgyökeres, mondhatni izzig-vérig tatabányai. Bányász család sarja, édesapja bányamérnökként dolgozott. Egyetemi tanulmányait követően újkori múzeológusként tért vissza szülővárosába. Évtizedeken át tartó töretlen lelkesedésével, szakmai hozzáértésével, no és persze kitartó munkájával kiváló, „saját építésű” csapata élén nem csak hogy megálmodta, de életre is hívta a Tatabányai Múzeumot, benne a világon egyedülálló, különleges bányászati múzeummal és az iskolatörténeti múzeummal.

– Amikor 1972-ben az ELTE újkori múzeológia szakán végeztem, illetve a középiskolai történelem tanári diplomámat megszereztem, számomra nem volt kérdés, hogy hol folytassam. Az új, legújabb kori történeti gyűjtemény itt volt Tatabányán. A Megyei Munkásmozgalmi és Ipartörténeti Múzeumhoz kerültem 1973-ban, melyet Ravasz Éva vezetett.

– Az igazi fordulatot nekem 1976 jelentette, amikor Ravasz Éva tanácselnök-helyettes lett, onnantól én vettem át a múzeum vezetését. Valójában ez akkoriban egy tízezres nagyságrendű gyűjtemény volt, kétfős személyzettel, beleértve magamat is.

Közben 1975-től a Gellért téren sikerült egy állandó Tatabánya történeti kiállítást létrehozni. Az első feladat az volt, hogy a tatabányaiak egyáltalán tudjanak róla, hogy van múzeumuk. Ennek érdekében az új épületben nyolc-tízféle változatos tematikával szerveztek kiállításokat.

– 1980-ban osztállyá alakultunk, s engem osztályvezetőnek neveztek ki. Igazi múzeumma azonban csak 1985-ben váltunk, amikor a Gellért téri épületből a Fő térre, a Közművelődés Házába költözhettünk. Innentől igazgatóként vezethettem tovább a csapatot.

A Gellért téri épület – amely a régi időkben iskolaként működött – sem maradt üresen, mert időközben a Pedagógus Szakszervezettől a múzeum kapott egy iskolatörténeti gyűjteményt. Így jött létre egy különleges iskolamúzeum. Itt kezdtek el Magyarországon először foglalkozni az egyes tantárgyak történetével. Az oktatástörténet fehér foltnak számított. Éppen ezért a múzeum Országos Oktatástörténeti Konferenciákat szervezett, s ezen előadások írásos anyagát egy „Tudományos füzetek” sorozatban jelentette meg. Nem véletlen tehát az sem, hogy bekerültek az USA egyik kateszterébe – összefoglaló kiadványába – is, mint oktatástörténettel foglalkozó múzeum.

– Olyan múzeumot akartam, amely hiteles és egyedi. Fontos volt a számomra, hogy olyan legyen, amilyen másutt nincs az országban. Ekkor már vagy tíz éve foglalkoztatott, hogy Tatabánya egy bányászváros, s valójában nincs egy igazán méltó bányászati emlékhelye. Az volt az elképzelésem, hogy a bányától kérjünk egy egykori bányauzemet, s ott alakítsunk ki múzeumot.

A püspök úr dolgos mindennapjai

A nyárutó sugarai aranyozzák be a tatai Kocsi utca parókiájának udvarát, a református templom falait. A hivatalban dr. Márkus Mihállyal beszélgetünk. Pályájáról, dolgos mindennapjairól kérdezzük a tiszteletbeli püspököt, ma is számos közéleti szerepet vállaló református lelkész.

– Püspök úr, mi indította erre az útra, amelyet, gondolom, hivatásnak is nevezhetünk?

– Két tényező volt, ami a lelkészi pályára irányított. Az egyik, mint az életrajzomból is kiderül, a belső családi hagyomány – hiszen édesapám is lekipásztor, teológiai magántanár volt. A másik ok pedig a saját személyes elszánásom volt. E két ok világossá teszi, hogy ezt az utat választottam.

– Találkoztunk a titulussal: tiszteletbeli püspök. Mit takar ez a megszólítás?

– Másfél tucat esztendeig szolgáltam egyházunkban a Dunántúli Református Egyházkerület püspökeként. Törvényeink ennyit engedélyeznek. Ennek leteltével,

– Úgy tudjuk, a nyugalomba vonult püspök ma is tevékeny életet él. Mondana valamit a jelenről, mindennapjairól?

– Továbbra is gyakorlom a református lekipásztort teendőket. Másrészt belső társadalmi megbízatásom is bőven ellát feladatokkal. Elnöke vagyok az országos Kálvin-bizottságnak. Kálvin Jánosnak ebben az esztendőben ünnepeljük ötszázadik születésnapját. Az évforduló kapcsán napjainkig húsz előadást tartottam már hazánkban, a Kárpát-medencében Szlovákiától Kolozsvárig. De szűkebb hazánk több táján is. Legutóbb például Debrecenben voltam. Az országos zsinat munkájában képviselőként veszek részt, a jogi bizottság tagjaként. E tanácskozásról

lajba, és nem kel életre. Eshet sziklás talajra, csekély termőföldre. Kikel, de gyorsan elszárad. Hullhat tövis, gyomok közé, a kultúrnövény sorsa ekkor a lassú pusztulás. Ám ha a mag jól megmunkált talajba jut, akkor termést hoz. Nos, ez az isteni üzenet – (Máté evangéliumának 13. része) – ez az eligazítás.

– A mai dolgos hétköznapiokról beszélgettünk már. A jövőre nézve milyen tervei vannak?

– Az évek során sok anyagom gyűlt össze, amelyet szívesen rendszerbe fognék, és megírnék. Ebben az évben még három komoly előadásom lesz, amelynek anyaga részben már összeállt. Tennivaló bőven lesz továbbra is. Ezért, amikor azt kérdezik, mi a kedvenc hobbim, annyit szoktam mondani, a kertészkedés – lenne. Tudniillik, a parókiának van kertje, de ott egyetlen szerszám működik jelenleg, a fűnyíró. Nem áll tőlem távol a földmunka, tudom, hogy a kapának melyik vége mire való – de ezekre ma még elfoglaltságaim mellett nincs idő. A nagy családdal is együtt kell lenni. Hat gyermekem, tizennégy unokám van. A legkisebb az idén született. A legnagyobb unoka pedig jövőre már érettségizik. Így, ha a jó Isten megtart, még dédunokának is örülhetek.

– Mondana valamit összefoglalásként?

– A XXI. Századi gondjaink-problémáink túlnyomó többsége erkölcsi kérdés. A hagyományos protestáns erkölcsiség továbbadása – semmi mással nem pótolható, örök – szép feladata az egyháznak is, és minden lekipásztornak is.

M. Tóth Sándor

Dr. Márkus Mihály református lekipásztor, tiszteletbeli püspök, egyetemi tanár 1943-ban született Komáromban a 4 gyermekes dr. Márkus Jenő tatai lekipásztor, teológiai magántanár és Pongó Lenke második gyermekeként.

Tatai iskolái után a Budapesti Református Teológiai Akadémián szerzett lelkészi oklevelet és teológiai doktori címet. Kőrmenden, Szentgyörgyvölgyön és Pápan szolgált. Harmincötödik éve Tatán lekipásztor. Mellette 15 évig a Dunaalmási Református Egészségügyi Gyermekotthon intézeti lelkésze, 5 évig a Magyar Reformátusok Világszövetségének főtítkára, 12 évig a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának alelnöke, majd elnöke, valamint 18 évig a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke.

Alapító elnöke volt a tatai Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaságnak, és jelenlegi is a Pápai Református Teológiai Akadémia egyháztörténet-professzora. 7 könyvét adták ki, számos tanulmánya, könyvismertetése jelent meg itthon és külföldön.

Szentgyörgyvölgy díszpolgára, Tata Városerősség-díj, a Zsigmond Király-díj kitüntetettje. Felsége Eöördegh Ildikó, az egyházkerületi nőszövetség elnöke. Hat gyermekük, tizennégy unokájuk van.

ahogy mi mondjuk, nyugalomba vonultam. A tisztséget tehát átvette utódom, de a név, a megszólítás megmaradt. És megmaradt a lelkészi, no meg az egyetemi tanári munka is, azokat továbbra is gyakorlom.

– Egyházkerületükről hallhatnánk néhány gondolatot?

– Földrajzi értelemben hozzánk tartozik Komárom-Esztergom, Győr-Moson-Sopron, Veszprém, Vas, Zala, Somogy Megye, valamint Fejér nyugati része. Hat esperesség, kétszáznegyven egyházközség alkotja szervezetileg. E térségben 184 ezer hívőnk van. Úgy gondolom, van bőven teendőnk.

tegnap értem haza. Holnap, azaz vasárnap két istentiszteleti szolgálatom lesz Tatán, illetve Tóvároson. Kedden Kálvin-bizottsági ülésre megyek, csütörtökön a Pápai Teológiai Akadémián zsinórban hét óráig lesz...szóval így telnek a dolgos hétköznapiak – meg vasárnapok – a lelkészek számára nincs pihenőnap.

– A mai világunkban mit jelent a hit?

– A hit az az eszköz, amellyel az üzenetet felfogjuk. Isten szándéka ezáltal válik valósággá számunkra. A Biblia azért más, mint egy könyv, mert nem csupán történetet mond el, hanem üzenetet hordoz. A másik kérdés, hogyan fogadják. Erre jó példa Jézusnak a magvető példázata. Az elhullott mag hullhat útszélre, kemény ta-

Akik az Istent szeretik, azoknak minden a javukra válik.”

Dr. Kálmán Attila

A Pápai Református Kollégium Tatai Gimnáziumának hetvenéves igazgatóját rengetegen ismerik. Kik a város MDF-csoportjának alapítójaként, kik egykori diákjaként, egyházkerületi gondnokként, mások országgyűlési képviselőként és államtitkárként. Ezen sorok írója valamennyi funkciójában találkozott vele, így jó ismerősként üdvözölhette a jóval a nyugdíjkorhatáron túl is irigylésre méltó módon aktív pedagógust, aki végigkalauzolta a tatai, Kossuth téri intézmény folyamatosan épülő-szépülő folyosóin, helyiségeiben.

Az osztályellenség

Dr. Kálmán Attila – kisebb megszakításokkal – hetven éve él Tatán, ahogy fogalmaz: ismer minden fát, házat, kerékvető követ. Ősei közt büszkén említi kocsi parasztokat, lelkipásztort, orvost, tanárt, főszolgabíró, sőt főispánt is. Ezzel a „pedigrével” nem csoda, hogy az ötvenes években „osztályellen-séggként” tartották számon, és bár többnyire kitűnő tanuló volt, csak nagy kerülőkkel szerezhetett diplomát, ebből három is van a fiókjában. Matematikából doktorált, sőt letette a kandidátusi vizsgát is, és elfogadták a dolgozatát (Nemeuklideszi geometriák elemei címmel), ám a nyelvvizsgát betegsége miatt nem sikerült időben megszereznie, így csak vendéglelőadó lehetett az egyetemen, nem professzor.

Pályafutása első szakaszában Dányon, Kistarcsán, Budapesten és Tatán tanított. Ez utóbbit nagyon fontosnak tartja, hiszen 1952-ben nem tanulhatott az Eötvös Gimnáziumban, ám végül 21 évig itt lehetett tanár. A rendszerváltás előtti évtizedekben nem tartották politikailag megbízhatónak, folyamatosan megfigyelték, elutasították útlevelekérelmeit, elvették osztályfőnöki megbízását. Viccesen mesélte, hogy még életének fontos állomásai (október 22-én született, 1956-ban érettségizett) is olyan dátumokhoz kötődnek, amelyek szálkák voltak a kádári rendszer döntéshozóinak szemében. Helyzetét egy súlyos betegség is nehezítette, 1982-ben öklömnyi rákos daganatot távolítottak el a szervezetéből az egyik veséjével együtt. Ennek 27 éve, és azóta nem jelentkezett nála a halálos kór.

A politikus

Az 1989–90-es rendszerváltozás alapvető változást hozott az életében. A tatai MDF egyik alapítójaként (74-es számú a tagkönyve, ott volt Lakiteleken is) felkérték, hogy vállalja az országgyűlési képviselőiséget, amit rövid hezitálás után elfogadott. Az első ciklusban volt Tata és 20 környékbeli település képviselője, emellett 1991 tavaszától 1994 nyaráig államtitkárként dolgozott a Művelődési és Közügyügyi Minisztériumban. Amikor Andrásfalvy Bertalan felkérte erre a munkára, kapásból nemet mondott, mert egész emberként akart körzetének képviselője lenni, ráadásul 90-től a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnokává választották. Hogy mégis államtitkár lett, arról a felesége tehet, aki általában ellenezte közéleti szerepvállalásait, ám most azt mondta: Ez az egy dolog van, amihez igazán értesz, ez neked való! Így aztán vállalta a megbízást, egészen a ciklus végéig végezte az egyáltalán nem könnyű munkát. Szerencsésnek tartja magát, mert a két minisztert, akik a főnökei voltak (Andrásfalvy Bertalan és Mádl Ferenc) egyaránt hatalmas műveltségű, rendkívül korrekt, jó embereknek ismerte meg.

Az igazgató

1994-ben, az MDF választási veresége után két ötéves ciklusban a Pápai Református Gimnázium igazgatója volt, emellett ismét az egyházkerület főgondnokaként tevékenykedett, sőt 1997-ben 6 évre megválasztották a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnökévé is. Egész életét, munkás-

ságát áthatja a vallás, a hit, amely pedagógiai szemléletét is meghatározza. Szerinte a diákokat meg kell tanítani a logikus gondolkodásra, hogy ne lehessen manipulálni őket, fejleszteni kell a jellemüket, tartást, kitartást adni nekik. Formálni kell az ízlésüket, hogy meg tudják különböztetni a szépet a rúttól, és fejleszteni a kommunikációs képességüket, hogy másokat megértsenek, és őket is megértsék. Az egyházi iskolák pluszfeladata a hitélmény nyújtása, megtapasztalása. Ezt szolgálják az istentiszteletek, a reggeli közös áhítatok, ahol a Sellye professzortól tanultak alapján közös fedél alatt van mindenki az iskolából naponta 10 perc erejéig. A közös éneklést, imádkozást hatalmas közösségformáló erőnek tartja.

2004-ben az akkor 66 éves tanárember újból kihívásra lelt, felkérték a tatai református gimnázium megszervezésére, vezetésére. A Kossuth téri épület helyén 1608-ban szintén református intézmény állt, így a város iskolái közül talán az volt a legrégebbi. Az első diákokat 2005 szeptemberében köszönthették, akik az idén érettségiztek. Eközben megújult az épület, tornacsarnokot terveznek, kiállítások váltják egymást a folyosókon. Dr. Kálmán Attila még egy évet szeretne tevékenykedni az iskola élén:

– A négy év alatt mindent végigcsináltunk egyszer, egészen a ballagásig. Az iskola tanárainak zömét régről ismerem, tűzbe teszem értük a kezemet. Jó a légkör, a diákok és a tanárok is tisztelettel beszélnek egymással, egymásról. Kialakulóban vannak a hagyományaink, működőképes az iskola. Azért vállaltam még egy évre a vezetést, mert kíváncsi vagyok arra, hogy miként működik a gimnázium teljes kapacitással, és szeretnék részt venni az utódok felkészítésében.

– Hálás vagyok az Istennek azért, hogy ilyen sok lehetőséget kaptam, és kiváló közösségeknek lehettem a tagja.

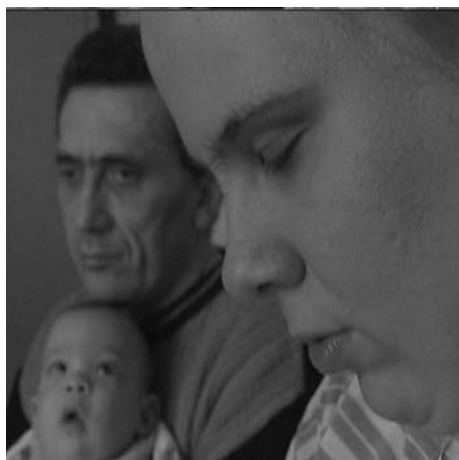
Veér Károly

Varga Ágota – filmrendező

Varga Ágota neve mindenki számára ismerősen cseng a dokumentumfilmzés világában. Emberi sorsokat, szociológiai témákat, közelmúltbeli, mégis mára történelminek számító eseményeket örökít meg a mozgókép világában. A Komárom-Esztergom megyéből származó alkotó munkáit országszerte ismerik, láthatják tévé nézők, mozikedvelők. Sőt, felfigyelt már rá a világ Kínától Rio de Janeiróig.

Varga Ágota sorsának alakulása, életpályája egyaránt számos szállal kötődik Komárom-Esztergom megyéhez. Császáron született, az általános iskolát a községben, valamint Oroszlányon, Bokodon végezte. Kisbéren érettségizett, Esztergomban szerzett tanítói diplomát. Elvégezte a MÚOSZ újságíró-iskoláját is. A rendezőt pályafutásáról, munkáiról kérdeztük.

– Iskoláim elvégzése után dolgoztam az oroszlányi szénbányánál, a városi nevelőotthonban, a megyei gyermek- és ifjúságvédelmi intézetnél. A rendszerváltás előtt, 1986-tól pedig elszegődtem az oroszlányi

televízióhoz, ahol, vezető-szerkesztői minőségben foglalkozhattam aktuális problémákkal. Akarva-akaratlanul részesei voltunk akkoriban a nagy váltásnak. A helyi televíziók országos megmérése és az ama-

tör filmszemléken rendre az élen végeztünk.

– 1992-ben váltottam, lettem szabadúszó. Szerkesztő-riporter, filmrendező. Dolgoztam az MTV Szószóló, Átmenet, Ablak, Háló és Théma című műsorának. És jöttek sorra alkotásaim. Példaként említve: A szénnek ára van, Örökbefogadás, Szakítópróba, Eksőn, Porrajmos, Cigány holocaust, Leszármazottak, Sári apáca, Szemünk fénye.

– Nem maradtak el az elismerések sem különféle szinteken. 1990-ben fődíjasa lettem a videoszemlének, 1999-ben UNESCO-díjat vehettem át. A Sári apáca hozott Tolerancia-díjat, míg a Cigány holocaust szintén, utóbbi négy díjat is kiérdemelt.

– Térjünk át a közelmúlt, a ma, illetve ez már hozzátartozik az eseményekhez: a közeljövő történéseihez. Napjainkban a Szemünk fénye című filmem van az egyik középpontban. Vak házaspárról szól, akiknek látó gyermeke született. Műsorra tűzte a filmszemle idején a Magyar Televízió, a napokban sugározta a Hír Tv. Az alkotást bronz Grammy-díjjal ismerték el Houstonban. Baválogatták továbbá a lengyelországi, kínai, brazilai versenyre. Kínában ez az egyetlen dokumentum-filmszemle. Rio de Janeiróban pedig egyxedül az én filmem képviseli ezúttal Közép-Kelet Európát.

– Tavaly őszön elkészült a csolnoki rabtáborról készült munkám. A Duna televízióban már láthatták, az Uránia mozi ma is műsoron tartja a kétszer ötven perces alkotást. Megjegyzem, a köztársasági elnök az idén Csolnokon tartotta a megemlékezést a kommunizmus áldozatainak napján. A helyszín kiválasztásánál filmem adta az apropót.

– Nos, dióhéjban ennyit a pályámról. Folytatom, amit elkezdtem, megmarad bennem továbbra is a problémaérzékenység. Munkáimat továbbra is a szociográfia, a portré és a történelmi téma jellemzi. Ügyelek arra, hogy ne lerágott csont legyen, amit kiválasztottam, és filmkockákon örökíték meg. Munkámhoz sokszor szerencse is kell. Ilyen volt például, amikor a Sári apáca forgatásának helyszínén elcsíptük azt az epizódot: a szülők egy fiatal lányt menekítettek ki. Mondom: szerencse ez az elkapott epizód, ám ahhoz a helyszínen is kell lenni...

– Az is megadatott, hogy filmjeim látogatottak. A Duna Televízió, az MTV valamennyit műsorra tűzte. Mozikban vetítik alkotásaimat. Azokkal járom a világot, mint említettem, immáron távoli földrészekre is eljutnak. A tapasztalat pedig az, hogy a külföldi bemutatkozás újabb meghívásokat hoz magával. Lekötöztetem magam a filmes szakmánál. Ebben benne kell élni. Jelenleg két témával foglalkozom, a pályázatokat beadtuk, az elbírálásra várunk. Miről szólnak ezek? Csak annyit: közelmúltunk történetei. Bővebbet babonából nem mondok.

M. Tóth Sándor

Megengedi, hogy én is Kavicsnak szólítsam?

Az egyetem kollégiumának avatásán úgy hozta a sors, hogy Kovári Éva mellé kerültem. Tapintható volt a feléje irányuló tisztelet és szeretet, mindenki szólt hozzá pár szót. Tudtam, hogy hosszú időn át ő volt a központi kollégium igazgatónöje. Beszélgetni kezdtünk. Mesélt, és én mindeközben lelki szemeimmel láttam magam előtt, ahogy 2007-ben, a felújítási munkák kezdetekor ott állt az épülettel szembeni járdán, és folytak a könnyei. Harminc évet dolgozott abban az épületben. Most ugyan az örömtől sírdogál kicsit, de az arcán már ott a mosoly. „Szép lett a kollégiumunk!” – mondja, természetesen többes számban. Megkérem, beszéljen erről az időszakról.

– Megengedi, hogy én is Kavicsnak szólítsam? Honnan ered ez a becenév?

– Hát persze, nyugodtan! Engem mindenki így ismer. Így szólított Meskó Gábor bácsi, a kollégiumi igazgatók nagy öregje, és Kavics voltam a kollégáknak, hallgatóknak is. Egy kolleganóm kisgyermekétől 1968-ban kaptam ezt a nevet, a Kőváriról ez jutott az eszébe.

– Mikor és hogyan került Kavics a kollégiumi gépezetbe?

– 1964-ben nyílt meg a kollégium az addig szanaszét lakó diákok nagy örömeire. Én 1968-ban kerültem a Vegyipari Egyetemre, amikor még más területen dolgoztam,

de hallgatókkal is foglalkoztam. 1976-ban az egyetemisták invitálására mentem át a kollégiumba, ahol előadóként ténykedtem, szerveztem a napi programokat. A kollégium igazgatója kezdetektől Meskó Gábor egyetemi docens volt. Tőle tanultam mindent, többek között azt is ami a hitvallássommá lett:

– Az egyetem dolga a szakmaiság biztosítása a hallgatók számára, a kollégium feladata pedig, hogy egy jó közösségi szellem kialakításával ne csak jó tanár, mérnök váljon az itt végzős diákból, hanem egy a kultúra iránt érdeklődő, gazdag érzelmvilággal rendelkező értelmiségi ember.

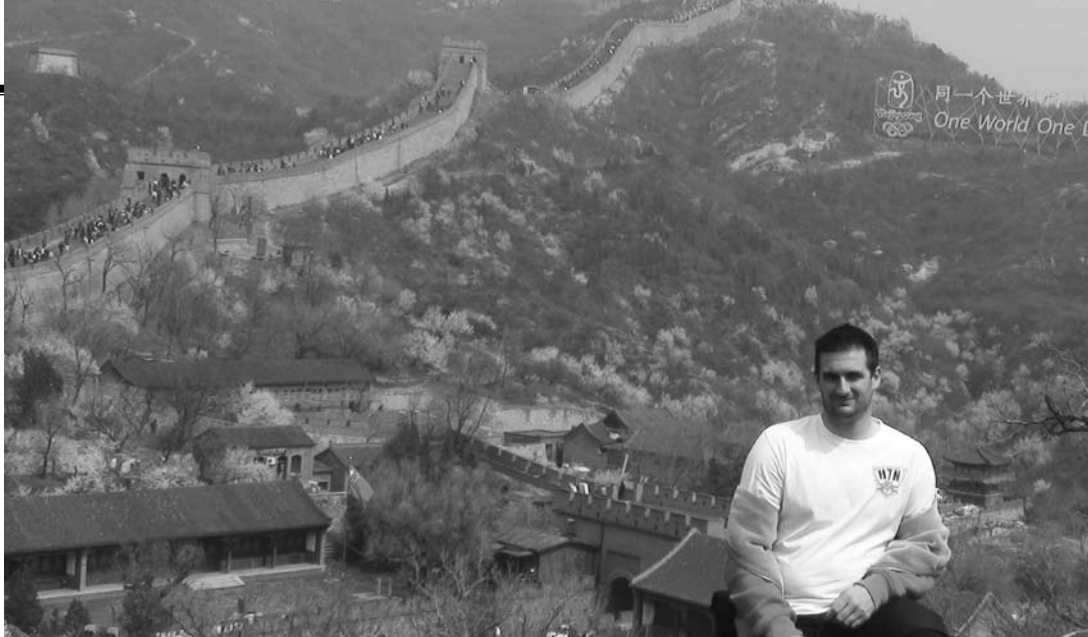
– 1986-tól Varga István igazgató mellett

helyetteseként dolgoztam, és láttam el a feladatokat. Megbízott bennem, ezért nagy volt az önállóságom. 1996 és 2006 között én voltam a kollégiumok igazgatója, az utolsó időszakban 13 házra bővült az egyetemistáknak helyet adó egységek száma. Bizony nem volt egyszerű ennyi felé koncentrálni, de a hallgatókkal törődni kellett. Mire a golyák megjöttek a kollégiumba, én már mindegyikről tudtam mindent, a nevüket, a családi helyzetüket.

– Mitől működött olyan sikeresen a gépezet? Miért volt jó Veszprémben egyetemi kollégistának lenni?

– Két nagy elődömmel együtt nagyon jó csapatot alkottunk. Az életünk volt a kollégium. 1976-tól három éven át az intézményben laktam, s gyakorlatilag a hallgatókkal töltöttem minden percet. Ismertem a problémáikat, és segítettem a megoldást megtalálni. Elköteleztem magam mellettük, és ezt komolyan véve terveztem az életüket, érdekeltté téve őket abban, hogy az tartalmas is legyen.

– Elkezdtek a kollégiumi öntevékeny csoportok kialakítását, stúdió, fotó- és kerámia-kör, újságírócsoport alakult. Én vállaltam az eszközök beszerzését. A Magyar Rádiótól

Gerebics Roland ízig-vérig fűzfői

Úgy látszik, a fűzfőiek igazán tudják, hogyan kell időzíteni. A település ötvenéves, egyenként jubilálnak a nagy múltú sportegyesületek, emellett jónéhány gazdasági társaság is, ráadásul éppen 15 éve, hogy Gerebics Roland először látogatott a lőtérre. Ami azóta volt, az már történelem.

– Vegyük át a történelmi részeket, hogy biztosan minden olvasónk megismerje az eredményeid.

– 1993-ban kezdtem a lövészetet Székely Dénes és Putz István keze alatt, '94-ben a Balatonfűzfői Koronglövő Klub igazolt versenyzője voltam. Innen, Fűzfőről jutottam ki 2000-ben Sidney-be, ahol olimpiai 5. helyezést értem el.

– Majd másik egyesületnél folytattad...

– 2001. január 1-jétől váltottam, a mentoromnak köszönhetően kifejezetten rám szabottan épült Sarlópusztán egy lőtér, illetve megalapítottuk a Sarlópuszta Olimpiai Sport Egyesületet, amelynek ma már átlagosan 40-60 fő igazolt versenyző tagja. Így Vasvári Erzsébet szövetségi kapitány edzésével, Putz István felkészítésével dolgozom. A mentorom és ez az egyesület olyan feltételeket biztosított és biztosít számomra, amelyet sajnos fűzfői lövész-sportegyesület nem teljesíthetett volna, de igazán sosem hagytam el a várost. A mai napig itt élek, felváltva edzek Sarlópusztán és Balatonfűzfőn is, ami kifejezett jó, hiszen nem szokom hozzá egy lőtérhez, így nem jelent gondot idegen helyen lőni. Egyedül a lőszer ugyanaz mindig, amit a Nike-Fiocchi Kft. biztosít.

– Pekingben mindenki dobogóra várt.

– Peking nem az én olimpiám volt. Döntőesélyes voltam, és ha az ember bejut a döntőbe, az érem már igazán kevésen múlik.

– Mit vártál önmagadtól?

– Az első hat hely közé vártam magam. Mindössze egy korongon múlt, hogy nem kerültem döntőbe. A vége a 9. helyezés lett.

– Hogyan tud magával elszámolni ilyenkor egy élsportoló?

– Nagyon nehezen lehet feldolgozni. 2006 júniusában szereztem meg a kvalifikációt az olimpiára, azóta minden egyes nap erre készültem, ezzel keltem, ezzel feküdtem. Úgy gondolom, a szakmai tudásom megvan ahhoz, hogy olimpián versenyezzek. Azt azonban látnunk kell, hogy milyen tényezők befolyásolják egy sportoló életét, és egy-egy versenyen hozott pillanatnyi formáját. A koronglövészetet leginkább ahhoz tudnám hasonlítani, amikor az ember felül egy biciklire, egy széles, sima úton felgyorsít amennyire csak tud. Az út azonban beletorkollik egy olyan keskeny hídba, amelynek korlátai között éppen hogy elfér a bicikli kereke. A híd 5 méter hosszú, végig maximum sebességet kell hozni, és egyszer sem lehet félrekapni a kormányt, mert a mélybe zuhan. Ilyen a koronglövészetben egy lövés. Egy sorozat 200 lövésből áll. 200-szor kell hibátlanul végigszágulni a hídon.

– Talán sikerült érzékeltetnem, mit jelent kiállni, versenyezni. Az már nagyon nagy munka, hogy ha az ember egyszer hibázik, ne vonja el a figyelmét, ne legyen ideges, és többször ne vétessen. Itt mindig 100%-ot kell nyújtani, ez

nem csapatsport, mint például a vízilabda, ahol ha az egyik sportoló csak 60%-ot ad, de a csapata jó, akkor ez az egy, gyengébb játékos is olimpiai bajnok. Egyéni sportban ha egyet hibázol, már nem vagy bajnok.

– Sajnos ma Magyarországon egy-egy bajnoki cím tétje az, hogy tudod-e folytatni a sportot, tudod-e finanszírozni a következő versenyt. A koronglövő, bármennyire is jók, bármekkora hírnevet szerzett is mondjuk Igaly Diána a magyar lövőknek, nem a szponzorok első számú célpontja. Állami támogatás Peking előtt is mindössze a felkészülés évében, az utolsó öt hónapban volt, ráadásul feltételezések szerint sokhelyütt a pénz 50%-a azokhoz kerül, akik csak élnek a sportból, nem magukhoz a sportolókhöz. Az évközi versenyek és az olimpia között pedig időben is nagy a távolság, amit pénzügyileg nehéz átvészeln. Saját tapasztalat, hogy ez a fajta bizonytalanság rossz hatással van a versenyzőre, elvonja a figyelmét a felkészüléstől. Ez jócskán meglátszott a pekingi magyar eredményeken is.

– Úgy látom, te magad vagy a saját marketingesed, ügyvezető, könyvelő is. Hogyan tovább?

– Ez az egyetlen lehetőségem a profi szint megtartására. Ha sportolóként akarok élni, fel kell vennem a pléhpopát, és be kell kopogtatnom cégekhez, szponzorokat kell szerveznem. Ötleként megfogant egy saját sportegyesület kialakítása, és természetesen az, hogy 2012-ben Londonban végigmenjek 200-szor hibátlanul azon a hídon.

Vitkóczi Éva

15 éves a Szőnyi Kulturális Egyesület

Sok, sok pozitív lépésről, előremutató megoldásról mesélt lapunknak Kerekes Tibor, aki a megalakulása óta elnökként vezeti a Szőnyi Kulturális Egyesületet. A most tizenöt éves szervezet sok mindent megélt már fennállása óta. Voltak rosszabb és jobb idők, de mindig - ahogyan most is - képesek voltak a megújulásra, az összefogásra.

– Mi adta az ötletet, az indíttatást az egyesület megalapítására, hiszen akkoriban még nem igazán volt divat civil szervezetet létrehozni?

– Az egyesület alakulásakor a művelődési házat Mészáros Éva művelődésszervező vezette. Készült ekkor egy felmérés a szőnyiek kulturális életéről, elképzeléseiről. Arra az eredményre jutottunk, hogy bizony megváltoztak a kulturális szokások, kiüresedtek a korábbi művelődési formák. Ugyanakkor a felmérésből az is jól látszott, hogy az itt élők nagy többsége szívesen tenne a falujáért, a hagyományok felelevenítéséért. Megfogalmazódott az igény a közösség újraszervezésére, egy olyan hely kialakítására, ahol az emberek kulturált körülmények között találkozhatnak egymással, és ahol idős és fiatal egyaránt jól érezheti magát.

A felmérés készítői összehívták azokat, akik a kérdésekre választ adtak, s így alakult meg az egyesület. Molnár Éva lett az egyesület titkára, engem pedig - miután nekem is volt néhány ötletem -, elnöknek választottak.

Hihetetlenül sokféle elképzeléssel álltak elő a helyiek, s miután nem állt rendelkezésünkre nagy létszámú szakmai apparátus, szűkíteniünk kellett a tevékenységi körünket. Az igazi fordulatot az jelentette, amikor eljutottunk odáig, hogy az egyesület átvehette üzemeltetésre a művelődési házat. Korábban ugyanis sokféle ütközés, konfliktus adódott abból, hogy a komáromi Csokonai Művelődési Ház amolyan periférikus egységként működött. Természetesen - miután

a művelődési ház üzemeltetése alapvetően önkormányzati feladat -, a későbbiekben sem maradtunk teljesen magunkra. Az önkormányzat továbbra is vállalta a rezsit és a bérköltségeket, mi önkéntesek pedig - a művelődésszervező irányításával - gondoskodtunk a rendezvények lebonyolításáról.

Rögtön az elején felelevenítettük a szüreti felvonulás hagyományát, majd ennek sikerén felbuzdulva később másfajta eseményeket is életre hívtunk.

A közel tizenöt év alatt rengeteg minden történt. A művelődésszervezők időnként - rendszerint magánjellegű problémák miatt - cserélődtek, de valamennyien rendkívül jó színvonalú munkát végeztek. Elnökként néha-néha egyfajta villámhárító szerepet is elláttam, több-kevesebb sikerrel próbáltam összehangolni az elnökség és a főállásúak munkáját. Összességében elmondhatjuk, hogy nem volt túl sok konfliktus.

– Mi a helyzet ma? Hogy látják a jövőt?

– Azt gondolom, hogy egy igen kedvező időpontban találtunk rá a jelenlegi művelődésszervezőnkre, Nyikus Annára, aki rendkívül kreatív, rengeteg új ötlete van, amelyek segítségével képes lesz a művelődési háznak egy új arcot adni.

Látni kell, hogy a művelődési házak funkciói mára ismét átalakultak. A média erőfőlénye miatt azt a funkciót, amiért létrehozták őket, ma már nem képesek betölteni. Az emberek a tévé előtt maradnak, s még

a nagy nevek sem mennek már be a művelődési intézményekbe. A művelődési háznak új, teljesen egyedi arculatra van szükségük ahhoz, hogy a továbbiakban is be tudják tölteni a nekik szánt szerepet.

Nyikus Anna nem csak művelődésszervező, hanem népművész is. A szőnyi népművészeti hagyományokat - miután erre igény mutatkozik - igyekszik újjáéleszteni. Ezáltal a művelődési ház is egy teljesen más jelleget ölt a korábnál. Biztosak vagyunk benne, hogy a szőnyi teljesen el fog térni Komárom város más hasonló művelődési intézményeitől. Nagyon fontos, hogy ez történjen. A már kialakult hagyományos ünnepeinket folytatjuk, és a népművészeti hagyományokra építve újabb és újabb kezdeményezéseknek biztosítunk teret.

Külön öröm a számunkra, hogy azokat a közösségteremtő célokat, amelyeket mi az indulásunkkor kitűztünk - például a faluszépités, a múlta való emlékezés -, ma már a faluban azóta létrejött további civil szervezetek karolták fel. Úgy tűnik, hogy képesek voltak jó példát mutatni, rávilágítani arra, hogy a civilszervezetekre szükség van, és hogy azok igen is életképesek lehetnek. Ma már - természetesen - ezek a szervezetek közösen veszik igénybe a nemrégiben megújult művelődési házat. Mérföldes öröm volt mindannyiunk számára annak az emléktáblának az újraavatása, amely a művelődési ház felújítása során került elő. Az emléktáblát elődeink készítették a művelődési ház megépítésekor. Felemelő volt ily módon is emléket állítani az ősöknek. Emberek találkoztak itt régen, és találkoznak itt ma is, abban az épületben, ahol szüleik, nagyszüleik is összejöttek az ünnepeiken. Emberek, akik maguk is tovább viszik egy kicsit közös ügyeinket.

Cseh Teréz

Kántor János – festőművész – Esztergom

Akit nem érdekel a kenyérharc

Kántor János haja az évek folyamán egy kicsit megritkult, szakálla hófehér angyalhajra emlékeztet. Kedélye, intellektusa azonban a régi. Legalább húsz éve ismerjük egymást, közösen csináltunk végig néhány bajnai alkotótábor, tömött hamutartók, egymás egészségére ürített poharak és éjszakába nyúló beszélgetések alapozták meg ismeretségünket. Lehet, hogy a róla készült cikk ezért kissé személyesebb, elfogultabb lesz a többinél, de idézem a festőművészt: legyünk életművészek, szakítsuk le minden perc virágát!

Esztergom régi városrészében, műtermében, munka közben találtam rá Kántor Jánosra. Hellyel kínált, majd kölcsönös szabadkozással teltek a percek. Én kocsi-val voltam, ő pedig vigyáz az egészségére, így nem koccinthattunk a viszontlátás alkalmából. Képek vettek körül bennünket. Különösek, nagyméretűek, provokatívan színesek, rikítóak. Egy új alkotói periódus lenyomatai.

– 1947-ben születtem Salgótarjánban, idén pedig nyugdíjba mentem az esztergomi Petőfi-iskolából, ahol tanítottam. Nagyon jól érzem magamat most a bőrömben, boldog hónapokat éltem meg. Azt csinálom, amit akarok, amit szeretek: festek, dolgozom. Valamikor harminckét éves koromban lettem szabad ember, ha úgy tetszik, életművész, mert élni jó, élni szép, bolond, aki nem használja ki ezt az egyszeri lehetőséget. Nem akartam a művészetből megélni, soha nem érdekelt a kenyérharc, ám valamiből el kellett tartani a családomat, így kezdtem el tanítani. A művészet mellett megmaradt annak, amire szerintem való: korlátlan, befolyásoktól mentes, szabad, örömet szerző tevékenységnek.

Kántor János nem kezdett el üzletelni a képeivel, nem kellett megalkudnia, inkább elvállalta egy-egy nyári tábor megszervezését a tanítás mellett. Tatabányán, Sárváron, Esztergomban, Bajnán találkozhattak vele a művészetért rajongó, azt művelni kívánó tehetséges gyerekek és felnőttek. Ezekről már csak múlt időben beszélhetünk, ám a felvidéki Szögyénben immár tizedik éve szervezi, vezeti a nemzetközi alkotótábor. Uniós támogatással, osztrák, kanadai, német, lengyel, erdélyi, szlovákiai, cseh és magyar profi művészek töltik együtt a június végét, július elejét. Művészetszervező tevékenységéből mára ennyi maradt, a gyermekekkel való foglalkozást Balázs és János fia viszi tovább.

– Apám katonatiszt volt, akit ide-oda helyeztek a kor igényei szerint. 1963-ban kerültünk Esztergomba, én pedig nem akartam a családi hagyományt folytatni, azaz katonaként élni. Ehelyett tizenöt évig dekoratőrként, grafikusként dolgoztam. 1967-ben volt az első klubkiállításom, 1980-ra jutottam el addig, hogy tagja lettem a Képzőművészeti Alapnak, azaz hivatásos

művésznek érezhettem magamat. Soha nem jutottam el addig, hogy sztárolt művész legyek, a divatos trendek helyett mindig fontosabbnak tartottam a szakmai hátteret, és a függetlenséget.

János szerint az altamirai barlangrajzok óta nehéz újat alkotni a képzőművészetben, az alkotónak mindössze az a feladata, hogy az ősi, ösztönös benyomásokat a kor igényei szerint megváltoztassa. Hatalmas értékvesztést tapasztal manapság, amíg a tévében percemberkéik, sztárocskák órákat, napokat szerepelhetnek, a művészeknek jó, ha néhány perc jut. Pedig a művészetre szükség van, a művészet kell – ez a hite, ez a meggyőződés az élete. Ezen felfogás mentén alkot kísérletezik jelenleg is.

– Először a metszetet, a grafikát, majd a nyomatot készítem el nagy méretben, ezt festem tovább. Ilyen jellegű alkotásai manapság talán csak Emilio Vidolának vannak. Állandó átalakulásban van a kép, átformálom, átszínezem, soha nem marad meg az eredeti nyomat. Izgalmas, új út ez, amin járok, olykor konfliktusokat is okoz, mert szokatlan, újszerű kifejezési eszköz.

Mutatja az elkészült képeket, különös vibrálás, vonalak, színek kavalkádjá, expresszív hatás árad az alkotásokból. Olyanfajta érzést sugároznak, mint ő maga, az örökké nyughatatlan, újat kereső, kimeríthetetlen energiájú (élet)művész.

Veér Károly

Dr. Frisch Gyula – képzőművész – Berhida

A rajz igen is fontos tantárgy

Földrajz-rajz szakos tanár, nyugalmazott iskolaigazgató, igazi pedagógus. Pályáját kitüntetések – Miniszteri Dicséret, Oktatásügy Kiváló Dolgozója, Kiváló Tanár, Pro Meritis ezüst, arany-, valamint Apáczai Csere János díj –, s emellett számos pedagógiai témájú publikáció kíséri. Ezzel párhuzamosan – mintegy hobbiaként – folyamatosan fest és kiállít, számos csoportos és egyéni kiállításon mutatta be eddigi munkáit.

– Meséljen kicsit a családjáról! Mikor és hol született, kik voltak a szülei, és hogyan alakult a pályája?

– 1939-ben Hárságyon, a mai Hárskúton születtem paraszti családban. Apám paraszti gazdaságot vezetett, édesanyám pedig a ház körüli teendőket látta el. Volt dolga bőven, hiszen hatan voltunk testvérek. Ez bizony igazán jó nevelő közeg tudott lenni, nem lehettek túl nagy igényeink. Mivel nem voltam rossz tanuló, a tanáraink javasolták, hogy folytassam a tanulmányaimat Pápán az Apáczai Csere János Tanítóképzőn. 1957-ben végeztem. Tanítani a Zala megyei Nagykapornokon kezdtem, majd a katonaság után Vilonyára kerültem. Itt ismerkedtem meg a feleségemmel is. Összeházasodtunk, s mivel itt Berhidán ígértek lakást is, munkát is, ezért ide költöztünk. Időközben beiratkoztam a Pécsi Tanárképző Főiskolára, ahol 1966-ban földrajz-rajz szakos tanárként végeztem. Két évig tanítottam Berhidán, aztán Veszprémbe kerültem, majd később Várpalotára, ahol 1977-ig iskolaigazgatóként tevékenykedtem. A tanárképző után rövidesen egyetemi tanulmányokat folytattam az ELTE BTK pedagógia szakán, 1975-ben pedig az egyetemi doktori címet is megszereztem.

– Ön nem csak tanár, iskolaigazgató, de igazi pedagógus, szakértő is, hiszen számos pedagógiai témájú publikációja is megjelent, foglalkozott például az egyéni tanulásal is.

– A doktori disszertációm témája volt egy kísérlet, az egyéni, önálló tanulásról. Azt vizsgáltuk, hogy melyik hatékonyabb, illetve, hogy hogyan kell tanulni.

A pedagógia szakma számos területén dolgozhattam – voltam tanulmányi felügyelő; főelőadó az Oktatási Minisztérium Vezetőképző és Továbbképző Intézetében; csoportvezető, igazgatóhelyettes a Veszprém Megyei Pedagógiai Intézetben. A tapasztalatainkat – társszerzőkkel – számos pedagógiai témájú kötetben is sikerült megörökítenünk.

A rajz, úgy vélem, – akár csak a beszéd –, egyfajta kifejezőmód, amit a lehető leggyakrabban használni kell. A jó tanár szerintem mindig rajzol, hiszen úgy könnyebb mindent megérteni, ha nem csak verbálisan, de vizuálisan is megjelenik az adott információ.

Ráadásul mindenkinek más a látásmódja – én erre is neveltem a gyerekeket, szabadságot adtam, többféle variációt felvázoltam, s mindenki indulhatott a maga egyéni útján. Én magam is mindig rajzoltam, de a gyerekeket is erre inspiráltam. Sokan – a keményebb tantárgyak képviselői közül – leszólják a rajzot, potya tárgynak tartják, holott a rajzhoz szükséges a tárgyak, emberek megfigyelése, s a látvány rajzi eszközökkel történő megjelenítése, ami fegyelemre nevel, (és persze tudni kell, hogy mit kell megfigyelni).

– Ilyen gazdag pedagógiai pálya mellé hogyan fért bele az idejébe a festészet?

– Amióta nyugdíjba mentem természetesen sokkal több időm van, azóta intenzívebben kezdtem rajzolni, festeni. A rajztanítás nagy hatással volt, s van ma is a festézetemre. Néha-néha fel szokták tenni a kérdést: Meg-

éri? Nos, ha ezen kell gondolkodni, az már régen rossz, akkor nem is szabad csinálni. Én élvezem, ahogy csinálok, örömet lelem benne. Kitűnő mestereim voltak: a tanítóképzőn Ciraki Lajostól tanultam, Pécsen pedig Plattthy György és Kelle Sándor tanított.

– Mit fest legszívesebben? Vannak kedvencei?

– Olajjal dolgozok, és sokféle témájú képem van. Csendéletek, tájak, puszták, a Balaton, a Bakony sok munkámban megjelenik, de előfordul például, hogy egy-egy külföldi utazás során jön az ihlet. Természetesen vannak olyan képeim, amelyekről semmi pénzért sem válnék meg, ilyen például a Szerelemvirág, de persze örülök, ha megveszik egy-egy alkotásomat.

– Merre voltak eddig kiállításai?

– Több mint húsz alkalommal volt már szerencsém bemutatkozni különböző helyszíneken. Volt kiállításom – hogy csak a legfontosabbakat említsem – Pécsen, Szombathelyen, Veszprémbe, Pápán, Székesfehérváron, Várpalotán, Nagykanizsán, illetve kisebb helyeken is, mint például Devecseren, Hárskúton, Tésen, Noszlopon, Balatonkenesén, Nádasladányon. Egy alkalommal külföldre is eljutottam, Hárskút testvértelepülésén, Enzesföldén (Ausztriában) volt módom bemutatni a munkáimat.

– Van valami, amire igazán büszke az elmúlt időszakban?

– Talán az egyik legkedvesebb kitüntetés a számomra, hogy megkaptam az Apáczai Csere János-díjat, s azt csak utólag tudtam meg, hogy a tantestületem terjesztett fel, az ő kezdeményezésük volt. Ez az igazán fantasztikus elismerés a számomra, mert tudja, én mindig teljes odaadással tettem mindent, s mindig színvonalasan próbáltam tenni, amit lehetett.

Cseh Teréz

Both Lehel – zongoraművész – Dorog

A császár után, tiszteletben a második

1942-ben Budapesten született, ma Dorogon él. Zongoraművész és tanár. Számos dorogi ifjú muzsikust segített továbbtanulni a tanárképző főiskolákon. Növendékei között nemzetközi versenyek nyertesei, illetve díjazottjai találhatók. Számos japán kitüntetés és díj mellett 2004-ben megkapta a Magyar Felsőoktatásért Érdemérmét. Több kottakiadása és két lemezkiadása van. Beszél angolul, japánul, oroszul.

– Miért akar egy gyerek zongoraművész lenni?

– Nem akar, legalábbis én orvos szerettem volna lenni. A szülői becsvágy az, amiért valójában zenész lettem. Amit nem sikerült nekik elérniük, azt úgy gondolták, majd én megvalósíthatom. Gyakorlatilag az egész gyerekkoromat a hangszer mellett töltöttem. De valójában ezt nem is lehet másképpen megcsinálni. Tudatosan kezdeni már rég késő lett volna. Ez szinte minden hangszer esetén igaz. A tehetség nem elegendő, hihetetlen mennyiségű gyakorlás áll az igazi művészet mögött. A zongorista élete pedig kifejezetten rabszolgasors, rá egy zenekarban gyakorlatilag nincs szükség. Össze van zárva hangszerével, és a társas zenélésre csak egy bizonyos szint elérése után nyílik alkalma, de ez is nagyon kevés. Aki nem tud kiugróan teljesíteni, az itt menthetetlenül elvész.

– Hol és milyen tanulmányokat folytatott?

– 1965-ben diplomáztam a Zeneakadémián Solymos Péter professzornál, majd két évig a Szovjetunióban, Leningrádban – ma Szentpétervár – folytattam tanulmányaimat Nadezsda Golubovszkajánál. Miután hazajöttem, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola – ma Konzervatórium – ifjú tanára lettem. Emellett 1974-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola – ma Egyetem – Tanárképző Intézetében a zongoratanárszék vezetőjévé választottak, majd 1976-tól igazgatóhelyettesként is dolgozhattam.

– Hogyan került Japánba?

– Solymos mester négy éven át Japánban dolgozott egy egyetemen, s hívták ismét vissza, ő

azonban ekkor már elmúlt 70 éves, s nem vállalta az újabb utazást. A japánok így megkérték, hogy javasoljon valakit maga helyett, s én lettem ez a szerencsés. 1989-ben először két évre mentem ki vendégprofesszorként a japán Aichi Művészeti Egyetemre, ahol a mesterképzés vezetője lettem. Szerződéselem lejártakor további két évre meghívtak. Maradtam. Majd egy másik helyen, a Nagoya Művészeti Egyetemen taníthattam még két esztendő. Csodálatos évek voltak ezek. Japánban a tanárt nagyon tisztelik. Jó tud érezni, hogy a császár után, tiszteletben a tudás hordozóját illetve átadóját értékelik a legmagasabbra.

– Miért jött haza?

– Valójában a feleségem válaszütt elé állított: vagy a család vagy Japán. A döntés egyértelmű volt. Miután visszajöttem, a Tanárképző Intézetben ismét megválasztottak tanszékvezetőnek, majd 1996-tól igazgatónak. 2004-ig vezettem az intézetet, majd 2006-ban nyugállományba vonultam.

– Zongoraművészként bejárta a világot, merre koncertezett?

– Idehaza aktív zongoraművészként gyakorlatilag nem volt lehetőségem, Japánban ezt ki se kerülhettem volna. Az én zongoraművészi pályám Japánban teljesedett ki. Megismerkedtem egy japán zongoraművésszel, Fujimoto Mamival és négykezes stílusban, illetve két zongorán elkezdtünk együtt játszani. Japán összes nagyvárosában megfordultunk együtt, de felléptünk számos európai országban – Né-

metország, Hollandia, Norvégia, Ausztria –, s két koncertkörutunk volt az USA-ban is. 1995 után Fujimoto-Both Duoként Magyarországon is rendszeresen koncerteztünk, sőt állandó szereplői vagyunk a Római Nyári Zenei Fesztiválnak is.

– Zenetanárként hogyan látja a mai zenei képzés helyzetét?

– Sajnos úgy vélem, hogy tönkre teszik a zenei oktatásunkat. Vészesen sorvad az a csodálatos zeneoktatási struktúra, amit 1945 után kiépítettek, és az egész világ a csodájára járt. Ez nem méltó folytatása a Magyarországon a Nemzeti Zenede keretei között már 1838 óta folyó hivatalos zenetanításnak. A Tanárképző Főiskola a Liszt Ferenc által támogatott Nemzeti Zenede jogutódja, ahol többek között Erkelről Ferencsikig a legkiválóbb magyar muzsikuskok dolgoztak. Egy ilyen intézményt nem megszüntetni kellett volna, hanem európai unicumként támogatni. Kérdem én, hogy melyik országa a világnak szüntetne meg egy 171 éves tradícióval büszkélkedő intézményt, ami csak dicsőséget hozott az országnak. Zenei felsőbb vezetőinket – akik magukévá tették ezt az eszement Bolognai Rendszert – kizárólagos felelősség terheli. Most megy ki az utolsó évfolyam, akik még tanárképzős diplomát fognak kapni. A magam részéről nagyon büszke vagyok rá, hogy a Nemzeti Zenedéről sikerült egy szép könyvet kiadnunk.

– Szomorúan látom viszont, hogy mindaz, amiért egész életemben dolgoztam, viharos gyorsasággal tönkre megy. A tanítványaimra azonban – azokra, akik keményen dolgoztak – nagyon büszke vagyok. Mindazokra, akik komoly nemzetközi sikereket, eredményeket értek el, de főleg azokra, akik itthon, ma is a vállukon viszik zeneoktatásunk egyre sanyarúbb sorsát fillérékért.

Cseh Teréz

Géczy János – író, költő, szociográfus – Veszprém

Harminc éve veszpréminek vallja magát

Idén jelent meg a veszprémi Cholnoky-család történetét feldolgozó, mozaikos szerkezetű nagyregénye, most pedig saját kertje históriáját írja Géczy János, a Veszprémben író és alkotó költő-író, a Pannon Egyetem Antropológia és Etika tanszékének tanszékvezető docense.

A vár fokán álló tanszéki irodájában fogad egy meglehetősen hosszú éjszaka után, amikor az olimpiai bajnok amerikai evezős csapat magyar származású tagjával, Susan Franciával szervezett beszélgetést legkiválóbb és kitartó tanítványai számára. Géczy János különleges figurája az irodalmi életnek. Olykor feltűnik Veszprémben néhány évre, majd ugyanolyan természetességgel a háttérbe vonul, mint mondja, sosem akart a közéletben jelen lenni, sem a művészetből élni, mindig is egy tisztességes és szolid tanári pályát képzelt el magának. Ezért sokat tett, a szegedi egyetemen végzett kutató biológusként, antropológusi diplomát szerzett, mert úgy véli, az élet- és természettudományokat nem lehet nem intézményes körülmények között megtanulni.

– Egy összetett és hasznos szakmára készültem – vallja be őszintén, felmerült gondolataiban a természetfilmezés, többek között ezért is került 1978-ban Veszprémbe, az UNESCO és a Magyar Kormány által alapított Országos Közkutatási Intézetbe, ahol a '80-as évek végéig biológus szerkesztőként dolgozott.

– Ebben az időszakban kezdtem el érdeklődni, majd mélyebben foglalkozni az európai művelődéstörténet néhány fontos kérdésével, ekkorra halmozódott fel bennem a kellő háttértudás – mondja, és magyaráz – nem kell ehhez több, mint másokat olvasni, de ehhez a fél egyetemi könyvtárnyi irodalomhoz kell és 15-20 év.

Azóta, bár több városban is megfordult – előbb egy fővárosi kutatóintézetben, majd a pécsi, és a budapesti Képzőművészeti Egyetemen dolgozott – veszpréminek vallja magát, itt vett és alakított ki magának egy kertes házat, és mindig ide jár haza, hol Brüsszélből, hol Kínából, hol éppen Paloznakról. Egyetemi oktatói megbízatását és állását Pécsen kapta nevelés- és művelődéstörténet oktatására, ahova

mind a mai napig óraadóként visszajár. Ezzel párhuzamosan dolgozhatott ki egy mai napig működő oktatási programot az akkori Képzőművészeti Főiskola számára, ahonnan szintén nem tudott elszakadni. Veszprémben nagyon sokáig inkább költőként, íróként, posztmodern alkotóként ismerhették, oktatóként csak később, 2004-től, amikor a Pannon Egyetem tanszékvezető docense lett.

– *Barátaimmal és mestereimmel a kilencvenes évek elején indítottunk útjára egy neveléstudományi folyóiratot, az Iskolakultúrát, ami mára az egyik legismertebb, referált, havonta megjelenő pedagógiai periodikává vált – meséli az azóta is főszerkesztő költő. Ennek a köréből került a Veszprémi Egyetemre Kamarás István olvasáskutató, aki antropológia, etika, és társadalomismereti szakot dolgozott ki s létrehozott egy európai viszonylatban is unikális tanszékét. Nyugdíjazásakor utódjaként a szakalapítástól vele együtt dolgozó Géczyt szerette volna látni a tanszék élén, aki így igent mondott az egyetemi meghívásra, és így került vissza a hosszú kitérő után a királynék városába.*

Írásaihoz mindig is különféle volt az olvasók viszonyulása. Nyitottságán, szókimondóságán, nyílt problémakezelésén sokak meghökkenetek, sokműfajúságát pedig többen vonzónak találják, őt ez a széles regiszterhasználat teszi különlegessé. Első szociográfiái rengeteg szakmai és irodalmi újítást hoztak, melyeket mára elfogadott a szakma és az irodalom, de igazából azokról a témákról, amiket feszegetett nyíltan csupán a rendszerváltás után lehetett beszélni. Szakirodalmi publikációi alapján követhető, több mint 20 éve a nem intézményes tudásátadás egyes európai formáit kutatja, ezen belül is gyakran egy-egy alakzat, például a rózsa sorsát figyeli, amelyről több tudományos monográfiát írt. – Nagyon kevés olyan szimbólum van a világirodalomban,

amely a civilizáció kezdetétől fogva a mai napig minden kultúrában benne van, és minden földrajzi-kulturális térségben eltérő módon jelenik meg.

A új évezredben két-három kisebb verseskötete, esszékötetei jelentek meg, valamint 50 éves korára válogatott verseiből adott ki a Kortárs Kiadó egy bőséges összeállítást. Az utóbbi években azonban egyre termékenyebbé vált, tavasszal jelent meg Tiltott Ábrázolások Könyve címmel a veszprémi Cholnoky-család életének feldolgozása, mellyel szerkesztőként és művelődéstörténészként 25 éven keresztül foglalkozott. Életművét az ezredforduló előtt öt kötetben megjelentető Orpheusz Kiadó jövőre tervezi az utóbbi négy-öt év verseinek egybeszerkesztését, és Veszprémről írt esszéisztikus műveit is szeretné csokorba szedni.

– *Három éve dolgozok valamin – avat be műhelyének titkaiba – egyelőre nem tudom, mi is lesz a címe ennek a szövegfolyamnak, melyben a saját kertem történetét jegyzem föl. 16-17 fejezet készült már el, ezek mindegyike megjelent irodalmi folyóiratokban. Még kell hozzá egy-két év, és talán addigra összeáll a csoportkép – ígéri. Természetesen a mű nem csak a kertről, hanem azokról az eseményekről szól, melyekről a hortus falai – kívülről és belülről – mesélni tudnak, egyfajta belakható mikrokozmoszról. Úgy érzi, mintha megint egy olyan korszak jött volna el, ahol csak a magánéletnek lehet értelme és jelentősége.*

– *Távgyalogló vagyok. Nem ijedek meg attól, ha hosszú ideig nincs eredménye annak, amiért dolgozom. Ami az irodalmi tevékenységet jelent, nagyon figyelem honlapomat – melynek naponta 20-25 olvasója van – és látom rajta, mi az, ami elkezd fontossá válni ismeretlen olvasóim számára. Verseimet általában éjszaka, ezt a kerti szövegegyűjtést inkább hajnalban olvassák legtöbben – osztja meg velem megfigyelését, majd levonja a konklúziót – egy- másfél éves olvasói kémlelés után tudja csak megmondani, mi lesz majd a könyvből, összeáll-e, érdemes lesz-e befejezni. Hogy a tanszéki tevékenység sem eredménytelen, abban ugyancsak bizakodom.*

Mátyus Tamás

Négy régió határán, de nem periférián

Régióink igen szerencsés helyzetben van felsőoktatás terén, hiszen öt városunkban zajlik a diákélet. A Pannon Egyetem, a Modern Üzleti Tudományok Főiskolája, a Vitéz János Katolikus Főiskola, és szomszédolásunk eredményeként a Pázmány Péter Katolikus Egyetem bemutatkozója mellett novemberben szemügyre vettük a Dunaújvárosi Főiskolát – ebben segítségemre volt dr. Kadocsa László általános és tudományos rektorhelyettes.

1962. szeptember 1-jétől jegyzik az intézményt Felsőfokú Kohóipari Technikumként, majd 1969-től a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Kohó és Fémipari Főiskolai Kara. A Miskolci Egyetem részeként működik a dunaújvárosi kar egészen 2000-ig, amikortól önálló felsőoktatási intézményként, Dunaújvárosi Főiskola néven működik tovább.

– A ranglétrát fokról fokra járták. Várható, hogy meg sem állnak az egyetemmé válásig?

– Titkos, jövőbeli célunk, hogy egyetemi formában taníthassunk, ehhez azonban még teljesítenünk kell néhány feltételt. Jelenleg 58 minősített oktatónk van – 2000-ben kevesebb, mint tíz volt –, és közel harmincan állnak véds előtt. Velük együtt már teljesül az egyetemmé váláshoz szükséges arány. A humánerőforráson túl feltétel még két doktori program is – az országban elsők között indítottunk mérnöki diplomával rendelkezők számára tanári mesterképzést, amely a főiskola első egyetemi képzése, és már a tervek között szerepel műszaki területen a doktori képzés akkreditálása.

– A felvételizők körében számít, hogy főiskola vagy egyetem?

– Inkább presztízs kérdés. Az oktatást tekintve inkább csak a minősített oktatók létszáma korlátozódik a különbség. A Bologna-folyamatnak köszönhetően mára kialakult egy lineáris képzési struktúra, amelyhez ma még egy duális (egyetem és főiskola) intézményrendszer csatlakozik. Napjainkban fontos a gyakorlat-orientált képzés és ez tőlünk nyugatabbra is a főiskolákat igazolja vissza. Az ország egyik legerősebb felsőfokú szakképzését adja a Dunaújvárosi Főiskola. A jelentkezések alakulásának figyelembevételén túl kifejezetten a munkaerőpiaci igények pontos felmérésére és kielégítésére koncentrálnak.

– Hogyan érhető tetten a fejlődés az oktatás, képzés terén?

– A Miskolci Egyetemmel közös múlt, és a dunaújvárosi vasmű meghatározta a kezdeti képzéseket – tradicionális a kohó- és gépészmérnöki szakunk. Ezekre épültek a műszaki informatikai, gazdasági, mérnöki, kommunikáció szakok, induló szakunk pedig az andragógia, amelynek részeként folytatódik az

eddig önálló művelődésszervező képzés. Ettől a tanévtől kezdve már nyolc Bsc/BA alapszak és tizenegy felsőfokú szakképzési szak közül választhatnak a jelentkezők. Ezzel egy időben már külföldiek is tanulnak nálunk. Az országban csak néhány helyen folyik műszaki képzés angol nyelven – a főiskolán az Engineering Business Management Bsc és a Computer Engineer BSc szakon oktatjuk közel száz kínai és ukrán hallgatónk. Ezen túl a magyar állami felsőoktatási intézmények közül 2003 tavaszán elsőként kapott európai és nemzetközi elvárásoknak is megfelelő minőségi tanúsítást a Dunaújvárosi Főiskola.

– Milyen szerepet vállal a Főiskola a Közép-dunántúli Régióban?

– Speciális a helyzetünk, mert négy régió határának metszéspontján vagyunk. Bár a Közép-dunántúlhoz tartozunk, Dunaújváros 90-100 km-es vonzáskörzetéből jelentkezik a képzési szükséglet.

– A kis- és középvállalkozások innovációjával térségi szinten alakítottunk ki együttműködési lehetőséget – közel 800 vállalkozással ismertettük kutatási kompetenciánkat, és ezek igényeit mérjük. Sajnos a kkv-k jellemzően keveset for-

dítanak a termékefejlesztésre, innovációra, pedig ez ma már a középtávú gondolkodás része, hiszen a termékek életciklusai hónapokra rövidültek. Fejlesztés hiányában nem maradhatnak versenyképesek, ezért szeretnénk tudatosítani bennük, hogy a főiskola keretei közt nekik is lehetőségük van részt venni a kutatás-fejlesztésben.

– Kutatás szempontjából regionális tudásközpont szerepet Veszprém és Dunaújváros lát el. A főiskola elsősorban az anyagtudományban, a technológiákra vonatkozó kutatások és nanotechnológiai kutatások az élettartam növelő felújítás-technológiák terén, valamint polimerkompozit technológiákban ér el kimagasló eredményeket – vállalati partnereink a Duna-ferr, az Alcoa, a Hungarian Bus, a Hankook és a Paksi Atomerőmű.

– A kutatáshoz szükséges intézményi háttér nyugat-európai tapasztalatok begyűjtése és feldolgozása után jelentős fejlesztésen ment át az elmúlt években. Az évtizedek alatt leépült intézményi eszközpark helyett ma negyven high-tech labor működik, a technológiai kutatásoknál pedig nagy szerepet játszik egy kétszáz milliós berendezés, az ún. GLEEBL, amely képes minden melegüzemi fémfeldolgozási technológia szimulálására, kísérletek végrehajtására.

– Intézményi együttműködés alakult ki a régió két kiemelkedő felsőoktatási intézményével is – a tatabányai Modern Üzleti Tudományok Főiskolájával a műszaki képzés kialakításában szerzett tapasztalatainkat osztjuk meg, a Pannon Egyetemmel pedig egy Kooperatív Kutató Központot működtetünk – ennek központja Veszprém, Dunaújváros a kihelyezett részlege – amely környezetvédelmi témájú kutatásokkal foglalkozik. Az együttműködés keretében foglalkoztunk például a vasműnél keletkező salak-hulladék felhasználási lehetőségeivel.

– Regionális együttműködés szakmai szinten kezdeményezhető még – tagjai vagyunk egy nanotechnológiai, egy fémtechnológiai és egy vegyipari klaszternek, illetve a főiskola részvételével szerveződik egy fémipari klaszter.

– Hogyan foglalná össze a jövő feladatait?

– Továbbra is nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy diákjaink a való életből, gazdasági társaságok életéből vett témákban írják diplomamunkáikat, hiszen a jó diploma így munkalehetőséget is jelent. Küldetésünk kulcsszavai a minőség, az innováció, a diákközpontúság és a gyakorlatorientáltság, amelyeknek akkor tudunk megfelelni, ha tartjuk az eszköz- és intézményberuházások és a multifunkciós terek kialakításával kijelölt fejlődési irányt.

Vitkóczy Éva

Az építész a társadalomban – interjú Tőrek Dezsővel

38 évesen Ybl-díjjal ismerték el a II. számú Női Klinika megtervezéséért, 70 évesen pedig – 2007. március 15-én a Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztjét vehette át. Pedig nem is építész akart lenni...

Nem értelmiségi családból származik, kereskedő édesapja fiatalon meghalt. A gyermekként papnak készülő és éppen érettségiző Dezső továbbtanulási esélyei ekkor szinte a nullával lettek egyenlők. Munkát vállalt, az akkor fénykorát élő, budapesti Középülettervező Vállalat tervező irodájánál – KÖZTI – ahol munkatársai beszéltek rá a egyetemre. Innen egyenes út vezetett egy szakmai karrierrel gazdag boldog életbe. Az idő biztos jócskán megszippította az elmúlt évtizedeket, de olyan ritkán hallunk elégedettséget és olyan ritkán látunk 71 évesen aktívan dolgozó embe-eket, hogy muszáj megállni egy pillanatra – hátha elleshetünk valamit.

– Az egyetem alatt kötelező volt állami vállalatnál gyakorlatot szerezni. Akkor még tervezői jogot vállalatok kaptak, nem személyek. Budapesten is létezett több tervező iroda, én a KÖZTI-ben dolgoztam. Az ott eltöltött harminc év alatt minden lépcsőt megmásztam – az egyszerű tervezőből már egészen fiatalon vezető beosztásba kerültem. Mindig szerettem fiatalokkal körülvenni magam, átadni a már megszerzett tapasztalatból, vezetni a ceruzájukat, megtanítani őket gondolkodni, ahogy velem tette az egyetemen a Hilton Szálló tervezője, Pintér Béla, aki később barátom lett, vagy Farkasdy Zoltán és a kórháztervezés kiemelkedő alakja, Jánossy György. Mára sajnos egyikük sincs az élők sorában. Közben megnősültem, két fiam született. A feleségem beszélt rá, hogy a

tapasztalataimat a fiamra örökítem, így lett a kisebbik építész. 1990-ben aztán rendelet mondta ki, hogy magánszemély is kaphat tervezői jogosultságot. Ekkor, 54 évesen, műszaki igazgatóként stabil helyzetből váltottam. Senki nem értette, miért rúgom fel az egész addigi életemet, és indítom el a magán tervezőirodát. Mára tudom, hogy jól tettem.

– Ötvenen túl sokan már váltani sem mernek, nemhogy vállalkozásba kezdeni...

– Sokat utaztam, sokmindent láttam. Az egyetemi tanulmányaim végén ösztöndíjjal eljutottam Finnországba, ahol az építészeti mai napig világszínvonalon működik. Magyarországon ekkor ért véget a szocreál, de a nyugatot még nem engedték be az országba. A magyar építészetnek az egyik legprogreszszívebb időszaka volt ez, elindult egy primér gondolkodás, tapasztalat nélkül, sok hibával, de nagy tisztességgel és igyekezettel. Aztán rossz, főként amerikai irányzatok hatottak, felesleges sallangok, mézeskalácsházikók jelentek meg. Ám a világon mindenhol maximum 6-8 fős tervezőirodák működtek. Biztos voltam abban, hogy itthon is működik majd az átalakulás. Balázssal, a fiammal közösen indítottuk el az irodát, mára jobbra ő viszi a céget, én csak firkálgatok. Jó vele dolgozni, a szükséges viták ellenére nagyobb összetartás van köztünk, mint munkatársak vagy barátok között. Kontrolljai vagyunk egymásnak, ami tervezésnél nagyon fontos.

Nyugodt vagyok hogy ő viszi tovább az irodát – a hétvégi családi ebédnél épp azzal piszkáltam, hogy jobb lesz, ha lassan kineveli a következő építész Tőrek, nehogy egyedül maradjon... A nagyobbik, szakmáját tekintve programozó fiam szokta mondogatni,

hogy nekünk a munka szórakozás, pofátlan módon még élvezzük is, amit csinálunk. Azt hiszem ez nagyon kevés embernek adatik meg, pedig talán ez a nyitja az egésznek.

– Melyik a kedvenc épülete?

– Majd negyvenéves házaim állnak, kicsit mind a kedvencem. Talán az Ybl-díjas 2. számú Női Klinikát emelném ki, de a három éve elkészült Kaposvári Egyetemet is ide sorolnám. Egy tervező nem bújhat el az épülete elől, ha valami nem jól sikerül, senki nem a kőművest szidja, vagy az ácsot, hanem azt, aki megtervezte. Épp ezért sajátos műfaj az építészeti, hiszen a kor technikai színvonalán alkot esztétikai értékkel bíró használati tárgyat. Az építész az különbözteti meg a többi tervezőtől – akik a fűtést, villamos-hálózatot stb. tervezik –, hogy ő az egyetlen, aki teljesen üres lap elé ül le. Tehetség, szorgalom, szakmai tudás és gyakorlat. Ha mind megvan, akkor képes valaki jó tervezővé válni, de ez a legszebb dolog a világon, és igen nagy örömöm telik benne.

– Lesz-e hétköznapi nyugdíjas?

– Szerencsésen alakult az életem, bár voltak hullámzások, de mégiscsak a végeredmény számít. Jó irányt vett minden, és merem remélni, hogy talán valamit én is adtam azoknak, akik mellettem dolgoztak. Mára inkább a körülmények fárasztanak, mint a munka. Régen is voltak miniszteriális kívánságok, beruházói diktatúra, de a mostani, anyagi érdekekkel átszőtt összefonódások, számunkra átláthatatlannak. Szakmai téren nincs vizuális oktatás, nincs kulturális igényesség, nincsenek fogódzók. Régen is születtek elhibázott házak, a baj az, hogy ma egy következmények nélküli országban élünk. Ami biztat kicsit, hogy a közönséget nem lehet lecserélni. Leszek-e nyugdíjas? Azt szoktam mondani, ha az emberi test befejezi a munkát, akkor másnap már nem kell bejönni dolgozni.

Vitkóczy Éva

Vecsési Sándor – festőművész

A Vecsési család – vagy ahogyan a 20-as évek magyarosítása előtt hívták őket – a Vaczulákok a mai Szlovákia magyarlakta területeiről – Párkányról – valók. Nevüket még ma is őrzi a helyi hősi emlékmű. A Vecsési név ma már közismert Nyergesújfalun, hiszen, itt született Munkácsy-díjas festőművésznünk, Vecsési Sándor.

– *Hogyan emlékszik vissza a nyergesújfalui évekre?*

– A legszegényebb réteghez tartoztunk. Szüleim munkásemberek voltak, édesapám az Eternit gyárban dolgozott, édesanyám cseléd volt. A hat elemi után beírtak a polgáriba Esztergom-Táborba, sajnos itt tanulmányaimat nem fejeztem be, közbeszólt a háború. Villanszerelő-inas lettem az Eternitben, ahol három év tanonciskola várt rám. Itt kaptam először komolyabb rajzképzést. Szerettem rajzolni. Oly annyira, hogy amikor felküldtek a villanyoszlopra dolgozni, palatáblát is vittem magammal, és zsírkérővel – amikkel a palákat szokták megjelölni – ezekre rajzoltam a tájat, a Dunát felülné-

zetből. Akkori „műveim” valószínűleg még ma is megvannak, beépítve sok-sok magyar háztetőbe.

– 1948 végén felszabadultam, s onnantól, mint segéd dolgoztam a gyárban. Akkortájt már „fújtak a fényes szellők”, s az állami megbízottak járták a falvakat, hogy tehetségeket kutassanak fel. Kóthay Ernő, aki mindössze négy évvel volt idősebb nálam, ám tanult, úri gyerek volt, valahogy megtudta, hogy rajzolk. Üzent, hogy mutassam meg a rajzaimat. Ő lényegesen ügyesebb volt nálam rajzból és festészetből. Úgy látta, hogy tehetséges vagyok. Ő hozott jelentkezési lapot is mindkettőnk az Iparművészeti Főiskolára. A felvételi estéjén a kollégiumban a leendő pá-

lyatársak kiterítették egymás előtt a hozott műveiket. Amolyan házi zsűrizést csináltunk. Én csak ámultam, mennyi tehetséges ember jött itt össze. Amikor az én munkáimra került a sor, valamelyikük megszólalt: „Te nem idevaló vagy!” – szörnyű csönd lett, szinte a lélegzetem is elállt. Aztán folytatva a mondatot, hozzátette: „Te a képzőművészetre való vagy!”. Szerencsém is volt, mert a véletlen úgy hozta, hogy a grafikai szak átkerült a képzőművészetre, ahol aztán később a festészetre szakosodhattam.

– *A felesége is neves festőművész. Hol találták egymásra?*

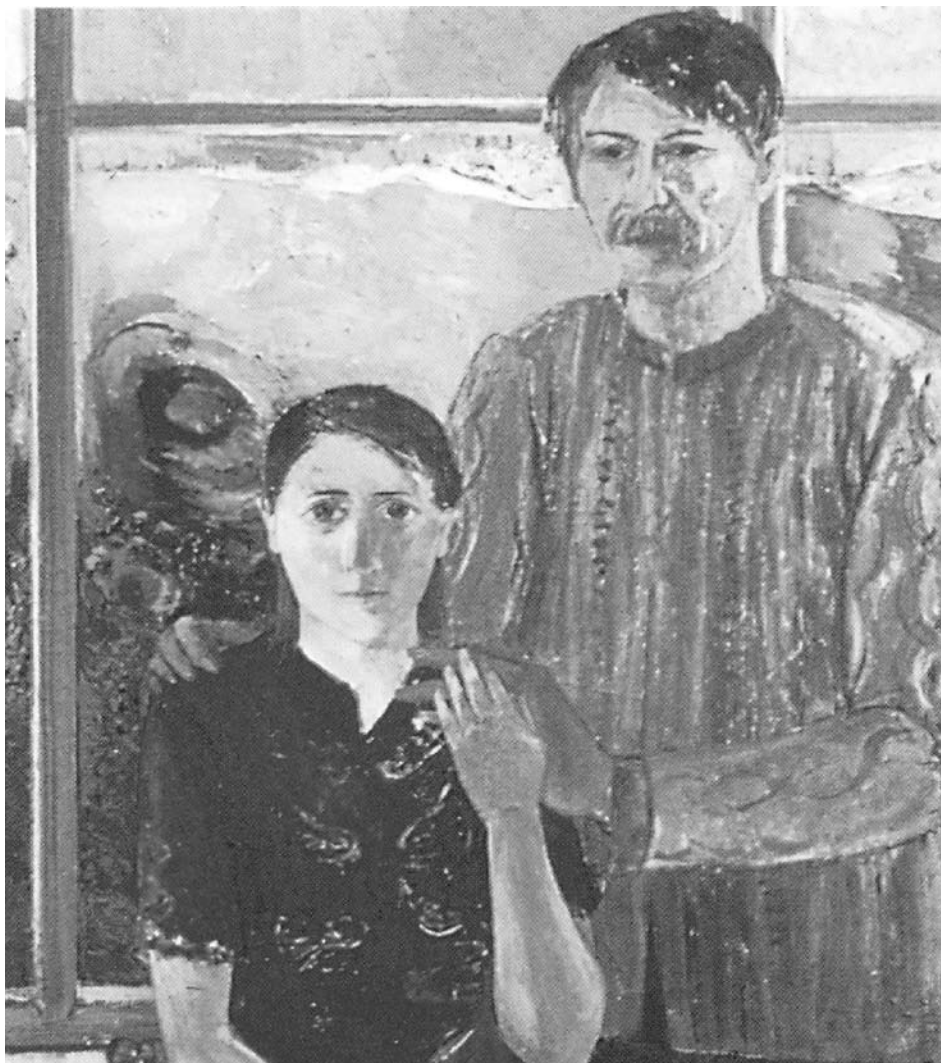
– Bozsonyi Arany a főiskolán egy évvel fölöttem járt, Berényi Róbert – a legnagyobbak egyike – volt a mestere. Miután összeházasodtunk, Pusztahencsre költöztünk, ahol Arany rajztanári állást vállalt. Ezután hamarosan a csodálatos Dunabogdányba kerültünk. A falu szépségével ellentétben a mi körülményeink meglehetősen szerények voltak. Egy évtizedeken át magtárnak használt kétszoba-konyhas lakásba költöztünk. Kész egértanya volt. Itt tanultam meg festménnyel egeret fogni. Aztán 1956-ban megkaptam a diplomámat, és Pestre költöztünk, először az Alkotmány utcába, majd a művelődési minisztérium támogatásával ide, az akkor frissen épült Fiastyúk utcai műteremlakásba. Ez azóta is az állandó lakhelyünk, bár az igazat megvallva, közben 20 évet Dömsödön éltünk. Sajnos, két éve már nem tudunk lejárni. Arany Tolna megyéből származik, ahol elismert művész, a Tolna megyei művészeti díjat róla nevezték el. Dömsödön állandó kiállításunk van a helyi múzeumban, s az idén a díszpolgári díjat is megkaptuk. Pestre jönnünk azért kellett, hogy dolgozni tudjunk, illetve, hogy a fontosabb kiállításokon ott lehessünk.

– 1959-ben aztán megkaptuk a Derkovits-ösztöndíjat, s ez végre az anyagi stabilitást is meghozta az életünkbe. Aranyak attól kezdve már nem kellett tanítást vállalnia. Sorra jöttek a kiállítások, és a sikerek sem maradtak el.

– *A jobb körülmények ellenére festményei témájául továbbra is a szegény sorsú embereket választotta...*

– Soha másba nem ártottam magam, csak amit ismerek. Amit én tudok az elmúló világról, azt akarom még megmutatni. Lassan ugyanis ki fognak halni azok a művészek, akik magukénak vallották a szegény ember egyszerű sorsát. De – hála Istennek – velük együtt talán a szegénység is kihalóban van.

Cseh Teréz

az elmúlt néhány évben jelentkezett, amikor a hagyományos kutatás-fejlesztés mellett megjelent az innovációs tevékenység, a szolgáltatásnyújtás, a határozottabb gazdasági szerepvállalás és a szorosabb önkormányzati együttműködés. A folyamat első lépései között említhetem a 2004-ben alakult konzorciumot, amely célja az volt, hogy közös pályázati tevékenység útján dolgozzuk ki az új típusú, Bologna-folyamatra épülő lineáris képzés feltételeit, és fejlesszük az infrastruktúránkat. A konzorciumban az egyetemünkön kívül, a Dunaújvárosi Főiskola és a Nyugat-Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kara vett részt, és a közös pályázaton több, mint 1 milliárd Ft támogatást nyertünk. A projekt célja az elengedhetetlen intézményi fejlesztés megvalósítása volt.

– Az elmúlt négy-öt évben igyekeztünk jól működő kapcsolatokat kialakítani a gazdaság szereplőivel, hiszen a Pannon Egyetem a tudományos szférán túl csak a gazdasági társaságok és az önkormányzat bevonásával működhet a régió tudásközpontjaként. Ebben jelentős segítséget jelentett az Új Magyarország Fejlesztési Terv, a regionális programok elfogadása, a pólusprogram kidolgozása.

– *A székesfehérvári innovációs park part-*

ner vagy konkurencia?

– A székesfehérvári innovációs park és a Pannon Egyetem tevékenysége szervesen kiegészítik egymást, hiszen a pólusok célját tekintve Székesfehérvár erőteljesen elmozdult az informatikai és a mechatronikai kutatások irányába, amelyet a Pannon Egyetem kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenysége hatékonyan támogat.

– *A Pannon Egyetem két nagy projektjének – az Ökopolisznak és az Infopolisznak – előkészítését koordinálta rektorhelyettesként.*

– Az Infopolisz program az Informatikai Kar és az IT cégek együttműködésében informatikai biztonság, egészségügyi informatika, info-, bio- és nanotechnológia és logisztikai rendszerek információs technológiája projekteket koordinálja. Az Ökopolisz program célja, hogy tudásintenzív, magas hozzáadott értékű tevékenységeket generáljon, a társadalom és a gazdaság a régió erőforrásaira építve, ezáltal biztosítva a versenyképességet és a nemzetközileg elismert regionális szerepet. Az Ökopolisz program több vertikális és horizontális alprogramból áll. A program kapcsolódik a Pannon Tudományos és Technológiai Parkhoz, amely feltehetőleg a veszprém-szentkirályszabadjai repülőtér közelében kap helyet. Az alprogramok között a zöld

technológiák, a környezetbarát mezőgazdasági megoldások, környezetvédelmi technológiák és szolgáltatások, a zöld vegyipari vertikum fejlesztése, a bioenergetika, a biomotor-hajtóanyagok emelhetők ki. Az e-pillér alprogram az e-kormányzat, az e-közigazgatás és az e-egyetem létrehozását célzó projekteket öleli fel, amelyek célja a gazdasági környezet kihívásainak és a lakossági elvárásoknak megfelelő szolgáltató jellegű közigazgatás kialakítása.

– *Ennek eredményeként alakult meg az Első Magyar e-Közigazgatási Klaszter idén júniusban?*

– Az Ökopolisz program egyik prioritása, hogy a régió az ország egyik legjelentősebb e-tudásközpontjává váljon. Az e-klaszterben az Albacomp Zrt., a Pannon Egyetem, Veszprém, és Balatonfüred önkormányzatai tagként vesznek részt, és várhatóan hamarosan csatlakozik Ajka, Várpalota és Tatabánya is. A klaszter célja az e-közigazgatás közös keretrendszerének kialakítása, amelyhez igazodva kiépülhet az országban az elektronikus önkormányzat.

– *Rektorként milyen irányt tart követendőnek az egyetem képzési oldalát tekintve?*

– Az oktatáson belül a minőségi szempontoknak elsődleges szerepet kell betölteniük a Bologna folyamat szerinti oktatási programjainknak a kidolgozása és indítása során. A Pannon Egyetem az elmúlt évek integrációinak és bővüléseinek eredményeként jelentősen növelte a hallgatói létszámot a nemzetközileg elismert, akkreditált doktori iskoláink fejlesztése mellett.

– Jelenleg a minőségi képzés és a magas szintű kutatási, fejlesztési és innovációs tevékenység biztosítása a Pannon Egyetem alapvető célkitűzése, hogy ezek révén a regionális szerepvállalásunkat és az ország meghatározó egyetemei közötti pozíciónkat tovább tudjuk erősíteni.

Vitkóczy Éva

Minőségi oktatás az új rektor célja

2007. július 12-én Debreczeni János, Veszprém polgármestere köszöntötte a Pannon Egyetem új rektorát, dr. Rédey Ákost. Beszédében kiemelte – a város nagyrészt az egyetemnek köszönheti jelenlegi, társpolusi szerepét. A Pannon Egyetem és Veszprém város sorsa, történelme már a kezdetektől szorosan összefonódik, a helyi gazdasági életet meghatározza a kampusz, működése szinte nélkülözhetetlen az ipar megtartásában. Az ököpolisz programmal elindult egy modern, a tudományos és a közsféra közötti együttműködés, amelynek további fejlődésére a jelenlegi önkormányzat még több hangsúlyt fektet. A Pannon Egyetemnek azonban regionális szinten is fontos feladata van a kutatás-fejlesztés, innováció területén.

Ebben, a további fejlődés szempontjából meghatározó időszakban avatták rektorrá dr. Rédey Ákost, akit a képzések és az egyetem helyzetéről, regionális szerepéről kérdeztünk.

– 2003. júliusától stratégiai rektorhelyettesként az egyetem fejlesztésével, regionális és országos pályázatokkal, kooperációs kutatási központ és regionális tudásközpont kialakításával

foglalkozott.

– Az egyetem regionális szerepvállalása már évekkel ezelőtt megkezdődött. A 2006. március 1-jei névváltozás (Veszprémi Egyetemről Pannon Egyetemre) több éves regionális együttműködési folyamatnak az eredménye. Az 1949-ben alapított és 1951-ben önállósodott, egykarú Veszprémi Vegyipari Egyetem mára a Dunántúlt átfogó intézményrendszerrel működik, a veszprémi központon túl keszthelyi, nagykanizsai, székesfehérvári, pápai, ajkai, szombathelyi és budapesti helyszíneken is.

A regionalitás markánsan azonban

Tóth Renáta – énekesnő

„Figyeld tesó! Itt az új magyar Janis Joplin! – mondta nekem a kilencvenes évek elején Filip Gyuri, az esztergomi Harley Davidson Band vezetője, amikor felléptek Tatabányán, a Dervis klubban. És Renáta a színpadra perdült, megszólalt a Smokie on the Water, és az embernek ketté állt a füle: ekkora hangot! Tóth Renáta 2000 óta a Kormorán együttes énekesnője, egyik „frontasszonya”. Ma is Esztergomban él férjével és kislányával.

– *Hogyan, miért lettél énekesnő?*

– Elsősorban azért, hogy ne bosszantsam anyukámat, a folytonos fürdőszobai üvöltözéssel! De komolyra fordítva a szót, 90 körül Filip Gyurival éltem, aki az egyik próbájuk előtt megkért, szóljak a fiúknak, hogy nem tud menni, gyakorolni. Lementem, és engedve a mikrofon varázsának elkezdtem énekelni a Tobacco Road-ot. Közben beállított a Gyuri, aki meghallva a produkciót kimondta: itt a helyed, köztünk. Első fellépésünk a pesti Viking klubban volt, csupa bórszerkós, motoros fazon előtt, akik meg akartak bennünket enni vacsorára. Aztán játszani kezdtünk, én is belibbentem szuperminiben, feszes trikóban – le sem akartak engedni a színpadról.

– *A blues hangú, tetovált, motorosok kedvence Renátából hogyan lett Magyarország talán legnagyobb hatású zenekarának, a Kormoránnak az énekesnője?*

– Hosszú volt az út idáig. 95-ben a west coast stílusú zenét játszó Buldózer együtteshez csatlakoztam. A zene, amit játszottunk annyira igényes volt, hogy szinte csak a szakma járt a koncertjeinkre. Rengeteget tanultam Demeter Gyuritól, itt ismerkedtem meg a vokálénekléssel, a különböző összhangzatokkal. Azonban élni is kellett valamiből, így 97-ben következett az ír nép- és kocsmazenét játszó Rat Boys. Heti hat koncert, főleg külföldön – szinte minden motoros találkozón, fesztiválon megfordultunk, de játszottunk dermesztő

hidegben utcazenét is. Vitt ez az életmód, a rockos hangulat, amikor 2000-ben jött a megváltás, a Kormorán.

– *Miért pont Tóth Renáta?*

– Géczi Erikának köszönhetem a Kormoránt. Akkoriban már vokáloztam különféle bulikon, lemezeken (Demjén Rózsi, Manhattant, Cserháti, stb.), amikor egy session zenélésre hívtak. Erikával ketten alkottuk a női kórust. Ő akkoriban a Rockfort nevű formációban énekelt, amelynek több kormorános is a tagja volt. Éppen távozott a bandából a másik énekesnő, Almási Enikő, és Erika mondta, menjek oda. Játszottunk

vagy két bulit, amikor Koltay Gergő meghallott bennünket, és közölte: neki ez a két csaj kell a Kormoránba! Hát így történt.

– *Milyen érzés sok ezer embernek hazafiságról, magyarságról énekelni?*

– Addig nem találtam a helyemet, bár mindig ezt kerestem, ez vagyok én. A magyar nyelv és a zene, a kultúra közvetítése a legszebb dolog a világon. Nekünk nem egyszerűen közönségünk van. Amikor Géczi Erika énekli az Én Istenem című dalt, vadidegen emberek szorítják meg egymás kezét – ennél felemelőbbet nem tudok elképzelni. Mi kilencen, a Kormorán tagjai egyébként 2000 karácsonyán amolyan vészszerződést kötöttünk: ez egy olyan család, amelynek bármely tagja kiválik, azonnal megszűnik a zenekar. Nem vagyunk a mai liberális média kedvencei, ennek ellenére sok helyre hívtak énekelni. Én azonban úgy gondolom, itt a helyem. Koltay Gergőt én csak „látó embernek” hívom: évekkel előre megírja, ami történni fog. Megérzi, megálmodja a dolgokat, és ezt a közönség érzi, elfogadja.

– *Esztergomban élsz ma is. Felismernek az utcán?*

– Minden reggel, amikor tehetem, én viszem a kislányomat óvodába, de még a csoporttársai szülei sem igen tudják, hogy a Kormoránban éneklek. A meggyében még nem csináltak velem interjút (kivéve legutóbb a helyi tv-t), mindössze egyszer léptünk fel az elmúlt hét év alatt Esztergomban. Úgyhogy nem kell félnem attól, hogy elkapatnak idehaza!

Veér Károly

Schrammel Imre – keramikus

Szombathelyen, 1933-ban született az Iparművészeti Főiskola volt rektora, világhírű művész. 1952–57-ig a Magyar Iparművészeti Főiskolán tanult, ahol Borsos Miklós és Gábor István voltak a mesterei. 1966-ban Munkácsy-díjjal tüntették ki. A Faenzai Kerámiabiennálén 1974-ben aranyérmet, később pedig nagydíjat kapott. Számos egyéb nemzetközi elismerés után (Vallauris-i Biennálé, 1972; AIC-ezüstérem Calgary, 1973; Bayerischer Staatspreis, 1983; Gualdo Tadino I. díj, 1990) 1991-ben megkapta a Kossuth-díjat. Schrammel 1958-tól a MIF tanára, 1993-99 között rektora. 1981-től a Nemzetközi Kerámia Akadémia vezetőségi tagja, 1986-ban alelnöke, ezenkívül több tengerentúli és európai egyetem vendég-professzora. 1995-től 2005-ig a Herendi Porcelánmanufaktúra Rt. művészeti tanácsadója volt.

Schrammel Imrével Budapesten, az Ernst Múzeumban találkoztam, Mulandóság című kiállításának díszletei között. Megdöbbentő alkotások sora – agyagba merevedett kismadár, a halál pillanatában megörökített pompeji polgár, a Trianon című, Pieta-szerű szobor a megcsonkított ország-emberrel – emlékezteti az embert a mulandóságra.

– Az egész életünk egy hatalmas nyomás alatt zajlik, az ipari forradalom óta minden szögletes, gépies lett. Az épített környezet agyonnyomja a kultúrát, agyonnyomja a természetet. A művészet a túlélésről, a szerelemről, az élet és a halál találkozásáról szól, magam is ezeket fogalmazgatom immár ötven éve. Mindig az foglalkoztatott, hogy mit szeret maga az agyag. Szobraim, plasztikáim mintegy harmada nem sikerül, de ebben minden alkalommal én vagyok a hibás, nem pedig a nyersanyag.

Életének több alkotói periódusa volt, ezek egyike a porcelánnal való találkozás. Előbb Hollóházán (ahogy fogalmaz, itt amolyan diszpintynek tekintették), majd Herenden művészeti tanácsadó. Egy velencei karnevál élményéből megszületett a Karnevál-sorozat: maszkos figurák fantasztikus kavalkádja, ahol a Varázsló, a Minótaurusz, a Bohóc,

a Hölgyek ruháján, testén, arcán Herend régi mintakincse jelenik meg.

– Herenden a régi és a mostani szakemberek azért jók, mert gyakorlatilag az összes technológiát megtanulták, tudják. Maga a gyár ugyanis elsősorban abból élt, hogy a régi, hiányos porcelánkészleteket kiegészítette. Ehhez minden stílust, technikát ismerni kellett. Az eklektikus Herend a Kádár-rendszerben a legnagyobb valuta-szerzők közé tartozott, így a mennyiségi célok mellett elmaradt a gyártmányfejlesztés. Ennek ellenére maga a gyár igazi hungaricumává vált, és a kilencvenes évekre megfogalmazódott a vezetőségben a megújulás igénye. Mi akkor kerültünk Makovecz Imrével az igazgatótanácsba, és koncepcióinkban új utakat kerestünk.

A Karnevál-sorozat elkészítése során Schrammel Imre nem várt nehézségbe ütközött, a festett szobor problémakörébe botlott.

– Herend mindig a porcelánfestésből élt, és az elkészített szobrokat érdekes módon mégsem tudták kifesteni! Én a színek és motívumok szimbolikus jelentésére voltam kíváncsi, ezt kutattam, ehhez a koncepcióhoz kerestem partnert. Nagy nehezen aztán rábukkantam egy fiatal festőre, aki értette a

dolgot, és végre megvalósíthattam elképzeléseimet. A Karnevál-sorozat átütő üzleti siker lett, és az a mai napig is!

Beszélgetésünket egy fiatal hölgy is végighallgatta, aki félénken szólította meg a mestert: maga is keramikusnak készül, felvételi előtt áll, és tanácsokat kér. Schrammel Imre a jó, gyakorlott pedagógus közvetlenségével oldotta fel a feszültséget, és amikor elköszöntem, már kötetlenül csevegett a művészetről a mester és a tanítványjelölt, a jelen, és a jövő.

Veér Károly

Horváth Zoltán – karnagy – Balatonfüred

A legfontosabb, hogy a zene örömet szerezzen a gyerekeknek

Székesfehérváron született, Győrben tanult, Ajkán érett zenésszé, karvezetővé, majd Balatonfüredre került, s életre keltette a Balatonfüredi Ifjúsági Fúvószeneakart, melyet nagy örömmel vezetett nyugdíjba vonulásáig. Vallja, hogy a zene igazi jellemformáló, s hiszi, hogy a legfontosabb, hogy mindez örömet szerezzen a gyerekeknek.

Székesfehérvár

1947-ben, Székesfehérváron születtem, a szüleim zeneszeretők voltak, a templomi karban énekeltek. Négyen voltunk testvérek, mindegyikünk zenélt: a bátyám klarinéton, a két húgom zongorán, én magam pedig trombitán játszottam, és az Ifjúsági Fúvószeneakartban zenéltem. Vonzott a pedagógiai pálya, történelem-latin szakos tanár szerettem volna lenni, de ez akkor sajnos nem indult. Érettségi után így a zene felé fordultam, s a Győri Zeneművészeti Szakiskolába jelentkeztem. Csak a zenei tantárgyakat kellett felvennem, trombitás voltam, így ezen az úton haladtam tovább.

Győr

1969-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Győri Tanárképző Tagozatán folytattam a tanulmányaimat. Trombita, szolfézs és általános iskolai énektanári diplomát szereztem. A trombitatanárom Csiba Lajos volt, népzene, szolfézs, összhangzattant pedig Szabó Miklóstól tanultam. Itt ismerkedtem meg a feleségemmel, Vidám Katalinnal is, aki fuvalatanárnak készült. 1972-ben házasodtunk össze. Ez egyfajta „távházasság” lett egy évig, mert ő még Győrben tanult. 1973-ban Ajkára kerültünk.

Ajka

A Zeneiskolában egyedül voltam rézfúvós tanár, így tehát mindenféle rézfúvós hangszert tanítanom kellett. Mindez nem volt teljesen új, hiszen már a főiskolás évek alatt is volt szerencsém helyettesítő tanárként dolgozni a Veszprémi Zeneiskolában, sőt már a zenekarvezetésbe is belekóstolhattam ennek kapcsán, az Úttörő Zenekart vezethettem egy ideig. Mind-

ezek mellett már 1970-től a Veszprémi Szimfonikus Zenekar trombitása lettem egészen a megszűnéséig.

A Zeneiskolának itt is volt egy Úttörő Fúvószeneakara, amely akkoriban 15-20 fős volt. Ezt mintegy 5-6 év alatt sikerült felfejleszteni 40-45 tagúvá. Én mindig csak azt néztem, hogy hogyan tudnék örömet szerezni a gyerekeknek, így nem csak a tehetségesekkel foglalkoztam, hanem mindazokkal akik nyitottak voltak a zenélésre.

Időközben Budapesten elvégeztem a felsőfokú fúvós karnagyképzőt is, s így „A” kategóriás fúvós karnagy lett belőlem. A Veszprémi Szimfonikus Zenekar tagjaként Zámbo István karnagy úrtól különösen sokat tanultam, s mindezt hasznosítottam is a saját zenekaromnál.

Ajkán akkoriban is működött a bányászzenekar, 1979-től felkértek ennek a vezetésére. Ez egy igazán nagy kihívás volt, hiszen az idősebbeket valahogyan összehangba kellett hoznom a fiatalokkal. Mikor átvettem a bányászzenekart, úgy is mondhatnám, hogy kissé romokban hevert, de ötvözve a fiatalokkal végül aranydiplomás zenekar lett belőlük.

Rengeteget szerepeltünk ünnepeken, szoboravatásokon, s a bánya képviselőjében sokat voltunk külföldön is, különféle fesztiválokon.

Időközben megszülettek gyermekeim is: Orsolya (1974), Katalin (1976), Gábor (1980), s ma már hét unokával is büszkélkedhetek.

Ajkán tehát nagyon sikeres éveket töltöttem, rengeteg kitüntetéset kaptam, mint például 1978-ban a Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetéset, 81-ben a Bartók Emlékérmét, vagy 81-ben és 87-ben az Ajka Város Közművelődésiért érdmet.

Balatonfüred

A Veszprémi Szimfonikus Zenekarban a kollégák szölk, hogy lenne egy fuvala- és egy trombitatanári állás Balatonfüreden. Az az igazság, hogy Ajkán a levegő a rengeteg timföld miatt nem volt éppen ideális a számunkra. Így a költözés mellett döntöttünk. 1986 óta igazi balatonfürediek vagyunk, a gyerekeink már itt fejezték be az iskoláikat, s mindannyian zenetanárok lettek. Természetesen itt megint kezdődött a zeneképzés. Toborozni kezdtem az iskolákban, s jöttek a gyerekek. Most, mire nyugdíjba mentem, 50-55 tagú az ifjúsági zenekar.

Balatonfüreden is rengeteg helyen szerepeltünk már. Az Újév Köszöntő Koncertet például mi honosítottuk meg, s 1988 óta mára az egyik legjelentősebb fellépésünké vált. Az idén a Sportszarnokban kellett megrendeznünk 7-800 fő érdeklődő mellett.

Ott vagyunk természetesen a nemzeti és a helyi ünnepeken, a Hamvas Béla emlékünnepeken, az Első hajó fogadásakor, a Jókai Napokon, a Quasimodo Nemzetközi Költőversenyen – amely ma már 15 éves –, vagy említhetném a Széchenyi Emlékünnepséget is, sőt pár éve már a Lakótelepi Napokon is fellépünk.

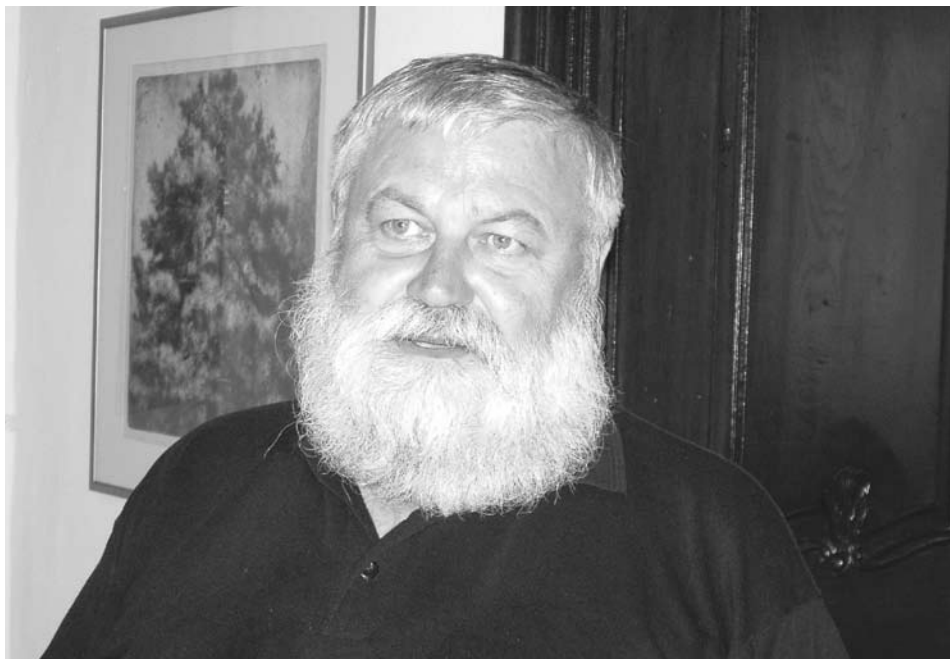
Külföldön is sikeresen szerepeltünk. Kétszer is voltunk Finnországban a testvérvárosunkban, de, vendégeskedtünk Németországban, Ausztriában és Olaszországban is. Annak ellenére, hogy nem igazán versenyző beállítódású vagyok, a növendékeim 18 arany és 15 ezüst fokozatot szereztek a különböző versenyeken, s közülük többen zenei pályára kerültek.

Balatonfüreden is részesültem elismerésekben, 1994-ben például átvehettem a Balatonfüredi Községi Ifjúsági Fúvószeneakart 1996-ban megkapta a Pro Urbe Díjat. A munkámban a feleségem is sokat segített, hiszen nagyon sok volt a tennivaló, de a legfontosabbnak mégis mindig azt tartottuk, hogy a gyerekek megszeressék a zenét.

Cseh Teréz

Borbély Lajos – festőművész

Borbély Lajos festőművész, rajztanár. 1990-től 10 éven át a szakigazgatásban dolgozik, mint művelődési csoportvezető, majd osztályvezető. Emellett néhány évig még óraadó tanár a helyi gimnáziumban. A Pápai Nemzetközi Játékfesztivál egyik szülőatyja, a rendezvény fő szervezője mintegy 10 éven át. Saját szellemi terméke a város és a Somló-hegy, mint az ország legkisebb történelmi borvidékének összekapcsolása. 1997-től Pápa város felveszi a Pápa a Somló Bor Városa címet, és irányításával megszervezik az ugyanilyen névre hallgató borfesztivált. Emellett folyamatosan alkot, kiállításokat szervez, alkotóműhelyeket hív életre. Az éppen most nyugdíjba vonuló festővel – persze most is munka közben – Pápa legszebb kiállítóhelyén, a Somogi Galériában találkoztunk.

– *Honnan és mikor indult az ön pályafutása?*

– 1948-ban Kemeneshőgyészen születtem. Édesanyám női szabó, vagyis alkotó ember volt. Kedvessége, nyitottsága, kommunikációs képessége egyszerűen rám ragadt. Már a kezdetektől rajzoltam. A divatlapokban kézzel készült modellek voltak, én is ilyeneket rajzoltam az édesanyámnak. Tizenkét éves voltam, amikor édesapám kikönyörögte A. Tóth Sándor festőművésznél, hogy befogadjon a szakkörébe. Oda ugyanis csak felnőttek jártak. Sándor bácsi sohasem raj-

zolt bele a munkáinkba, csak a rajzlap sarkába csinált egy skiccet, s ott magyarázta el a hiányosságokat. Később rájöttem, ez egy nagyon jó és fontos pedagógiai fogás, mert ha az ember belerajzol az alkotó munkájába, azt többé már nem fogja sajátjának érezni. A Képzőművészeti Főiskola grafikai szakára jelentkeztem, de nem sikerült elsőre a felvételem. Legközelebb már a rajz-földrajz szakot is megpróbáltam, s Pécsre felvettek. Tanárként válogathattam, hová menjek dolgozni, Pápán hiányszak volt az enyém.

Végül a zárda épületében működő iskolát választottam, s 21 évig tanítottam abban az épületben földrajzot, majd később már kizárólag rajzot. Ezzel párhuzamosan tíz évet a Petőfi Gimnáziumban is dolgoztam óraadóként. Rengeteg tanítványom volt, akiket szerencsére sikerült megfertőznöm a képzőművészettel. Azt szoktam mondani, hogy a rajz „világnyelv”. Én akármerre jártam, a rajz segítségével mindig meg tudtam értetni magam.

– *Meglehetősen sok területen kellett helytállnia. Maradt ideje alkotni?*

– Ezen úgy segítettem, hogy öt éve például kitaláltam, csinálók egy művésztelepet. Ezt a képzőművész kört A. Tóth Sándor vezette egészen a haláláig. 15-20 fős alkotócsoporttal egy héten át délelőttönként emberi aktokat festettünk, délutánonként pedig kint a szabadban, a belvárosban alkottunk. Hihetetlen termékenyek tudtunk lenni, egy hét alatt akár tíz szép munka is összeállhatott. Egy másik ilyen – A. Tóth Sándor-féle – felújított ötletem a Pápai Tárlat volt, az, hogy csináljunk kollektív kiállításokat. A lényege az volt, hogy az adott évben készült friss alkotásokat vigyük zsűri elé.

– Önálló kiállításaim csak ötvenéves koromtól vannak. Persze addig is kiállítottam, de az az igazság, hogy a barátaim gyakorlatilag széthordták a műveimet. Ha megtetszett nekik valamelyik, egyszerűen elajándékoztam. Aztán a jubileumi kiállításomhoz már úgy kellett visszakönyörögnöm közülük néhányat. Azóta nagyon ügyelek arra, hogy mindig legyen kiállítási anyagom, 40-50 kép, lehetőleg friss munkákból.

– Nyugdíjasként pedig – ha lehet – szeretnék még többet tenni ezen a téren, s szeretnék tágabb teret biztosítani az amatőr alkotóknak is. Ez ugyan nem az a szint, amit a képzett művészek tudnak produkálni, ám nagyon fontosnak tartom, hogy az értelmes szabadidő eltöltésére létrejött civil szerveződések jobban megbecsüljék, segítsük.

Cseh Teréz

Ágh István – költő, író, műfordító

1938-ban született Felsőiszkázon. Nagy László költő (1925-1978) öccse. 1961-ben végzett az ELTE magyar-könyvtár szakán. Könyvtáros, folyóirat-szerkesztő volt. Első verseskötete Szabad-e énekelni címmel 1965-ben jelent meg. Azóta több mint tucatnyi új verses- és három válogatott kötete jelent meg. A versek mellett riportot, naplójegyzetet, mesét, szociografikus és önéletrajzi prózát is írt. Válogatott szociografái (A madár visszajár, Dani uraságnak) 2001-ben jelentek meg. Főbb díjai: 1969, 1980 – József Attila-díj, 1986 – Artisjus irodalmi díj, 1989 – Kortárs-díj, 1992 – Kossuth-díj, 1994 – a Magyar Köztársaság tisztikeresztje.

Csendes kis budai presszó szolgál beszélgetésünk helyszínéül, ugyanis Ágh Istvánéknál éppen a kályhás az úr, nagy a felfordulás. Kicsit félénken kérdezzetek, hiszen nagy tisztelet él bennem a csendes szavú költő iránt. Válaszait alaposan átgondolja, szépen fogalmaz, minden szó a helyén van. Kezdeti megilletődöttségem lassan elmúlik, jó dolog egy ilyen bölcs emberrel beszélgetni.

– Mit jelent önnek a szülőfaluja, Iszkáz?

– Gyermekkori élményeim meghatározók maradtak egész életemre. A szavak kitöltött állapota az otthoni dolgokat idézi. Nekem az akác mindig azt a bizonyos iszkázi akácot jelenti. A bejárt vidék – a csodálatos Somló, Tapolca, Pápa, a Balaton – szépsége, a család, a falu erkölcsisége határozza meg minden pillanatomat a mai napig. Édesapám nagyon felvilágosult, nyitott szemmel járó parasztember volt. Rengeteget olvasott, kilencévesen Ady-kötetet kaptam tőle ajándékba. Testvéreim mind idősebbek voltak nálam, tanult emberek, így erősen intellek-

tuális környezetben cseperedtem föl. A falusi közösségtől is rengeteget kaptam, a kötelességtudatot, a hagyományok tiszteletét, a pozitív értékrendet, a tízparancsolat szentségét. Ezek a normák jelentették a közösség megmaradását.

– Manapság ezek az értékek kiveszőfélben vannak...

– Nem vagyok ugyan pesszimista, de a globalizmus tendenciája ugyanazt hozza, mint a kommunizmus: a parasztság, a falusi életmód felszámolását. Ez egy visszafordíthatatlannak tűnő folyamat, ha elmennek az emberek, nincs iskola, nincs posta, nem marad semmi. Iszkáz lakossága mára egyharmada a hatvan év előttinek. Falura nem akar senki sem visszamenni, hiszen ez sokak szemében látványos csődnek mutatkozik. Meg amúgy mire is mennének vissza? Most isszuk a régi bűnök – elsősorban a parasztság erőszakos felszámolása, városba kényszerítése – levét. Nagy az írástudók felelőssége abban, hogy a hagyományos paraszti világ utolsó pillanatait például a szociográfia eszközeivel – akár-

csak Bartók és Kodály a népzene segítségével – megörökítsék. A civilizációs ártalom előbb-utóbb mindent felfal. Utcára kerültek a régi parasztbútorok, átépítették a házakat, az emberek nem vették észre, hogy mennyi érték és szépség megy tönkre körülöttük.

– Mi lehet ma a költő feladata?

– Nehéz dolog erről manapság beszélni, amikor a hazugság az igazság álarcában jelenik meg. A kultúrszenny, a médiamocsok mindent elönt. Ugyanakkor hiszek abban, hogy Isten lakozik a költőben, a vers amolyan ráolvasás, varázslás, mágia. A költő nem vátesz és csodabogár, olyan szellemi terméket ad, amely – akár az évszázadokig növegető cseppkő – lassan megteremti az ideális szépséget. Feladatunk a nyelv megőrzése, művelése, csiszolása, és nem szabad hagynunk, hogy a szavak elveszítsék eredeti jelentésüket. Érdekes módon az egyszerűbb, nem kiművelt emberek jobban értik a költészetet, nem befolyásolják őket előítéletek. Nem szabad hagynunk, hogy leváltsák a népet, hogy kicseréljék az országot!

– Manapság min dolgozik Ágh István?

– Lassan két éve nem írtam verset, jelenleg egy esszéköteten dolgozom. Olyan költőkről szól – Balassi, Csokonai, Bessenyei, Ady –, akiknek mondandója a jelenkori világban is érvényes. Lassan írok, szerelmes viszonyom a világhoz kezd elfáradni. Az öregembert már nem izgatják annyira a napi történetek.

Veér Károly

Régióink gyöngyszeme: a Bory-vár

Azt hiszem, szerencsés közigazgatási felosztás haszonélvezői lettünk mi, akik a Közép-dunántúli Régióban élünk – legyen bár komáromiak, devecseriek vagy nagykarácsonyiak – hiszen e három megye nem csak kiemelkedő gazdasági potenciállal bír, hanem olyan turisztikai kincsektől vagyunk gazdagok, mint akár a Sümegi Vár, világhírű borvidékek, kulturális központok, a Balatont és Velencét nem is említve. Ilyen büszkeségünk a székesfehérvári Bory-vár is, amelyben Kovács Andrásné, a várépítő Bory Jenő unokája kalauzol minket.

„Bory Jenő 1879. november 9-én Székesfehérváron született. Édesatyja géplakatosmester volt, hét gyermeket nevelt fel. A székesfehérvári főreál-iskola elvégzése után a budapesti műgye-temen 1903-ban építészmérnöki oklevelet nyert. ... Egyéves önkéntes katonai szolgálatát Bécsben töltötte, szabad idejében a múzeumokat, különösen a Kunsthistorisches Múzeumot látogatta szorgalmasan.” (Dr. Ágoston Béla: Bory Jenő és a Székesfehérvári Bory-Vár) olvashatjuk a bejáratnál kapható kiadványból. Kovács Andrásné, az unoka, tovább mesél az öregapáról. Megtudjuk, hogy olyan mesterek tanítványa volt, mint Stróbl Alajos, Székely Bertalan, az első világháború alatt, szarajevói szolgálati éveiben elkészítette a meggyilkolt trónörökös pár gránit emlékművét, valamint a Ferenc Ferdinánd fogadalmi templom és Zsófia otthon nagyszabású terveit. A Ferenc József rend lovagkeresztjével tüntették ki. Az elsők között kísérletezett a betonnal, vasbetonnal az építészet és a szobrászat területén, kutatásai eredményeire épül az új anyag térhódítása. Az ő nevéhez fűződik a Bory bronz, vagyis pirobázalt megszületése, amely anyag a bronzhoz hasonló anyagot eredményez, úgy, hogy a mangándioxid-dal vegyített többféle hazai anyag keveré-éből elkészült szobrokat félszázaz állapotban achátkővel csiszolják, égetik és füstölik.

– Öregapa 1912-ben vásárolt egy hold szőlőt présházzal itt, az Öreghegyen. A várat ezen a telken '23-tól '59-ig, haláláig építette, majd' negyven nyáron át – hiszen mellette a Képzőművészeti Főiskolán szobrászatot tanított, a mintázástan meghívott előadója, majd az iskola rektora volt. Fe-

lesége, az én nagymamám virágcsendéleteket, portrékat festett, ő is Székely Bertalan tanítványa volt. Maga a vár a nagyszüleim otthonának, alkotóházának készült, de ez ad otthont a több mint 500 alkotásból álló műgyűjteményüknek (saját és neves magyar művészek alkotásaiból), valamint nekünk, örökösöknek is. Végrendeletükben azt kérték, hogy tartsuk fent, őrizzük meg a vár állapotát, és tegyük lehetővé, hogy látogatható legyen. Napjainkban heten vagyunk unokák, akik tíz esztendeje a vár kezelésére létrehozott alapítvány keretében végzik feladataikat – ez a forma lehetővé teszi, hogy pályázni tudjunk a nagyobb lélegzetvételű felújítások, karbantartások költségeire is.

– *A családban vált-e művésszé a nagyszülők óta valaki?*

– Édesanyámék hárman voltak testvérek. Neki volt egy ikertestvére, mindketten iparművészetit végeztek, de néhány alkotáson kívül nem végeztek tudatosan művészi tevékenységet, fiútestvérük egyáltalán nem állt közel ehhez a területhez. A dedunokák a zebegényi művész táborban töltik ugyan a nyarakat, de azt mondhatom, hogy nem örökölték a tehetséget, inkább érzelmi alapon állnak a művészethez.

Közben elindulunk, hogy végigjárjuk a várat, és beleveszünk az emlékek és egy lovagi vár tagadhatatlan hatásával fűszerezett kirándulásba. A meleg, nyári nap, a ragyogó fények, a várkertben nyíló virágok édes illata elvarázsol, királylánynak érzem magam, és még az sem zavar, hogy elcsépelet, közhelyszerű kifejezések jutnak eszembe lovagregényekből.

Sétánkra Bory Jenő „A kövek beszélnek” idézetével bocsát minket. Utunk elvezet az orosz katona síremléke mellett, akit a saját csapata a vár tornyával együtt bombázott le, de az Elefántudvarban már hastáncosnókat várook felbukkanni a nagyanya kézzel festett oszlopai közül. A műterembe érve száznyi festmény, szobor vár ránk, amelyek történetét meséli remek vezetőm. Míg hallgatom, belelátom a szobrász feleségéről készült mellszobor, a Monna Vanna vonásaiba a művész érzelmeit, amelyek párjához fűt-tek, míg olvasom a feleségéhez írt versek sorait, megismerek egy embert, aki nem csak irigylésre méltó házasságban élte életét, hanem művészként és tudományos kutatóként, szakemberként is kiemelkedőt hagyott örökölni.

Vitkóczy Éva

A városvédő és fafaragó: Heinrich Péter

Lapunkban többször olvashatták a Közép-dunántúli Regionális Ügynökség ügyvezető igazgatója, Heinrich Péter nyilatkozatait, sajtóközleményeit. Munkájáért az elmúlt hónapban – a regionális ügynökségvezetők közül elsőként – vehette át a Pro Regio díjat a szakminisztertől.

Heinrich Péter 1948-ban született a királyvárosban. Ősei is tősgyökeres székesfehérváriak, családfáját ötszáz évre vezeti vissza. A felmenők földműveléssel és építőipari tevékenységgel foglalkoztak, ő maga is vitte tovább a családi tradíciót. Építőtechnikusi, majd építőmérnöki diplomát szerez, később elvégzi a közlekedési és urbanisztikai szakmérnök-kit a Műszaki Egyetemen. Eu-s ismereteket, pályázat-menedzsmentet tanul, közép- és felsőfokú ingatlanbecslői papírja is van, ám szerinte a legnagyobb iskola maga az élet.

– Mérnökként helyezkedtem el 1972-ben – emlékszik vissza – a Fejér Megyei Közüti Igazgatóságnál. Helyszíni műszaki ellenőrként jártam a vidéket, majd üzemeltetési vezetői beosztásba kerültem. Mindig a fejlesztések iránt éreztem elkötelezettséget, közreműködtem a veszélyes útkanyarulatok halszállás rendszerének és a gyalogos-átkelőhelyek villogó lámpás rendszerének kidolgozásában, bevezetésében. 1984-ben a városháza hívott műszaki osztályvezetőnek, ami a mai városi főmérnöki pozíciónak felel meg. Mi foglalkoztunk a fejlesztésekkel,

a városüzemeltetéssel, elláttuk az építéshatósági feladatokat is, évente 6-800 milliós fejlesztéseket, felújításokat valósítottunk meg.

A rendszerváltás után pályázni kellett saját állására, ám ekkor új kihívást talált. 1991-ben negyedmagával, az országban elsőként létrehozták a Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítványt Székesfehérvárott. Úttörő munkát végzett, fejlesztési menedzserként befektetési lehetőségek felkutatásával, kistérségi, nagyvárosi és megyei fejlesztési programok kidolgozásával foglalkozott egészen 1998-ig, amikor újabb izgalmas feladatba vágott bele.

– Dr. Rechnitzer János professzor úr hívta fel a figyelmemet, hogy a Regionális Fejlesztési Ügynökség létrehozására, vezetésére pályázatot írtak ki. Tartottam egy kicsit a dologtól, hátha ez a kabát egy kicsit nagyobb, mint én vagyok, de belevágtam. Negyvenhárom pályázó közül – három fordulóban történt bírálat után – én nyertem el az állást. Így szinte napra nyolc évvel ezelőtt, április elsején kezdettem el a munkát.

Az ügynökség alapjait kellett lerakni. Négyen kezdtek – volt munkatársai közül hárman tartottak vele az új helyre –, mára hatvanan dolgoznak a KDRFÜ-nél.

– Nagyon jó itt dolgozni, csupa értelmes, intelligens, felsőfokú végzettségű, nyelveket beszélő ember – 80%-uk 30 év alatti – vesz körül. Majd szétfeszíti őket a tudásvágy, tanulásukat az ügynökség támogatja is. Nálunk alulról építkező, hálózatos tervezési rendszer működik, ahol az egyes települések, kistérségek és a megyék működnek együtt. Nagyon tiszta a felállás, kilenc munkacsoport és öt bizottság segít a döntés előkészítésben a regionális tanácsnak. Pályázati információs szolgálatot működtetünk szerte a régióban, hiszen óriási a szerepünk a projektgenerálásban, a pályázati előkészítőmunkában és a pályázatok bonyolításánál is. A döntéselőkészítés bizottsági szinteken zajlik, itt van helye a vitáknak, az egyes kérdések tisztázásának. Ez megkönnyíti a tanács munkáját, így lehetséges, hogy üléseiken 99%-ban – a jó előkészítésnek köszönhetően – konszenzusos döntések születhetnek. Biztosítjuk a teljes nyilvánosságot is, az ülések nyitottak, sajtótájékoztatókat tartunk, anyagaink olvashatók a www.kdrfu.hu weboldalon is.

Munkájáról lapunk rendszeresen beszél, így inkább arra voltunk kíváncsiak, hogy a Pro Regio-díjas Heinrich Péter mit csinál a szabadidejében?

– Ebből bizony nem sok van, ám szerencsére nyugodt, békés, boldog családi háttérrel rendelkezem. Feleségem műszaki könyvtáros a főiskolán, lányom Olaszországba ment férjhez, jelenleg a trentói egyetemen jogot hallgat, fiam pedig Veszprémben tanul közgazdásznak. Szerencsére édesanyám is él még, így minden adott ahhoz, hogy két hobbi-mal foglalkozhassak. Egyik a városvédelem, jelenleg a közlekedés szempontjából veszélyes helyeket térképezem fel Székesfehérváron. Újkeletű a másik szabadidő-elfoglaltságom, a fafaragás. Gyermekkor óta érdekelt, de csak három éve foglalkozom vele intenzíven. Egy tanfolyam után heten létrehoztunk egy szakkört, most éppen a bakonybéli megyei kézműves-kiállításra készítünk használati tárgyakat. Remélem, az én faragásaimmal is találkozhat itt a közönség!

Veér Károly

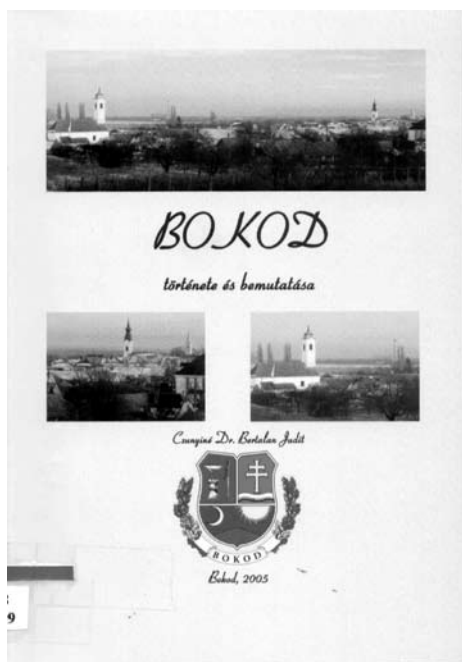

Bokodról, nem csak bokodiaknak

A vértesi kis faluról megjelent karcsú kötet alcíme szerint Helytörténeti és települési kézikönyv. Különleges műfajban íródott. Nem klasszikus helytörténeti kiadvány, nem tudományos mű, bár forrásai között ilyen is szerepel. Bevezetője szerint vázlatos történeti áttekintést kíván adni a falu múltjából, de nem csak az. Célja a közösség szellemi és tárgyi örökségének rendszerező bemutatása: értékmentés és önmeghatározás, a falu népszerűsítése. Önmeghatározás: ilyenek vagyunk, ezek a gyökereink, ezek jelenünk tényei mai és jövődöbeli bokodiaknak és minden érdeklődőnek.

Nem csak helytörténeti mű tehát, de a múlt elég hangsúlyt kap a mű elején. Azért néhány megjegyzést, kiegészítést nem árt ezzel kapcsolatban tenni.

Talán lehetett volna utalni a községnév etimológiájára, jobban ki lehetett volna emelni a tatárjárás előtti és utáni helyzet különbségeit. Nagyon jó ötlet ugyanakkor, hogy a török korszak végénél kezd az egyházközségek történetét. Az egész kötetben felhasználja az egyházközségi jegyzőkönyveket, lelkési naplókat, Historia domus és parókiái iratokat. Ez nem véletlen. A szerző Czunyiné dr. Bertalan Judit szerényen nem említi a forrásmunkák között, de tudnivaló, hogy 1994-ben megírta a bokodi református gyülekezet történetét. Nyilván ezt a művet és ez irányú kutatásait is felhasználta a község történetéről készített, de sajnos befejezetlenül maradt videosorozathoz. Annál is inkább fontos ezt megemlíteni, mert az egyházi írások, forrásmunkák a világi életre vonatkozóan is tar-talmaznak becses helytörténeti adatokat. Ilyen például a Smid Mihály evangélikus lelkésről szóló közlés is. Az 1848/49-ben Damjanich alatt szolgált katona rangjára vonatkozóan Czunyiné kapitányi beosztást említ. A szakirodalom – igaz, kérdőjellel – hadnagyi rangját tartotta számon. Egy kicsit bővebb ismertetés jó lett volna e vitéz egyházfőről. A műfaji és terjedelmi korlátok elég

sok mindennek határt szabnak, de azért meg kellett volna említeni az 1950-es évek második felétől az erőmű szolgálati lakásainak helyet adó terület nevét: szabadosok. A kataszteri térképek alapján előtte szántóföldként nyilvántartott és újonnan beépített falurész kapcsán utalni lehetett az életforma változására, az ipartörténet sokoldalú hatására a falu mindennapjaira. Különálló, de elég bő, és több alfejezetből álló rész A település jellegét formáló és mutató mindennapok ... című 10. fejezet. Ebben Czunyiné részletesen bemutatja az elmúlt századok és napjaink néprajzi hagyományait, a közösségi élet és érintkezés tényeit, a népi vallásosság, az egyházi ünnepkör megünneplésének bokodi szokásait, a paraszti élet ritmusát máig meghatározó helyi hagyományokat. Jó kiegészítés a Falukép, házak berendezések című rész, amely tárgyi néprajzi emlékeket tár elénk a falu tradicionális társadalmának letűnt korszakából.

A falu megtartó erejének egyik pillére az általános iskola, amelynek története és jelene a 11. fejezetben olvasható. Joggal lehetnek büszkéek az itt élők arra, hogy a mai oktatási intézmény a Vértessalja Kistérségi Iskolaszövetség bázisa. A települési kézikönyv jelleget erősítik A település ma és a Bokod község társadalmi csoportjai, civil szervezetei működésük, tevékenységük, céljaik és feladataik című fejezetek. Itt érződik, hogy a szerző nagy hangsúlyt fektet napjaink falujának ismertetésére. Önkritikusan mutat rá arra a tényre, ami sajnos megint csak nem egyedi jelenség kis községeinkben, hogy hiányoznak azok a közösségi csoportok és az a lelkesedés, ami a kilencvenes éveket a kezdetekben jellemezte és a falu életét felpozícionálta. (35. l.) A helytörténeti kézikönyv jelleget erősítette volna az is, ha az Akikre büszkéek vagyunk című fejezetben név szerint megemlégették volna a falu jeles szülöttét, Nemere Zoltán (1942-2001) párbajtőrözőt, aki 1964-ben és 1968-ban tagja volt az olimpiai bajnokságot nyert csapatnak. A javasolt kiegészítések bizonyosan nem mentek volna az olvasmányosság rovására.

Összességében elmondható a műről, hogy jól szerkesztett, áttekinthető, az egyes részeket arányosan tárgyaló kötetté kerekedett szép és hasznos kiadványt vehet kézbe olvasója. A helytörténet-oktatásban bizonyára fel fogják majd használni. E mellett a falu jelenének is egyfajta szintézise, amelyből nem csak helyiek meríthetnek. Jó értelemben vett marketing stratégia része e kis kötet. Hiszen a vendégváró, a polgármesteri hivatal, az egyházközségek és a tűzoltóság honlapjai mellett nyomtatott formában is jelen kívánnak lenni, a falut szeretnék népszerűsíteni, megismertetni szélesebb körben.

(Bokod: Helytörténeti és települési kézikönyv. Bokodi Faluszépítő és Hagyományörző Egyesület, 2005.)

Dr. Horváth Géza

– *Hegykőről, Székesfehérváron át, Budapestre vezetett az életútja. Ott is a színművészeti főiskolára. De tudtommal majdnem egy másik intézményben kezdte meg főiskolai tanulmányait...*

– Akkoriban a Videoton csapatában fociztam Fehérváron, de egy sérülés miatt nem tudtam edzésre járni. Rátaláltam egy színjátszó tanfolyam hirdetésére, ahova be is iratkoztam, lévén futballozni most úgysem nagyon tudok. Itt tanított engem Montágh Imre, a Színház- és Filmművészeti Főiskola neves beszédtanára. Ő volt az, akinek elhittem, hogy színész leszek, bátorítására helyére került az önbizalmam. Az év végi vizsgám nagyon jól sikerült, biztatott, hogy jelentkezsem a főiskolára. Én gondoltam magamban, hiszen beszédtanár, hogy egyértelmű, hogy a Gyógypedagógiai Főiskola logopédia szakára gondolt. Jelentkeztem is, de – szerencsére – az érettségi eredményeim alapján nem vettek fel. Csak amikor legközelebb találkoztunk, derült ki, hogy ő a színművészetre gondolt.

– *Azóta rengeteg szerepben láthattuk már színházban, filmen egyaránt. Van még olyan szerep, amit mindenképpen szeretne eljátszani, csak eddig „elkerülték egymást”?*

– Nincs szerepálmom. Nem idegesítem, hülyítem magam azzal, hogy ezt vagy ezt a szerepet nekem kellene játszanom. Egyik feladatomban szebb, mint a másik. Egyetlen célom ezekben a lehető legjobban játszani. Ha jó előadásban jól játszom, akkor azt teszem, ami egy színész feladata. Én pedig színész vagyok.

– *Van, hogy rosszul érzi magát egy-egy előadásban?*

– Nincs, de a próbák alatt néha nagyon nagy vitákba keveredem a rendezőkkel. Nincsen semmi bajom a modern formákkal, de nem tűröm el, ha a darab mondanivalóját megváltoztatják. Az önzés.

– *2005 nyarán rendezőként is bemutatkozott.*

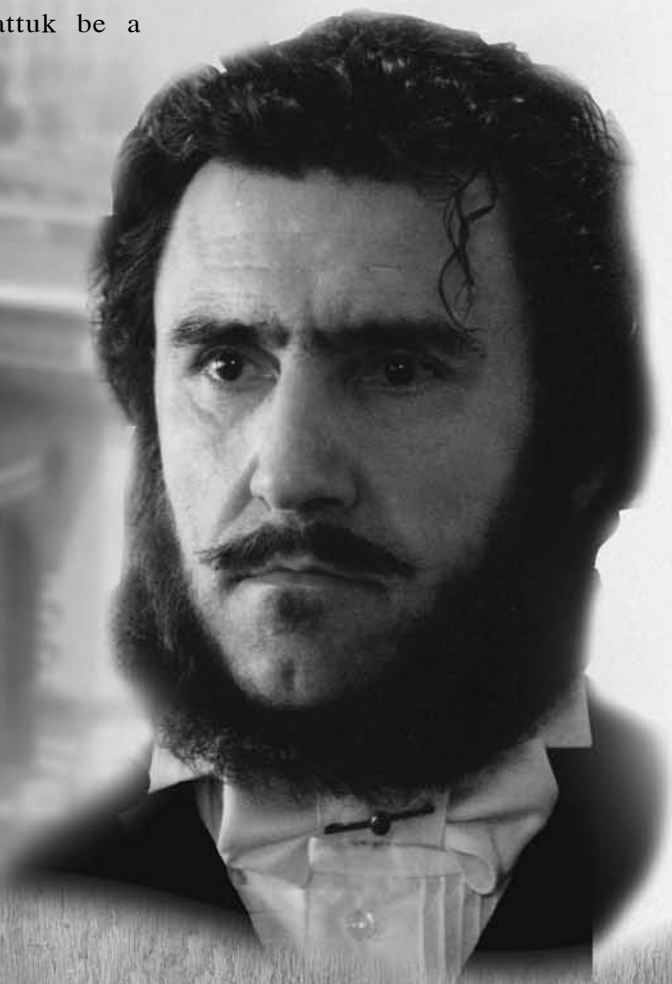
– Hangos sikerrel mutattuk be a

Gyulai Várszínházban Tamási Áron Vitéz lélek című darabját. Ez a mű évtizedekig nem szerepelt magyar színpadokon. Ha mégis, akkor kiherélten, megfosztva a lényegétől. Szerintem merészen vállalva eredeti mondanivalóját egyfajta gyógyír lehet az emlékezetes 2004. december 5-ei lelki Trianonra.

– *Jászai Mari-díj, Erzsébet-díj, Kossuth-díj... Hosszan lehetne sorolni. Melyikre a legbüszkébb?*

– Minden egyes díjat jólesik úgy megkapni, ha tudja az ember, hogy megdolgozott érte. Bármennyire is legyenek fontosak az ilyen elismerések, jelentőségük eltölpül annak a díjnak a fényében, amit csak a végső nagy elszámolásban kaphatunk meg. Az igazi örök díj: Jól tudtam-e fölhasználni a jót. Ezért a legfőbb díjért küzdök – emberül.

Mórocz András

Küzdeni emberül

Beszélgetés Eperjes Károllyal

Színházi és filmszínész, előadóművész, rendező, közéleti ember, futballista. Egyaránt otthonosan mozog vígjátéki és drámai szerepekben. Markáns, szuggesztív egyéniség.

Eperjes Károly 1954. február 17-én született a Fejér megyei Hegykőn. Az alábbi interjúval köszöntjük a művészt 52. születésnapján.

– Sok színháznak volt a tagja, a kaposvári Csiky Gergelytől a Nemzeti Színházon át a Radnótiig. Milyen okok készítették a váltásokra?

– Remélem, minden döntésemmel a minőséget szolgáltam. Az összes alkalommal egy számomra alkalmasabb helyre kerültem, ahol jobban tudtam dolgozni.

– Ön játssza Kardics szerepét Szabó István – tavaly forgatott – *Rokonok* című filmjében. Milyen volt a forgatás?

– Szabó István több mint tizennégy éve nem forgatott magyar filmet. A vele való munka mindig különlegesen jó minőséget jelent. Mindenféle értelemben. Felkészült, igényes, szellemes, megköveteli a társalkotói státuszt a színésztől, és ez nagyon kedves nekem. Egyébként a forgatáson nagyon jó volt a hangulat, mondhatnám gyanúsan jó.

– *Hogyhogy gyanúsan?*

– Szoktuk egymásnak mondani, hogy nana, csak nehogy a film (vagy előadás) rovására menjen a sok nevetés. Bár nem szerencsés megjelenés előtt nyilatkozni egy filmről, de én már láttam a nyersvágott változatot, és csak remélni merem, hogy a nézőknek is akkora örömet okoz majd, mint nekem.

– *A XX. századi Istent Kereső Magyar Költők* című előadójátékához hogyan válogatta össze a verseket?

– Több százat elolvastam, igen nehéz volt válogatnom. Ezek közül körülbelül nyolcvan-száz darabot jegyzeteltem ki; végül olyan 20-25-öt vettem a számba. Három téma köré csoportosítottam ezeket: a Szabad akarat, a Megtérés és a Lét végső értelme.

– *Segített valaki felkészülni? Volt-e rendezője az estnek?*

– Rendezője nem. Idolok voltak. Két előadás tett rendkívül nagy hatást rám ebben a műfajban. Az egyik Latinovits Zoltán Balassi-estje, a másik pedig egy színészből lett pap és két másik művész műsora volt, ahol remekül tudott találkozni a zene és az irodalom.

– *Milyenek voltak a visszajelzések?*

– Meglepően nagy a sikere, ami igazol abban, hogy belefogtam, tehát igen nagy igény van az ilyen előadásokra. Nem ritkán öt-hatszázan is eljönnek, ami a mai színházi viszonyokat ismerve hihetetlen nagy eredmény. De siker volt többek között Erdélyben, Chicagóban, New York-ban, Moszkvában és Rómában is. Mindenhová visszavárnak. Jólesik, amikor az em-

berek olyan indokkal szeretnének rábírní a vissza-visszatérésre, hogy el akarják hozni az ismerőseiket, mondván, ezt nekik is látniuk kell...

– *A fejér megyei Hegykő szülötte. Menyire jár haza arra a vidékre?*

– Teljes mértékben. Az az otthonom. Ott nőttem fel, szüleim mindmáig ott élnek, és a sors úgy hozta, hogy most a fiam is Hegykőre udvarol. Otthon és menedék egyben.

lent. Közülük kerülhetnek ki az úgynevezett kirepülők.”

Varga Hermina sportoló:

„A kömlődi foglalkoztató iskolában kezdtem sportolni, rendszeresen pedig itt kezdtem újra. Úszok, kosárlabdázok, asztaliteniszezek. Összesen harminhárom éremem és egy kis kupám van. A pillangóúszást szeretem a legjobban, mert az a legnehezebb. Mondta is a Buborékban (tatabányai sportuszoda) az edző néni, amikor fáradt voltam, hogy ne add fel! És én nem adtam fel. Megtanultam, hogy semmit ne adjak fel, és én nem is fogok! A kis kupámra va-

gyok a legbüszkébb, ezt egy diszkóhajón a Csepregi Évától kaptam. Sajnos csalódtam a külvilágban: amikor egy fiúval szerettük egymást, és a szülei eltiltották tőlem...”

Zsolnai László sportoló:

„Gyermekkorom óta sportolok. Focizok, úszok, kosárlabdázok és versenytáncolok. Nagyon szeretek a kinti bajnokságban focizni, rúgtam már gólt is. Ott nagyon rendeselek az emberek, mindenkit szeretünk, jó, amikor kezdet fognak

velünk!”

Mencser Zoltán sportoló, csapatkapitány:

„Én is gyermekkoromtól sportolok. Úszni szeretek a leg-

jobban. A legbüszkébb arra vagyok, hogy 1998-ban átúsztam a Balatont. Már akkor is azt hajtogattam magamban, hogy meg tudom csinálni! Szeretek a Jubileum parkban focizni, mert ott jó a közösség, normális közeg van, és nem bántanak. Nem zavar, hogy nem nyerünk, a részvétel a fontos. Nekem ez egy lehetőség a kikerülésre.”

Havasi Alfréd PTSE-gondnok, játékvezető és Frédi papa:

„Az első mérkőzésüket vezető kolléga azzal jött le a pályáról, hogy ő többet ilyeneknek nem vezet meccset. Azóta minden összecsapásukat én dirigálok. Én elfogadtam őket, ők elfogadtak engem – ennyire egyszerű ez. Védem őket, de nem pátyolgatom, és ezt értékelik. Mindig fellépnek a pályán vagy a nézőtérén esetleg elhangzó beszélők ellen.”

Hát ennyi. Ilyen az élet egy szelete azoknak, akiknek – minden félelmet keltő kegyetlenségével együtt – a vágy titokzatos tárgya kategóriájába tartozik a kinti világ. Mi kintiek meg nem is tudjuk, hogy mi „kintiek” vagyunk, és nekünk milyen jó...

Ilyenkor, karácsony táján nem ártana elgondolkodnunk azon, hogy vannak embertársaink, akiknek ajándék egy kézfogás, vagy egyáltalán az, ha nem bántjuk őket. Nekünk olyan kicsiny dolog ez, tegyük hát képzeletbeli karácsonyfájuk alá ezt az ajándékot! Nekünk nem kerül semmibe, nekik pedig ez lesz a legértékesebb, amit kaphatnak.

Süle Károly

Elérhetőség, kontaktus:
KEM Mentálhygiénés és
Rehabilitációs Intézmény
2801 Tatabánya – Síkvölgy, Pf. 1245
Telefon/fax: 34/514-750, 514-751
E-mail: psyche@mail.datanet.hu

Ezek a száraz tények az ismertetőnkben, ami emögött van, arról nemhogy újságcikket, hanem akár könyvet is lehetne írni. Kollégáim állandóan képezve magukat, sokszor erőn felül teljesítenek gondozottaink érdekében. Anyagi helyzetünk – mint minden intézménynek – nekünk sem túl rózsás, de folyamatosan pályázunk, ennek révén sikerül pluszforrásokat szereznünk. Sok tervünk megvalósult, de sajnos nem mindenre futotta.”

Salló Katalin pszichológus, pedagógiai csoportvezető:

„Örülök, hogy lakóink tevékenysége nyilvánosságot kap, és ezáltal árnyaltabbá tehetjük a róluk kialakult képet. Sajnos rajtuk a stigma, hogy „síkvölgyiek”. Az őket nem ismerők összemosva az intézményünkön belüli különbségeket, sztereotípiák alapján ítélnék, amit gondozottaink nehezen élnek meg. Az ő világukban „bentiek” és „kintiek” léteznek, és ha nyitott közeledésükre negatív visszajelzést kapnak, az azon kívül, hogy bántja őket, a mi reintegrációs törekvéseinket is hátráltatja.

Mi a sportot az egészségnevelésen kívül fontos terápiás eszköznek tartjuk, így a kezdetektől fogva bekapcsolódunk a Magyar Értelmi Fogyatékosok Sportszövetsége és a Magyar Speciális Olimpiai Szövetség szervezésében zajló sportéletbe. Úszás, labdarúgás, kosárlabda, asztalitenisz és természetjáró sportágakban versenyeznek a nálunk lakók hasonló sorsú társaikkal. Nagyon büszkék vagyunk rájuk, hiszen annyi érmet és oklevelet szereztek, hogy már meg sem tudjuk számolni. Kiléptünk a nemzetközi porondra is, három sportolónk kosárlabdában tagja a speciális olimpiai válogatottnak.

Már hét éve részt veszünk Tatabánya és környéke sportéletében is. Nem múlhat el részvételünk nélkül a Kihívás Napja, a Gyalogló Világnap, vagy a Minimarathon, hogy csak a nagyobb eseményeket említsem. Egy ideje sport, és kulturális tevékenységünket a MERI Reintegrációs Egyesület keretei között végezzük, melynek alapítói elsősorban lakóink közül kerülnek ki.

Igen népszerű a szalontánc, amit Zsolnai Laci kezdett el a KPVDSZ Művelődési Házban, és már országos versenyzői szinten űz, és itt az intézményen belül is oktat. Különböző csoportjaink rendszeresen fellépnek intézményekben, rendezvényeken. A közelmúltban rendeztük negyedik jótékonysági gálánkat, ahol szép sikerű műsort adtunk elő. December 23-dikán lesz a karácsonyi ünnepségünk, amikor egy kis műsor után saját készítésű ajándékokkal lepjük meg egymást.

Visszatérve a focira, a fiúk kérésére neveztük be őket a városi bajnokságba. Külön köszönet illeti a Petőfi Tömegsport Egyesületet, hogy ezt ingyen tehetjük meg. Eleinte volt olyan mérkőzés, amelyen huszonkilenc gólt kaptunk, de a kudarcok nem törnek meg a fiúkat, mert nagyon szeretnek focizni.

A kezdeti nehézségeken Havasi Alfréd játékvezető segítette át őket. Ő mind a mai napig a csapat mellett áll, a srácok apjukként tisztelik. Számunkra is örömteli ami velük történik, hiszen az állandó kapcsolat a külvilággal érezteti náluk a hatását. Sokkal bátrabbak, nagyobb az önbizalmuk, és ez önmagukhoz képest nagy fejlődést je-

Akiknek erőt és tartást ad a vereség is

A MERI SE focicsapata az őszi záraskor az utolsó helyen áll a tatabányai városi kispályás bajnokság leggyengébbnek tartott III/1-es csoportjában. A ZS-ligában, ahogy a Jubileum parki szleng becézi ezt a csoportot. A MERI SE még soha nem nyert egyetlen mérkőzést sem, viszont ők a legsportszerűbb csapat a bajnokságban.

Először azt hittem, hogy beszédes nevük azt jelenti, nem tudnak ugyan focizni, de merik vállalni ezt – némi öniróniával. Nem sok utánjárás kellett ahhoz, hogy kiderüljön: nincs itt semmiféle humor. Önirónia meg pláne nincs.

A MERI SE a Komárom-Esztergom Megyei Önkormányzat által működtetett Mentálhygiénés és Rehabilitációs Intézmény (ennek rövidítése a MERI) Reintegrációs Egyesületnek csapata. Akik idáig eljutottak az olvasásban, talán most sokan azt gondolják: az más. Mi tagadás, valóban más. Talán ez az írás segít az

ilyenfajta másság megismerésében és pozitívabb megítélésében.

Szabó Attila intézményvezető:

„A MERI-ben két fő részleg működik. Munkatársaim pszichiátriai betegek tartós ellátását biztosító ápoló-gondozó, és értelmi fogyatékkal élők rehabilitáló

tevékenységet végeznek két, részben önállóan működő pavilonban.

Az intézmény szocio- és pszichoterápiás eszközöket és módszereket alkalmaz, és rehabilitációs célú munkaterápiát folytat. Érvényesíti az egyéni- és csoportterápiás módszereket, alkalmazza az andragógia, gyógypedagógia, szociális munka módszereit és eszköztárát. Vezérelvnek a fokozatos integrációt tartjuk, ennek érdekében három, egyenként tíz férőhelyes lakóotthont működtetünk, valamint rendelkezésre áll két védett lakás is Tatabányán.

hat évvel ezelőtti sikerben már kulcsszerpet játszottak a saját nevelésű fiatalok, a Palkovics Krisztián, ifj. Ocskay Gábor fémjelezte garnitúra. Két évvel később ismételték, s azóta is sokkal inkább a sikerekről, mint a kudarcokról szól az Alba Volán-FeVita hokitörténete. 2003-ban, 2004-ben és 2005-ben is a fehérvári ördögök nyakába került a legfényesebb medál. Közben a nemzetközi porondon is letették névjegyüket, 2003-ban diadal-maskodtak a rangos nemzetközi sorozaton, az Interligában.

– Ez év januárjában óriási sportdiplomáciai sikerként mi kaptuk a Continental-kupa négyes döntőjének rendezési jogát – hangsúlyozta Ocskay Gábor –, ez annyit tesz, mint a futballban az UEFA-kupa, tehát a második legrangosabb sorozat a kontinensen. A szlovák és az orosz bajnok mögött a harmadik helyen végeztünk, nagy bravúrral magunk mögé utasítottuk az olasz bajnok Milano Vipers együttesét. A nemzetközi szövetség funkcionáriusai olyannyira elégedettek voltak a lebonyolítással, hogy felkértek bennünket a következő döntő megrendezésére, amit mi örömmel vállaltunk. 2006 januárjában újabb csemegét kínálunk a hoki szerelmeseinek, ismét Fehérvárra hozunk Európa elitcsapataiból hármat. A nemzeti együttes is gyakran lép jégre Fehérváron, ami nem is meglepő, hiszen a válogatott gerincét évek óta fehérváriak alkotják. 2002-ben Fehérvár volt a házigazdája a Divízió1-es világbajnokságnak, amelyen a mieink majdnem kiharcolták a legmagasabb osztályban való szereplés jogát. Másfél éve Kanada látogatott Székesfehérvárra, és csak izgalmas mérkőzésen, nagy küzdelemben tudta legyőzni Magyarország legjobbait az évről évre szépülő, európai nivójú arénában. Ezek a rendezvények Székesfehérvár és az Alba Volán hírnevét öregbítik.

„Menetrend szerint” szállítják az érmekeket

Székesfehérvárért díjban részesült az Alba Volán SC öttusaszakosztályának edzői csapata. A rendkívül sikeres csapatot Kulcsár Antal, Komlódy Zsolt, Korponai István, Heilig Anita, ifj. Deák Ferenc, Mészöly Gábor, Varga Zoltán, Gallai István és Demeter József alkotja. A kitüntetettek dr. Világosi Gábor, Székesfehérvár sportbizottságának elnöke köszöntötte.

– Az Alba Volán öttusaszakosztálya páratlan teljesítményt nyújtott az utóbbi években, akár úgy is fogalmazhatnánk, némi képzavarral, hogy egy jó Volán-busz pontosságával, azaz menetrend szerint szállították az érmekeket, a jobbnál jobb he-

lyezéseket, akár hazai, akár nemzetközi viadalon. Óriási szerepe van a sikerekben Kulcsár Antal szakosztály-igazgatónak, aki összehozta ezt a rendkívül sikeres edzői csapatot. Ha ez a csoport nem tevékenykedne városunkban, ma Fehérvár nem lenne Magyarország, sőt – nyugodtan mondhatom –, a világ öttusasportjának egyik fellelője. Egy olyan fellelő, amelynek nem csak tornyai vannak, hanem masszív alapzata is, hiszen ötszáz gyerek sportol nap mint a nap a szakosztályban. Különleges sportágról van szó, hiszen öt szakágban kell kiváló nyújtani, ezért is van rendkívüli szerepe az edzőknek.

A szakmai munka elsőszámú felelőse, egyben a női szövetségi kapitány, Kulcsár Antal 1977-től edzősködik a Volánnál, 1982-ben végezte el a Testnevelési Főiskolát, szerzett szakedzői diplomát, és 1983 januárjától irányítja a szakmai munkát. Az edzői team tagjai közül Korponai Istvánnal a nyolcvanas évek eleje óta együtt dolgozik, Komlódy Zsolt vezetőedzővel két évtizede ténykedik közösen, legutóbb – hét esztendeje – ifj. Deák Ferenc csatlakozott az összeszokott szakmai stábhhoz.

– Az első, igazán komoly felnőtt eredményre 1987-ig kellett várnunk, a szakosztály jelenlegi technikai vezetője, Demeter József egyéniben diadalmaskodott a Nyugat-Berlinben rendezett Európa-bajnokságon

– emlékezik vissza Kulcsár Antal. – Később Katona Ferenc, Slett Tamás, Kalocsai László, Pécsi Mónika, Heilig Anita, Kulcsár Ágnes, Dékány Mária, Gárdonyi Gábor, Horváth András, Horváth Viktor, Lipták Róbert, Ossik Gábor, továbbá Vörös Zsuzsa, Máthé Vivien, Szatmári Adrienn szállította és szállítja az érmekeket. Ha mindent fel akarnék sorolni, arra három oldal sem lenne elég, félek, hogy így is kifelejtettem egy-két nevet.

A szakember szerint a siker titka az összeszokott csapatmunka, valamint az állandó szakmai megújulás, a szisztematikus építkezés. „Nem félek a munkától én sem, s a kollégáim sem. Ennek is köszönhető, hogy tavaly nyáron Vörös Zsuzsa olimpiai aranyérmet nyert az athéni játékokon. Ez a szakosztályban folyó munka csúcsa. Persze, remélem, ezt a diadal újabbak követik, rengeteg tehetséggel rendelkezünk. A különböző – lovas, úszó, vívó – tanfolyamokon 250 gyerek sportol nálunk, és további 250 fiatal már igazolt öttusázója az Alba Volánnak. A városi kitüntetés a munkánk elismerése, visszaigazolása annak, hogy jól dolgozunk. Köszönjük minden támogatóknak, segítőknak a nyugodt háttérrel, ami a magas színvonalú szakmai munka feltétele.”

Csathó Barna

A győzelmeket nem kell magyarázni

A győzelmeket nem kell magyarázni – tartja az örök érvényű mondás, amelynek igazságát gyakorta érzékelhetik az Alba Volán Sportclub két szakosztályának illetékesei: az öttusázók és a jégkorongozók folyamatosan szállítják az eredményeket. Pentatlonos szerezte meg Székesfehérvár első olimpiai aranyérmét, Vörös Zsuzsa révén Athénban, a hokisok pedig a hazai mezőnyben három esztendeje verhetetlenek.

Nagy megtiszteltetés érte e két sportág képviselőit. A korongosok első embere – az Alba Volán-FeVita szakosztály-igazgatója –, idősb Ocskay Gábor Pro Civitate-díjban részesült. Az Alba Volán SC öttusaszakosztályának edzői kollektíváját pedig Székesfehérvárért díjjal tüntette ki Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata.

Ocskay: A sikerek csapatmunkában születtek

Ocskay Gábor munkásságát dr. Szelier András, sportot felügyelő alpolgármester méltatta.

– Bizton állíthatom, hogy Ocskay Gábor nélkül nem lenne Székesfehérváron jégkorong. Nagyszerű sportember. A mai, modern világ egyik legnépszerűbb sportága a jégkorong, s az igazgatónak hatalmas szerepe van abban, hogy a földkerekség szinte mindegyik nemzeti válogatottját a siker reményében fogadhatják. Ocskay Gábor a vereséget nehezen viseli, mindig győzni akar. De csak tiszta eszközökkel. Az ünnepeltet hatalmas taps fogadta a városháza tanácstermében, Ocskay Gábor nem is tagadta megihatottságát.

– Nagyon örülök az elismerésnek, őszintén mondom, meglepett, hogy az illetékesek rám voksoltak. A díszpolgári cím után ez a város második legnagyobb elismerése. Hárman kaptuk meg, rajtam kívül Székesfehérvár neves személyiségei, városunk nagyjai... Büszke vagyok, hogy velük együtt köszöntöttek. A fehérvári jégko-

rongban tevékenykedők közül én kaptam, de persze tudom: ez annak a közösségnek az érdeme, amelyet vezetek. Gondolok itt az edzőkre, a játékosokra és a szakosztály vezetőire, akik mindannyian hozzátettek valamit ahhoz, hogy Fehérváron ne csak

népszerű, hanem sikeres is legyen a hoki. Ez csapatmunka. Közel harminc éve van a koronázó városban jégkorong, főleg az utóbbi néhány év szól a sikerekről. Azon dolgozom a munkatársaimmal, hogy ez az elkövetkező esztendőkből se változzon. Sokat köszönhetünk az önkormányzatnak, s cégünk, az Alba Volán Rt. vezetőinek, no és természetesen a szponzoroknak, akik a nehéz időkben is mellettünk álltak.

A fehérvári jégpályát 1977-ben adták át, négy évvel később már bajnokcsapatot ünnepelhettek a sportág barátai. Ám az akkori, Székesfehérvári Volán néven szereplő gárdában nem voltak fehérváriak. Kizárólag a mérkőzésekre látogató fővárosi korongosok alkották az együttest. A következő bajnoki aranyéremre közel két évtizedet kellett várni, 1999-ben sikerült a nagy álom, az áhított diadal. A

Egy újra felfedezett értékeremtő

Pincében dolgozott a megszállott festő

Elképzелhetetlen sokak számára, hogy mit tud produkálni a vak véletlen. Egészen biztos, hogy olvasóink közül is sokan voltak már olyan helyzetben, ami az adott körülmények között megoldhatatlannak feladatnak tűnt. Ezek közé sorolható, amikor szeretteink közül elveszítünk valakit, s a szívszorító pillanatokban nem is tudjuk, mit kezdünk értékes, vagy kevésbé annak tartott hagyatékával. Nem tudjuk / ha csak abban a témakörben nem vagyunk szakavatottak, hogy megtartsunk-e közülük néhányat, vagy helyhiány, netán egyéb okok miatt megváltunk-e azoktól. Legtöbbször rosszul döntünk, legalábbis egy nyugodtabb, békésebb szemszögből nézve.

Véletlen felfedezés

Egyik településünk sikeres vállalkozója egy véletlen folytán jutott olyan információkhoz, hogy egy valaha roppant termékeny és sikeres festőművész alkotásai porosodnak egy bizonyos helyen. Nem véletlenül sikeres vállalkozó, hiszen ebben az esetben is remek ösztönrel érzett rá, hogy számára akár kedvező tranzakció is megvalósulhat, így szemrevételezte az említett hagyatékot. S mit tesz a vak szerencse? Egy olyan, egykor Tatabányán élt és dolgozott festőművész került látóterébe, aki annak idején igencsak megosztotta a róla alkotott véleményeket. Ám azt

soha senki nem állította róla, hogy alkotásai feledhetőek lennének. Rövid gondolkodást követően a vállalkozó megvásárolta a művész több száz darabból álló kollekcióját. Ezzel elindult egy folyamat, ami új megvilágításba helyezte a festőről kialakult képet. Görgényi István /1917-1973/ olajfestményeiről volt szó, amelyek így megkerültek.

A festőzseni

Információink szerint Görgényi István, akit életében kevésbé becsültek meg a rendszer művészeti ítszei, képeit egy pincében festette.

Görgényi István 1917-ben született Bánhidán. Egyes források szerint gyermekkorában volt pásztor és cseléd is, majd a bányában dolgozott csillésként. 1940-ben freskópályázatot nyert az egyik főiskola kiírásában. Volt tanulmányúton Bécsben és Münchenben, 1947-ben pedig képzőművészszakkört alapított Tatabányán. A szakma alapjait mások mellett Aba Novák Vilmostól, Bottka Miklóstól, Rudnay Gyulától tanulta. Tipikusan a meg nem értett művészek táborába sorolták, amihez az is hozzájárult, hogy nem hódolt be igazán az uralkodó társadalmi rendszernek. Erről árulkodik az a szobra is, amelyen a keresztjét cipelő Jézus helyett meggörnyedt alakok olyan keresztet visznek, amelyen az JNRJ / Jézus Nazareus Rex Judorum/ felirat helyén egy sarlót és egy kalapácsot ábrázol a művész... Kortársai szerint kiváló portréfestő, remek karaktermegjelenítő képességgel rendelkezett. Hihetetlen termékeny alkotó volt Görgényi. Jelen sorok írójának volt alkalmá néhány évtizeddel ezelőtt látni egy leszármazottjának a lakásán a művész nagyméretű alkotásainak jelentős részét, még többet pedig pincében porosodni. Nyilván nem verték nagy-dobra az olyan alkotásokat, amelyeneket az imént említettem.

Felújítás, restaurálás, kiállítás

Olybá tűnik, az ismét napvilágra került Görgényi-alkotások hamarosan eredeti pompájukban fogják elvarázsolni az érdeklődő közönséget. Megtudtuk a festmények jelenlegi tulajdonosától, hogy miután meggyőződött az alkotások eredeti voltáról, komoly és hozzáértő szakemberek közreműködésével, igényesen restaurálják, felújítják a művész monumentális és kisebb festményeit. Vannak köztük olyanok, melyeknek mindössze egy „nagy-takarítást” kell átvészelniük, melyek bár évtizedeken át porosodtak, értékeikből mégsem vesztek semmit. Információnk szerint az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére egy nagyszabású kiállításon a közeljövőben mutatják be a meg nem értett festőzseni alkotásait.

Berg Endre

Békés karácsonyt, és eredményes új évet kívánunk!

Századszor is Regio Regia

Különleges jubileumot ünneplünk különleges módon 2010. év végén: századik lapszámunkban felidézük az elmúlt évek legsikeresebb cikkeit, interjúit. Szerzőink eddig több mint hat-ezer oldalon közel kétezer interjút, és ugyanennyi tudósítást vetettek papírra. Ez terjedelmében tízszer több mint Az eltűnt idő nyomában, vagy a Csendes Don című rekord hosszúságú regény! Írtunk olyanokról, akik Kossuth díjat kaptak munkásságukért, és valamennyien kötődnek, kötődtek a Közép-dunántúli Régiót alkotó három megyéhez. De bemutattuk a régió legkiválóbb gazdasági, önkormányzati szereplőit, a tudomány, a sport és a művészet jeleseit, a civil szerveződések mozgatóit, a kulturális élet kiemelkedő személyiségeit. Van hát miből válogatnunk.

Ötéves évfordulónkon visszaidéztük a kis formátumú KEM-Bridge Off-Line legemlékeztető írásait, a következő oldalakon pedig az uniós csatlakozástól eltelt évek kínálatából válogattunk. Tartsanak velünk, kellemes időutazást kívánunk:

Anga Attiláné – Enikő szerkesztőségi asszisztens

A sógornők egyike, rengeteget hallják hangját a telefonban.

Anga Sándorné– Marika szerkesztőségi asszisztens

A sógornők másika, rengeteget hallják hangját a telefonban.

B. Csejte Anikó újságíró

Civilben üzletasszony, Veszprém megye és a Balaton jó ismerője.

Cseh Teréz felelős kiadó, újságíró

Rengeteget ír és tárgyal, valamint gondoskodik a lap életben tartásáról.

Cserteg István újságíró

Civil szervezetek, tehetségkutatás, rock-zene Tatabányáról.

dr. Göde Andrea újságíró

Nem mellékesen tanárnő Székesfehérvárról, Fejér megyéből.

dr. Horváth Géza újságíró

Könyvtáros, tudományos kutató, a helytörténet nagy tudora.

Mórocz Károly újságíró

Ténykedik a 24 Óra napilapnál is, de megbocsátjuk neki.

M. Tóth Sándor fotós, újságíró

És nem mellesleg a magazin korrektora kezdetektől.

Süle Károly újságíró

Főállású magánzó, a sport témájú írások szakértője.

Veér Károly főszerkesztő

Vállán a magazin tartalmi terhe, többé-kevésbé el is bír vele.

Veér Zoltán tördelő, újságíró

Az első lapszámtól tördeli a magazin, néha ír egy-egy jó cikket.

Vitkóczy Éva kiadóvezető, újságíró

Legifjabb kollégánk, de már ő is öt éve írja a lapot.

Alkotóink, munkatársaink voltak a korábbi időszakban:

Antalóczy Alfréd fotós

Balogh Marianna újságíró

Berg Endre újságíró, főmunkatárs

Bíró Gabriella újságíró

Bosnyák Mária médiamenedzser

Böröczki Tibor médiamenedzser

Bukta Imre médiamenedzser

Csathó Barna újságíró,

főmunkatárs

Csik Rudolf László újságíró

Csordás Csilla újságíró

dr. Hidas János,

jogi tanácsok rovat

Farsang Lajos újságíró

Földesi Péter adózási rovat

Gálffy Karola újságíró

Gasparik Tünde újságíró

Habony László médiamenedzser

Hagymási Bence fotós

Hajdufy Eszter főmunkatárs

Horváth Tibor médiamenedzser

Kovács Erika újságíró

Kovács Tímea médiamenedzser

Lepsics Gergő médiamenedzser

Mátyus Tamás újságíró

Mazán Sándor fotós, tördelő

Mók Ildikó újságíró

Mórocz András újságíró

Puskás Judit újságíró

Raáb Zoltán fotós

Raczkiewicz Vanda újságíró

Soóky Andrea grafológiai rovat

Sulyok Kálmán újságíró

Száraz Róbert újságíró

Szuromi Zsolt uniós rovat

Tarján Kata újságíró

Varga Éva újságíró

Zalaba Ferenc DVD rovat

Zelina Irma újságíró

**Soproni
nyári bobbálya**

Sopron, 84-es út mellett
Tel.: 20/4333-505,
99/334-266

Nyitva:
Márc.-nov: naponta
(vagy minden nap)
Nov.-márc:
csapadéktelen hétvégeken

**Visegrádi téli-nyári
bobbálya**

11 főútról
Visegrád-Nagyvillám,
Tel.: 20/9245-961,
26/397-397

**Egész évben nyitva
minden nap!**

www.bobozas.hu

Andrea fodrászat

Tatabánya, Győri út 10. fsz. 1. (OBI-val szemben)

Az ideális partner mi vagyunk!

Időpontegyeztetés:

34/310-554, 30/336-7841

SEC-COM Kft.

BIZTONSÁG MAGASFOKON

- Vállalkozásbiztonság,
- telephely-, objektumvédelem,
- áruházi nyomozószolgálat,
- biztonságtechnika, biztonságvédelem,
- rendezvénybiztosítás,
- személyvédelem,
- pénz- és értékkíséret, szállítás,
- kintlévőségkezelés, követelésbehajtás,
- zálogjog- érvényesítés,
- építkezések őrzése,
- magánnyomozás,
- tréningek a cselekvési biztonságért,
- biztonsági takarítás

1214 Budapest, Nyuszi Sétány 12.
Telefon: 30/526-0681, Fax: 27/306-562
seccom@freemail.hu, www.sec-com.hu

Dunántúli Igazgatóság:
Telefon: 20/482-0446, Fax: 34/304-243

HAMPEL KATALIN

1052 BUDAPEST, VÁCI UTCA 8. · TELEFON: 36 1 318 9741 · WWW.HAMPELKATI.COM

FEJÉR

KOMÁROM-ESZTERGOM

VESZPRÉM

REGIO REGIA

REGIO REGIA

A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI RÉGIÓ ÜZLETI MAGAZINJA

**Karácsonyi ajándékunk:
100. „retro” lapszámunk**